

Nr. 18 – 2002
Side 2273 – 2430

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 18 - 2002
Utgitt 23. januar 2003

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2002	
Des. 20. Lov nr. 88 om endr. i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv.	2273
Des. 20. Lov nr. 89 om endr. i lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Finnmark fylke, norsk og samisk)	2274
Des. 20. Lov nr. 90 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpenger under arbeidsløshet)	2275
Des. 20. Lov nr. 91 om endr. i lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd	2276
Des. 20. Lov nr. 92 om endr. i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap)	2276
Des. 20. Lov nr. 93 om endr. i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter	2276
Des. 20. Lov nr. 94 om endr. i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift	2277
Des. 20. Lov nr. 95 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane	2277
Des. 20. Lov nr. 96 om endr. i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v.	2278
Des. 20. Lov nr. 97 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)	2278
Des. 20. Lov nr. 98 om endr. i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter	2278
Des. 20. Lov nr. 99 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) .	2279
Des. 20. Lov nr. 100 om endr. i folketrygdloven (egenandelstak 2)	2282
Des. 20. Lov nr. 101 om endr. i legemiddeloven og apotekloven	2283
Des. 20. Lov nr. 102 om endr. i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven)	2283
Des. 20. Lov nr. 103 om endr. i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr	2283
Des. 20. Lov nr. 104 om endr. i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr	2284
Des. 20. Lov nr. 105 om endr. i passloven (økt passgebyr)	2284
Des. 20. Lov nr. 106 om endr. i inkassolova	2284
Des. 20. Lov nr. 107 om endr. i politiloven og straffeloven (fiktiv identitet)	2286
Des. 20. Lov nr. 108 om endr. i lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper	2287
Des. 20. Lov nr. 109 om lønnsnemndbehandling av arbeidstvistene mellom Norsk Helse- og Sosialforbund og Norsk Kommuneforbund på den ene siden og Servicebedriftenes Landsforening på den andre siden i forbindelse med tariffrevisjonen 2002	2288
Des. 20. Lov nr. 110 om endr. i lov om elektronisk signatur	2288
Des. 20. Lov nr. 111 om endr. i folketrygdloven og trygderettsloven	2288
Des. 20. Lov nr. 112 om endr. i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa	2290
Des. 13. Ikrafttr. av lov av 13. desember 2002 nr. 78 om endringer i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten og i enkelte andre lover (Nr. 1600)	2337
Des. 13. Ikrafts. av lov av 13. desember 2002 nr. 79 om endringar i lov 5. august 1994 nr. 56 om medisinsk bruk av bioteknologi (forbod mot terapeutisk kloning m.m.) (Nr. 1601)	2337
Des. 13. Ikrafts. av lov av 13. desember 2002 nr. 82 om endringar i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond (Nr. 1602)	2338
Des. 13. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov av 13. desember 2002 nr. 77 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (verdipapirisering og obligasjoner med særskilt sikkerhet) (Nr. 1604)	2338
Des. 13. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–25 tredje ledd bokstav d, § 2–25 femte ledd, § 2–31 tredje ledd, § 2–33 tredje ledd første og annet punktum og § 3–3 første ledd tredje punktum (Nr. 1605)	2339
Des. 18. Delvis ikrafttr. og overgangsregler til lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover (Nr. 1612)	2356
Des. 18. Meddelelse om ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 65 om gjennomføring i norsk rett av den internasjonale straffedomstols vedtekter 17. juli 1998 (Roma-vedtektene) (Nr. 1614)	2357
Des. 20. Ikrafts. av lov av 20. desember 2002 nr. 110 om endringar i lov om elektronisk signatur (Nr. 1615)	2357

Des.	20.	Ikrafts. av lov av 20. desember 2002 nr. 106 om endringer i inkassolova (Nr. 1616)	2357
Des.	20.	Delvis ikrafttr. av lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) (Nr. 1623).....	2372
Des.	20.	Ikrafttr. av lov av 20. desember 2002 nr. 102 om endring i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) (Nr. 1624).....	2372
Des.	20.	Ikrafttr. og overgangsregler til lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover (Nr. 1627)	2375
Des.	20.	Overføring av ansvaret for den statlige beredskapen mot akutt forurensning fra Miljøverndepartementet til Fiskeridepartementet (Nr. 1629)	2375
Des.	17.	Deleg. av myndighet til Avinor AS etter luftfartsloven (Nr. 1658)	2386
Des.	17.	Midlertidig delegering av myndighet til Avinor AS etter luftfartsloven § 7–4, § 7–29 og § 15–3 (Nr. 1674).....	2405
Des.	20.	Ikrafts. av lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) (Nr. 1695)	2428
Des.	20.	Ikrafttr. av lov av 20. desember 2002 nr. 92 om endringer i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap) (Nr. 1696)	2428
Des.	20.	Ikrafttr. av lov av 20. desember 2002 nr. 88 om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv. (Nr. 1697)	2429

Kunngjøring av stortingsvedtak

2002

Des.	2.	Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2003 (Nr. 1579)	2296
Des.	2.	Vedtak om fastsettelse av den kommunale og fylkeskommunale inntektsskattøren for inntektsåret 2003 (Nr. 1580).....	2300
Des.	2.	Vedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2003 (Nr. 1581).....	2300
Des.	2.	Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2003 (Nr. 1582).....	2300
Des.	2.	Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2003 (Nr. 1583)	2301
Des.	2.	Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2003 (Nr. 1584)	2303
Des.	2.	Endr. i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2002 (Nr. 1585).....	2303
Des.	2.	Vedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2003 (Nr. 1586)	2303
Des.	2.	Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2003 (Nr. 1587).....	2304
Des.	2.	Vedtak om tollavgifter for budsjetterminen 2003 (Nr. 1588)	2324

Forskrifter

2002

Okt.	18.	Forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1571).....	2293
Des.	11.	Forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon (Nr. 1591).....	2326
Des.	11.	Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2003 (Nr. 1592).....	2327
Des.	12.	Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002 (Nr. 1593).....	2329
Des.	12.	Forskrift om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barneverninstitusjon (Nr. 1594)...	2329
Des.	13.	Norsk farmakopé (Nr. 1595).....	2332
Des.	13.	Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003 (Nr. 1597).....	2333
Des.	13.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2003 (Nr. 1598).....	2336
Des.	16.	Forskrift om beredskap i kraftforsyningen (Nr. 1606).....	2339
Des.	16.	Forskrift om energiutredninger (Nr. 1607)	2344
Des.	16.	Forskrift om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner (Nr. 1608).....	2346
Des.	16.	Forskrift for garanti ved åpning av gjeldsforhandling i henhold til konkursloven (Nr. 1610).	2354
Des.	18.	Forskrift om verdipapirforetaks unntak fra plikten til å flagge større aksjeposter (Nr. 1613) .	2356
Des.	20.	Forskrift om Norsk Pasientskadeserstatning og Pasientskadenemnda (Nr. 1625)	2372
Des.	20.	Forskrift om omsetningsforbud for fiken (Nr. 1628)	2375
Des.	12.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2003 etter lov av 29. november 1996 nr 68. om skatt til Svalbard (Nr. 1637).....	2377
Des.	13.	Forskrift om inkassosatsen (Nr. 1641).....	2380
Des.	17.	Forskrift om avgift for å finansiere kontrollen med merkeordningen for beskyttede betegnelser (Nr. 1653)	2384
Des.	17.	Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2003 (Nr. 1660)	2387

Des.	17.	Forskrift om merking ved elektronisk omsetning av videogram (Nr. 1663).....	2388
Des.	17.	Forskrift om vilkår for tillatelse til å trykke Statens filmtilsyns registreringsmerke på omslag og kassett (Nr. 1664)	2389
Nov.	28.	Forskrift om regulering av forurensning fra vask og impregnering av oppdrettsnøter (Nr. 1669).....	2391
Des.	10.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi (Nr. 1670)	2393
Des.	17.	Forskrift om omsetning mv. av naturlegemidler og visse reseptfrie nikotinholdige legemidler utenom apotek (Nr. 1676).....	2406
Des.	18.	Forskrift om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften) (Nr. 1678).....	2408
Des.	18.	Forskrift om opplæring av personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (opplæringsforskriften) (Nr. 1679)	2410
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 (Nr. 1683).....	2412
Des.	18.	Forskrift om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003 (Nr. 1684).....	2416
Des.	18.	Forskrift om krav til utstedelse ved verdipapirforetaks handel med børsnoterte kjøpsretter og salgsretter uten medvirkning av oppgjørssentral (Nr. 1685).....	2417
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003 (Nr. 1687).....	2418
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 (Nr. 1688).....	2422
Des.	18.	Forskrift om overføring av før fra 2002 til 2003 (Nr. 1689).....	2425
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2003 (Nr. 1692)	2426

Endringsforskrifter

2001

Des.	31.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 1699)	2292
------	-----	---	------

2002

Jan.	15.	Endr. i forskrift om kontroll med norsk og britisk fiske utenfor Norges kyst (Nr. 1569).....	2292
Jan.	15.	Endr. i forskrift om minstemål for sjøkreps (Nr. 1570)	2292
Nov.	14.	Endr. i forskrift om dykking (Nr. 1572).....	2293
Nov.	19.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1573).....	2294
Nov.	23.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1574).....	2294
Nov.	25.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1575).....	2295
Nov.	26.	Endr. i forskrift om kommunal betaling for ferdigbehandlede pasienter (Nr. 1576)	2295
Nov.	27.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1577).....	2296
Nov.	27.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 (Nr. 1578).....	2296
Des.	10.	Endr. i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalistens) (Nr. 1590)	2325
Des.	13.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling (Nr. 1596)	2333
Des.	13.	Endr. i forskrift (Nr. 8) om gjennomføring av fritaket for merverdiavgift på elektrisk kraft til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland (Nr. 1599).....	2337
Des.	13.	Endr. i forskrift om gebyr for overlastning, i forskrift om gebyr for visse overtredelser av vegtrafikklovgivningen og i forskrifter om eidsinngrep etter veglova (Nr. 1603)	2338
Des.	16.	Endr. i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker (Nr. 1609)	2354
Des.	16.	Endr. i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen (Nr. 1611).....	2355
Des.	20.	Endr. i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet (Nr. 1618).....	2358
Des.	20.	Endr. i forskrifter (midl.) om arbeidervern og arbeidsmiljø for Svalbard (særregler). Del. av fullmakt. (Nr. 1619)	2371
Des.	20.	Endr. i forskrift om tekniske innretninger (Nr. 1620).....	2371
Des.	20.	Endr. i forskrift om verneombud og arbeidsmiljøutvalg (Nr. 1621).....	2372
Juli	12.	Endr. i forskrift om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister (Nr. 1630)	2376
Nov.	14.	Endr. i forskrift om bruk av arbeidsutstyr (Nr. 1631)	2376
Nov.	29.	Endr. i midlertidig forskrift om lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn (Nr. 1633).....	2376
Des.	10.	Endr. i forskrift om omregistreringsavgift (Nr. 1635)	2377
Des.	13.	Endr. i forskrift om skipsmedisin (Nr. 1638).....	2378
Des.	13.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1639).....	2378

Des.	13.	Endr. i forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunntutdanninger ved universiteter og høyskoler (Nr. 1640).....	2379
Des.	13.	Endr. i forskrifter om førerkort og førerprøve m.v., forskrift om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr og forskrift om gebyr for bruk av piggdekk og tilleggsgebyr (Nr. 1642).....	2380
Des.	13.	Endr. i forskrift om drift av reisebyrå på Svalbard (Nr. 1643).....	2380
Des.	13.	Endr. i forskrifter om markedsrådets og forbrukerrådets behandling av forbrukerkjøpstvister m.v. (Nr. 1644).....	2381
Des.	13.	Endr. i forskrift om oppnevning av og godtgjørelse til medhjelpere under gjeldsforhandling (Nr. 1645)	2381
Des.	13.	Endr. i forskrift til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap (Nr. 1646).....	2381
Des.	16.	Endr. i forskrift om forsøksvirksomhet for uførepensjonister med uføregrad ned til 20 prosent (Nr. 1647).....	2381
Des.	16.	Endr. i forskrift om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) (Nr. 1648).....	2382
Des.	16.	Endr. i forskrift om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften) (Nr. 1649)	2382
Des.	16.	Endr. i forskrift om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll (Nr. 1650).....	2382
Des.	16.	Endr. i forskrift for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften) (Nr. 1651).....	2383
Des.	17.	Endr. i forskrift om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer (Nr. 1652).....	2384
Des.	17.	Endr. i forskrift til tolloven (Nr. 1654)	2385
Des.	17.	Endr. i forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt) (Nr. 1656)	2385
Des.	17.	Endr. i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (Nr. 1657).....	2386
Des.	17.	Endr. i forskrift om soner for forebygging, begrensnig og utrydding av sjukdommene infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN) og hemorrhagisk virusseptikemi (VHS) (Nr. 1659).....	2386
Des.	17.	Endr. i forskrift om fartøyskvoter mv. i fangst av kongekrabbe i 2002 (Nr. 1661).....	2387
Des.	18.	Endr. i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll (Nr. 1665).....	2389
Des.	18.	Endr. i forskrift om avgift på fôr til selskapsdyr (Nr. 1666).....	2390
Sep.	11.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelseiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia (Nr. 1668).....	2390
Des.	10.	Endr. i generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler (Nr. 1671)	2402
Des.	11.	Endr. i forskrift til lov om kirkegårder, kremasjon og gravferd (gravferdsloven) (Nr. 1672)..	2404
Des.	12.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor (Nr. 1673) .	2405
Des.	17.	Endr. i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler (Nr. 1677).....	2407
Des.	18.	Endr. i forskrift om trafikkstyring og togframføring på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (togframføringsforskriften) (Nr. 1680)	2411
Des.	18.	Endr. i forskrift om signaler og skilt på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (signalforskriften) (Nr. 1681).....	2412
Des.	18.	Endr. i forskrift om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften) (Nr. 1682).....	2412
Des.	18.	Endr. i forskrift om innkreving av gebyr til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet (Nr. 1686)	2418
Des.	18.	Endr. i forskrift om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret (Nr. 1690)...	2425
Des.	19.	Endr. i forskrift om revisjon og revisorer (Nr. 1691).....	2426
Des.	20.	Endr. i forskrift om oppstillingstillatelseter for gevinstantomater og underholdningsautomater (Nr. 1693).....	2428
Des.	20.	Endr. i forskrift om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. (Nr. 1694).....	2428
Diverse			
2002			
Des.	6.	Vedtetter for Landbrukets utviklingsfond (Nr. 1589)	2325
Des.	20.	Opph. av forskrifter gitt med hjemmel i lov 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd (Nr. 1617).....	2357
Des.	20.	Opph. av forskrift om gravemaskiner (Nr. 1622)	2372
Des.	20.	Ikrafttr. av forskrift av 4. desember 2002 nr. 1347 om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1626)	2375
Nov.	14.	Vedtaket om utvidelse av forskrifter til å gjelde for Svalbard (Nr. 1632)	2376

Des.	4. Deleg. av myndighet til Forsvarets overkommando etter regler om tiltak og undersøkelser m.v. ved ulykker og hendelser i Forsvaret § 17 (Nr. 1634)	2377
Des.	12. Opph. av forskrift om sanksjoner mot UNITA (Angola) (Nr. 1636)	2377
Des.	17. Opph. av rundskriv om søknadsskjema for produksjonstillegg i jordbruket (Nr. 1655)	2385
Des.	17. Opph. av forskrift for tilskudd til veilednings- og informasjonsprosjekter innen økologisk landbruk (Nr. 1662)	2388
Des.	19. Ikrafttr. av forskrift av 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd (Nr. 1667)	2390
Des.	17. Opph. av diverse delegeringsvedtak til Luftfartsverket etter luftfartsloven (Nr. 1675)	2406
Des.	20. Vedtak om opprettelse av Mattilsynet (Nr. 1698)	2429
Des.	20. Instruks for Koordinerings- og rådgivningsutvalget for etterretnings- og sikkerhetstjenestene (Nr. 1699)	2429

Rettelser

Nr. 13/2002 s. 1596 (i forskrift av 11. oktober 2002 nr. 1094 om endring i diverse forskrifter som inneholder navn på førsteinstansdomstolene)	2429
Nr. 17/2002 s. 2260 (i forskrift av 12. desember 2002 nr. 1487 om endring i forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk)	2430

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 23. januar 2003

Nr. 18 - 2002

20. des. Nr. 88 2002

Lov om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv.

Ot.prp. nr. 13, Innst.O. nr. 45 og Besl.O. nr. 43 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner.
2. Lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet.

I

I lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd oppheves.

Ny § 4 a skal lyde:

§ 4 a. Statens ansvar for foretakets forpliktelser

Staten hefter ikke overfor kreditorene for foretakets forpliktelser. Staten plikter ikke å gjøre innskudd i foretaket eller i tilfelle dets konkursbo ut over det som følger av stiftelsesdokumentet eller vedtak om å forhøye innskuddskapitalen.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Låneopptak og garantistillelse

I vedtektene kan det fastsettes regler om foretakets låneopptak og garantistillelser, herunder regler som begrenser adgangen til å ta opp lån eller gi garantier. For avtaler i strid med vedtektsbestemmelser som nevnt i forrige punktum, gjelder § 32.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Krav om forsvarlig egenkapital

Et statsforetak skal til enhver tid ha en egenkapital som er forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i foretaket.

Hvis det må antas at egenkapitalen er lavere enn forsvarlig ut fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i foretaket, skal styret straks behandle saken. Styret skal innen rimelig tid innkalle foretaksmøtet, gi det en redegjørelse for foretakets økonomiske stilling og foreslå tiltak som vil gi foretaket en forsvarlig egenkapital. Det samme gjelder hvis det må antas at foretakets egenkapital er blitt mindre enn halvparten av innskuddskapitalen.

Hvis styret ikke finner grunnlag for å foreslå tiltak som nevnt i annet ledd, eller slike tiltak ikke lar seg gjennomføre, skal det foreslå foretaket oppløst.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Statens innskudd ved stiftelsen av foretaket

Staten skal ved stiftelsen av foretaket gjøre et innskudd som står i et forsvarlig forhold til foretakets virksomhet. Statens innskuddskapital skal være innbetalt eller overført til foretaket senest samtidig med at foretaket registreres i Foretaksregisteret.

Er statens innskudd andre formuesverdier enn penger, skal det angis i stiftelsesdokumentet hva som skal skytes inn. Innskuddet kan ikke overføres til et høyere beløp enn det antas å kunne oppføres med i foretakets balanse. En bekreftelse fra revisor om at innskuddet ikke er verdsatt høyere enn tillatt etter forrige punktum, skal vedlegges stiftelsesdokumentet.

§ 16 nytt tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper §§ 12–4 til 12–6 gjelder tilsvarende.

§ 23 nytt fjerde ledd skal lyde:

Begjæring om gjeldsforhandling eller konkursbehandling for foretaket kan bare fremsettes av styret. Under konkursbehandling representerer styret foretaket som konkursskyldner.

§ 47 oppheves.

§ 48 oppheves.

§ 49 første ledd første punktum skal lyde:

Når foretaket er besluttet oppløst jf. § 46, skal departementet innen to uker innkalle til foretaksmøte hvor det velges avviklingsstyre og gis nærmere regler om avviklingsmåten.

§ 51 skal lyde:

§ 51. Dekning av fordringshaverne

Avviklingsstyret skal sørge for at alle kjente fordringshavere får dekning for så vidt ikke fordringshaveren frafaller sitt krav eller samtykker i å ta en annen som debitor i stedet.

Kan en kreditor ikke finnes, eller nekter han eller hun å motta sitt tilgodehavende, skal beløpet deponeres i Norges Bank etter reglene i lov 17. februar 1939 nr. 2 om deponering i gjeldshøve.

Dersom det gjenstår uvisse eller omtvistede forpliktelser, skal det avsettes et tilstrekkelig beløp til dekning av dem. Med mindre annet er avtalt, skal beløpet settes inn på felleskonto for foretaket og den kreditor det gjelder, slik at uttak ikke kan skje uten begge parters skriftlige samtykke eller endelig dom.

§ 53 skal lyde:

§ 53. Ansvar for udekkede forpliktelser

Overfor kreditorer som ikke har fått dekning etter § 51 første og annet ledd og heller ikke er tilstrekkelig sikret ved avsetning etter § 51 tredje ledd, hefter staten inntil verdien av det som staten har mottatt ved oppløsningen av foretaket. Overfor slik kreditor hefter dessuten avviklingsstyrets medlemmer solidarisk uten begrensning, hvis det ikke godtgjøres at de har opptrådt med tilbørlig aktsomhet.

Kreditors krav etter første ledd foreldes tre år etter at foretakets endelige oppløsning ble registrert i Foretaksregisteret.

§ 54 første ledd annet punktum skal lyde:

Bestemmelsene i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper §§ 13–13 til 13–17 gjelder tilsvarende.

II

1. I lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner skal § 2–15 første ledd bokstav a lyde:

a) statlig, kommunal eller fylkeskommunal garanti,

2. I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet oppheves § 11–3 annet ledd annet punktum.

III

Ikrafttredelse- og overgangsregler

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

2. For forpliktelser som statsforetakene har pådratt seg før loven trer i kraft, er statens ansvar etter § 53 første ledd første punktum ikke begrenset til det staten har mottatt ved oppløsningen av foretaket. Staten hefter også for slike forpliktelser som ikke blir dekket gjennom en konkurs eller tvangsakkord. For forpliktelser som ikke er knyttet til konkrete låneavtaler, opphører statens ansvar 10 år etter lovens ikrafttredelse.

Staten plikter å dekke forfalte forpliktelser etter første ledd som står udekket seks måneder etter beslutning om avvikling eller seks måneder etter boåpning ved konkurs eller tvangsakkord. Der staten innfrir slike fordringer, trer staten inn i fordringshaverens krav mot statsforetaket.

Statsforetakene skal årlig betale en provisjon for foretakenes fordeler ved at staten hefter etter første ledd. Provisjonen fastsettes av Stortinget.

20. des. Nr. 89 2002

Lov om endring i lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn (innføring av tospråklig navn på Finnmark fylke, norsk og samisk).

Ot.prp. nr. 111 (2001-2002), Innst.O. nr. 5 og Besl.O. nr. 9 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 7. og 14. november 2002. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 14. august 1918 nr. 1 om forandring av rikets inndelingsnavn gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 2 XIX skal lyde:

Finnmark eller Finnmarku

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

20. des. Nr. 90 2002**Lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (dagpenger under arbeidsløshet).**

Ot.prp. nr. 15, Innst.O. nr. 50 og Besl.O. nr. 46 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–3 annet ledd skal lyde:

For at medlemmet skal få rett til dagpenger, må vanlig arbeidstid være redusert med minst 50 pst. Som vanlig arbeidstid regnes den arbeidstiden vedkommende hadde før ledigheten eller før arbeidstiden ble redusert. Vanlig arbeidstid kan likevel ikke overstige lovbestemt arbeidstid for yrket eller næringen. For medlem som bare søker deltidsarbeid (se § 4–5 annet ledd), kan vanlig arbeidstid ikke overstige ønsket arbeidstid.

§ 4–4 første ledd skal lyde:

For å få rett til dagpenger må medlemmet

- a) i det siste avsluttede kalenderåret før det søkes om stønad ha hatt utbetalt en arbeidsinntekt som minst svarer til 1,5 ganger grunnbeløpet på søknadstidspunktet, eller
- b) i løpet av de siste tre avsluttede kalenderårene før det søkes om stønad ha hatt utbetalt en arbeidsinntekt som minst svarer til 3 ganger grunnbeløpet på søknadstidspunktet.

§ 4–5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan fastsette forskrift om krav til aktivitet som underbygger at medlemmet er reell arbeidssøker.

§ 4–9 første punktum skal lyde:

Det kan ytes dagpenger når medlemmet har vært arbeidsløs og stått tilmeldt Aetat som reell arbeidssøker (se § 4–5) i minst fem av de siste femten dager.

§ 4–13 annet ledd skal lyde:

Graderte dagpenger ytes bare når vanlig arbeidstid er redusert med minst 50 pst. (se § 4–3 annet ledd) pr. uke.

§ 4–14 oppheves.

§ 4–15 første ledd skal lyde:

Det ytes hele eller graderte dagpenger i en full stønadsperiode på til sammen 104 uker til medlem som har hatt arbeidsinntekt, jf. § 4–4, i sist avsluttede kalenderår eller i gjennomsnitt av de tre siste avsluttede kalenderår på minst 2 ganger grunnbeløpet. Dersom inntekten har vært lavere enn 2 ganger grunnbeløpet, utgjør full stønadsperiode 78 uker.

§ 8–49 fjerde ledd tredje punktum oppheves.

*II**Ikrafttredelses- og overgangsregler*

Loven trer i kraft 1. januar 2003.

Endringene i folketrygdloven §§ 4–3 annet ledd, 4–4 første ledd, 4–9 første punktum, 4–13 annet ledd og 4–15 gjøres bare gjeldende for krav om dagpenger som settes frem etter ikrafttredelsesdatoen.

Opphevingen av folketrygdloven §§ 4–14 og 8–49 fjerde ledd tredje punktum gjøres også gjeldende for løpende tilfeller, slik at disse ikke opptjener rett til ferietillegg etter 31. desember 2002.

Departementet kan fastsette forskrift om overgangsregler.

20. des. Nr. 91 2002**Lov om endring i lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd.**

Ot.prp. nr. 12, Innst.O. nr. 24 og Besl.O. nr. 31 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 8. mars 2002 nr. 4 om barnetrygd gjer ein denne endringa:

§ 26 nr. 3 skal lyde:

Barnetrygdmidler for fosterbarn og barn i institusjon, som ved lovens ikrafttredelse er oppspart etter reglene i forskrifter om hvem som skal ha retten til barnetrygd for barn som ikke blir oppfostret hos sine foreldre eller adoptivforeldre, overføres til barnet dersom barnet er 18 år, eller til barnets verge. Dersom barnet ved lovens ikrafttredelse er under barneverntjenestens omsorg, skal oppsparte barnetrygdmidler settes på sperret konto og overføres til barnet når barnet fyller 18 år. Dersom vedtak om omsorgsovertakelse blir opphevet før barnet fyller 18 år, overføres de oppsparte barnetrygdmidlene til vergen.

*II**Ikraftsetjing*

Lova tek til å gjelde 1. januar 2003.

20. des. Nr. 92 2002**Lov om endringer i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap).**

Ot.prp. nr. 93 (2001-2002), Innst.O. nr. 26 og Besl.O. nr. 30 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) gjøres følgende endringer:

§ 4 annet ledd bokstavene d, e og ny bokstav f skal lyde:

Faren skal vedgå farskapen skriftleg enten i fødselsmeldinga eller ved personleg frammøte for

- d) skipsføraren, dersom faren er om bord på norsk skip i utanriksfart
- e) utanlandsk styresmakt, når Kongen har fastsett det, eller
- f) jordmor eller lege ved svangerskapskontroll.

§ 6 første ledd første punktum skal lyde:

Barnet, kvar av foreldra og tredjemann som meiner han er far til eit barn som allereie har ein far, kan alltid reise sak for domstolane om farskap etter ekteskap eller vedgåing.

Annet og tredje ledd oppheves.

Ny § 28 a skal lyde:

§ 28 a. Særreglar om gjenopptaking

Ei rettskraftig avgjerd kan krevjast gjenoppteke utan omsyn til vilkåra i tvistemålslova §§ 405–408 dersom det ikkje låg føre ein DNA-analyse i saka. Vert det kravd gjenopptaking, skal retten gje pålegg om blodprøve og DNA-analyse. Når DNA-analysen ligg føre, gjeld regelen i § 25 første ledd.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

20. des. Nr. 93 2002**Lov om endring i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter.**

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 22 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter skal ny § 5a lyde:

§ 5a. Når Statens Innkrevingsentral er pålagt å innkreve årsavgift for motorvogn og tilhørende tilleggsavgift fastsatt av Stortinget, kan den inndrive kravet ved trekk i lønn og lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsentralen kan også inndrive kravene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panterett kan gis

rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretning kan holdes på innkrevingssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

Krav som nevnt i første ledd kan innkrevingssentralen også motregne i tilgodebeløp på skatt etter reglene i skattebetalingsloven.

II

Denne lov trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 94 2002

Lov om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 23 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav d nytt tredje punktum skal lyde:

Unntakene i første og annet punktum gjelder også for slik omsetning fra kommisjonær.

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav e oppheves.

§ 5a annet ledd nr. 2 oppheves.

§ 5b første ledd nr. 1 skal lyde:

Helsetjenester og helserelaterte tjenester, herunder tjenester som nevnt i folketrygdloven §§ 5–4 til 5–12, samt ambulansetjenester utført med særskilt innrettet transportmiddel. Unntaket omfatter også tanntekniske tjenester. Unntaket omfatter også formidling av slike tjenester.

§ 5b annet ledd første punktum skal lyde:

Unntaket for helsetjenester og helserelaterte tjenester, sosiale tjenester og undervisningstjenester omfatter også andre tjenester og varer som institusjonen m.v. omsetter som et naturlig ledd i ytelsen av disse tjenestene.

§ 16 første ledd nr. 6 skal lyde:

Varer og tjenester som ledd i overdragelse av virksomheten eller del av denne til ny innehaver.

§ 16 første ledd nr. 9 skal lyde:

Elektrisk kraft og energi levert fra alternative energikilder til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland.

II

Denne lov trer i kraft 1. januar 2003. Endringene i § 5b første ledd nr. 1 og § 5b annet ledd første punktum trer likevel i kraft fra det tidspunkt departementet bestemmer.

20. des. Nr. 95 2002

Lov om endring i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane.

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 24 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:

§ 8 A–1 annet ledd siste punktum skal lyde:

Slik korrigering vert første gong gjennomført med verknad for eideomsskatteåret 2004.

II

Denne lov trer i kraft straks.

20. des. Nr. 96 2002**Lov om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.**

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 25 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjøres følgende endring:

§ 6 nr. 1 bokstav b første avsnitt skal lyde:

Oljeskattenemnda skal ha 5 medlemmer og 5 varamedlemmer. Blant medlemmene skal det oppnevnes 1 leder og 1 nestleder som begge fyller kravene etter domstolloven § 54 til å være tingrettsdommer.

II

Denne lov trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2003.

20. des. Nr. 97 2002**Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).**

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 26 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 8–10 nr. 1 skal lyde:

1. Forhåndsligning etter § 4–7 nr. 6 eller nr. 7 skal omfatte skattyterens inntekt i det løpende inntektsår og inntekt og formue i det foregående inntektsår hvis ligningen for dette år ikke er lagt ut etter § 8–8.

§ 8–10 nr. 4 skal lyde:

4. Den som krever forhåndsligning, kan kreve at ligningskontoret straks skriftlig erkjenner å ha mottatt kravet. Etter slik erkjennelse faller kravet på skatt og avgift av den oppgitte formue og inntekt bort, hvis det ikke er sendt på ettersiselig måte til den som krevde forhåndsligningen, innen 4 uker i tilfelle som nevnt i § 4–7 nr. 6 eller innen 3 måneder i tilfelle som nevnt i § 4–7 nr. 7.

II

Denne lov trer i kraft straks.

20. des. Nr. 98 2002**Lov om endringer i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter.**

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 27 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Adgang til å registrere småbåter

Småbåter som har fast havn her i riket eller som brukes i norsk kystfarvann, innsjø eller vassdrag av person med fast oppholdssted her i riket, og som har

1. motor som fremdriftsmiddel, eller
2. seil som fremdriftsmiddel og en største lengde på 4,5 meter eller mer,

kan registreres i småbåtregisteret av eieren i henhold til loven her. Ved overdragelse av båt som er registrert, kan både selger og kjøper sende melding om overdragelsen til småbåtregisteret.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om:

1. når en båt skal anses å ha fast havn her i riket, og
2. når en person skal anses å ha fast oppholdssted i riket.

§§ 6 og 7 oppheves.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Båtkort og kjennemerke

Registreringsmyndigheten utsteder båtkort og tildeler kjennemerke for båter som er registrert i småbåtregisteret. Kongen kan gi nærmere forskrift om merkingen og om båtkortets gyldighet og utforming.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Gebyr m.m.

Kongen kan gi forskrift om gebyr ved registrering i småbåtregisteret.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Kontroll av opplysninger

Registreringsmyndigheten kan sammenholde opplysninger som nevnt i § 10 med opplysninger som kan kreves fra:

1. politiet,
2. skatte- og avgiftsmyndighetene,
3. Fiskeridirektoratet,
4. skipsregisteret (NOR),
5. det sentrale personregisteret,
6. båteiere,
7. båtorganisasjoner,
8. importører, tilvirkere og forhandlere av båter og båtmotorer, og
9. forsikringselskaper.

Registreringsmyndigheten kan bestemme at opplysningene skal overføres elektronisk der dette er mulig.

§ 14 oppheves.

§§ 16 til 19 oppheves.

II

Denne lov trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 99 2002**Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).**

Ot.prp. nr. 1, Innst.O. nr. 27 og Besl.O. nr. 28 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 3. og 12. desember 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 8–1 sjettede ledd skal lyde:

Ved fastsettelsen av årets positive, alminnelige inntekt fra jord- og hagebruk, herunder biinntekter fra slik virksomhet, gis produsenten et jordbruksfradrag på inntil 36 000 kroner per driftsenhet per år. For inntekt over 36 000 kroner gis i tillegg et fradrag på 19 prosent av inntekten opp til et samlet fradrag på 61 500 kroner. Fradraget kan bare kreves av bruker som har bodd på og drevet jordbruksvirksomhet på driftsenheten over halvparten av inntektsåret. Personer som deler inntekten fra samme næringsoppgave mellom seg, skal dele fradraget forholdsmessig. Minst en av de personer som får fradrag må være registrert som bosatt på en av de landbrukseiendommene som driftsenheten består av. Hver skattyter kan til sammen ikke gjøre krav på mer enn ett helt fradrag. Ektefeller med bopel på samme driftsenhet kan ikke kreve fradrag for annen driftsenhet. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av dette ledd.

II

§ 8–11 første ledd bokstav e og f skal lyde:

- e. andel i deltakerlignet selskap mv. som nevnt i § 10–40, som kun eier eiendeler som nevnt under a–f, og hvor inntekten fastsettes etter § 8–15,
- f. aksjer i selskap som nevnt i § 10–60, som kun eier eiendeler som nevnt under a–f, og hvor inntekten fastsettes etter § 8–15,

§ 8–11 tredje ledd skal lyde:

(3) Aksjeselskapet, allmennaksjeselskapet og selskap som nevnt i første ledd g, må eie fartøy som nevnt i første ledd a eller b eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e–g. Selskap som nevnt i første ledd e–f må eie fartøy som nevnt i første ledd a eller b eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e–f.

§ 8–11 femte ledd skal lyde:

(5) Realiserer selskap som nevnt i første ledd e–f eiendel slik at kravet i tredje ledd ikke er oppfylt, må nytt fartøy som nevnt i første ledd a eller b, eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e–f, anskaffes senest ett år etter realisasjonen. Alternativt kan selskapet innen samme frist inngå bindende kontrakt om bygging av nytt fartøy som nevnt i første ledd a eller b. Oppfylles ikke kravet i første eller annet punktum, anses selskapet som trådt ut 1. januar i realisasjonsåret.

§ 8–11 sjette ledd annet punktum skal lyde:

Etter anskaffelse som nevnt i femte ledd, må selskapet eie fartøy som nevnt i første ledd a eller b eller andel eller aksje i selskap som nevnt i første ledd e–f i minst to år.

§ 8–15 syvende ledd skal lyde:

(7) Dersom selskap som nevnt i § 8–10 har en egenkapitalandel som utgjør mer enn 50 prosent av summen av gjeld og egenkapital i henhold til balansen ved det regnskapsmessige årsoppgjør, skal den delen av egenkapitalen som overstiger 50 prosent, multiplisert med en normrente, anses som skattepliktig inntekt etter annet ledd første punktum. Eiendelenes verdi fastsettes til gjennomsnittet av verdien ved inntektsårets begynnelse og verdien ved inntektsårets avslutning. Aksjer i selskap som nevnt i § 8–11 første ledd g skal ikke medtas som en del av selskapets balanseførte kapital ved beregningen foran. Ved verdsettelsen av eierselskapets andeler og aksjer i selskaper som omfattes av § 8–11 første ledd e og f som er ført etter egenkapitalmetoden, skal det ikke tas hensyn til slike selskapers balanseførte gjeld. Hvor andeler eller aksjer som nevnt i foregående punktum er ført etter kostmetoden, er det den forholdsmessige andel av dette selskapets balanseførte kapital som skal legges til grunn for beregningen i eierselskapet. Departementet fastsetter normrente i forskrift.

§ 16–40 skal lyde:

(1) Skattyter som driver virksomhet gis fradrag i skatt og trygdeavgifter for 18 prosent av kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt etter bestemmelsene i denne paragraf, dersom virksomheten i inntektsåret oppfyller to av følgende tre vilkår;

- a. virksomheten har mindre enn 80 millioner kroner i salgsinntekt,
- b. virksomheten har mindre enn 40 millioner kroner i balansesum,
- c. virksomheten har færre enn 100 ansatte.

(2) Det gis 20 prosent fradrag når virksomheten i tillegg til vilkårene i første ledd oppfyller ytterligere vilkår med hensyn til salgsinntekt, balansesum, antall ansatte og uavhengighet. Vilråene og tidspunktet for oppfyllelse av disse fastsettes av departementet i forskrift.

(3) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 4 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 8 millioner kroner i inntektsåret.

(4) Det kan også gis fradrag etter tredje ledd ved samarbeidsprosjekter mellom flere skattytere når prosjektet er godkjent av Norges forskningsråd. Ved slike prosjekter gjelder kostnadsrammen pr. prosjekt, fordelt på deltakerne etter deltakerandel.

(5) For selskap som nevnt i § 2–2 annet ledd gjelder kostnadsrammen også for selskapet.

(6) I konsern etter aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3 skal prosjekter med innbyrdes sammenheng behandles som ett prosjekt. Fradragsgrunnlaget behandles da som i fjerde ledd annet punktum.

Nåværende sjette og syvende ledd blir nytt syvende og åttende ledd.

III

§ 5–11 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan gi forskrift til utfylling av første ledd og om i hvilken utstrekning reglene om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser skal gis tilsvarende anvendelse ved ligningen, jf. skattebetalingsloven § 5 nr. 1 bokstav c.

§ 5–12 fjerde ledd siste punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

§ 5–15 annet ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan også gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av kostnad til barnehave for ansattes barn.

§ 5–15 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

§ 6–10 fjerde ledd skal lyde:

Ved avskrivning etter første ledd tas det ikke hensyn til regnskapsmessige verdiendringer som gjelder fast eiendom. For livsforsikringsselskaper, private tjenestepensjonskasser eller kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser skal det likevel tas hensyn til regnskapsmessige verdiendringer som gjelder selskapenes eller kassenes faste eiendom.

§ 6–19 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Fradrag kan enten gis med inntil 1 100 kroner eller med inntil to promille av samlet utbetalt lønn.

§ 6–20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 100 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av inntektsåret.

§ 6–32 første ledd første punktum skal lyde:

Minstefradraget fastsettes til et beløp som svarer til 24 pst. av summen av inntekt som omfattes av § 6–31.

§ 6–50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 6 000 kroner årlig.

§ 6–60 første ledd skal lyde:

(1) Skattyter som i minst 130 dager av inntektsåret personlig har drevet eller deltatt i fiske eller fangst på havet eller langs kysten, gis fradrag med inntil 30 prosent av netto arbeidsinntekt av fisket eller fangsten, begrenset til 80 000 kroner.

§ 6–61 første ledd skal lyde:

(1) Sjøfolk gis fradrag med inntil 30 prosent av inntekten ombord, begrenset til 80 000 kroner.

§ 6–70 første ledd bokstav b og ny bokstav c skal lyde:

- b. har begrenset skatteplikt etter § 2–3 første ledd d og annet ledd, kan kreve standardfradrag etter denne paragraf i stedet for ordinære fradrag.
- c. har begrenset skatteplikt etter § 2–3 første ledd h, skal ha standardfradrag etter denne paragraf. Har personen utelukkende skatteplikt etter § 2–3 første ledd h, skal han ha standardfradrag uansett hvor lenge denne skatteplikten består.

§ 14–43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 20 prosent.

IV

§ 8–2 annet ledd bokstav a skal lyde:

Frigitte skogavgiftsmidler som brukes til skogkultur og opprusting av skogsveier, samt til alternative avvirkningsfremmende investeringer i et vernet skogsområde hvor det er fastsatt restriktive forskrifter for bygging av skogsveier, tas til inntekt med 40 prosent.

V

§ 16–40 skal lyde:

(1) Skattyter som driver virksomhet gis fradrag i skatt og trygdeavgifter for 18 prosent av kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt etter bestemmelsene i denne paragraf. Det gis fradrag med 20 prosent når virksomheten oppfyller vilkår med hensyn til salgsinntekt, balansesum, antall ansatte og uavhengighet. Vilkårene og tidspunktet for oppfyllelse av disse fastsettes av departementet i forskrift.

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 4 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 8 millioner kroner i inntektsåret.

(3) Det kan også gis fradrag etter annet ledd ved samarbeidsprosjekter mellom flere skattytere når prosjektet er godkjent av Norges forskningsråd. Ved slike prosjekter gjelder kostnadsrammen pr. prosjekt, fordelt på deltakerne etter deltakerandel.

(4) For selskap som nevnt i § 2–2 annet ledd gjelder kostnadsrammen også for selskapet.

(5) I konsern etter aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3 skal prosjekter med innbyrdes sammenheng behandles som ett prosjekt. Fradragsgrunnlaget behandles da som i tredje ledd annet punktum.

(6) Overstiger fastsatt fradrag den utlignede skatt, skal det overskytende beløp utbetales ved avregningsoppgjøret etter skattebetalingsloven.

(7) Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av denne paragraf, herunder gi regler om godkjenning av prosjekter og institusjoner, om hva som regnes som forsknings- og utviklingskostnader og om saksbehandlings- og klageregler for godkjenningsordningen.

VI

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002. Dog gjelder fradragssatsen på 19 prosent og samlet fradragsgrense på 61 500 kroner først med virkning fra og med inntektsåret 2003. For inntektsåret 2002 skal fradragssatsen være 9 prosent og samlet fradragsgrense være 47 500 kroner.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2003.

Endringen under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2003.

Endringen under V trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Overgangsbestemmelse

Ved ikrafttredelse av endringen under IV gjelder følgende overgangsregel:

Til § 8–2 annet ledd bokstav a:

Ved frigivelse av skogavgiftsmidler i 2003 til dekning av utgifter til anlegg av ny skogsvei hvor byggetillatelse er gitt før 3. oktober 2002, tas avgiftsutbetalingen til inntekt etter satsene for 2002. Ved slik anvendelse av disse satsene anses annen frigivelse av skogavgiftsmidler i 2003 med 40 prosent inntektsføring å ligge i bunnen.

Nr. 100 2002

Lov om endringer i folketrygdloven (egenandelstak 2).

Ot.prp. nr. 4, Innst.O. nr. 44 og Besl.O. nr. 49 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

Tredje strekpunkt i innholdsfortegnelsen i kapittel 5 skal lyde:

- utgiftstak for egenandeler står i § 5–3

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Utgiftstak for egenandeler

Stortinget fastsetter et egenandelstak 1, som er det høyeste samlede beløp et medlem skal betale i godkjente egenandeler i løpet av et kalenderår for følgende helsetjenester:

- a) legehjelp
- b) psykologhjelp
- c) viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr
- d) reiseutgifter
- e) radiologisk undersøkelse og behandling
- f) laboratorieprøver.

Stortinget fastsetter i tillegg et egenandelstak 2, som er det høyeste samlede beløp et medlem skal betale i godkjente egenandeler i løpet av et kalenderår for følgende helsetjenester:

- a) tannlegehjelp
- b) fysioterapi
- c) opphold ved opptreningsinstitusjon
- d) behandlingsreiser til utlandet (klimareiser).

Når et medlem i et kalenderår har betalt godkjente egenandeler opp til egenandelstak 1 eller egenandelstak 2, dekker trygden utgiftene til godkjente egenandeler for helsetjenester som nevnt i første eller andre ledd i resten av kalenderåret.

Departementet gir forskrifter om egenandelsordningene, og kan herunder bestemme hvilke utgifter som skal medregnes under egenandelstakene.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

20. des. Nr. 101 2002**Lov om endringer i legemiddeloven og apotekloven.**

Ot.prp. nr. 16, Innst.O. nr. 49 og Besl.O. nr. 50 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) gjøres følgende endringer:

§ 6 annet ledd skal lyde:

Det er forbudt å gi rabatter som ikke er fastlagt på tidspunktet for salget av et legemiddel. Kongen kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om forbudet.

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift pålegge apotekene å levere utvalgte byttbare legemidler til en fastsatt indekspris. Indeksprisen fastsettes av departementet og skal være et volumveid gjennomsnitt av grossistenes faktiske innkjøpspriser for de legemidler som inngår i beregningsgrunnlaget, med tillegg av den grossist- og apotekavanse som er fastsatt. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om prisfastsettelsen, hvilke legemidler som kan gis indekspris og leveringsplikt for de legemidler som omfattes.

Nåværende annet ledd blir nytt fjerde ledd.

II

I lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) gjøres følgende endringer:

§ 6–6 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom rekvirenten ber om det, skal apoteket meddele rekvirenten om at slikt bytte er foretatt.

§ 6–6 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om at rekvirenten i det enkelte tilfelle skal journalføre en begrunnelse for at generisk bytte etter annet ledd er uønsket.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

20. des. Nr. 102 2002**Lov om endring i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).**

Ot.prp. nr. 22, Innst.O. nr. 47 og Besl.O. nr. 51 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) gjøres følgende endring:

§ 20 nytt annet punktum skal lyde:

Loven kan settes i kraft særskilt for den offentlige helsetjenesten og for helsehjelp utenfor den offentlige helsetjenesten.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

20. des. Nr. 103 2002**Lov om endring i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.**

Ot.prp. nr. 7, Innst.O. nr. 33 og Besl.O. nr. 35 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 skal § 1 andre leddet lyde:

Gebyret beregnes med utgangspunkt i et grunngebyr kalt rettsgebyret. Dette utgjør kr 700.

I

Lova tek til å gjelde 1. januar 2003.

20. des. Nr. 104 2002**Lov om endringer i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.**

Ot.prp. nr. 17, Innst.O. nr. 32 og Besl.O. nr. 36 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

Lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr vert endra slik:

§ 5 a nr. 5 skal lyde:

5. Avgjørelser som gjelder forretninger som nevnt i § 25 hos en notarius publicus kan påkjæres etter reglene i lov 26. april 2002 nr. 12 om notarius publicus § 5.

§ 21 skal lyde:

For tinglysing, registrering eller anmerkning i grunnboken, løsreregisteret og kraftledningsregisteret betales 2 ganger rettsgebyret, medmindre annet følger av annet ledd eller er bestemt i § 22.

For tinglysing eller registrering av pantobligasjon eller skadesløsbrev betales 2,5 ganger rettsgebyret. Det samme gebyr betales for registrering i løsreregisteret av avtale om salgspant i motorvogn (herunder avtale som etter § 3–22 i lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant likestilles med salgspantavtale) og av avtale om factoring.

Det skal betales fullt gebyr for hvert register og for hver rettskrets et dokument skal tinglyses eller registreres i.

II

Lova tek til å gjelde 1. januar 2003.

20. des. Nr. 105 2002**Lov om endring i passloven (økt passgebyr).**

Ot.prp. nr. 20, Innst.O. nr. 35 og Besl.O. nr. 37 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passloven) gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Ved utstedelse og fornyelse av pass betales et beløp lik ett rettsgebyr slik dette til enhver tid er fastsatt i lov av 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 1 annet ledd. For pass til barn under 16 år betales et kvart rettsgebyr.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 106 2002**Lov om endringer i inkassolova.**

Ot.prp. nr. 115 (2001-2002), Innst.O. nr. 20 og Besl.O. nr. 40 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om innkassovirksomhet og annen inndriving av forfalte pengekrav (inkassoloven) gjort følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

Inkassobevilling til stadig og ervervsmessig å inndrive forfalte pengekrav for andre kan etter søknad gis til et foretak når:

- a) den eller de som faktisk leder inkassovirksomheten har inkassobevilling etter annet ledd
- b) inkassovirksomheten drives fra fast forretningssted i Norge og
- c) foretaket har stilt sikkerhet som nevnt i § 29.

Inkassobevilling etter første ledd bokstav a gis etter søknad til personer som anses skikket til å være faktisk leder for foretak som stadig og ervervsmessig inndriver forfalte pengekrav for andre og dessuten

- a) godtgjør å ha minst tre års praktisk erfaring med inndriving av pengekrav i løpet av de siste 10 år og
- b) fremlegger politiattest og for øvrig godtgjør å ha hederligandel. Foretaket skal opplyse til Kredittilsynet om skifte av leder.

Bevilling til å drive oppkjøp og inndriving av forfalte pengekrav for egen regning kan bare gis foretak som drives fra et fast forretningssted i Norge, og som faktisk ledes av en eller flere personer som kan fremlegge politiattest, og for øvrig godtgjør å ha hederligandel. Det kan settes vilkår for bevillingen. Foretaket skal opplyse til Kredittilsynet om skifte av leder.

Kredittilsynet kan som vilkår for inkassobevilling etter første ledd stille krav om at foretaket slutter seg til en nemndsordning som nevnt i § 22. Kredittilsynet kan også stille slike vilkår til foretak som tidligere er gitt bevilling.

Kongen kan gi utfyllende forskrifter om vilkårene for tildeling av inkassobevilling.

I § 6 første ledd andre punktum vert tilvisinga til § 24 tredje ledd endra til § 30 tredje ledd.

I § 9 andre ledd og § 19 første ledd vert parentesane endra til sluttparentesar.

§ 10 andre ledd skal lyde:

Betalingsoppfordringen skal angi

- a) fordringshaverens navn,
- b) hva kravet gjelder,
- c) kravets størrelse med særskilt angivelse av hovedkrav og tilleggskrav som krav på forsinkelsesrente og erstatning for inndrivingskostnader,
- d) hvilken sats for forsinkelsesrente som i tilfelle er brukt og dato det er beregnet forsinkelsesrente fra,
- e) at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndriving, og
- f) retten til å kreve nemndsbehandling etter § 22.

I § 17 fjerde ledd første punktum vert tilvisinga til § 24 tredje ledd endra til § 30 tredje ledd.

Kapittel VII med nye §§ 22–27 skal lyde:

Kapittel VII. Nemndsbehandling av tvister i inkassosaker

§ 22. Adgang til nemndsbehandling mv.

Gjennom avtale mellom organisasjoner som representerer foretak som driver inkassovirksomhet, og Forbrukerrådet eller annen organisasjon eller institusjon som representerer skyldnere, kan det opprettes en eller flere nemnder som behandler tvister om forpliktelser etter denne loven mellom skyldnere og foretak som driver inkassovirksomhet.

Partene kan forelegge avtalen for Kongen til godkjenning. Dersom Kongen har godkjent nemndas vedtekter, gjelder reglene i tredje og fjerde ledd og §§ 23 til 27.

En skyldner kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist hvor nemnda er kompetent, hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

Dersom skyldneren har pådratt seg forpliktelsen i egenskap av å være forbruker, kan skyldneren ikke fraskrive seg adgangen til å kreve nemndsbehandling.

§ 23. Forholdet til de alminnelige domstoler

Så lenge en tvist er til behandling i nemnda kan den ikke bringes inn til behandling for de alminnelige domstolene. Gjelder tvisten fordringshaverens krav på å få dekket kostnadene ved inndrivingen, kan den likevel bringes inn etter tvistemålslovens regler til behandling for de alminnelige domstolene sammen med hovedkravet. En tvist anses for å være til behandling fra det tidspunktet begjæringen om klagebehandling er kommet inn til nemnda.

En sak som nemnda har realitetsbehandlet, kan bringes direkte inn for tingretten.

§ 24. Rapportering til Kredittilsynet

Nemndene skal oversende uttalelser om brudd på inkassoloven til Kredittilsynet.

§ 25. Ansvar for nemndas omkostninger

Ved overtredelser av kravet til god inkassoskikk i § 8 kan nemnda pålegge inkassator å betale nemndas omkostninger i den aktuelle saken.

§ 26. Avbrudd av foreldelse

Foreldelse avbrytes etter foreldelsesloven § 16 nr. 2 når tvist om krav som nemnda har myndighet til å behandle (jf. § 22 første ledd), bringes inn til avgjørelse for nemnda. Foreldelsen av hovedkravet blir ikke avbrutt ved at en tvist bringes inn for nemnda.

§ 27. Forskrifter

Kongen kan gi forskrifter til nærmere utfylling og gjennomføring av reglene i dette kapitlet, samt bestemmelsen i § 10 andre ledd bokstav f.

Noverande kapittel VII vert kapittel VIII.

§ 22 blir ny § 28. Første ledd første punktum vert endra slik:

En inkassator, dennes ansatte og andre hjelpere, og medlemmene av nemnd etter § 22 og andre som utfører arbeid for nemnda, har plikt til å bevare taushet overfor uvedkommende om det de i forbindelse med virksomheten får vite om noens personlige forhold eller drifts- og forretningsforhold.

§ 24 blir ny § 30 og vert endra slik:

Andre ledd skal lyde:

Kredittilsynet tildeler og inndrar inkassobevillinger, jf. §§ 5 og 31.

Fjerde ledd første punktum skal lyde:

Kredittilsynet kan nedlegge forbud mot inkassovirksomheten dersom ett eller flere av vilkårene i § 4 og § 5 første, tredje og fjerde ledd ikke er oppfylt for inkassovirksomhet som drives i medhold av inkassobevilling etter § 5.

§ 25 blir ny § 31 og skal lyde:

En inkassobevilling etter § 5 kan inndras dersom det finnes utilrådelig å la inkassovirksomhet drives i medhold av bevillingen fordi

- a) bevillingshaveren ikke har overholdt sine plikter etter § 6,
- b) vilkårene for å tildele bevillingen ikke lenger er til stede,
- c) inkassoforetaket ikke innen den frist som er fastsatt av tilsynsmyndigheten, oppfyller vilkår om å tilslutte seg nemndsordning som nevnt i § 5, eller
- d) det foreligger andre særlige grunner.

§ 26 blir ny § 32 og vert endra slik:

Første ledd skal lyde:

Med bøter eller fengsel inntil tre måneder, eller begge deler, straffes den som forsettlig overtrer eller medvirker til overtredelse av

- a) §§ 4, 5, 6, 28, forskrifter i medhold av §§ 6 eller 20, pålegg i medhold av § 30 tredje ledd eller forbud i medhold av § 30 fjerde ledd, eller
- b) §§ 8, 9, 10 eller 11, forutsatt at disse bestemmelsene er overtrådt gjentatte ganger eller at overtredelsen er grov.

Noverande kapittel VIII vert nytt kapittel IX og §§ 27–29 blir nye §§ 33–35.

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

20. des. Nr. 107 2002

Lov om endringer i politiloven og straffeloven (fiktiv identitet).

Ot.prp. nr. 117 (2001-2002), Innst.O. nr. 36 og Besl.O. nr. 41 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 12. desember 2002. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I politiloven 4. august 1995 nr. 53 gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel II a skal lyde:

Kapittel II a – regler om fiktiv identitet

§ 14 a. Tillatelsen

En person som er registrert i folkeregisteret, og som står i fare for å bli utsatt for alvorlig kriminalitet rettet mot liv, helse eller frihet, kan gis tillatelse til å benytte andre personopplysninger om seg selv enn de virkelige (fingerte personopplysninger).

Tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger kan bare gis dersom andre tiltak ikke kan gi tilstrekkelig vern.

Tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger kan også gis til andre personer som bor i samme husstand som en person som gis tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger.

I tillatelsen kan det settes vilkår dersom dette er nødvendig for å begrense ulemper som bruken av fiktive personopplysninger kan medføre for andre.

§ 14 b. Saksbehandling og kompetanse

Politidirektoratet avgjør om en person skal gis tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger.

Politidirektoratet skal bistå søkeren med å innhente og tilrettelegge informasjon mv. som kan ha betydning for vurderingen av søknaden.

Politidirektoratets avgjørelse kan påklages til Justisdepartementet.

§ 14 c. Søkerens informasjonsplikt

Søkeren skal gi opplysninger om alle rettsforhold som vil bli berørt av tillatelsen. Søkeren skal ved behov også på annen måte bistå Politidirektoratet under forberedelse av saken og så lenge tillatelsen gjelder.

§ 14 d. Adgang til å innhente opplysninger

Politidirektoratet kan, i saker som behandles etter dette kapitlet, uten hinder av taushetsplikt, kreve utlevert fra andre offentlige myndigheter de opplysninger som anses nødvendige.

§ 14 e. Fastsettelse og registrering av fingerte personopplysninger

Når det er gitt tillatelse til bruk av fingerte personopplysninger, skal Politidirektoratet umiddelbart fastsette hvilke fingerte personopplysninger som skal benyttes. De fingerte personopplysningene utarbeides i samråd med søkeren.

Politidirektoratet skal straks underrette folkeregistermyndighetene, og påse at de fingerte personopplysningene blir registrert og at de reelle personopplysningene blir avregistrert.

§ 14 f. Virkningene av tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger

Den som har fått tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger, kan benytte disse overfor offentlige og private rettssubjekter. Tillatelsen har ingen andre rettsvirkninger.

§ 14 g. Bistand

Politidirektoratet skal bistå den som har fått tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger ved kontakt med offentlige myndigheter eller private rettssubjekter.

Direktoratet skal også bistå offentlige myndigheter eller private rettssubjekter, som har et rettmessig behov for å komme i kontakt med den som har fått tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger, med å formidle slik kontakt.

Direktoratet skal videre gi veiledning og for øvrig bistå i den grad det anses rimelig.

§ 14 h. Varighet og opphør

Tillatelsen til å benytte fingerte personopplysninger kan gis for et bestemt tidsrom eller uten tidsbegrensning.

Hvis det fortsatt foreligger et behov for å benytte fingerte personopplysninger når tillatelsen utløper, kan Politidirektoratet beslutte at tillatelsen skal forlenges.

Dersom den som har fått tillatelse til å benytte fingerte personopplysninger skriftlig ber om at tillatelsen skal opphøre, skal Politidirektoratet treffe vedtak om dette.

Politidirektoratet kan, dersom vilkårene i § 1 åpenbart ikke lenger er oppfylt, tilbakekalle tillatelsen. Det samme gjelder dersom det foreligger vesentlige brudd på vilkårene i tillatelsen eller annet vesentlig misbruk av tillatelsen.

Når retten til å benytte fingerte personopplysninger opphører, skal Politidirektoratet underrette folkeregistermyndighetene som avregistrerer de fingerte personopplysningene og reaktiverer og ajourfører de reelle personopplysningene.

§ 14 i. Forskriftshjemmel

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i dette kapitlet.

§ 24 annet ledd skal lyde:

Taushetsplikten gjelder også opplysninger om politiets operative virksomhet og organiseringen av den, samt opplysninger som det ut fra spanings- og etterretningsvirksomheten er nødvendig å holde hemmelig. Taushetsplikten gjelder for enhver som utfører tjeneste eller arbeid for politiet. Politiet kan pålegge personer, private institusjoner og andre offentlige organer taushetsplikt som nevnt i første punktum når det innhentes opplysninger med hjemmel i § 14 d eller dersom reell identitet til en person som benytter fiktive personopplysninger er eller vil bli avslørt.

II

I straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 gjøres følgende endring:

§ 132 b skal lyde:

Den som handler i strid med pålegg om taushet fastsatt i medhold av straffeprosessloven §§ 200 a, 208 a, 210 a, jf 208 a eller 210 c eller politiloven § 24 annet ledd, straffes med bøter eller med fengsel inntil 2 år.

III***Ikrafttredelse***

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

20. des. Nr. 108 2002**Lov om endring i lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper.**

Ot.prp. nr. 110 (2001-2002), Innst.O. nr. 14 og Besl.O. nr. 15 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 12. november og 5. desember 2002. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 29. januar 1999 nr. 6 om interkommunale selskaper skal § 28 nytt andre punktum lyde:

Revisorloven gjelder ikke.

II

Loven trer i kraft straks.

20. des. Nr. 109 2002**Lov om lønnsnemndbehandling av arbeidstvistene mellom Norsk Helse- og Sosialforbund og Norsk Kommuneforbund på den ene siden og Servicebedriftenes Landsforening på den andre siden i forbindelse med tariffrevisjonen 2002.**

Ot.prp. nr. 26, Innst.O. nr. 54 og Besl.O. nr. 47 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Tvistene mellom Norsk Helse- og Sosialforbund og Norsk Kommuneforbund på den ene siden og Servicebedriftenes Landsforening på den andre siden i forbindelse med tariffrevisjonen 2002 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

Reglene i lov 19. desember 1952 nr. 7 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans eller blokade til løsning av tvistene.

§ 3. Loven trer i kraft straks.

Loven opphører å gjelde når Rikslønnsnemnda har avsagt kjennelser i tvistene.

20. des. Nr. 110 2002**Lov om endringer i lov om elektronisk signatur.**

Ot.prp. nr. 103 (2001-2002), Innst.O. nr. 4 og Besl.O. nr. 12 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 7. og 14. november 2002. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur vert det gjort følgjande endringar:

§ 3 første ledd nr. 1 skal lyde:

elektronisk signatur: data i elektronisk form som er knyttet til andre elektroniske data og som brukes som autentiseringsmetode,

§ 7 andre ledd andre punktum skal lyde:

I den utstrekning ikke annet følger av denne lov, kommer personopplysningsloven §§ 42–47 med forskrifter til anvendelse ved Datatilsynets kontroll etter første punktum.

§ 25 skal lyde:

Sertifikater fra sertifikatutstedere som er etablert innen EØS, anses som kvalifiserte sertifikater i henhold til denne lov dersom de oppfyller kravene til et kvalifisert sertifikat i det landet der utstederen er etablert.

Kvalifiserte sertifikater fra sertifikatutstedere som er etablert i land utenfor EØS, skal gis rettslig anerkjennelse på lik linje med kvalifiserte sertifikater fra sertifikatutstedere innen EØS dersom:

- a) utstederen oppfyller kravene i en EØS-stat og har blitt godkjent i henhold til en frivillig godkjenningsordning i den staten,
- b) en sertifikatutsteder som er etablert innen EØS, og som oppfyller kravene i etableringsstaten, garanterer for utstederen, eller
- c) sertifikatet eller utstederen er anerkjent i henhold til multilaterale eller bilaterale avtaler mellom Norge eller EU og tredjeland eller internasjonale organisasjoner.

II

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

20. des. Nr. 111 2002**Lov om endringer i folketrygdloven og trygderettsloven.**

Ot.prp. nr. 5, Innst.O. nr. 48 og Besl.O. nr. 48 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 19. desember 2002. Fremmet av Sosialdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–24 første og andre ledd skal lyde:

Et medlem gis stønad til nødvendige utgifter til helsetjenester i utlandet etter reglene i denne paragrafen. Utgiftene dekkes etter bestemmelsene i dette kapitlet, men med følgende særregler:

- a) Utgiftene dekkes etter særskilte satser.
- b) Utgiftene til ambulansetransport dekkes fullt ut.
- c) Utgiftene til sykehusopphold dekkes med opptil et beløp som fastsettes av Stortinget.

En person som er medlem etter §§ 2–1 eller 2–3 har ikke rett til stønad til helsetjenester under midlertidige utenlandsopphold. Personer med vedvarende og regelmessig behov for oksygen- og dialysebehandling får likevel dekket nødvendige utgifter til slik behandling. Videre dekkes utgiftene til helsetjenester når et medlem reiser til utlandet for å føde.

§ 5–24 nytt fjerde ledd skal lyde:

Utvidet stønad til helsetjenester etter tredje ledd gis også til en person som er medlem som arbeidstaker etter § 2–2. Forsørget ektefelle eller barn som ikke selv er medlemmer i trygden, gis imidlertid bare stønad i den utstrekning det følger av bestemmelsene i § 5–2 andre ledd.

§ 5–24 fjerde og femte ledd blir nye femte og sjette ledd.

§ 5–24 sjette ledd oppheves.

§ 6–3 første ledd bokstav f skal lyde:

- f) på grunn av fordyret kosthold ved diett. Nødvendigheten av spesialdiett for den aktuelle diagnosen må være vitenskapelig dokumentert og alminnelig anerkjent i medisinsk praksis.

§ 7–2 skal lyde:

Når et medlem i trygden dør, ytes det behovsprøvd gravferdsstønad med opptil et beløp som fastsettes av Stortinget (full gravferdsstønad). Stønad kan ikke settes høyere enn de faktiske utgiftene til begravelsen.

Gravferdsstønad etter første ledd gis uten behovsprøving dersom avdøde var under 18 år. For øvrig settes stønaden ned etter følgende regler:

- a) Når den avdøde ikke var gift, reduseres stønaden med formue og forsikringsbeløp utbetalt som følge av dødsfallet.
- b) Når den avdøde var gift, reduseres stønaden med summen av ektefellens finansformue og forsikringsbeløp utbetalt som følge av dødsfallet, etter at et fribeløp tilsvarende full gravferdsstønad er trukket fra.

Formue som nevnt i andre ledd bokstav a og b skal være den formue som framgår av siste likning eller av siste selvangivelse dersom den er nyere.

Når et medlem nedkommer med et eller flere dødfødte barn, ytes det stønad til dekning av nødvendige utgifter til gravlegging. Stønad kan likevel ikke overstige full gravferdsstønad.

Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder også for et medlems ektefelle og barn som blir forsørget av medlemmet og oppholder seg i Norge.

Departementet gir forskrifter om ytterligere vilkår for gravferdsstønad.

§ 7–3 tredje ledd skal lyde:

Stønad skal dekke de nødvendige utgiftene med fradrag av en egenandel på 10 prosent av full gravferdsstønad.

§ 7–5 andre ledd skal lyde:

Stønad skal dekke de nødvendige utgiftene med fradrag av en egenandel på 10 prosent av full gravferdsstønad.

§ 10–7 første ledd bokstav e skal lyde.

- e) lese- og sekretærhjelp for blinde og svaksynte,

§ 15–6 fjerde ledd nytt første punktum skal lyde:

Dersom den enslige moren eller faren tar nødvendig utdanning og stønadsperioden etter andre og tredje ledd utløper før et skoleår er avsluttet, kan overgangsstønad gis til og med den måned skoleåret avsluttes.

§ 15–6 fjerde ledd første, andre og tredje punktum blir nye andre, tredje og fjerde punktum.

§ 15–11 femte ledd første punktum skal lyde:

Stønad er 66 prosent av utgiftene til barnetilsyn opptil de beløp som Stortinget fastsetter.

II

I lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten skal § 3 tredje ledd lyde:

Trygderetten skal ha så mange rettsfullmektiger som Trygderettens leder bestemmer. Rettsfullmektigene tilsettes av Trygderettens leder for en periode på inntil tre år, med mulighet for forlengelse med inntil to år. Rettsfullmektigene kan være administrator ved behandlingen av en ankesak og for øvrig utføre de oppgaver i ankebehandlingen som etter loven her er tillagt de juridisk kyndige medlemmer av Trygderetten. Domstolloven § 54 tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

III

Ikrafttredelse. Overgangsbestemmelser

1. Endringene i folketrygdloven § 6–3 første ledd bokstav f trer i kraft straks. De øvrige endringene i folketrygdloven trer i kraft 1. januar 2003.
Endringene i § 5–24 gis virkning for helsetjenester under utenlandsopphold som tar til tidligst 1. januar 2003.
Endringene i §§ 7–2, 7–3 og 7–5 gis virkning for dødsfall som finner sted tidligst 1. januar 2003.
Endringen i § 15–6 fjerde ledd gis virkning for tilfelle der stønadstiden utløper tidligst 1. januar 2003.
Endringen i § 15–11 femte ledd gis virkning også for løpende stønadstilfelle.
2. Endringen i trygderettsloven § 3 tredje ledd trer i kraft straks.

20. des. Nr. 112 2002

Lov om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa.

Ot.prp. nr. 72 (2001-2002), Innst.O. nr. 7 og Besl.O. nr. 11 (2002-2003). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 7. og 14. november 2002. Fremja av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa blir det gjort følgjande endringar:

§ 2–12 tredje ledd skal lyde:

For private grunnskolar gjeld også §§ 2–2, 2–5 første, andre, tredje og sjette leddet, 2–9, 2–10, 2–11, 8–2, 8–3, 8–4, 9–1, 9–2, 9–3, 9–4, 9–5, kapittel 9a, 10–1, 10–2, 10–6, 10–9, 11–1, 11–2, 11–3, 11–4, 11–7, 11–10, 14–1, 15–3 og 15–4.

§ 7–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet gir nærmare forskrifter om tryggleiken til elevane under skoleskyssen.

Noverande § 7–1 tredje og fjerde ledd blir nytt fjerde og femte ledd.

§ 7–2 nytt andre ledd skal lyde:

Departementet gir nærmare forskrifter om tryggleiken til elevane under skoleskyssen.

Noverande § 7–2 andre ledd blir nytt tredje ledd.

Overskrifta til § 9–3 skal lyde:

§ 9–3. Utstyr

§ 9–3 første ledd første punktum og andre ledd blir oppheva.

Nytt kapittel 9a skal lyde:

Kapittel 9a Elevane sitt skolemiljø

§ 9a–1. Generelle krav

Alle elevar i grunnskolar og vidaregåande skolar har rett til eit godt fysisk og psykososialt miljø som fremjar helse, trivsel og læring.

§ 9a–2. Det fysiske miljøet

Skolane skal planleggjast, byggjast, tilretteleggjast og drivast slik at det blir teke omsyn til tryggleiken, helsa, trivselen og læringa til elevane.

Det fysiske miljøet i skolen skal vere i samsvar med dei faglege normene som fagmyndigheitene til kvar tid anbefalar. Dersom enkelte miljøtilhøve avvik frå desse normene, må skolen kunne dokumentere at miljøet likevel har tilfredsstillande verknad for helsa, trivselen og læringa til elevane.

Alle elevar har rett til ein arbeidsplass som er tilpassa behova deira. Skolen skal innreiast slik at det blir teke omsyn til dei elevane ved skolen som har funksjonshemmingar.

Dersom ein elev eller forelder, eller eit av råda eller utvala ved skolen der desse er representerte, ber om tiltak for å rette på fysiske miljøtilhøve, skal skolen snarast mogleg behandle saka etter reglane om enkeltvedtak i

forvaltningslova. Om skolen ikkje innan rimeleg tid har teke stilling til saka, vil det likevel kunne klagast etter føresegnene i forvaltningslova som om det var gjort enkeltvedtak.

§ 9a-3. *Det psykososiale miljøet*

Skolen skal aktivt og systematisk arbeide for å fremje eit godt psykososialt miljø, der den enkelte eleven kan oppleve tryggleik og sosialt tilhør.

Dersom nokon som er tilsett ved skolen, får kunnskap eller mistanke om at ein elev blir utsett for krenkjande ord eller handlingar som mobbing, diskriminering, vald eller rasisme, skal vedkommande snarast undersøkje saka og varsle skoleleiinga, og dersom det er nødvendig og mogleg, sjølv gripe direkte inn.

Dersom ein elev eller forelder ber om tiltak som vedkjem det psykososiale miljøet, deriblant tiltak mot krenkjande åtfærd som mobbing, diskriminering, vald eller rasisme, skal skolen snarast mogleg behandle saka etter reglane om enkeltvedtak i forvaltningslova. Om skolen ikkje innan rimeleg tid har teke stilling til saka, vil det likevel kunne klagast etter føresegnene i forvaltningslova som om det var gjort enkeltvedtak.

§ 9a-4. *Systematisk arbeid for å fremje helsa, miljøet og tryggleiken til elevane (internkontroll)*

Skolen skal aktivt drive eit kontinuerleg og systematisk arbeid for å fremje helsa, miljøet og tryggleiken til elevane, slik at krava i eller i medhald av dette kapitlet blir oppfylte. Skoleleiinga har ansvaret for den daglege gjennomføringa av dette. Arbeidet skal gjelde det fysiske så vel som det psykososiale miljøet.

§ 9a-5. *Elevdeltaking i skolemiljøarbeidet*

Elevane skal engasjerast i planlegginga og gjennomføringa av det systematiske arbeidet for helse, miljø og tryggleik ved skolen. Skolen skal leggje oppgåver til rette for elevane etter kva som er naturleg for dei enkelte klassetrinna.

Elevrådet kan nemne opp skolemiljørepresentantar til å vareta elevane sine interesser overfor skolen og myndighetene i saker som har med skolemiljøet å gjere. Skolemiljørepresentantane deltek i planlegginga og gjennomføringa av det systematiske helse-, miljø- og tryggingarbeidet ved skolen i den grad det vedkjem skolemiljøet for elevane.

Elevane kan møte med inntil to skolemiljørepresentantar i arbeidsmiljøutvalet der eit slikt er oppretta ved skolen i samsvar med lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v., når dette behandlar spørsmål som vedkjem skolemiljøet for elevane. Skolemiljørepresentantane har da talerett og rett til å få meininga si protokollert. Skolemiljørepresentantane skal ikkje vere til stades når utvalet behandlar saker som er omfatta av teieplikt etter lover eller forskrifter.

Skolemiljørepresentantane har rett til den informasjon som trengst for oppdraget, så langt informasjonen ikkje er omfatta av teieplikt etter lover eller forskrifter.

Skolemiljørepresentantane har rett til den opplæring og det fritak frå undervisningstimar som trengst for å skjømte oppgåvene.

§ 9a-6. *Informasjonsplikt og uttalerett*

Samarbeidsutvalet og skoleutvalet, og dessutan elevrådet og foreldrerådet, skal haldast løpande underretta om alle tilhøve – deriblant hendingar, planar og vedtak – som har vesentleg betydning for skolemiljøet. Råda og utvala har på førespurnad rett til å få framlagt dokumentasjon for det systematiske helse-, miljø- og tryggleiksarbeidet ved skolen.

Råda og utvala som er nemnde i første ledd, skal så tidleg som mogleg takast med i planlegginga og gjennomføringa av miljøtiltak ved den enkelte skolen, og har rett til å uttale seg og komme med framlegg i alle saker som har betydning for skolemiljøet.

Dersom skolen blir klar over tilhøve ved skolemiljøet som kan ha negativ verknad for helsa til elevane, skal elevane og dei føresette snarast mogleg varslast om det.

§ 9a-7. *Straff*

Med bøter eller fengsel i inntil 3 månader eller begge delar blir den straffa som forsettleg eller aktaust bryt krava i dette kapitlet eller i forskrifter gitt i medhald av det.

Medverknad blir straffa på same måten.

§ 9a-8. *Skolefritidsordninga*

Føresegnene i dette kapitlet gjeld også for skolefritidsordning oppretta etter lova her.

§ 9a-9. *Forskrifter*

Departementet kan gi nærmare forskrifter om skolemiljøet til elevane.

II

Lova gjeld frå det tidspunktet Kongen fastset. Dei enkelte føresegnene i lova kan setjast i verk til ulik tid.

31. des. Nr. 1699 2001**Forskrift om endring i forskrift til tolloven.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 31. desember 2001 med hjemmel i lov av 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15, jf. kgl.res. av 24. november 1967 nr. 1. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endring:

Punkt 5.5.5. skal lyde:

Foretak som er innvilget tollkreditt, skal betale godtgjørelse til statskassen på kr 39,- for hver innførselsdeklarasjon som blir belastet foretakets tollkredittkonto.

For denne godtgjørelse gjelder samme betalingsbestemmelser som for toll mv., jf. punkt 5.5.4.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

15. jan. Nr. 1569 2002**Forskrift om endring i forskrift om kontroll med norsk og britisk fiske utenfor Norges kyst.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 15. januar 2002 med hjemmel i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 7. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. august 1961 nr. 6 om kontroll med norsk og britisk fiske utenfor Norges kyst gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. august 1961 med hjemmel i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 6 og Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 127 fjerde ledd og § 326 annet ledd.

§ 3 skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft 1. september 1961.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. jan. Nr. 1570 2002**Forskrift om endring i forskrift om minstemål for sjøkreps.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 15. januar 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 første ledd bokstav c. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 15. januar 1953 nr. 1 om minstemål for sjøkreps gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 15. januar 1953 med hjemmel i midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk § 5, jf. lov av 13. juni 1952 nr. 1 om endring av midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6. mai 1938, jf. lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 55.

Del I, II og III omgjøres til paragrafer, som skal lyde:

§ 1. Sjøkreps (bokstavhummer, *Nephrops norvegicus*) som er kortere enn 15 cm målt fra spissen av pannehornet til den bakre faste kant av midterste svømmelapp er det forbudt å beholde ombord. Den kan verken selges, kjøpes eller mottas, men skal straks etter at den er tatt opp slippes tilbake i sjøen.

§ 2. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter og ulovlig fangst eller dennes verdi kan inndras i henhold til § 11 i midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft 24. januar 1953.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. okt. Nr. 1571 2002**Forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 18. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 20. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Kystfartøygruppens fiske for leveranse til mel og olje

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for direkte leveranse til mel og olje stoppes fredag 18.

oktober klokken 17.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er fredag 18. oktober klokken 19.00.

§ 2. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1572 2002**Forskrift om endring i forskrift om dykking.**

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 14. november 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 7, § 7 nr. 2, § 9 nr. 2, § 12 nr. 5, § 14 tredje ledd, § 17 nr. 4, § 21 og § 41 tredje ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 30. november 1990 nr. 944 om dykking gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt sjettede ledd skal lyde:

Forskriften gjelder ikke forskere og helsepersonell som arbeider i trykkammer.

§ 9 sertifikat klasse III skal lyde:

Den som skal utføre anleggsarbeid eller liknende under vann ned til 50 meter, skal ha dykkersertifikat klasse III, eller opplæring som nevnt under sertifikat klasse I, og dokumentert tilstrekkelig fagopplæring i undervannsarbeid.

§ 9B skal lyde:

Direktoratet for arbeidstilsynet utpeker egnet virksomhet som utsteder dykkersertifikat klasse I, III, R og S. Sertifikat klasse II utstedes av Oljedirektoratet eller annen institusjon som er akseptert av Direktoratet for arbeidstilsynet.

§ 11 skal lyde:

Arbeidsgiver skal påse at dykkerleder har relevant erfaring som dykker og har gjennomført kurs i dykkerledelse eller har minst 5 års erfaring som dykker og tilsvarende kunnskaper som gjennomført kurs i dykkerledelse gir.

Dykkerleder skal minst ha samme kunnskaper som de han eller hun er dykkerleder for, slik at vedkommende kan lede dykkeoperasjonen på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte.

§ 21 første og annet ledd skal lyde:

Arbeidsgiver kan bare nytte dykker og personell på undervannsfarkost som har gyldig helseerklæring. Helseerklæringen gis av lege godkjent av Sosial- og helsedirektoratet og utstedes for inntil to år av gangen.

Bekreftelse på gyldig helseerklæring sendes sertifikatutsteder.

§ 21 fjerde ledd skal lyde:

Arbeidsgiver kan kreve at dykker skal fremstille seg til ny legeundersøkelse, når arbeidsgiveren eller dykkeren erfarer helsesvikt som kan ha betydning for arbeidsdyktigheten.

§ 22 skal lyde:

Arbeidsgiver skal før dykking starter sørge for at det kan etableres kontakt med lege som kan foreskrive behandling og ved behov rykke ut til dykkestedet. Videre skal arbeidsgiver orientere seg om hvor nærmeste kammer for behandling i økt trykk finnes.

§ 34 skal lyde:

Arbeidsgiver skal sørge for at arbeidstaker bruker pustegassflasker som tilfredsstiller forskrift av 9. juni 1999 nr. 721 om trykkpåkjent utstyr.

Pustegassflasken skal ha en kapasitet på minst 1.400 liter målt ved atmosfæretrykk og + 15 grader C.

Ved bruk, behandling, kontroll og trykkprøving av pustegassflaskene skal produsentens anvisninger følges.

§ 98 annet og tredje ledd skal lyde:

Trykkammer skal ha dimensjoner som gir dykkeren og andre arbeidstakere gode ergonomiske arbeidsforhold.
Trykkammeret skal minst bestå av forkammer og hovedkammer og være utstyrt med oksygenanalysator.

§ 109 overskriften skal lyde:

Krav om bruk av trykkammer

§ 109 nytt annet ledd skal lyde:

Ved valg av trykkammer skal det legges vekt på dykkerarbeidets varighet og vanskelighetsgrad.

§ 109 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

Ved kortvarig dykk uten dekompressjon i vann, kan overflatetrykkammer sløyfes når det er forsvarlig.

§ 109 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

19. nov. Nr. 1573 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. november 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 32. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. oktober 2002 nr. 1571 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 20 og § 32.

Nye § 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Kystfartøygruppen

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild stoppes tirsdag 19. november 2002 klokken 07.40.
Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er tirsdag 19. november klokken 10.00.

§ 3. Fartøy i kystfartøygruppen som låsetter eller som fisker med landnot

Fartøy i kystfartøygruppen som låsetter eller som fisker med landnot er unntatt fra stoppen i § 2, jf. forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 16 andre ledd og § 32 tredje ledd.

Med fartøy som låsetter menes i denne bestemmelsen fartøy i kystfartøygruppen som i 2002 ikke har levert fangst av norsk vårgytende sild som er direktehåvet.

Nåværende § 2 og § 3 blir nye § 4 og § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1574 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. november 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 32. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. oktober 2002 nr. 1571 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for fartøy som låsetter eller som fisker med landnot stoppes lørdag 23. november 2002 klokken 02.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er lørdag 23. november klokken 04.00.

I

Endringen trer i kraft straks.

25. nov. Nr. 1575 2002**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. november 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 32. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. oktober 2002 nr. 1571 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Fartøy i kystfartøygruppen som låsetter eller som fisker med landnot er unntatt fra stoppen i § 2, jf. forskrift av 20. desember 2000 nr. 1341 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 16 andre ledd og § 32 tredje ledd.

Med fartøy som låsetter menes i denne bestemmelsen fartøy i kystfartøygruppen som i 2002 ikke har levert fangst av norsk vårgytende sild som er direktehåvet.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. nov. Nr. 1576 2002**Forskrift om endring i forskrift om kommunal betaling for ferdigbehandlede pasienter.**

Fastsatt av Sosialdepartementet 26. november 2002 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 16. desember 1998 nr. 1447 om kommunal betaling for ferdigbehandlede pasienter gjøres følgende endringer:

Forskriftens overskrift skal lyde:

Forskrift om kommunal betaling for utskrivningsklare pasienter

§ 1, § 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder mellom regionale helseforetak og kommuner som ikke har inngått avtale om overføring av utskrivningsklare pasienter fra sykehus til kommunehelsetjenesten.

En slik avtale anses inngått når det regionale helseforetaket og kommunen har godkjent avtalen. Avtalen skal regulere rutiner for samarbeid mellom spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten om den enkelte pasient. Avtalen bør regulere kriterier for når en pasient er utskrivningsklar, hvem som har avgjørelsesmyndighet, hvordan uenighet skal løses, hvordan kommunen skal varsles, varselfrist, døgnpris, når avtalen skal tre i kraft og hvordan avtalen kan endres.

Forskriften gjelder ikke for pasienter i langtidsinstitusjoner eller pasienter i psykiatriske sykehus.

§ 2. Krav om betaling

Det regionale helseforetaket kan kreve betaling av kommunen for utskrivningsklare pasienter som oppholder seg i sykehus i påvente av et kommunalt tilbud.

Det samme gjelder for utskrivningsklare pasienter som oppholder seg i private sykehus dersom pasientene er omfattet av avtale mellom det regionale helseforetaket og sykehuset, jf. lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a tredje ledd.

§ 3. Når en pasient er utskrivningsklar

En pasient er utskrivningsklar når følgende punkter er vurdert og konklusjonene dokumentert i pasientjournalen:

1. problemstillingen(e) ved innleggelsen slik disse var formulert av innleggende lege skal være avklart,
2. øvrige problemstillinger som har framkommet skal som hovedregel være avklart,
3. dersom man avstår fra endelig å avklare enkelte spørsmål skal dette redegjøres for,
4. det skal foreligge et klart standpunkt til diagnose(r), samt videre plan for oppfølging av pasienten,
5. pasientens samlede funksjonsnivå, endring fra forut for innleggelse, og forventet framtidig utvikling skal være vurdert,

6. dersom pasienten har behov for spesialisthelsetjenester som er utenfor den aktuelle avdelingens ansvarsområde, skal det sørges for at relevant kontakt etableres, og plan for denne oppfølgingen beskrives.

§ 4. Avgjørelsesmyndighet

Sykehuset avgjør når pasienten er utskrivningsklar.

§ 6 og § 7 skal lyde:

§ 6. Varselfrist

Betaling kan kreves fra 10 dager etter at kommunen skriftlig er varslet om at pasienten er utskrivningsklar. Kommunen skal samtidig gjøres kjent med sykehusets vurdering etter § 3.

Fristen løper tidligst fra den dagen pasienten blir erklært utskrivningsklar.

§ 7. Betalingssats

Døgnprisen fastsettes av Sosialdepartementet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

27. nov. Nr. 1577 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. november 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 32. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. oktober 2002 nr. 1571 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for fartøy som låsetter eller som fisker med landnot stoppes onsdag 27. november 2002 klokken 02.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er onsdag 27. november klokken 04.00.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1578 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. november 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 2001 nr. 1644 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 § 32. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. oktober 2002 nr. 1571 om stopp i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002 gjøres følgende endringer:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Trålgruppen

Trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild stoppes onsdag 4. desember klokken 13.00.

Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er onsdag 4. desember klokken 15.00.

Nåværende § 3, § 4 og § 5 blir nye § 4, § 5 og § 6.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. des. Nr. 1579 2002

Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2003.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 20. desember 2002.

Kapittel 1 – Generelt

§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde

Dette vedtaket gjelder forskuddsutskriving og endelig utskriving av skatt på inntekt og formue. Utskriving av statsskatt skjer for skattyterne etter de satser som følger av dette vedtak.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

§ 1–3. Klasseansettelse

Reglene om klasseansettelse i skatteloven § 15–4 gjelder tilsvarende for skatt etter dette vedtaket.

Personer og boer som ikke har krav på personfradrag, skal settes i skatteklasser 0. Personer som må bo i utlandet på grunn av tjeneste i den norske stat, følger samme regler om klasseansettelse som personer bosatt i Norge.

§ 1–4. Forskuddsutskriving

Skattyter som nevnt i skattebetalingsloven § 1, jf. § 2, skal betale forskudd på formues- og inntektsskatt til staten for inntektsåret 2003. Ved beregningen og innbetalingen gjelder reglene i dette vedtaket og i skattebetalingsloven.

Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

Plikten til å betale forskudd på inntektsskatt omfatter også person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat.

Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene

§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den del av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 120.000 kroner i klasse 0 og 1 og 150.000 kroner i klasse 2. Skattyter i klasse 1 som får særfradrag i alminnelig inntekt etter skatteloven § 6–80 til § 6–83 henføres til klasse 2 når det gjelder formuesskatt. Det samme gjelder ektefeller som lignes særskilt etter skatteloven § 2–11.

Formuesskatten beregnes etter disse satsene:

	Klasse 0 og 1	Klasse 2
0,2 pst. av de første	420.000	430.000
0,4 pst. av det overskytende beløp		

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3 pst. Formue under 10.000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4 skal ha et fradrag i formuen på 120.000 kroner. Når skattyter er skattepliktig til flere kommuner, gjelder reglene i skatteloven § 6–90 første og tredje ledd tilsvarende for formuen. Satsen for formuesskatten til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. og ikke lavere enn 0,4 pst. Høyeste sats gjelder når ikke lavere sats er vedtatt i kommunen.

Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten

§ 3–1. Toppskatt

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 13,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 340.700 kroner i klasse 0 og 1 og 364.000 kroner i klasse 2, og med 19,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 872.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 9,5 pst. av hele den delen av inntekten som overstiger 340.700 kroner i klasse 0 og 1 og 364.000 kroner i klasse 2, og med 19,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 872.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyteren er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster mv.

§ 3–2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 8,26 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 11,76 pst.

§ 3-3. Skatt til staten for selskaper og innretninger

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28 pst. av inntekten, fastsatt etter reglene i skatteloven.

§ 3-4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18-3 svares grunnrenteskatt med 27 pst.

§ 3-5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2-3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket svare skatt til staten med 28 pst. av inntekten. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt til kommunen gis tilsvarende anvendelse.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3-2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3-1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16-20 til § 16-28 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Person som ikke har bopel i riket og som er aksjonær i aksjeselskap eller allmennaksjeselskap skattepliktig etter skatteloven § 2-2 første ledd eller § 2-3 første ledd, og som innen riket eller på områder nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 1, deltar aktivt i driften av selskapet, skal svare toppskatt som nevnt i dette vedtaket § 3-1 første ledd av personinntekt fastsatt av selskapets inntekt etter skatteloven kapittel 12.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

§ 3-6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3-7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5-40 sjette ledd, skal være 45 pst.

§ 3-8. Skattefri inntekt

Inntekt under 1.000 kroner er skattefri. I utlandet bosatt aksjonær (parthaver) i aksjeselskap, allmennaksjeselskap og dermed likestilt selskap ilignes skatt når inntekten – fastsatt under ett for samtlige aksjonærer – utgjør minst 100 kroner.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-1. Ordinære skatter

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst. De regler som ellers gjelder for beregning av formuesskatt til kommunen, gis tilsvarende anvendelse.

Av inntekt svares skatt med 28 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3-3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt til kommunen av alminnelig inntekt gis tilsvarende anvendelse.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 50 pst.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2003 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt til staten av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske

petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt

§ 5-1. Tonnasjeskatt

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1.000 nettotonn, deretter
- 50 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 10.000 nettotonn, deretter
- 33 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 25.000 nettotonn, deretter
- 16 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Skattested

§ 6-1. Skattested for forskuddsutskrivningen

Forskuddsutskrivningen foretas i den kommune hvor den forskuddspliktige er bosatt, jf. skatteloven § 3–1. Her medtas også forskudd på skatt av formue og inntekt som nevnt i skatteloven § 3–3. For boer gjelder bestemmelsene i skatteloven § 3–1 fjerde ledd.

For person som ikke er bosatt i riket, skal den kommunen som er angitt i skatteloven § 3–4 første, fjerde eller femte ledd eller i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 6 nr. 2, utskrive skatten.

Første og annet ledd gjelder i den utstrekning annet ikke er bestemt i medhold av skattebetalingsloven § 8 nr. 4 og § 18 nr. 4.

Utskriving av forskudd som omhandlet i dette vedtaket § 1–4 tredje ledd foretas i Oslo.

§ 6-2. Skattested for ligningen

Statsskatteligningen for personer og dødsbo foregår i den kommune hvor skattyteren etter bestemmelsene i skatteloven § 3–1 og § 3–4 blir å iligne kommuneskatt. Ved ligningen medtas formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i skatteloven § 3–3 og § 18–7.

Statsskatteligningen for selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, foregår i kontorkommunen, jf. skatteloven § 3–2.

Ved utligning av skatt for skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., gjelder § 6 i denne loven.

I utlandet hjemmehørende mottaker av godtgjørelse, tantieme, gratiale og lignende fra selskap eller innretning som er hjemmehørende her i riket (skatteloven § 3–4 tredje ledd), skattlegges i den kommune der selskapet har sitt kontor (hovedkontor) eller styret har sitt sete. Det samme gjelder selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.

Skattlegging av inntekt som nevnt i dette vedtaket § 3–5 annet ledd foretas i Oslo.

Kapittel 7 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 7-1. Kapitalavkastningsraten for fastsetting av personinntektsdel av nærings- og selskapsinntekt (deling)

Kapitalavkastningsraten som nevnt i skatteloven § 12–13 tredje ledd skal være maksimalt 10,0 pst.

§ 7-2. Normalrentesatsen for rimelig lån i arbeidsforhold

Normalrentesatsen som nevnt i skatteloven § 5–12 fjerde ledd skal være 6,5 pst.

§ 7-3. Minstefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–32 skal ikke settes lavere enn 4.000 kroner og ikke høyere enn 45.700 kroner. Fradrag som beregnes av inntekt som omfattes av skatteloven § 6–31 første ledd bokstav a, c eller d eller annet ledd skal likevel ikke settes lavere enn 31.800 kroner. Tilsvarende gjelder for tidsbegrenset uførestønad, rehabiliterings- og attføringspenger. Fradraget kan ikke overstige den inntekten som det beregnes av.

§ 7-4. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25.000 kroner for ett barn og 30.000 kroner for to eller flere barn.

§ 7-5. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15–4 er 31.600 kroner i klasse 1 og 63.200 kroner i klasse 2.

§ 7-6. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17–1 første ledd skal være 85.200 kroner for enslige og 138.300 kroner for ektepar og samboere som går inn under skatteloven § 2–16.

*Kapittel 8 – Forskriftskompetanse mv.***§ 8–1. Avrundingsregler og utfyllende regler**

Departementet kan gi nærmere forskrift om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak, herunder regler om avrunding av inntekts- og formuesposter, samt fradragposter.

§ 8–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 56 nr. 5.

2. des. Nr. 1580 2002**Vedtak om fastsettelse av den kommunale og fylkeskommunale inntektsskattøren for inntektsåret 2003.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 15–2. Kunngjort 20. desember 2002.

Med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 15–2 fastsettes:

I inntektsåret 2003 skal

1. Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer være minimum 0,0 pst., maksimum 3,24 pst.
2. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer være minimum 9,4 pst., maksimum 13,0 pst.

De høyeste satser skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser. Satser mellom minimum og maksimum fastsettes i tilfelle til hele eller halve prosentenheter.

2. des. Nr. 1581 2002**Vedtak om CO₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2003.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 20. desember 2002.

Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂ -avgift til statskassen etter følgende satser:

- a) for gass 75 øre pr. standardkubikkmeter,
- b) for olje eller kondensat 75 øre pr. liter.

For mineralske produkter som omfattes av bokstav b, og som er avgiftsbelagt etter Stortingets vedtak om CO₂ -avgift på mineralske produkter, skal satsen være 46 øre pr. liter.

2. des. Nr. 1582 2002**Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2003.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Av arv og gaver som er avgiftspliktige etter lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver, skal det fra 1. januar 2003 svares avgift til statskassen etter reglene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til 35.000 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år settes til 50.000 kroner pr. år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1.000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 250.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	20 pst.

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 250.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	10 pst.
Av overskytende beløp	30 pst.

2. des. Nr. 1583 2002**Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2003.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–9. Kunngjort 20. desember 2002.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–2, § 23–3 og § 23–9 fastsettes:

For året 2003 svares folketrygdavgifter etter følgende satser:

§ 1. Arbeidsgiveravgift

- a) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2003 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i sone V: 0,0 pst. Denne sonen omfatter:
- i Finnmark fylke, alle kommuner,
 - i Troms fylke, kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvæningen.
- Samme sats skal benyttes for arbeidsgiveravgift av inntekt som blir skattlagt etter lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.
- b) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2003 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i sone IV: 5,1 pst. Denne sonen omfatter:
- i Troms fylke, de kommuner som ikke er nevnt under bokstav a første ledd,
 - i Nordland fylke, alle kommuner,
 - i Nord-Trøndelag fylke, kommunene Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Hitra, Frøya, Åfjord, Roan, Osen,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunen Smøla.
- c) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2003 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i sone III: 6,4 pst. Denne sonen omfatter:
- i Nord-Trøndelag fylke, kommunen Snåsa,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Røros, Holtålen, Tydal,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunene Surnadal, Rindal, Aure, Halså, Tustna,
 - i Oppland fylke, kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang,
 - i Hedmark fylke, kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os.
- d) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2003 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i sone II: 10,6 pst. Denne sonen omfatter:
- i Nord-Trøndelag fylke, kommunene Meråker, Frosta, Leksvik, Mosvik, Verran,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Rennebu, Meldal, Midtre Gauldal, Selbu,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunene Vanylven, Sande, Herøy, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Nesset, Midsund, Sandøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Haram, Aukra, Eide,
 - i Sogn og Fjordane fylke, alle kommuner,
 - i Hordaland fylke, kommunene Etne, Ølen, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, Modalen, Fedje, Masfjorden, Bømlo,
 - i Rogaland fylke, kommunene Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy, Utsira, Vindafjord, Finnøy,
 - i Vest-Agder fylke, kommunene Åseral, Audnedal, Hægebostad, Sirdal,
 - i Aust-Agder fylke, kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle,
 - i Telemark fylke, kommunene Drangedal, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje, Nome,
 - i Buskerud fylke, kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Rollag, Nore og Uvdal,
 - i Oppland fylke, kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land,
 - i Hedmark fylke, kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot.
- e) Når arbeidstakeren i inntektsåret 2003 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en annen kommune enn de som omfattes av bokstav a til d ovenfor, skal satsen være 14,1 pst. Dette området kalles sone I.
- f) Satsen i bokstav e skal også legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt i kongelig resolusjon med hjemmel i § 4 nedenfor, og arbeidsgiveravgift for statsforvaltningen etter reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd.
- g) Satsen i bokstav e skal videre legges til grunn for følgende foretak, uansett til hvilken kommune arbeidstakeren er skattepliktig, med mindre foretaket er hjemmehørende på Svalbard:
1. foretak som produserer elektrisitet skapt ved vannkraft,
 2. foretak som utvinner råolje eller naturgass,
 3. foretak som yter en eller flere av følgende tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass:
 - prøve- eller produksjonsboring på kontrakt,
 - servicevirksomhet i forbindelse med olje- og gassutvinning,

- bore- eller brønnservice på kontrakt. Denne bestemmelsen omfatter ikke tjenesteyting tilknyttet letevirksomhet, eller drift og bruk av innretninger i den utstrekning de brukes til letevirksomhet.
 - 4. foretak som bryter metallholdig malm, med unntak av jernmalm og jernmalm med innhold av mangan,
 - 5. foretak som utvinner industrimineralene nefelinsyenitt eller olivin,
 - 6. foretak som bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy. Med slikt fartøy forstås følgende:
 - fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods,
 - fartøy på minst 100 BRT til særlige formål,
 - slepebåt på minst 365 kW,
 - fiskefartøy på minst 100 BRT bestemt for eksport til land utenfor EØS-området,
 - flytende og flyttbart uferdig skrog av ovennevnte fartøy. Denne bestemmelsen omfatter også foretak som foretar vesentlig ombygging av fartøy som nevnt ovenfor, dersom fartøyet er over 1.000 BRT.
 - 7. foretak som produserer EKSF-stål,
 - 8. foretak som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1–4 eller verdipapirhandelloven § 7–1, jf. § 1–2 første ledd, dersom foretaket har filial, driver grenseoverskridende virksomhet, eller har etablert datterforetak som driver tilsvarende virksomhet, i andre stater innen EØS-området.
 - 9. foretak som utfører godstransport på vei og som i 2002 hadde mer enn 50 årsverk. Som godstransport regnes ikke egentransport etter samferdselsloven § 8. Bestemmelsen i dette punktet omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrert næringsområde.
 - 10. foretak som produserer telekommunikasjonstjenester.
- h) For foretak som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom virksomhet som omfattes av bokstav g og annen type virksomhet, kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsen i bokstav e for lønn og annen godtgjørelse knyttet til den delen av virksomheten som omfattes av bokstav g, og etter satsene i bokstavene a til e for lønn og annen godtgjørelse knyttet til den øvrige del av virksomheten. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsen i bokstav e for hele foretaket.
- i) Arbeidsgiveravgiften skal fastsettes etter bestemmelsene i bokstav g først når differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av reglene i bokstavene a til e og den arbeidsgiveravgift som ville følge av reglene i bokstav g overstiger 270.000 kroner for foretaket i 2003. Dersom bestemmelsen i bokstav h kommer til anvendelse, skal differansen beregnes i forhold til den samlede lønn og annen godtgjørelse knyttet til den eller de deler av virksomheten som omfattes av bokstav g. Bestemmelsen i denne bokstaven kommer ikke til anvendelse for virksomhet som nevnt i bokstav g nr. 7 og nr. 9.
- j)
1. Det skal betales arbeidsgiveravgift etter følgende satser for lønn og annen godtgjørelse for arbeid og oppdrag i og utenfor tjenesteforhold som arbeidsgiver plikter å innberette for arbeidstakere som har fylt 62 år og som er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i
 - sone IV: 1,1 pst.,
 - sone III: 2,4 pst.,
 - sone II: 6,6 pst.,
 - sone I: 10,1 pst.
 2. For foretak som nevnt under bokstav g skal satsen være 10,1 pst. for arbeidstakere som har fylt 62 år.
 3. Beregning av arbeidsgiveravgift etter pkt. 1 og 2 ovenfor, skjer fra og med første hele avgiftstermin etter at arbeidstakeren har fylt 62 år.
- k) Når arbeidstaker fra samme arbeidsgiver mottar ytelser i 2003 på mer enn 16 ganger gjennomsnittet av grunnbeløpet i folketrygden i 2003, skal det i tillegg til satsene nevnt ovenfor regnes en særskilt avgift etter en sats på 12,5 pst. på det overskytende.
- § 2. Trygdeavgift**
- a) Av pensjon, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1: 3,0 pst.
 - b) Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2: 7,8 pst.
 - c) Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3: 10,7 pst.
 - d) Avgift av næringsinntekt (annen ervervsinntekt) i jord- og skogbruk som overstiger 7,8 pst. av inntekten, skal dekkes med tilskudd knyttet til jordbruksoppgjøret.
- Næringsinntekt er i denne sammenhengen inntekt som nevnt i forskrift gitt av Finansdepartementet 5. oktober 1970 nr. 2 om levering av årsoppgave og om avgiftsfrie uttak i jordbruk med binæringer og skogbruk.
- § 3. Tilskudd fra kommunene og fylkeskommunene som nevnt i folketrygdloven § 23–9 annet ledd**
- a) I kommuner: 0,0 pst.
 - b) I fylkeskommuner: 0,0 pst.
- § 4. Forskriftsfullmakt**
- Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper

av medlemmer i trygden. Departementet gir regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 bokstavene g, h og i.

2. des. Nr. 1584 2002

Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2003.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–5 annet ledd fastsettes:

I

I 2003 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 7,8 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekking av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekking av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepenger til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 3,4 pst. for 2003.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske på fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

2. des. Nr. 1585 2002

Vedtak om endring i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 20. desember 2002.

I Stortingets skattevedtak av 28. november 2001 nr. 1528 for inntektsåret 2002 gjøres følgende endringer:

§ 5–1 skal lyde:

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1.000 nettotonn, deretter
- 50 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 10.000 nettotonn, deretter
- 33 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 25.000 nettotonn, deretter
- 16 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

§ 7–3 skal lyde:

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–32 skal ikke settes lavere enn 4.000 kroner og ikke høyere enn 43.000 kroner. Fradrag som beregnes av inntekt som omfattes av skatteloven § 6–31 første ledd bokstav a, c, d eller e eller annet ledd skal likevel ikke settes lavere enn 31.800 kroner. Tilsvarende gjelder for rehabiliterings- og attføringspenger. Fradraget kan ikke overstige den inntekten som det beregnes av.

2. des. Nr. 1586 2002

Vedtak om merverdiavgift for budsjetterminen 2003.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1.

1. Fra 1. januar 2003 skal det betales 24 pst. avgift etter bestemmelsene i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
2. Fra 1. januar 2003 skal det betales 11,11 pst. avgift av omsetning som nevnt i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 39 og godtgjørelse som nevnt i samme lov § 41.

§ 2. Fra 1. januar 2003 skal det betales 12 pst. avgift etter bestemmelsene i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for:

1. Næringsmidler. Som næringsmidler anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, unntatt:
 - a) legemidler,
 - b) vann fra vannverk,
 - c) tobakksvarer,
 - d) alkoholholdige drikkevarer.
2. Kringkastingselskap under utøvelse av allmennkringkasting som er finansiert av kringkastingsavgift som nevnt i kringkastingsloven § 6–4.
Departementet kan gi nærmere forskrifter om avgrensning av avgiftsplikten.

2. des. Nr. 1587 2002

Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2003.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 20. desember 2002.

1. Avgift på alkohol

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlandsk tilvirking av sprit, isopropanol, brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl mv. med følgende beløp:

1. Drikk med alkoholstyrke over 22 volumprosent alkohol; kr 5,44 pr. volumprosent og liter.
2. Drikk med alkoholstyrke 15–22 volumprosent alkohol; kr 3,55 pr. volumprosent og liter.
3. Drikk med alkoholstyrke over 4,75 og under 15 volumprosent alkohol; kr 3,55 pr. volumprosent og liter.
4. Drikk med alkoholstyrke;
 - a. til og med 0,7 volumprosent alkohol avgiftslegges etter regelverket for alkoholfrie drikkevarer,
 - b. over 0,7 til og med 2,75 volumprosent alkohol; kr 2,43 pr. liter,
 - c. over 2,75 til og med 3,75 volumprosent alkohol; kr 9,18 pr. liter,
 - d. over 3,75 til og med 4,75 volumprosent alkohol; kr 15,89 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om den avgiftspliktige alkoholstyrken. Alkohol i essenser som innføres, avgiftsbelegges etter de satser og regler som gjelder for sprit og isopropanol, jf. § 2 bokstav e. Departementet kan bestemme at det skal betales avgift på alkoholen også i andre varer til fortæring mv. som innføres.

Satsene i avsnittene foran gjelder også varer som ved kjøp eller som gave innføres med samtykke gitt i medhold av alkohollovgivningen.

Departementet kan gi forskrifter om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d) brukes ved fremstilling av essenser i tilfelle som nevnt i punkt c,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- g) brukes som råstoff eller hjelpemiddel ved fremstilling av alkoholholdige ferdigvarer. Fritaket gjelder kun avgift på alkohol i essenser mv. som innføres,
- h) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- i) fremstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket gjelder kun øl og vin til eget bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

2. Avgift på tobakkvarer

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen etter følgende satser av:

- a. *Sigarer*: kr 1,74 pr. gram av pakningens nettovekt.
Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.
- b. *Sigaretter*: kr 1,74 pr. stk.
Med én sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks. 180 mm, osv.
Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.
- c. *Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning*: kr 1,20 pr. gram av pakningens nettovekt.
- d. *Skråtobakk*: kr 0,56 pr. gram av pakningens nettovekt.
- e. *Snus*: kr 0,56 pr. gram av pakningens nettovekt.
- f. *Sigarettpapir og sigarettthylser*: kr 0,026 pr. stk. av innholdet i pakningen.

Departementet kan gi forskrifter om en forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Varer som er ment – eller som departementet finner er tjenlig – som erstatning for forannevnte varer, kan undergis avgiftsplikt etter nærmere bestemmelse av departementet. Når slik avgiftsplikt blir pålagt, skal avgiften svares med beløp som så vidt mulig motsvarer avgiften etter § 1 for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
- c. Fra/til tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tolllager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1,
 4. kommer i retur.
- d. Kvalitetsprøves og forbrukes i fabrikker eller på lager.
- e. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- f. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende måte også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

3. Avgift på motorvogner mv.

I. Engangsavgift på motorvogner mv.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen:

1. ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret,

2. når betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
3. når en motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten slik registrering,
4. når oppbygget motorvogn tas i bruk før ny registrering.

§ 2. Avgiften betales etter følgende avgiftsgrupper og satser:

Avgiftsgruppe a:

1. Personbiler,
2. varebiler klasse 1 og
3. busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser:
 - kr 33,40 pr. kg av de første 1.150 kg av egenvekten,
 - kr 66,80 pr. kg av de neste 250 kg av egenvekten,
 - kr 133,61 pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
 - kr 155,38 pr. kg av resten (vektavgift),dessuten:
 - kr 9,86 pr. cm³ av de første 1.200 cm³ av slagvolumet,
 - kr 25,82 pr. cm³ av de neste 600 cm³ av slagvolumet,
 - kr 60,73 pr. cm³ av de neste 400 cm³ av slagvolumet,
 - kr 75,86 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),dessuten:
 - kr 129,01 pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,
 - kr 470,53 pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,
 - kr 941,36 pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,
 - kr 1593,01 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe b:

- Varebiler klasse 2:
20 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe c:

- Campingbiler:
13 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe d:

- Kombinerte biler med totalvekt inntil 6.000 kg:
55 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe e:

- Beltebiler:
36 pst. av verdiavgiftsgrunnlaget.

Avgiftsgruppe f:

- Motorsykler:
kr 8869 pr./stk. (stykkavgift),
dessuten:
 - kr 0 pr. cm³ av de første 125 cm³ av slagvolumet,
 - kr 30,47 pr. cm³ av de neste 775 cm³ av slagvolumet,
 - kr 66,80 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),dessuten:
 - kr 0 pr. kW av de første 11 kW av motoreffekten,
 - kr 394,71 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe g:

- Beltemotorsykler (snøscootere):
 - kr 12,50 pr. kg av de første 100 kg av egenvekten,
 - kr 25,00 pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,
 - kr 49,99 pr. kg av resten (vektavgift),dessuten:
 - kr 2,61 pr. cm³ av de første 200 cm³ av slagvolumet,
 - kr 5,21 pr. cm³ av de neste 200 cm³ av slagvolumet,
 - kr 10,41 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),dessuten:
 - kr 33,33 pr. kW av de første 20 kW av motoreffekten,
 - kr 66,65 pr. kW av neste 20 kW av motoreffekten,
 - kr 133,30 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe h:

Motorvogner i avgiftsgruppe a, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede: 40 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe i:

Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre: kr 2.920.

Avgiftsgruppe j:

Busser under 6 meter med inntil 17 sitteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen: 35 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

§ 3. Av motorvogner i avgiftsgruppe a–d og g–j skal det i tillegg til avgiften under § 2 svares en vrakpantavgift på kr 1.300 pr. motorvogn. Avgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrifter om refusjon av vrakpantavgift for motorvogn som utføres til utlandet.

§ 4. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som skal fastsettes i forbindelse med motorvognens typegodkjenning og/eller skal fremkomme i motorvognens norske vognkort.

Verdiavgiftsgrunnlaget er ved innenlandsk tilvirking prisen fra produsent og ved innførsel tollverdien.

Fra de nevnte regler gjøres det unntak for følgende grupper:

1. Motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet.
2. Motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler) til fremdrift. For slike motorvogner inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse av avgiften for disse grupper og om fradrag for bruk o.l.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under.

Oppstår det avgiftsmessig tvil om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 6. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på:

1. Motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn.
2. Motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
3. Motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
4. Lett pansrete motorvogner til offentlig bruk.
5. Motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurukonkurranseskjøring.
6. Ambulanser, herunder leilighetsambulanser.
7. Begravelseskjøretøy.
8. Beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal nytte kjøretøyet i ambulansetjeneste.
9. Motorvogner som bare bruker elektrisitet til fremdrift.
10. Busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på:
 - a) innehaver av løyve etter § 3 eller § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel, unntatt turvogner,
 - b) institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.
11. Motorvogner som innføres som arvegods.
12. Beltevogner til Forsvaret.
13. Spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om tilbakebetaling av tilskuddsbeløp og om tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift hvor det:

1. innen 3 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av bil som drosje eller for transport av funksjonshemmede, jf. § 2 avgiftsgruppe h,
2. innen 1 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av buss i tilfelle som er gitt avgiftsfritak etter § 6 nr. 10.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status til en avgiftsgruppe med høyere avgiftssats, og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

- § 9. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 10. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 11. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.
- § 12. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

II. Årsavgift

§ 1. For 2003 betales i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter avgift til statskassen med:

1. kr 2.360 av:
 - a) personbiler,
 - b) varebiler,
 - c) campingbiler med tillatt totalvekt mindre enn 12.000 kg,
 - d) busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser (minibusser),
 - e) kombinerte biler med tillatt totalvekt mindre enn 6.000 kg,
 - f) årsprøvekjennermerker for kjøretøy.
2. kr 905 av campingtilhengere med egenvekt over 350 kg.
3. kr 1.180 av motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge.
4. kr 1.370 av:
 - a) følgende kjøretøy med tillatt totalvekt fra 3.500 kg inntil 12.000 kg:
 - lastebiler
 - trekkbiler,
 - b) kombinerte biler med tillatt totalvekt fra 6.000 kg inntil 12.000 kg,
 - c) busser med tillatt totalvekt mindre enn 12.000 kg som ikke faller inn under nr. 1 bokstav d.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a. Kjøretøy som er registrert på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn.
- b. Motorvogn som er registrert på Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
- c. Motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede.
- d. Motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 3 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som rutevogn.
- e. Motorvogn som er godkjent og registrert som ambulans (herunder leilighetsambulans) eller registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå o.l.
- f. Kjøretøy som er registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn.
- g. Kjøretøy som er 30 år eller eldre.
- h. Kjøretøy som dokumenteres levert senest innen avgiftens forfall til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.
- i. Kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- j. Kjøretøy som drives kun med elektrisk strøm (el-biler).

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. For kjøretøy som er registrert pr. 1. januar eller som blir registrert i 1. halvår, og for årsprøvekjennermerker som er tildelt pr. 1. januar eller som blir tildelt i 1. halvår, skal det svares full avgift.

På vilkår departementet kan fastsette, skal det svares halv avgift på kjøretøy som:

1. dokumenteres levert til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
2. registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. Departementet kan gi forskrifter om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

III. Vektårsavgift

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 12.000 kg etter følgende satser (kroner):

1. Vektgradert årsavgift

A. Motorkjøretøyer

Avgiftsgruppe	Luftfjæring	Annet fjæringssystem
<i>2 aksler</i>		
12.000 – 12.999 kg	0	272
13.000 – 13.999 kg	272	755
14.000 – 14.999 kg	755	1.062
15.000 – og over	1.062	2.406
<i>3 aksler</i>		
12.000 – 14.999 kg	0	0
15.000 – 16.999 kg	272	474
17.000 – 18.999 kg	474	974
19.000 – 20.999 kg	974	1.264
21.000 – 22.999 kg	1.264	1.948
23.000 – og over	1.948	3.028
<i>Minst 4 aksler</i>		
12.000 – 24.999 kg	1.264	1.282
25.000 – 26.999 kg	1.282	2.002
27.000 – 28.999 kg	2.002	3.177
29.000 – og over	3.177	4.713

B. Kombinasjoner av kjøretøy (vogntog)

Avgiftsgruppe	Luftfjæring	Annet fjæringssystem
<i>2 + 1 aksler</i>		
12.000 – 13.999 kg	0	0
14.000 – 15.999 kg	0	0
16.000 – 17.999 kg	0	123
18.000 – 19.999 kg	123	280
20.000 – 21.999 kg	280	658
22.000 – 22.999 kg	658	851
23.000 – 24.999 kg	851	1.536
25.000 – 27.999 kg	1.536	2.694
28.000 kg og over	2.694	4.727
<i>2 + 2 aksler</i>		
16.000 – 24.999 kg	263	613
25.000 – 25.999 kg	613	1.009
26.000 – 27.999 kg	1.009	1.484
28.000 – 28.999 kg	1.484	1.791
29.000 – 30.999 kg	1.791	2.941
31.000 – 32.999 kg	2.941	4.082
33.000 kg og over	4.082	6.197
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	3.248	4.521
38.000 – 40.000 kg	4.521	6.145
Over 40.000 kg	6.145	8.348
<i>Minst 3 + 1 aksel</i>		
16.000 – 24.999 kg	263	613
25.000 – 25.999 kg	613	1.009
26.000 – 27.999 kg	1.009	1.484
28.000 – 28.999 kg	1.484	1.791
29.000 – 30.999 kg	1.791	2.941
31.000 – 32.999 kg	2.941	4.082
33.000 – og over	4.082	6.197

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	2.870	3.986
38.000 – 40.000 kg	3.986	5.513
Over 40.000 kg	5.513	8.155
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	1.633	1.976
38.000 – 40.000 kg	1.976	2.949
Over 40.000 kg	2.949	4.697

og

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser</i>	<i>Avgasskravnivå</i>			
	<i>Ikke EURO</i>	<i>EURO I</i>	<i>EURO II</i>	<i>EURO III</i>
12.000 – 19.999 kg	5.781	3.212	2.248	0
20.000 kg og over	10.278	5.888	4.175	0

§ 2. Departementet kan gi forskrifter om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder om krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan også gi forskrifter om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn for beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Grunnlaget for avgiften er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret, for semitrailere den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Departementet kan gi forskrifter om at avgiftsgrunnlaget kan settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

Hvis kjøretøyets totalvekt ikke direkte går frem av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- a. traktorer,
- b. kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- c. motorredskaper,
- d. kjøretøy som er registrert på innehaver av løyve etter § 3 eller § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som personrutevogn, kombinert rutevogn eller turvogn samt demonstrasjonsbusser i samme bevillingskjøring. Som turvogn menes i denne sammenheng busser med over 8 sitteplasser i tillegg til fører sete og tillatt totalvekt over 5.000 kg,
- e. kjøretøy som er 30 år eller eldre. Fritaket gjelder ikke tilhengere,
- f. kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- g. kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om utskrivning av avgiften i flere terminer, og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift basert på en dagsats på 2 pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 8. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 9. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 10. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

IV. Omregistreringsavgift

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nedenfor nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår				
	2003 og 2002 kr	2001 kr	2000 kr	1999 til 1992 kr	1991 og eldre kr
<i>a. Mopeder. Motorsykler. Beltemotorsykler.</i>					
1. Mopeder	540	540	540	540	540
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum	1.541	1.541	1.541	1.541	1.343
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	2.569	2.569	2.569	2.569	1.343
<i>b. Personbiler. Busser. Egenvekt (typegodkjent):</i>					
1. t.o.m. 800 kg	7.547	5.717	4.309	2.880	1.343
2. over 800 kg t.o.m. 1.200 kg	10.305	8.014	5.931	4.112	1.343
3. over 1.200 kg t.o.m. 1.600 kg	14.817	11.509	8.415	5.717	1.343
4. over 1.600 kg	19.190	14.817	10.834	7.395	1.343
<i>c. Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombinerte biler. Campingbiler. Beltebiler. Egenvekt (typegodkjent):</i>					
1. t.o.m. 1.000 kg	6.129	4.716	3.699	2.356	1.343
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	9.357	7.601	5.658	3.907	1.343
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	15.406	12.322	9.148	6.258	1.343
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	21.208	16.958	12.719	8.543	8.543
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	27.267	21.754	16.353	10.904	10.904
6. over 5.000 kg	32.920	26.390	19.725	13.265	13.265
<i>d. Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg. Egenvekt (typegodkjent):</i>					
1. over 350 kg t.o.m. 1.000 kg	6.124	4.716	3.699	2.356	2.356
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	7.071	5.658	4.309	2.762	2.762
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	10.706	8.617	6.461	4.309	4.309
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	14.238	11.306	8.704	5.658	5.658
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	20.068	16.156	12.119	8.014	8.014
6. over 5.000 kg	26.492	20.801	15.556	10.368	10.368

§ 2. Det gis fritak eller refusjon av avgift ved omregistrering av kjøretøy:

1. ved ren navneendring (bevilling for/registrering av navnebytte må foreligge),
2. på ektefelle,
3. mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
4. som er 30 år eller eldre,
5. som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
6. som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
7. på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
8. som registreres på kjøretøy tilhørende Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
9. som har vært registrert på samme eier i 2 måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
10. som tas tilbake av selger som følge av hevet kjøp etter kjøpslovens bestemmelser,
11. ved fusjon mellom aksjeselskaper,
12. ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny(e) eier(e) er identiske,
13. ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

V. Avgift på bensin

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på bensin. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a. for blyholdig bensin: kr 4,72,
- b. for blyfri bensin: kr 3,89.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales i henhold til Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen. Departementet kan videre gi forskrifter om at det skal betales avgift av annet flytende brennstoff som anses anvendelig som motordrivstoff. Departementet avgjør hva som er anvendelig som motordrivstoff.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på bensin til følgende anvendelsesområder:

- a. Utførsel.
- b. Fly, unntatt Forsvarets fly.
- c. Diplomater m.m.
- d. Nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet.
- e. Teknisk og medisinsk formål.
- f. Som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense.
- g. Båter og snøscootere i veiløse strøk.
- h. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- i. Reisegods og reiseutstyr.
- j. Motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taksmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper.
- k. Bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).
- l. NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. I tilfelle misbruk kan departementet nekte avgiftsfritak eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

VI. Avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodieselavgift)

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 3,17 pr. liter mineralolje til fremdrift av motorvogn. For mineralolje til fremdrift av motorvogn som inneholder 0,005 pst. vektandel svovel eller mindre, betales avgift med kr 2,83 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales i henhold til Stortingets vedtak om CO₂- og svovelavgift på mineralske produkter.

§ 2. Når oljer er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal det ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd.

Departementet kan i særskilte enkeltstående tilfeller bestemme at:

- a. fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn bruk av merket olje, eller
- b. avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje:

1. I følgende motorvogner:
 - a. traktorer,
 - b. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,

- c. motorredskaper,
- d. tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt. Det samme gjelder for mineralolje til fremdrift av motorvogn som nyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land,
- e. tilhørende Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- f. motorvogn tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

2. Til annen bruk enn fremdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på autodiesel som bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

4. Avgift på båtmotorer

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved import og innenlandsk tilvirking av båtmotorer (fremdriftsmotorer) med kr 129,50 pr. hk. Som båtmotor anses også motorblokker til slike.

Avgiftsplikten gjelder båtmotorer på minst 9 hk.

Elektriske motorer er unntatt fra avgiftsplikt.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på båtmotorer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Er nødvendig for Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet.
- c. Fra tilvirkers, importørs eller forhandlers lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1,
 - 3. leveres til bruk i fartøy registrert i fiskebåtregisteret (dog ikke utenbordsmotorer og hekkaggregater),
 - 4. leveres til bruk i fartøy mv. registrert i skipsregisteret, med unntak av fritidsbåter.
- d. Innføres tollfritt i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser § 11, pkt. 10, 12, 13 eller 14 bokstav e.
- e. Benyttes i Forsvarets marinefartøy.
- f. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

5. Forbruksavgift på elektrisk kraft

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på elektrisk kraft som leveres eller innføres til bruk her i landet. Avgift skal betales også ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk. Avgiftssatsen er 9,5 øre pr. kWh.

Avgift oppkreves ikke for industri, bergverk, arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon og veksthusnæringen. Fritaket omfatter kun elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen.

Departementet kan gi forskrifter om avgiftsmessig avgrensning av industri, bergverk, arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon og veksthusnæringen samt om praktiseringen av fritaket.

Avgift oppkreves ikke for Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænanen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på kraft som:

- a. Leveres i direkte sammenheng med produksjonen av elektrisk kraft.
- b. Er produsert ved energigjenvinningsanlegg.
- c. Er produsert i mottrykksanlegg.
- d. Er produsert i aggregat med generator som har mindre merkeytelse enn 100 kVA.
- e. Er produsert i nødstrømsaggregat i tilfeller hvor den normale elektrisitetsforsyning har sviktet.
- f. Er produsert og forbrukt i transportmidler.
- g. Leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- h. Leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
- i. Leveres til bruk i produksjon av fjernvarme.
- j. Leveres til Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

6. Grunnavgift på fyringsolje mv.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje med kr 0,398 pr. liter.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a. flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- b. olje som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodieselavgift).

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på mineralolje til følgende anvendelsesområder:

1. Utførsel.
2. Skip i utenriks fart.
3. Gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart.
4. Fiske og fangst i nære farvann.
5. Fiske og fangst i fjerne farvann.
6. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
7. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
8. Benyttes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt.
9. Innføres som reisegods eller reiseutstyr.
10. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
11. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
12. Treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien.
13. Nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

7. Miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. CO₂-avgift på mineralske produkter

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂-avgift til statskassen på følgende mineralske produkter i henhold til følgende satser:

1. Generell sats
 - a) Mineralolje: kr 0,50 pr. liter.
 - b) Bensin: kr 0,75 pr. liter.
2. Redusert sats, jf. § 2
 - a) Mineralolje: kr 0,29 pr. liter. For treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien er satsen kr 0,25 pr. liter.
 - b) Bensin: kr 0,27 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det skal betales redusert sats, gis refusjon eller tilskudd i henhold til § 1 nr. 2 til følgende anvendelsesområder:

1. Mineralolje til bruk i
 - a. Fly som flyr mellom norske flyplasser.
 - b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
 - c. Godstransport i innenriks sjøfart.
2. Bensin til bruk i
 - a. Fly som flyr mellom norske flyplasser, unntatt Forsvarets fly.
 - b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

1. Generelle fritak for produkter som
 - a. Utføres.
 - b. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1. Dette gjelder ikke når det skal betales avgift etter § 2.
 - c. Innføres som reisegods og reiseutstyr.
 - d. Benyttes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn den benyttede mengde råstoff skulle tilsi.
 - e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
 - f. Selges til eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendige for bankens offisielle virksomhet.
2. Mineralolje til bruk i
 - a. Skip i utenriks fart.
 - b. Fiske og fangst i fjerne farvann.
 - c. Fiske og fangst i nære farvann.
 - d. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
 - e. Fly i utenriks fart.
3. Bensin til bruk for
 - a. Diplomater m.m.
 - b. Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
 - c. Tekniske og medisinske formål.
 - d. Motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper.

- e. Bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).
- f. Fly i utenriks fart.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritaket.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Departementet kan ved overtredelse av § 2 eller § 3 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

B. Svovelavgift

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelavgift til statskassen på følgende mineralske produkter og utslipp etter følgende satser:

1. Generell sats

7 øre pr. liter mineralolje for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel i olje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel.

2. Redusert sats, jf. § 2.

2,8 øre pr. liter mineralolje for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel i oljen. Avgift skal ikke svares for olje som inneholder 0,05 pst. vektandel svovel eller mindre.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det skal betales redusert sats, gis refusjon eller tilskudd i henhold til § 1 nr. 2 for mineralolje til følgende anvendelsesområder:

a. Fly som flyr mellom norske flyplasser.

b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

1. Generelle fritak

a. Utførsel.

b. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1. Dette gjelder ikke når det skal betales avgift etter § 2.

c. Reisegods og reiseutstyr.

d. Utslipet av svovel til atmosfæren er mindre enn det som svovelinholdet i de benyttede produkter skulle tilsi.

e. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.

f. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

g. Nødvendig bruk i Den nordiske investeringsbankens offisielle virksomhet.

2. Mineralolje til bruk i

a. Skip i utenriks fart.

b. Fiske og fangst i fjerne farvann.

c. Fly i utenriks fart.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen. Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Departementet kan ved overtredelse av § 2 eller § 3 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

C. Avgift på smøreolje mv.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på smøreolje mv. med kr 1,56 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på smøreolje mv. til følgende anvendelsesområder:

- a. Utførsel.
- b. Utenriks fart.
- c. Fiske og fangst i fjerne farvann.
- d. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
- e. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- f. Er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved innførsel eller utførsel.
- g. Fly, unntatt olje til Forsvarets fly.
- h. Råstoff i industriell virksomhet som i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt.
- i. Omsettes i detaljforpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter.
- j. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
- k. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Departementet kan i tilfelle overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

8. Avgift på sluttbehandling av avfall

I.

§ 1. Fra 1. januar til og med 30. juni 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på avfall som er innlevert til sluttbehandling etter følgende satser:

1. opplagsplasser for avfall (fyllplasser); kr 327 pr. tonn
2. anlegg for forbrenning av avfall;
 - a. grunnavgift kr 82 pr. tonn
 - b. tilleggsavgift kr 245 pr. tonn.

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for tilleggsavgift for anlegg med energiutnyttelse.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på avfall som:

- a. Innleveres til særskilt behandling etter forskrift av 19. mai 1994 nr. 362 om spesialavfall.
- b. Innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning.
- c. Består av uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass.
- d. Er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien.
- e. Består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 4. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp eller tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

II.

§ 1. Fra 1. juli 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen for sluttbehandling av avfall etter de satser som fremkommer av § 2 og § 3. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i disse bestemmelsene.

§ 2. Ved innlevering av avfall til deponi skal det betales avgift etter følgende satser pr. tonn avfall:

1. kr 327 for anlegg
 - a) som oppfyller kravene til dobbel bunn- og sidetetting i forskrift av 21. mars 2002 nr. 375 om deponering av avfall (deponiforskriften) vedlegg I punkt 3.1 – 3.3, eller
 - b) der det etter en risikovurdering er lempet på kravene til bunn- og sidetetting i henhold til deponiforskriften vedlegg I punkt 3.4.
2. kr 427 for anlegg som ikke oppfyller kravene i nr. 1.

§ 3. Ved forbrenning av avfall skal det betales avgift ved utslipp av følgende stoffer etter følgende satser:

<i>Støv</i>	<i>HF</i>	<i>HCl</i>	<i>NO_x</i>	<i>SO₂</i>	<i>Hg</i>	<i>Cd</i>
kr 0,577 pr. gram	kr 20,40 pr. gram	kr 0,102 pr. gram	kr 0,015 pr. gram	kr 0,017 pr. gram	kr 27,60 pr. gram	kr 53,10 pr. gram
<i>Pb</i>	<i>Cr</i>	<i>Cu</i>	<i>Mn</i>	<i>As</i>	<i>Ni</i>	<i>dioksiner</i>
kr 63,40 pr. gram	kr 571,00 pr. gram	kr 0,307 pr. gram	kr 95,00 pr. gram	kr 9,71 pr. gram	kr 9,30 pr. gram	kr 2.350.000 pr. gram

For utslipp av CO₂ skal det betales avgift med kr 39 pr. tonn innlevert avfall. Anlegg som ikke brenner avfall som inneholder fossilt materiale skal ikke betale avgift for utslipp av CO₂.

- § 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på avfall som:
- a. Innleveres til særskilt behandling etter forskrift av 19. mai 1994 nr. 362 om spesialavfall.
 - b. Innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning.
 - c. Består av uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass.
 - d. Er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien.
 - e. Består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 6. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp eller tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

9. Avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER)

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

For TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter, betales avgift av andelen TRI og PER. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift svares etter følgende intervaller og satser:

	<i>Innhold TRI/PER</i> <i>Pst.</i>	<i>Kr pr. kg</i>	
		<i>TRI</i>	<i>PER</i>
1.	Over 0,1 – t.o.m. 1		0,52
2.	Over 1 – t.o.m. 5	2,71	2,71
3.	Over 5 – t.o.m. 10	5,42	5,42
4.	Over 10 – t.o.m. 30	16,05	16,05

<i>Innhold TRI/PER</i> <i>Pst.</i>		<i>Kr pr. kg</i>	
		<i>TRI</i>	<i>PER</i>
5.	Over 30 – t.o.m. 60	32,10	32,10
6.	Over 60 – t.o.m. 100	53,55	53,55

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI/PER.

Departementet kan gi forskrifter om hva som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- Utføres.
- Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- Gjenvinnes til eget bruk.
- Bringes med som reise gods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

10. Avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK)

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK.

Avgiftsplikten etter første ledd omfatter også HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer. Departementet kan gi bestemmelser om at avgiften på HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften i slike tilfeller skal betales etter sjablonsatser.

§ 2. Avgiften beregnes etter følgende satser:

<i>Produkttyper</i>	<i>Kjemisk formel</i>	<i>Avgiftssats (kr/kg)</i>
<i>HFK:</i>		
HFK-23	CHF ₃	2106
HFK-32	C ₂ H ₂	117
HFK-41	CH ₃ F	27
HFK-43–10mme	C ₅ H ₂ F ₁₀	234
HFK-125	C ₂ HF ₅	504
HFK-134	C ₂ H ₂ F ₄	180
HFK-134a	CH ₂ FCF ₃	234
HFK-152a	C ₂ H ₄ F ₂	25
HFK-143	C ₂ H ₃ F ₃	54
HFK-143a	C ₂ H ₃ F ₃	684
HFK-227ea	C ₃ HF ₇	522
HFK-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	1.134
HFK-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	101
<i>PFK:</i>		
Perfluormetan	CF ₄	1.170
Perfluoretan	C ₂ F ₆	1.656
Perfluorpropan	C ₃ F ₈	1.260
Perfluorbutan	C ₄ F ₁₀	1.260
Perfluorcyklobutan	c-C ₄ F ₈	1.566
Perfluorpentan	C ₅ F ₁₂	1.350
Perfluorhexan	C ₆ F ₁₄	1.332

Hvis produkttypen er ukjent benyttes den høyeste avgiftssats av de produkttyper det kan være. Ved gassblandinger beregnes avgiften for den enkelte produkttype i blandingen. Er blandingsforholdet ukjent benyttes satsen for produkttypen med høyest sats for hele vekten.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Utføres.
- b. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- c. Legges inn på tollager, når varene er bestemt utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- e. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- f. Selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
- g. Gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

11. Avgift på sjokolade- og sukkervarer m.m.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer m.m. med kr 15,18 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt. Det skal også betales avgift av slike varer uten tilsetning av sukker eller søtningsmiddel. Departementet kan gi forskrifter om hva som skal anses som avgiftspliktig sjokolade- og sukkervarer.

Departementet kan gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens virksomhet.
- c. Fra/til tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- e. Brukes som råstoff mv. ved fremstilling av varer.
- f. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

12. Avgift på alkoholfrie drikkevarer m.m.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på:

- a. alkoholfrie drikkevarer, pr. liter salgsvare: kr 1,55,
- b. sirup som nyttes til ervervsmessig fremstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener o.l., pr. liter salgsvare: kr 9,47,
- c. kullsyre som blir solgt eller innført til tilvirking av alkoholfrie drikkevarer som ikke skal selges, pr. kg kullsyre: kr 62,87.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles i dette regelverket også drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol, jf. Stortingets vedtak om avgift på alkohol § 1 nr. 4 bokstav a.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikten er følgende kullsyrefrie drikkevarer:

- a. råsaft, saftkonsentrat, juice, nektar, sirup, drikkevarer fremstilt av grønnsaker, vann uten tilsetning av smaksstoffer, saft av frukt og bær samt konsentrat av disse,
- b. melk, melkeprodukter,
- c. drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- d. varer i pulverform.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
- c. Fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d. Nyttetes til ervervsmessig fremstilling av annet enn drikkevarer.
- e. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- f. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

13. Avgifter på drikkevareemballasje

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på følgende drikkevareemballasje og etter følgende satser pr. emballasjeenhet:

1. Miljøavgift

a. Glass og metall	kr 4,28
b. Plast	kr 2,58
c. Kartong/papp	kr 1,07

Departementet kan på nærmere vilkår frita for, sette ned eller refundere miljøavgiften dersom emballasjen inngår i et retursystem.

2. Grunnavgift

Engangsemballasje kr 0,87

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Unntatt fra miljøavgiften er emballasje som inneholder følgende alkohol- og kullsyrefrie drikkevarer:

- a) råsaft, saftkonsentrat, juice, nektar, sirup, drikkevarer fremstilt av grønnsaker, saft av frukt og bær samt konsentrat av disse,

- b) melk, melkeprodukter,
- c) drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- d) varer i pulverform.

For grunnavgiften gjelder bokstavene b – d tilsvarende.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje:

- a) med rominnhold på minst 4 liter,
- b) som selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- c) som selges til eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet
- d) som fra registrert virksomhets eller importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 - 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- e) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

§ 8. Departementet kan vurdere overgangsordninger ved systemomlegging av avgiftene i enkelttilfeller og etter en særskilt vurdering.

14. Avgift på sukker mv.

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 5,88 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.

§ 2. Avgiftsplikten omfatter:

- 1. Sukker (roe- og rørsukker).
- 2. Sirup og sukkeropløsning av nevnte varer.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på sukker som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Selges eller innføres til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
- c. Fra tilvirkers eller importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 - 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d. Nytt til ervervsmessig fremstilling av varer.
- e. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- f. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- g. Nytt til biavl.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om hvilken ervervsmessig fremstilling av varer som faller inn under § 3 bokstav d.

- § 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 – § 3.
- § 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

15. Dokumentavgift

§ 1. Fra 1. januar 2003 skal det i henhold til lov av 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn, med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, dog minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper betales avgift med kr 1.000 pr. hjemmelsoverføring.

- § 2. Fritatt for avgift er:
- Gaveandel i dokument som inneholder gave, donasjon o.l. til det offentlige eller til offentlig godkjente stiftelser og legater, eller til foreninger med allmennyttige formål og med styresete her i landet.
 - Dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner.
 - Overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbanken og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet.
 - Egen sameieandel ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie.
 - Overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller.
 - Arveandel etter loven ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel.
 - Overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg.
 - Overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av.
 - Overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd.
- Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsværdien av tomta dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Andre avgiftsvedtak

Inntekter ved tildeling av konsesjoner

- § 1. For 2003 kan departementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for:
- Oppdrett av laks og ørret.
 - Frekvenser knyttet til etablering og drift av tredje generasjons mobilkommunikasjonssystem (UMTS).
 - Riksdekkende, reklamefinansiert radio.
- § 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.
- § 3. Departementet kan gi forskrifter om innbetaling og oppkreving av beløpet.

Avgift på frekvenser

Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2003 kan:

- fastsette en avgift knyttet til disponering av frekvenser til drift av tredje generasjons system for mobilkommunikasjon (bl.a. UMTS),
- fastsette en avgift knyttet til disponering av frekvenser til drift av andre generasjons mobilkommunikasjonssystem,
- forestå salg av 5-sifrede telefonnummer,
- fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

2. des. Nr. 1588 2002**Vedtak om tollavgifter for budsjetterminen 2003.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 2. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 20. desember 2002.

I.

Tolltariffen slik den gjelder 31. desember 2002, herunder tolltariffens innledende bestemmelser, skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2003 med følgende endringer:

A.

I tolltariffens innledende bestemmelser gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 3 første, annet og tredje ledd skal lyde:

3. Varer som er omfattet av en frihandelsavtale inngått mellom Norge og en fremmed stat eller gruppe av stater kan innenfor rammen av slike avtaler innføres med redusert toll, tollfritt eller med annen tollmessig justering. Preferansetollbehandling innvilges under forutsetning av at opprinnelsesreglene til den aktuelle frihandelsavtalen er oppfylt.

Følgende frihandelsavtaler er virksomme 1. januar 2003:

- Avtalen om opprettelse av Det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde, EØS-avtalen
- Konvensjonen om opprettelse av Det Europeiske Frihandelsforbund
- Handelsavtalen EF – Norge
- Frihandelsavtalen EFTA – Tyrkia
- Frihandelsavtalen EFTA – Den tsjekkiske republikk (Tsjekkia)
- Frihandelsavtalen EFTA – Den slovakiske republikk (Slovakia)
- Frihandelsavtalen EFTA – Israel
- Frihandelsavtalen EFTA – Romania
- Frihandelsavtalen EFTA – Bulgaria
- Frihandelsavtalen EFTA – Ungarn
- Frihandelsavtalen EFTA – Polen
- Frihandelsavtalen EFTA – Slovenia
- Frihandelsavtalen EFTA – Estland
- Frihandelsavtalen EFTA – Latvia
- Frihandelsavtalen EFTA – Litauen
- Frihandelsavtalen Norge – Færøyene
- Interim frihandelsavtale EFTA – PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet
- Frihandelsavtalen EFTA – Marokko
- Frihandelsavtalen EFTA – Mexico
- Frihandelsavtalen EFTA – Makedonia
- Frihandelsavtalen EFTA – Jordan
- Frihandelsavtalen EFTA – Kroatia.

Tollpreferanser gis under samme forutsetninger også for varer som er omfattet av bilaterale eller unilaterale erklæringer inngått i tilknytning til disse frihandelsavtalene.

§ 4 skal lyde:

Tollmessige beskyttelsestiltak kan iverksettes hvor en vare, som følge av en uforutsett utvikling, blir importert i slike økte mengder og under slike forhold at dette volder eller truer med å volde alvorlig skade for norske produsenter av tilsvarende eller direkte konkurrerende varer.

Avtale om enhver form for handelskompensasjon kan iverksettes for negative virkninger av et tiltak nevnt i første ledd.

Mottiltak, herunder opphevelse av tollmessige innrømmelser, kan iverksettes dersom norske produsenter rammes av beskyttelsestiltak iverksatt av andre land.

Kongen kan, med de begrensninger som følger av avtale med fremmed stat, internasjonal organisasjon eller av folkeretten, iverksette tiltak som nevnt i denne paragraf.

Vedtak om å iverksette tiltak etter denne paragraf skal meddeles Stortinget uten opphold med nærmere redegjørelse.

B.

For industrivarer som 31. desember 2002 er oppført i tolltariffen med høyere tollsats enn 2003-satsene i nedtrappingsplanen i henhold til WTO-avtalen, reduseres tollsatsene i samsvar med det som følger av Norges forpliktelser etter nedtrappingsplanen.

C.

Tollsatsene settes til null på de varenumrene i tolltariffen som er angitt i vedlegg 3 til St.prp.nr.1 (2002–2003) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

II.

Finansdepartementet gis fullmakt til å iverksette de tollmessige sider ved eventuelle frihandelsavtaler mellom EFTA-landene og henholdsvis Canada, Chile, Singapore, Tunisia og Egypt.

III.

Finansdepartementet gis fullmakt til å innarbeide tekniske endringer i tolltariffen.

6. des. Nr. 1589 2002**Vedtekter for Landbrukets utviklingsfond.**

Fastsett av Landbruksdepartementet 6. desember 2002, jf. St.prp.nr.92 (2000–2001) vedtak V. Kunngjort 20. desember 2002.

I

1. Fondsmidlane blir løyvd av Stortinget, normalt i samband med behandlinga av proposisjonen om jordbruksoppgjæret og i St.prp.nr.1 for Landbruksdepartementet. Fondsmidlane kan nyttast til tiltak som tek sikte på å styrkje og bygge ut næringsgrunnlaget på landbrukseigedomar. Dette gjeld også om landbrukseigedomen er ein del av ein kombinert arbeidsplass. Fondsmidlane kan også nyttast til aktivitetfremjande tiltak innan eller knytt til landbruksnæringane.
2. Forvaltninga av fondet og dei tilskottsordningane som blir finansierte av fondet følgjer dei krava som er sett til statleg økonomistyring i økonomiregelverket for staten og elles det som følgjer av desse vedtektene. Utgiftene til administrasjon mv. blir dekte av fondsmidlane etter nærare retningslinjer og rammer fastsett av departementet.
3. Fondskapitalen skal plasserast på renteberande konto i statskassa og rentene går inn i fondet. Tilskott og lån som blir betalt tilbake går òg inn i fondet.
4. Tap som staten har på jordformidling i medhald av jordlova blir dekt av fondsmidlane. Inntekter ved bortleige og anna av jord med vidare som staten har kjøpt eller tileigna på annan måte i medhald av jordlova går inn i fondet.
5. Rammer og føresetnader for tilskott og/eller lån frå fondet blir fastsett i dei årlege jordbruksoppgjæra og i samband med Stortinget si behandling av proposisjonen om jordbruksoppgjæret og andre proposisjonar. Landbruksdepartementet fastsett forskrifter og/eller nærare reglar for forvaltninga av dei ulike ordningane under fondet og fordeler midlane til tilskottsforvaltarane. Dei ulike forvaltningsorgana kan fastsetje utfyllande retningslinjer der det er behov for dette. Rutinar for utbetaling frå fondet, tilbakebetaling, rapportering, avstemmingar med vidare blir fastsett etter avtale mellom tilskottsforvaltar og fondsforvaltar, jf. punkt 6.
6. Statens landbruksforvaltning (SLF) er forvaltar av fondet ved mellom anna å utbetale frå fondet til dei ulike tilskottsforvaltarane etter nærare avtale. SLF rapporterer til Landbruksdepartementet om fondsforvaltninga.
7. Desse vedtektene gjeld frå 1. januar 2003.

II

Frå same tid blir vedtekter for Landbrukets Utviklingsfond av 16. februar 1971 nr. 4068 oppheva.

10. des. Nr. 1590 2002**Forskrift om endring i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalistene).**

Fastsatt av Helsedepartementet 10. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 23 og § 24. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalistene) gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd skal lyde:

Tilvirkning, innførsel, utførsel, transitt, omsetning, besittelse og bruk av de narkotika mv. som det er gjort merknad om i Narkotikalistene, er forbudt. Statens legemiddelverk eller den Statens legemiddelverk bemyndiger kan gjøre unntak når særlige grunner foreligger. Sosial- og helsedirektoratet kan gi tillatelse til bruk av narkotika.

II

Endringen trer i kraft straks.

11. des. Nr. 1591 2002**Forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 11. desember 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Formål

Formålet med distriktstilskuddet er å bidra til en inntekts- og produksjonsutvikling i eggproduksjonen som medvirker til å opprettholde bosetting og sysselsetting i distriktene ved å utjevne lønnsomheten i produksjonen.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften forstås en med:

1. *Godkjent eggpakkeri*: Godkjent anlegg for sortering, kvalitetskontroll og emballering av egg eller sammenslutning av slike.¹
 2. *Direkte omsetning*: Salg av egg direkte fra foretak som oppfyller de krav til innrapportering som er fastsatt av Statens landbruksforvaltning.
- 1 Jf. forskrift av 26. november 1998 nr. 1092 om frakttilskudd for egg og krav til godkjenning av eggpakkerier § 2.

§ 3. Virkeområde

Denne forskriften gjelder tilskudd til egg som omsettes gjennom godkjent eggpakkeri eller gjennom direkte omsetning, som er omsetningsavgiftspliktig¹ og som produseres i fylkene; Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Hordaland.

1. Jf. forskrift av 20. desember 1996 nr. 1343 om innkreving av omsetningsavgift og overproduksjonsavgift samt forskrift av 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk.

§ 4. Administrasjon

Statens landbruksforvaltning forvalter tilskuddsordningen, og kan gi nærmere bestemmelser for praktiseringen av denne forskriften.

§ 5. Om tilskuddssatser

Berettigelse for distriktstilskudd til egg fastsettes ut fra plasseringen av foretakets hovedproduksjon. Satsene for tilskuddsordningen fastsettes ved jordbruksoppjøret.

§ 6. Innsending av oppgaver

- a) Eggpakkeriene skal sende oppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta egg som er avregnet i foregående måned og som er berettiget tilskudd. Oppgavene må sendes inn innen den 15. hver måned. Innen 1. desember hvert år må pakkeriene sende inn prognoser over forventet tilskuddsberettiget kvantum egg i det påfølgende år til Statens landbruksforvaltning.

Eggpakkeriene skal innen 1. februar sende revisorbekreftede årsoppgaver til Statens landbruksforvaltning over det kvantum egg som er avregnet pr. år og som er berettiget tilskudd, samt tilskudd utbetalt til produsent. Eggpakkeriet er ansvarlig for at fullstendige og korrekte oppgaver i rett tid kommer til Statens landbruksforvaltning.

- b) Ved direkte omsetning av egg skal foretaket sende inn årsoppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta egg som er solgt og som er berettiget tilskudd.

Opgaven skal sendes inn samtidig med oppgaven for omsetningsavgift egg, i samsvar med frist for innsending satt av Statens landbruksforvaltning. Foretaket er ansvarlig for at oppgaven er fullstendig og korrekt. Ved for sen innsending av oppgaven, kan Statens landbruksforvaltning foreta en skjønsmessig avkorting i tilskuddsbeløpet eller avslå utbetaling.

- c) Statens landbruksforvaltning kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av oppgaveplikten, herunder fastsette oppgavens innhold og form, samt fastsette tidsfrister for innsending. Oppgavene kan kreves innsendt på edb-lesbart medium.

§ 7. Utbetaling

- a) For tilskudd som utbetales til foretak gjennom eggpakkerier utbetaler Statens landbruksforvaltning tilskuddet til eggpakkeriene. Statens landbruksforvaltning kan kreve tilskuddsberettiget kvantum egg, tilskuddssatser og samlet tilskuddsbeløp spesifisert på hver enkelt avregning.
- b) Ved direkte omsetning utbetaler Statens landbruksforvaltning tilskuddet direkte til foretak med eggproduksjon.

§ 8. Etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning ved feil utbetaling til eggpakkeri

Feil i utbetaling til eggpakkeri kan korrigeres, enten ved etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning i senere utbetalinger av tilskudd til eggproduksjon. Krav kan fremmes selv om feilen ikke skyldes eggpakkeriet.

Dersom feil opplysninger fra eggpakkeri har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 9. Avkorting ved regelverksbrudd og feilopplysning fra foretak med eggproduksjon

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med regelverk for eggproduksjon, kan hele eller deler av tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes.

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet, kan hele eller deler av tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes.

§ 10. *Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.*

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 9, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende morarente.¹ Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet.

1. Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om forsinket betaling.

§ 11. *Kontroll*

Statens landbruksforvaltning kan iverksette de kontrolltiltak som anses som nødvendige. Det kan foretas kontroll av alle opptegnelser og bokføringer i forbindelse med tilskuddsordningen.

§ 12. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

§ 13. *Klage*

Vedtak fattet av Statens landbruksforvaltning kan påklages¹ til Landbruksdepartementet.

1. Jf. lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kap. VI.

§ 14. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften gjelder fra 1. januar 2003 og erstatter fra dette tidspunkt forskrift av 26. november 1998 nr. 1091 om distriktstilskudd til eggproduksjon.

11. des. Nr. 1592 2002

Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2003.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 11. desember 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 20. desember 2002.

Kapittel 1. Fartøy under 13 meter største lengde

§ 1. *Vilkår for deltakelse i gruppe I*

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn/snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med garn/snøre, og
- eier av fartøy som skal fiske med not må ha deltatt i fisket etter makrell med not og levert mer enn 5 tonn makrell med eget fartøy i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000, eller fått dispensasjon fra dette vilkåret i 2002. Eier av fartøy som skal fiske med garn/snøre må ha deltatt i fisket etter makrell med not eller garn/snøre og levert mer enn 5 tonn makrell med eget fartøy i minst ett av årene 1998, 1999 eller 2000, eller fått dispensasjon fra dette vilkåret i 2002.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 2. *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 1 bokstav d når fartøyet ble kontrahert før 1. februar 2001 eller avtale om kjøp av fartøyet ble inngått før 1. februar 2001, og fartøyet ble overtatt etter 14. august 2000, dersom fiske etter makrell var en del av det planlagte driftsgrunnlaget for fartøyet.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 1 bokstav d dersom aktivitet som beskrevet i bestemmelsen ikke er oppfylt på grunn av at eier har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv i referanseperioden. Slik tillatelse kan bare gis til personer som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter makrell.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om levering i § 1 bokstav d dersom låssatt makrell har blitt innmeldt og registrert hos Norges Sildesalgslag.

Søknad om dispensasjon i henhold til denne paragraf sendes Fiskeridirektoratet i Bergen.

§ 3. *Vilkår for deltakelse i gruppe II*

For å kunne delta i fisket med begrenset deltakelse, må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet,
- fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn/snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med garn/snøre.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper eller i gruppe I i fisket etter makrell, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i gruppe II med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Kapittel 2. Fartøy fra og med 13 til og med 21,35 meter største lengde

§ 4. Vilkår for deltakelse

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde fra og med 13 til og med 21,35 meter og ha en lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn/snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for deltakelse i fisket med garn/snøre,
- d) fartøy som skal fiske med not må ha hatt adgang til å delta i fisket med not i 2002. Fartøy som skal fiske med garn/snøre må ha hatt adgang til å delta i fisket med not eller garn/snøre i 2002.

Eier av fartøy som deltok i fisket med garn/snøre i 2002 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratet i Bergen gis adgang til å delta uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b dersom eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 5. Dispensasjon

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkåret i § 4 bokstav d dersom eier av fartøy fra og med 13 til og med 21,35 meter største lengde har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv, og vervet medførte at eier ikke ble tildelt deltakeradgang da ordningen ble innført i 1997. Slik tillatelse kan bare gis til personer som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter makrell.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfelle gi eiere av eldre fartøy over 21,35 meter største lengde som tradisjonelt har drevet et kystnotfiske etter makrell adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser

§ 6. Godkjenning

Eier og fartøy må ha en særskilt godkjenning for 2003 fra Fiskeridirektoratets regionkontor, som viser at vilkårene for deltakelse er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og om fremstilling for kontroll.

§ 7. Utskifting av fartøy

Deltakeradgang i fisket etter makrell kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i fisket, kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i fisket i samme gruppe med erstatningsfartøy.

Ved utskifting av fartøy under 13 meter kan det ikke gis tillatelse til å delta med erstatningsfartøy på 13 meter eller mer.

Ved utskifting av fartøy under 13 meter største lengde som er solgt før 1. januar 2002 kan det ikke gis adgang til å delta i fisket med et erstatningsfartøy, selv om vilkårene for deltakelse etter § 1 er tilstede. Dette gjelder likevel ikke ved utskifting av fartøy når erstatningsfartøyet er registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister før 11. desember 2002, eller når det er gitt ervervstillatelse eller forhåndstilsagn før samme dato og fartøyet er innført i merkeregisteret senest 31. desember 2003.

Adgang til å delta i fisket med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

§ 8. Salg av fartøy

Salg av fartøy som har adgang til å delta i fisket medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til å delta i fisket dersom de øvrige vilkår for deltakelse er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

§ 9. Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan etter søknad gis adgang til å delta i fisket dersom de øvrige vilkår for deltakelse er oppfylt.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan også selge fartøyet med adgang for at ny eier kan få deltakeradgang etter søknad. De øvrige vilkår for deltakelse må være oppfylt.

Søknad om deltakeradgang etter annet og tredje ledd sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

§ 10. *Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)*

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 1 siste ledd og § 4 siste ledd.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

For fartøy under 13 meter største lengde kan det ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 13 meter eller mer. For fartøy fra og med 13 til og med 21,35 meter største lengde kan det ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde over 21,35 meter.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse

§ 11. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift, straffes i henhold til lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

12. des. Nr. 1593 2002

Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 12. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2001 nr. 1465 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002 § 11. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Maksimalkvoten for perioden 1. september til og med 31. desember 2002 oppheves.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

12. des. Nr. 1594 2002

Forskrift om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barneverninstitusjon.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 12. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester § 5–9 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskriften gjelder for institusjoner som er tatt inn i fylkeskommunens plan, jf. barnevernloven § 5–2. Forskriften gjelder videre for private institusjoner som ikke er tatt inn i fylkeskommunens plan, men som benyttes for barn som plasseres utenfor hjemmet med hjemmel i barnevernloven, jf. barnevernloven § 5–8.

§ 2. *Forbud mot innskrenkninger i beboernes rettigheter*

Det kan ikke inngås avtaler med beboerne som innskrenker de rettigheter beboerne har etter denne forskriften.

Det kan heller ikke fastsettes eller praktiseres husordensregler, rutiner eller lignende som innskrenker disse rettighetene.

§ 3. *Taushetsplikt*

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for institusjonen, har taushetsplikt etter barnevernloven § 6–7.

§ 4. *Oppbevaring og behandling av opplysninger*

Personopplysninger skal behandles i henhold til lov om personopplysninger av 14. april 2000 nr. 31 med forskrift av 15. desember 2000 nr. 1265 til personopplysningsloven (personopplysningsforskriften).

Kapittel 2. Beboernes rettigheter

§ 5. *Vern om personlig integritet*

Institusjonen skal drives på en slik måte at beboernes personlige integritet blir ivaretatt.

Den enkelte beboer skal selv kunne bestemme i personlige spørsmål og ha det samvær med andre som han eller hun ønsker, så langt dette er forenlig med beboerens alder og modenhet, formålet med oppholdet og institusjonens ansvar for driften, herunder ansvar for trygghet og trivsel.

Med de begrensninger som er nevnt i annet ledd skal bl.a.

- a) forholdene legges til rette for at den enkelte beboer får delta i utformingen av institusjonens daglige liv og andre forhold som berører den enkelte,

- b) forholdene legges til rette for at den enkelte beboer skal ha anledning til å dyrke sine personlige interesser og fritidsaktiviteter,
- c) institusjonen vise respekt for og ta hensyn til den enkelte beboers og foreldres livssyn og kulturelle bakgrunn,
- d) institusjonen respektere den enkeltes rett til tanke-, samvittighets- og religionsfrihet.

Institusjonen skal ikke utsette beboerne for utilbørlig påvirkning eller påtrykk av livssynsmessig, politisk eller ideologisk art.

§ 6. *Adgangen til å bevege seg innenfor og utenfor institusjonens område*

Beboeren skal ha rett til å bevege seg i og utenfor institusjonens område, med de begrensninger som fastsettes av hensyn til behovet for trygghet og trivsel.

Beboeren skal i størst mulig grad kunne nyttiggjøre seg de tilbud som finnes i lokalsamfunnet, herunder aktuelle skole- og fritidstilbud.

§ 7. *Besøk i institusjonen*

Institusjonen skal legge forholdene til rette slik at det kan gjennomføres hensiktsmessige og naturlige besøksordninger for den enkelte beboer.

Institusjonen skal arbeide for å fremme kontakten mellom beboeren og familie/pårørende, dersom slikt samvær ikke er regulert eller avskåret i fylkesnemndas eller barneverntjenestens vedtak. Institusjonen skal herunder legge forholdene til rette slik at foreldre som har små barn på institusjonen skal kunne ta del i barnets stell og gis overnattingsmuligheter.

§ 8. *Beboernes korrespondanse*

Det er ikke tillatt å føre kontroll med beboernes korrespondanse.

Beboerne skal fritt kunne sende post.

Med følgende begrensninger skal beboerne fritt kunne motta post: Post som kommer inn til institusjonen kan kontrolleres når det er begrunnet mistanke om at forsendelsen inneholder rusmidler eller farlige gjenstander.

Kontrollen skal foregå ved at posten åpnes av institusjonens leder eller stedfortreder i nærvær av postens mottaker eller avsender.

Vedtak om kontroll av post skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

Ved klage over vedtak om kontroll, jf. § 25, skal ikke kontrollen foretas før klagebehandlingen er avsluttet.

§ 9. *Telefonbruk*

Med de begrensninger som følger av vedtakets formål, skal beboeren fritt kunne benytte telefon under institusjonsoppholdet. Institusjonen kan likevel fastsette telefontider og regler for bruk av hensyn til institusjonens daglige drift, rutiner og aktiviteter. Telefonbruk utenfor de fastsatte telefontider kan ikke nektes dersom det vil være urimelig overfor beboeren i det enkelte tilfelle.

Institusjonen kan ikke nekte beboeren å medbringe egen mobiltelefon under institusjonsoppholdet, med mindre det er i samsvar med formålet med institusjonsoppholdet eller beboerens alder, eller er nødvendig av hensyn til trygghet og trivsel.

§ 10. *Medisinsk tilsyn og behandling*

Institusjonen skal sørge for at den enkelte beboer får nødvendig medisinsk tilsyn og behandling under institusjonsoppholdet.

§ 11. *Oppbevaring av økonomiske midler m.m.*

Institusjonen skal sørge for at beboerne kan oppbevare private eiendeler, penger mv. på en forsvarlig måte. Dersom en beboer av hensyn til f.eks. alder ikke kan ta hånd om slike eiendeler, har institusjonen plikt til å oppbevare dem på en forsvarlig måte.

Institusjonen skal føre oversikt over penger og private eiendeler som den mottar til oppbevaring fra beboeren.

§ 12. *Innsyn i opplysninger*

Beboerens rett til å se opplysninger om seg selv følger av lov av 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger § 18 mv.

Kapittel 3. Bruk av tvang

§ 13. *Tvang som ledd i behandling, straff eller oppdragelse*

Tvangsmedisinering, fysisk refsing, isolasjon, mekaniske tvangsmidler eller annen bruk av fysisk tvang eller makt er ikke tillatt verken i straffe-, behandlings- eller oppdragsøymed. Mindre inngripende fysisk tvang eller makt, som for eksempel kortvarig fastholding eller bortvisning fra fellesrom, kan imidlertid anvendes når dette er åpenbart nødvendig som ledd i institusjonens omsorgsansvar.

§ 14. *Kroppsvisitasjon*

Styrer og stedfortreder kan, ved inntak eller under opphold i institusjonen, bestemme at det skal foretas kroppsvisitasjon ved begrunnet mistanke om at beboeren oppbevarer rusmidler eller farlige gjenstander. Kroppsvisitasjon kan bare omfatte kroppens overflater. Kroppsvisitasjonen skal foretas av en person av samme kjønn som beboeren.

Dersom beboeren ønsker det, skal kroppsvisitasjon gjennomføres med to ansatte til stede.

Vedtak om kroppsvisitasjon skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 15. Urinprøver

Institusjonen kan ikke kreve at beboeren avlegger urinprøver.

§ 16. Ransaking av rom og eiendeler

Institusjonens styrer eller stedfortreder kan beslutte at det skal foretas ransaking av beboerens rom og eiendeler ved begrunnet mistanke om at han eller hun oppbevarer rusmidler eller farlige gjenstander. Ransaking kan foretas ved inntak og under oppholdet.

Ransaking av rom og eiendeler skal foretas mens beboeren er til stede, med mindre dette er uforholdsmessig vanskelig fordi beboeren har forlatt institusjonen uten samtykke, ikke ønsker å være til stede eller lignende.

Vedtak om ransaking av rom og eiendeler skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 17. Beslaglegging og tilintetgjøring

Rusmidler og farlige gjenstander som blir funnet ved inntak eller under opphold i institusjonen, kan beslaglegges, overleveres til politiet og tilintetgjøres. Ulovlige rusmidler og gjenstander skal overleveres til politiet.

Vedtak om beslaglegging og tilintetgjøring skal protokollføres og begrunnes. Det skal fremgå hva som er beslaglagt eller tilintetgjort. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 18. Tvang i akutte faresituasjoner

Dersom det er uomgjengelig nødvendig for å avverge fare for skade på person eller vesentlig skade på eiendom, kan det etter alminnelige nødretts- og nødvergebetraktninger, jf. straffeloven § 47 og § 48, anvendes nødvendig tvang. Det er imidlertid en forutsetning at lempeligere midler vurderes som nytteløse eller har vist seg åpenbart forgjeves eller utilstrekkelige.

Tvangsbruken må i slike tilfeller ikke overstige det som er nødvendig for å avverge skaden. Tiltaket skal opphøre straks skaden eller faren er avverget.

Tvangsmedisinering må i slike tilfeller bare besluttes av og utføres av kompetent medisinsk personell.

Dersom situasjonen gjør det nødvendig å isolere beboeren, jf. første ledd, skal minst en av personalet alltid være til stede i rommet eller i naborom med ulåst dør til isolatet. Isolering er bare tillatt i rom med vindu og med minst 8m² gulvflate. Bruk av isolat kan besluttes av institusjonens leder eller den han/hun gir fullmakt.

Vedtak om bruk av tvang skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 19. Tilbakeføring ved rømming

Med rømming forstås de tilfeller hvor beboeren forlater institusjonen uten tillatelse eller unnlater å komme tilbake til institusjonen etter fravær.

Ved rømming skal institusjonen straks varsle barneverntjenesten. Politiet skal varsles med mindre dette ikke er nødvendig. Beboerens foresatte bør varsles så raskt som mulig. Varsling av foresatte skal som hovedregel foretas av barneverntjenesten.

Når beboeren rømmer, skal institusjonen, om mulig i samarbeid med foresatte og barneverntjenesten, prøve å bringe beboeren frivillig tilbake til institusjonen.

Dersom plasseringsgrunnlaget gir adgang til det, kan beboeren om nødvendig bringes tilbake til institusjonen mot sin vilje.

Enhver tilbakeføring skal skje så skånsomt som mulig, og på en måte som ivaretar beboerens integritet.

Ved hver tilbakeføring skal det skrives en rapport om forholdet, hvor beboeren har anledning til å uttale seg. I de tilfeller beboeren bringes tilbake mot sin vilje, skal tilbakeføringen protokollføres og begrunnes. Protokollen skal sendes tilsynsmyndigheten og barneverntjenesten.

Kapittel 4. Særlige regler ved plasseringer etter § 4–24 og § 4–26

§ 20. Forskriftens anvendelse overfor beboere plassert etter § 4–24 og § 4–26

Bestemmelsene i forskriftens kapittel 1, 2, 3 og 5 gjelder tilsvarende overfor beboere som er plassert etter § 4–24 og § 4–26, med de særregler som følger av dette kapitlet.

§ 21. Besøk i institusjonen

Institusjonen kan nekte beboeren besøk for en kort periode hvis det er nødvendig av hensyn til behandlingsopplegget. Besøk kan ikke nektes dersom det vil være urimelig overfor beboeren i det enkelte tilfellet. Det er ikke adgang til å nekte beboeren besøk av advokat, barneverntjeneste, tilsynsmyndighet, prest, annen sjelesørger eller lignende.

Vedtak om å nekte beboeren besøk skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 22. Telefonbruk

Institusjonen kan nekte beboeren å ha telefonkontakt eller lignende for en kort periode dersom det er nødvendig av hensyn til behandlingsopplegget. Slik kontakt kan ikke nektes dersom det vil være urimelig overfor beboeren i det

enkelte tilfellet. Det er ikke adgang til å nekte beboeren å ha telefonkontakt med advokat, barneverntjeneste, tilsynsmyndighet, prest, annen sjelesørger eller lignende.

Vedtak om å nekte beboeren å ha telefonkontakt eller lignende skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 23. Begrensninger i adgangen til å bevege seg utenfor institusjonens område

Institusjonen kan begrense beboerens adgang til å forlate institusjonsområdet i den utstrekning det er nødvendig ut fra formålet med plasseringen.

Begrensninger i adgangen til å bevege seg utenfor institusjonens område skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

§ 24. Urinprøver

Ved plassering etter § 4–24 kan urinprøver kreves avlagt dersom det følger av fylkesnemndas vedtak

Ved plassering etter § 4–24 og § 4–26 kan barnet gi samtykke til at det kan kreves urinprøver. Slikt samtykke kan gis både ved inntak og under oppholdet. Er barnet under 15 år, skal også de som har foreldreansvaret samtykke.

Samtykket skal være skriftlig.

Institusjonen skal ha regler for når urinprøve kan kreves avlagt og for prosedyrer rundt avleggelsen. Urinprøvene skal for øvrig håndteres i samsvar med Helsetilsynets retningslinjer for slike prøver.

Ved plassering etter § 4–24 skal barnet gjøres kjent med reglene ved inntak i institusjonen. Ved plassering etter § 4–24 og § 4–26 skal barnet gjøres kjent med reglene før samtykke avgis.

Urinprøver skal protokollføres og begrunnes. Protokollen skal forelegges tilsynsmyndigheten.

Kapittel 5. Klage m.m.

§ 25. Klage over bruk av tvang

Bruk av tvang og vedtak om bruk av tvang kan påklages direkte til fylkesmannen, som fatter vedtak i saken. Fylkesmannen prøver om tvangsvedtaket er lovlig og forsvarlig.

Institusjonens leder skal gjøre klageadgangen kjent for dem det gjelder, og skal levere ut skriftlig materiale om klageadgangen.

§ 26. Andre henvendelser om brudd på forskriften

Dersom beboeren selv, hans eller hennes foresatte eller annen person som har særlig tilknytning til beboeren, mener det er begått brudd på forskriften, kan dette tas opp med tilsynsmyndigheten. Institusjonens leder skal gjøre retten til å ta opp brudd på forskriften kjent for dem det gjelder. Det skal leveres ut skriftlig materiale om tilsynsmyndighetens virksomhet.

Kapittel 6. Ikrafttredelse

§ 27. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra 1. januar 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 9. februar 1993 nr. 549 om rettigheter under opphold i barneverninstitusjon.

13. des. Nr. 1595 2002

Norsk farmakopé.

Fastsatt av Statens legemiddelverk 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 5, forskrift av 20. juli 1995 nr. 698 om legemidlers kvalitet, standarder m.m., jf. kgl.res. av 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak av 16. desember 1994. Kunngjort 20. desember 2002.

Statens legemiddelverk godkjenner følgende som del av norsk farmakopé fra 1. januar 2003:

– Norske legemiddelstandarder 2002, Addendum 2003.

Addendum 2003 opptar endringer til Ph. Eur. som følge av vedtak i Den europeiske farmakopékommissjon ved Helsekomiteens resolusjoner AP-CSP (01) 6 – 7 og (02) 1 – 4, 6.

De viktigste endringene fremgår av forordet i Addendum 2003.

Fra 1. januar 2003 består gyldig norsk farmakopé av:

– European Pharmacopoeia 4th Edition 2002 med Supplement 4.1 – 4.3

– Norske legemiddelstandarder 2002 med Addendum 2003.

European Pharmacopoeia 4th Edition, Supplement 4.4 trer i kraft 1. april 2003.

European Pharmacopoeia 4th Edition, Supplement 4.5 trer i kraft 1. juli 2003.

Addendum 2003 koster kr 75.

Boken kan bestilles fra Gyldendal Norsk Forlag, Direktesalg, 4894 Grimstad, ordretelefon 815 22 855, ordrefaks 37 40 15 99 eller e-post direktesalg@gyldendal.no.

Addendum 2003 vil foreligge i januar 2003.

Norsk farmakopé av 13. desember 2002 nr. 1595 opphever Norsk farmakopé av 14. desember 2001 nr. 1453.

13. des. Nr. 1596 2002**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling.**

Fastsatt av Helsedepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–16 sjette ledd, § 5–17 tredje ledd og § 5–18 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 11. mars 1997 nr. 211 om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Ved hver enkeltreise skal medlemmet betale en egenandel på 95 kroner (190 kroner ved tur-returreiser). Det skal ikke betales egenandel:

- a. For ledsager.
- b. For barn under 7 år.
- c. Ved reise for undersøkelse og behandling som er en følge av yrkesskade eller krigsskade.
- d. Ved reise for undersøkelse, behandling og kontroll av allmennfarlig smittsom sykdom.
- e. Ved reise for tvangsinnleggelse i psykiatrisk klinikk/sykehus.
- f. Ved reise for tvunget psykisk ettervern.
- g. Ved reise for pårørende til psykiatrisk poliklinikk for barn og ungdom som nevnt i § 1 nr. 1 tredje ledd.
- h. Ved reise pålagt av trygdeadministrasjonen.

Medlem som benytter retten til fritt sykehusvalg i henhold til lov om pasientrettigheter § 2–4, skal betale en egenandel på 220 kroner for hver enkeltreise (440 kroner ved tur-returreise). Ved bruk av retten til fritt sykehusvalg er bare ledsager fritatt for å betale egenandel.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1597 2002**Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 20. desember 2002.

*Kapittel I. Forbud og totalkvote mv.***§ 1. Forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere lodde i 2003.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder norske fartøy i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES statistikkområder I og II). Forbudet gjelder også for norske fartøy som nyttes til loddefiske i dette området av andre enn norske statsborgere eller de som er likestilt med norske statsborgere etter lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 annet ledd.

§ 2. Totalkvote og virkeområde

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy i perioden fra 15. januar til og med 30. april fiske totalt 183.000 tonn i området sør for 74° N, med unntak av Fiskevernsonen rundt Svalbard.

§ 3. Definisjoner

Med «fiske og levere» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Levering omfatter både lossing og omsetning av fangsten med utstedelse av pliktig sluttseddel. For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i låssettingsfisket, skjer levering ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder bryggeseddel etter lagets bestemmelser.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lasterom for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

*Kapittel II. Ringnotgruppen***§ 4. Vilkår for deltakelse**

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fiske med ringnot, kan delta.

§ 5. Gruppekvote

Fartøy i ringnotgruppen kan fiske og levere inntil 140.910 tonn.

§ 6. Fartøykvote

Ringnotfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter med utgangspunkt i følgende basiskvoter:

1.500 hl	+40% av konsesjonskapasiteten fra	0 – 4.000 hl
	+30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 – 6.000 hl
	+20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 – 10.000 hl
	+10% av konsesjonskapasiteten over	10.000 hl

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram).

Kapittel III. Trålgruppen**§ 7. Vilkår for deltakelse**

Fartøy på 27,5 meter største lengde eller over og som har loddetråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 9–1, kan delta.

§ 8. Gruppekvote

Fartøy i trålgruppen kan fiske og levere inntil 20.130 tonn.

§ 9. Maksimalkvote

Deltakende fartøy kan fiske på maksimalkvoter. Maksimalkvotene blir utregnet på følgende måte:

Det etableres en basiskvote for hvert enkelt fartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn	+50% av bruttotonnsasje fra	0 – 99 tonn
	+40% av bruttotonnsasje fra	100 – 199 tonn
	+30% av bruttotonnsasje fra	200 – 299 tonn
	+20% av bruttotonnsasje fra	300 – 399 tonn
	+10% av bruttotonnsasje fra	400 – 600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av basiskvote gjelder tonnsasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt før 31. desember 1998. Øket bruttotonnsasje som følge av ombygging eller utskifting etter denne dato skal ikke legges til grunn som beregningsgrunnlag.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Kapittel IV. Kystfartøygruppen**§ 10. Vilkår for deltakelse**

Eier med fartøy som oppfyller følgende vilkår, kan delta:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, være under 27,5 meter største lengde, og ha en lasteromskapasitet på 1.500 hl eller mindre.
- Fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i loddefisket.
- Eier og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- Fartøy som skal nytte trål må ha loddetråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 9–1.

Fartøy på 27,5 og til og med 33,5 meter største lengde som har adgang til å delta i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2003 kan delta uavhengig av lengdevilkåret i første ledd bokstav a.

§ 11. Gruppekvote

Fartøy i kystfartøygruppen kan fiske og levere inntil 21.960 tonn.

§ 12. Maksimalkvoter

Fartøy som gis adgang til å delta tildeles maksimalkvoter i henhold til følgende basiskvoter:

Fartøy under 27,5 meter største lengde: 1,00.

Fartøy på eller mellom 27,5 meter største lengde og 33,5 meter største lengde: 1,25.

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Faktoren fastsettes av Fiskeridirektoratet.

Fartøy i kystfartøygruppen er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelle gjenstående kvote.

Kapittel V. Fellesbestemmelser

§ 13. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote.

Ved erverv av fartøy med sikte på fortsatt drift blir fartøyets kvote redusert med det kvantum tidligere eier har fisket med samme fartøy.

Ved erverv av fartøy til utskifting av annet fartøy blir erstatningsfartøyets kvote redusert med det kvantum som er fisket med utskiftingsfartøyet.

§ 14. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å levere fangst som er fisket av et annet fartøy. Forbudet i første punktum gjelder ikke overføring av fangst mellom notfartøy under fiske på feltet for å unngå neddreping. Overføring av fangst som er tatt om bord er likevel ikke tillatt.

§ 15. Levering av fangst

Det er forbudt å utstede legitimasjonsdokument som bryggeseddel og sluttseddel lydende på fartøy som verken har fisket eller levert fangsten selv.

§ 16. Påmelding

Fartøy i trål- eller kystfartøygruppen som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, Harstad innen 10. januar 2003.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn en gruppe.

§ 17. Leiefartøy

Det er forbudt å benytte leiefartøy.

§ 18. Føringsfartøy

Etter godkjenning fra Fiskeridirektoratet kan fiskefartøy nyttes som føringsfartøy. Fartøyets kvote skal være fisket og levert. Det kan settes vilkår ved bruk av fartøy som føringsfartøy.

§ 19. Siste utseilingsdato

Siste utseilingsdato settes til 7 dager etter at konsumloddefisket har startet. Fiskeridirektoratet fastsetter siste utseilingsdato.

Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag, Harstad. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste utseilingsdato.

§ 20. Omregningsfaktorer

Ved loddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde på kvoten.

Ved lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1 tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde på kvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive kapp og faks, skal ikke overstige den fastsatte kvote for det enkelte fartøy.

§ 21. Bifangst

Det er ikke tillatt å ha innblanding av torsk, hyse, sild eller blåkveite i loddefangster.

§ 22. Dumping og neddreping

Det er forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall.

I fisket med not er det i alle tilfelle forbudt å slippe fangst etter at pumping av fangsten normalt kan påbegynnes.

Er lodde forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på andre måter forårsaket neddreping av lodde, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst.

§ 23. Inspektør om bord

Fiskeridirektoratet kan plassere inspektører om bord i det enkelte fartøy for inspeksjonsoppdrag og observatører kan plasseres om bord for observasjon og registrering av fisket.

§ 24. Stengte områder

Fiskeridirektoratet kan fastsette forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter lodde i Barentshavet i 2002, herunder forbud mot å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene dersom fangst ikke tilfredsstillende krav om mindre enn:

- 300 eksemplarer av artene torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål per tonn lodde, eller
- 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde, eller
- 10% av lodde under minstemål på 11 cm.

§ 25. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når gruppekvoten eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele fartøy-/maksimalkvoten.

§ 26. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel VI. Straff og ikrafttredelse**§ 27. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

13. des. Nr. 1598 2002**Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 13. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak av 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 20. desember 2002.

§ 1. Steinkobbe

Personer som har tillatelse til i delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>Fylke</i>	<i>Kvote</i>
Østfold	21
Akershus	0
Vestfold	3
Telemark	0
Aust-Agder	0
Vest-Agder	0
Rogaland	36
Hordaland	0
Sogn og Fjordane	94
Møre og Romsdal	139
Sør-Trøndelag	171
Nord-Trøndelag	10
Nordland	295
Troms	87
Finnmark	93

Det er ikke adgang til å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland.

Det er ikke adgang til å drive jakt på steinkobbe i Indre Sognefjord med sidefjorder.

§ 2. Havert

Personer som har tillatelse til i delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>Område</i>	<i>Kvote</i>
Lista til Stad	60
Stad til Lofoten	905
Vesterålen til Varanger	221

§ 3. Ringsel

Personer som har tillatelse til i delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. Grønlandssel

Personer som har tillatelse til i delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

13. des. Nr. 1599 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 8) om gjennomføring av fritaket for merverdiavgift på elektrisk kraft til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland.**

Fastsatt av Finansdepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 16 andre ledd bokstav a, jf. § 16 første ledd nr. 9. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift (Nr. 8) av 5. november 1969 nr. 1 om gjennomføring av fritaket for merverdiavgift på elektrisk kraft til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift (Nr. 8) om gjennomføring av fritaket for merverdiavgift på elektrisk kraft og energi levert fra alternative energikilder til husholdningsbruk i fylkene Finnmark, Troms og Nordland

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 5. november 1969 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 16 andre ledd bokstav a, jf. § 16 første ledd nr. 9.

§ 1 skal lyde:

Det skal ikke betales merverdiavgift ved omsetning av elektrisk kraft og energi levert fra alternative energikilder i fylkene Finnmark, Troms og Nordland til bruk for:

- a) Eneboliger, leiligheter, hybler og fritidsboliger, herunder hytter, setrer, koier o.l.
- b) Aldershjem, barnehjem og daginstitusjoner for barn. Fritaket omfatter ikke kraft til bruk i pleiehjem.
- c) Fellesvaskeri, garasjer og andre fellesanlegg i/for boliger mv. som er fritatt for avgift etter bestemmelsene i bokstavene a og b.

Fossile energikilder anses ikke som alternative energikilder. Fritaket omfatter all energi fra fjernvarmeanlegg.

§ 2 første ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder energi levert fra alternative energikilder.

§ 3 oppheves.

Nåværende § 4 blir § 3.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1600 2002**Ikrafttredelse av lov av 13. desember 2002 nr. 78 om endringer i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten og i enkelte andre lover.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 78 om endringer i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten og i enkelte andre lover del VII. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Lov av 13. desember 2002 nr. 78 om endringer i lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten og i enkelte andre lover gjelder fra 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1601 2002**Ikraftsetjing av lov av 13. desember 2002 nr. 79 om endringer i lov 5. august 1994 nr. 56 om medisinsk bruk av bioteknologi (forbud mot terapeutisk kloning m.m.).**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med heimel i lov av 13. desember 2002 nr. 79 om endringer i lov 5. august 1994 nr. 56 om medisinsk bruk av bioteknologi (forbud mot terapeutisk kloning m.m.) del II. Fremja av Helsedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Lov av 13. desember 2002 nr. 79 om endringer i lov 5. august 1994 nr. 56 om medisinsk bruk av bioteknologi (forbud mot terapeutisk kloning m.m.) gjeld frå 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1602 2002

Ikraftsetjing av lov av 13. desember 2002 nr. 82 om endringer i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond.

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med heimel i lov av 13. desember 2002 nr. 82 om endringer i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond del II. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Lov av 13. desember 2002 nr. 82 om endringer i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond gjeld frå 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1603 2002

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for overlasting, i forskrift om gebyr for visse overtredelser av vegtrafikklovgivningen og i forskrifter om eigedomsinngrep etter veglova.

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 31, § 31a, § 31b og § 36a og veglov av 21. juni 1963 nr. 23 § 50. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I følgende bestemmelser skal begrepet «forhørsrett» endres til begrepet «tingrett»:

1. Forskrift av 17. desember 1971 nr. 1 om gebyr for overlasting: § 7 tittel, § 7 første ledd første punktum, § 8 første ledd annet punktum, § 8 annet ledd første punktum, § 9 første ledd annet punktum, § 9 første ledd tredje punktum, § 10 tittel, § 10 første ledd, § 10 annet ledd, § 11 tittel, § 11 tredje ledd første punktum og § 11 femte ledd.
2. Forskrift av 17. september 1993 nr. 855 om gebyr for visse overtredelser av vegtrafikklovgivningen: § 5 annet ledd første punktum, § 7 første ledd annet punktum, § 7 første ledd tredje punktum, § 8 første ledd, § 8 annet ledd, § 9 første ledd første punktum, § 9 annet ledd tredje punktum og § 9 fjerde ledd.

II

I følgende bestemmelser skal begrepet «herreds- og byrett» endres til begrepet «tingrett»:

1. Forskrift av 17. desember 1971 nr. 1 om gebyr for overlasting: § 11 tredje ledd første punktum.
2. Forskrift av 17. september 1993 nr. 855 om gebyr for visse overtredelser av vegtrafikklovgivningen: § 9 annet ledd tredje punktum.

III

I følgende bestemmelse skal begrepet «skjønnsrett» endres til begrepet «tingrett»:

1. Forskrifter av 11. september 1981 nr. 8603 om eigedomsinngrep etter veglova: § 4 første ledd bokstav e.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1604 2002

Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov av 13. desember 2002 nr. 77 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (verdipapirisering og obligasjoner med særskilt sikkerhet).

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 13. desember 2002 nr. 77 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (verdipapirisering og obligasjoner med særskilt sikkerhet) del II. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Kongens myndighet etter lov av 13. desember 2002 nr. 77 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (verdipapirisering og obligasjoner med særskilt sikkerhet) del II om ikrafttredelse delegeres til Finansdepartementet. Finansdepartementet fastsetter fristen for å gi finansieringsforetak særskilt tillatelse til å drive virksomhet som kredittforetak.

13. des. Nr. 1605 2002**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–25 tredje ledd bokstav d, § 2–25 femte ledd, § 2–31 tredje ledd, § 2–33 tredje ledd første og annet punktum og § 3–3 første ledd tredje punktum.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–25 tredje ledd bokstav d, § 2–25 femte ledd, § 2–31 tredje ledd, § 2–33 tredje ledd første og annet punktum og § 3–3 første ledd tredje punktum, jf. lov av 13. desember 2002 nr. 77 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (verdipapirisering og obligasjoner med særskilt sikkerhet). Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Kongens myndighet etter lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–25 tredje ledd bokstav d, § 2–25 femte ledd, § 2–31 tredje ledd, § 2–33 tredje ledd første og annet punktum, § 3–3 første ledd tredje punktum, delegeres til Finansdepartementet.

16. des. Nr. 1606 2002**Forskrift om beredskap i kraftforsyningen.**

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 16. desember 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 7. desember 1990 nr. 959 § 7–1 og lov av 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 7–6. Kunngjort 20. desember 2002.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Beredskapskonsept**

Alle enheter i Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon (KBO) skal implementere et helhetlig beredskapskonsept. Konseptet skal optimalisere forebygging og håndtering av alle ekstraordinære situasjoner som kan skade eller hindre produksjon, overføring og fordeling av elektrisk kraft. Konseptet skal integreres i ordinær aktivitet.

Beredskapskonseptet skal bestå av følgende hovedfaser:

- a) Analysere trusler og risikoer,
- b) gjennomføre forebyggende tiltak,
- c) planlegge og organisere for å kunne håndtere ekstraordinære situasjoner,
- d) håndtere ekstraordinære situasjoner og gjenopprette funksjonalitet, og
- e) evaluere øvelser og hendelser.

§ 1–2. Kvalitetssystem

Alle enheter i KBO skal ha et kvalitetssystem som dokumenterer at kravene i denne forskriften er oppfylt. Systemet skal inneholde opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å gjennomføre tilsyn. Systemet skal gienspeile faktisk tilstand og dette skal kunne kontrolleres.

§ 1–3. Risiko- og sårbarhetsanalyse

Alle enheter i KBO skal ha oppdaterte risiko- og sårbarhetsanalyser for å identifisere virksomhetens risikopotensiale og de tiltak som effektivt oppfyller kravene i denne forskriften.

§ 1–4. Beredskapsplan

Alle enheter i KBO skal ha en oppdatert og funksjonell beredskapsplan. Beredskapsplanen skal blant annet omfatte forberedelser og tiltak det kan bli nødvendig å iverksette ved ulykker, skader, rasjonering og andre ekstraordinære situasjoner som kan påvirke kraftforsyningens drift og sikkerhet. Beredskapsplanen skal samordnes med blant annet berørte myndigheter og andre relevante aktører.

§ 1–5. Øvelse

Alle enheter i KBO skal gjennomføre øvelser med slikt innhold, omfang og hyppighet at enhetens kompetanse utvikles og vedlikeholdes for at enheten kan løse de oppgaver den kan bli stilt overfor.

*Kapittel 2. Kraftforsyningens beredskapsorganisasjon (KBO)***§ 2–1. Oppgaver**

KBO skal forberede, etablere og opprettholde en struktur som gir alle relevante ledd i kraftforsyningen oppgaver og ansvar for effektivt å kunne håndtere ekstraordinære situasjoner i kraftforsyningen med tilhørende vassdragsanlegg.

§ 2–2. Organisering

KBO skal omfatte alle de enheter som forestår produksjon med tilhørende vassdragsregulering, overføring og distribusjon av elektrisk kraft og fjernvarme etter energiloven. Norges vassdrags- og energidirektorat kan vedta at virksomheter som leverer varer, utfører tjenester eller andre som kan ha betydning for kraftforsyningens drift og sikkerhet skal inngå i KBO.

KBO skal organiseres som følger:

- a) Kraftforsyningens sentrale ledelse (KSL) skal bestå av beredskapsmyndigheten og systemansvarlig,
- b) kraftforsyningens regionssjefer (KRS) skal utpekes fra systemansvarlig,
- c) kraftforsyningens distriktssjefer (KDS) skal utpekes fra enhet i KBO, og
- d) øvrige enheter i KBO.

§ 2–3. *Ansvar og myndighet*

Leder for enhet i KBO skal ha beredskapsansvaret. Enheten skal utpeke en beredskapsleder. Beredskapslederen skal sørge for nødvendig planlegging og utøvelse av beredskapsarbeidet, herunder blant annet etablere og vedlikeholde kontakter med myndigheter og relevante enheter i KBO.

Alle enheter i KBO skal ha en beredskapskoordinator. Beredskapskoordinatoren er enhetens administrative kontaktledd mot Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 2–4. *Plikt til å følge beredskapsmyndighetens pålegg*

Alle enheter i KBO plikter å rette seg etter de pålegg som gis av beredskapsmyndigheten.

Kapittel 3. Ressurser

§ 3–1. *Personell*

Alle enheter i KBO skal kunne dekke personellbehovet som kreves for å holde driften gående i ekstraordinære situasjoner. For dette skal det foreligge en plan som omfatter eget personell, innleid personell og eventuelt behov for å få tilført personell fra arbeidsetaten.

§ 3–2. *Kompetanse*

Alle enheter i KBO skal ha personell med den kompetanse som kreves i ulike funksjoner for å kunne gjennomføre oppgaver i forbindelser med ulykker, skader og andre ekstraordinære situasjoner på en sikker og effektiv måte.

§ 3–3. *Fritaksordninger*

Etter søknad fra enhet i KBO kan personell som er viktig for å opprettholde driften av kraftforsyningen i krig, få utsettelse med eller fritak for fremmøte i Forsvaret ved mobilisering. Etter søknad fra enhet i KBO kan dette personellet også få fritak for tjeneste i sivilforsvaret og politireserven.

Personell i KBO som er gitt utsettelse med eller fritak for annen beredskapstjeneste skal registreres ved bruk av sivilt krigstjenestekort. Personell som inngår i KBO skal utstyres med personlig utstyr.

Tjeneste i KBO innebærer tjenesteplikt ved øvelser og mobilisering for den enkelte på lik linje med annen tjeneste i totalforsvarets beredskapsorganer.

§ 3–4. *Drift*

Alle enheter i KBO skal i ekstraordinære situasjoner effektivt kunne drive de kraftforsyningsanlegg og den del av kraftsystemet enheten har ansvaret for. Enheten skal planlegge og etablere en organisasjon med kompetanse, utholdenhet og ressurser til å gjennomføre de oppgaver dette krever på en sikker og effektiv måte.

Kraftforsyningsanlegg, utstyr og øvrige ressurser av betydning for drift og sikkerhet skal holdes i forsvarlig stand. Dette utstyret og ressursene skal være tilgjengelig for enheten.

§ 3–5. *Gjenoppretting av funksjon*

Alle enheter i KBO skal på kort varsel kunne fremskaffe nødvendig antall egnede og kompetente personer til å gjenopprette nødvendige funksjoner ved de kraftforsyningsanlegg og den del av kraftsystemet enheten har ansvaret for.

Enheten skal ha den nødvendige oversikt over og tilgang til reservedeler, reparasjonsutstyr og øvrige ressurser som trengs for å gjennomføre dette på en sikker og effektiv måte. Reservemateriell og andre nødvendige ressurser for gjenoppretting av funksjon skal holdes i forsvarlig stand og klar til bruk.

Enheten skal kunne dokumentere de kraftforsyningsanlegg og den delen av kraftsystemet den har ansvaret for, herunder blant annet prioriterte kunder, utkoblbar last, koblingsbilder og flaskehalsar.

§ 3–6. *Transport*

Alle enheter i KBO skal ha en tilstrekkelig transportberedskap til å kunne håndtere ekstraordinære situasjoner, og evne til rask gjenoppretting av funksjon. Dette omfatter transportmidler med nødvendig utstyr og personer som kan håndtere disse.

KBO-enhetenes transportmidler og private transportmidler tilhørende kraftforsyningens personell som det er tjenstlig behov for, skal om mulig søkes fritatt for forberedt rekvirering til Forsvaret med videre.

§ 3–7. *Informasjon*

Alle enheter i KBO skal ha en informasjonsplan og en effektiv informasjonsberedskap i ekstraordinære situasjoner. Dette skal blant annet omfatte informasjon internt i enheten, til berørte myndigheter, publikum og media, samt råd og anvisninger til kundene.

§ 3–8. Samband

Alle enheter i KBO skal ha intern og ekstern sambandsberedskap for daglig drift, håndtering av ekstraordinære situasjoner og evne til rask gjenoppretting av nødvendige funksjoner for ledelse, drift og sikkerhet.

Kapittel 4. Sikkerhet**§ 4–1. Ansvar og organisering**

Leder for enhet i KBO har sikkerhetsansvaret og skal herunder sørge for å etablere og følge opp sikkerhetsorganisering, rutiner og instruksjer.

§ 4–2. Personkontroll

Person som vil kunne få tilgang til informasjon som er sikkerhetsgradert etter lov av 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven), skal være sikkerhetsklarert og ved behov autorisert. Autorisasjon for BEGRENSET kan skje uten forutgående sikkerhetsklarering.

Sikkerhetsklarering og autorisasjon skal gjennomføres etter bestemmelser gitt i og i medhold av sikkerhetsloven.

§ 4–3. Anskaffelser i kraftforsyningen

Leverandører som i forbindelse med oppdrag for kraftforsyningen kan få tilgang til sensitiv informasjon, skal inngå en sikkerhetsavtale med Norges vassdrags- og energidirektorat eller vedkommende enhet i KBO.

Ved oppdrag som medfører at leverandøren kan få tilgang til sikkerhetsgradert informasjon, skal anskaffelsen gjennomføres i samsvar med bestemmelser gitt i og i medhold av sikkerhetsloven.

§ 4–4. Begrenset anbudsinnbydelse

En anbudsinnbydelse skal begrenses når det er nødvendig å hindre at sikkerhetsgradert eller annen sensitiv informasjon blir offentlig tilgjengelig gjennom anbudsokumentene. Dette gjelder blant annet skjermingsverdige objekter i henhold til sikkerhetsloven og sensitiv informasjon etter denne forskrifts § 6–2.

§ 4–5. Adgangskontroll

Alle kraftforsyningsanlegg skal være sikret mot adgang for uvedkommende. Dette gjelder også øvrige bygg av betydning for kraftforsyningsens ledelse og drift. Driftssentraler med tilhørende utrustning skal i tillegg defineres som egen adgangskontrollert sikkerhetssone.

§ 4–6. Besøksrestriksjoner

Alle driftssentraler i klassifiserte driftskontrollsystemer, og alle kraftforsyningsanlegg klassifisert i klasse 3 etter denne forskrifts § 5–3, skal ha besøksrestriksjoner. Norges vassdrags- og energidirektorat kan vedta at kraftforsyningsanlegg i klasse 2 også skal ha besøksrestriksjoner.

Ved anlegg underlagt besøksrestriksjoner skal:

- a) De besøkende følge en fast avgrenset rute,
- b) de besøkende til enhver tid ledsaget av en erfaren og ansvarlig representant for anleggets eier,
- c) det ikke gis opplysninger om sensitive forhold,
- d) det ikke gis detaljerte opplysninger om anleggets oppbygning, drift eller liknende forhold,
- e) fotografering være forbudt med mindre spesiell tillatelse er innhentet fra anleggets eier.

Studieopphold og praktikanttjeneste ved anlegg underlagt besøksrestriksjoner kan utføres av norske statsborgere. Norges vassdrags- og energidirektorat kan etter søknad gi tillatelse til studieopphold og praktikanttjeneste for utenlandske statsborgere.

Eier av anlegg underlagt besøksrestriksjoner skal utarbeide instruks for besøk.

Kapittel 5. Sikringsstiltak**§ 5–1. Sikringsplikt**

Alle anlegg som omfattes av energilovforskriften § 6–3 skal være sikret mot uønskede hendelser og handlinger.

§ 5–2. Meldeplikt

Eiere av eksisterende og planlagte kraftforsyningsanlegg som omfattes av energilovforskriften § 6–3 – jf. energiloven § 6–6, skal melde fra til Norges vassdrags- og energidirektorat i god tid før arbeidet settes i gang.

Slike meldinger om bygging, utvidelser ombygging med videre av anlegg, skal være bilagt de dokumenter som er nødvendig for at vedtak om sikringsnivå kan treffes.

§ 5–3. Klassifisering

Norges vassdrags- og energidirektorat vedtar klassifisering av anlegg som nevnt i energilovforskriften § 6–3 i tre klasser etter sin betydning for landets kraftforsyning.

a) Klasse 1

Anlegg av mindre betydning.

b) Klasse 2

Anlegg som har betydning for opprettholdelse av kraftforsyningen på fylkesnivå eller for drift av regionalnett.

c) *Klasse 3*

Anlegg som har betydning for kraftforsyningen i en landsdel, region eller for drift av sentralnettet eller for store befolkningsgrupper, viktig infrastruktur eller andre særlige hensyn.

§ 5-4. Analyse

Eier skal på bakgrunn av Norges vassdrags- og energidirektorats vedtak om klasse foreta egen risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS), samt planlegge og utføre anleggene og systemene som angitt i denne forskriften. Norges vassdrags- og energidirektorat skal informeres om de tiltak som planlegges utført, og når anlegget er ferdigstilt.

§ 5-5. Sikringsnivå

Kraftforsyningsanlegg skal etter sin klasse oppfylle følgende krav til sikring:

a) *Klasse 1*

Anlegget kan i alminnelighet utføres med enkle krav til sikringsnivå. Funksjonstap skal kunne gjenopprettes innen rimelig tid.

b) *Klasse 2*

Anlegget skal være utført og utstyrt etter middels høye krav til sikring. I ekstraordinære situasjoner skal tap av vitale funksjoner begrenses og etter eventuell skade skal anleggets funksjonalitet kunne gjenopprettes innen rimelig tid.

Anleggets sikringsnivå skal være en kombinasjon av blant annet følgende tiltak:

1. Uønskede hendelser og handlinger skal oppdages raskt og håndteres av et effektivt reaksjonsmønster.
2. Fysisk utførelse og beskyttelse skal være på et nivå som begrenser tap av funksjon og ødeleggelse.
3. Gjenoppretting av eventuelle funksjonstap skal skje innen rimelig tid.
4. Redundans i anlegget eller kraftsystemet.

Anlegget skal fungere uavhengig av de strømutfall som kan forekomme i ordinær strømforsyning og påregnelige feil i eget strømforsyningssystem.

Anlegget skal kunne betjenes lokalt av kompetent bemanning i ekstraordinære situasjoner etter krav i denne forskriftens § 3-4.

c) *Klasse 3*

Anlegget skal være utført og utstyrt etter høye krav til sikring. Vitale funksjoner skal opprettholdes i ekstraordinære situasjoner og raskt gjenopprettes etter eventuell skade.

Anleggets sikringsnivå skal være en kombinasjon av blant annet følgende tiltak:

1. Alle uønskede hendelser og handlinger skal oppdages straks og håndteres av et effektivt reaksjonsmønster.
2. Fysisk utførelse og beskyttelse skal være på et nivå som forebygger eller forhindrer tap av funksjon og ødeleggelse.
3. Gjenoppretting av eventuelle funksjonstap skal skje straks.
4. Redundans i anlegget eller kraftsystemet.

Anlegget skal fungere uavhengig av ordinær strømforsyning og feil i anleggets eget strømforsyningssystem. Funksjon skal opprettholdes også ved upåregnelige og langvarige strømutfall.

Alle anlegg skal samtidig og innen rimelig tid kunne betjenes lokalt av kompetent bemanning i ekstraordinære situasjoner etter krav i denne forskriftens § 3-4.

§ 5-6. Vakthold

Eier av kraftforsyningsanlegg som er prioritert for vakthold i ekstraordinære situasjoner, skal bidra til planlegging og gjennomføring av vaktholdet i samarbeid med politi og forsvar.

Eier skal herunder bidra til å:

- a) Påvise anleggets vitale deler og beskaffenhet for øvrig,
- b) anskaffe materiell og gjennomføre øvrige sikringstiltak for å hjelpe vaktstyrken, og
- c) tilrettelegge for øvelser på anleggets område, herunder inngjerdet høyspenningsområde og liknende.

§ 5-7. Kontroll og vedlikehold

Eier av anlegg skal føre kontroll med at pålagt og gjennomførte sikringstiltak så som utstyr, materiell, fysiske og elektroniske anordninger er tilstede, fungerer etter hensikten og at nødvendig vedlikehold utføres.

Kapittel 6. Informasjonssikkerhet**§ 6-1. Generelt**

Alle enheter i KBO skal foreta en løpende helhetlig vurdering av informasjonssikkerheten. Nødvendige tiltak og rutiner skal etableres og vedlikeholdes.

Informasjonssikkerheten i kraftforsyningen skal omfatte konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet av informasjon og ressurs. Dette skal gjelde følgende områder:

- a) Sensitiv informasjon om kraftforsyningen som kan brukes til å hindre eller skade kraftforsyningens funksjoner,
- b) alle systemer og enheter som ivaretar viktige driftskontrollfunksjoner – herunder både informasjonsbehandling og kommunikasjon – for henholdsvis: driftssikkerhet, overvåking, styring, vedlikehold og feilretting av kraftsystem, anlegg og vassdragsregulering for kraftproduksjon,

- c) administrative og merkantile systemer som behandler sensitiv informasjon, eller har betydning for driften av kraftforsyningen.

Alle enheter i KBO skal utpeke en egen datakyndig IT-sikkerhetsleder. Denne skal bistå enhetens leder med informasjonssikkerheten. IT-anlegg skal plasseres slik at mulighetene for skade blir minst mulig.

§ 6–2. *Beskyttelse av informasjon*

Sensitiv informasjon om kraftforsyningen skal ikke offentliggjøres.

På følgende områder skal sensitiv informasjon til enhver tid avskjermes effektivt for uvedkommende:

- a) Driftskontrollsystemer (oversikter over system, sikkerhetstiltak, sårbarhet og liknende),
- b) detaljerte oversikter (kraftsystem, kart, tabeller og liknende) over sentral- og regionalnett hvor status over transformatorytelser eller kraftlinjer med spenningsnivå og/eller overføringskapasitet er angitt,
- c) oversikter over fordelingsnett som leverer kraft til viktige forsvarsanlegg og andre beredskaps- og samfunnsviktige virksomheter,
- d) sikrings- og sikkerhetstiltak,
- e) beredskapsrom/kommandoplasser,
- f) detaljerte analyser av sårbarhet som følge av påført skade,
- g) oversikter over reservemateriellagre og reparasjonsmuligheter.

Herunder skal det vurderes hvilken informasjon som er viktig eller sensitiv for drift og sikkerhet. Det skal identifiseres hvor sensitiv informasjon befinner seg og hvem som er rettmessige brukere av denne informasjonen.

For denne informasjonen skal det etableres en effektiv tilgangskontroll slik at kun rettmessige brukere har tilgang til informasjon og ressurser. Kommunikasjon skal beskyttes mot avlytting og manipulering av uvedkommende. Det skal utarbeides og implementeres sikkerhetsinstruks og gjennomføres tiltak og rutiner for å ivareta ovennevnte.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan treffe vedtak om at informasjon om kraftforsyningen skal sikkerhetsgraderes og behandles i henhold til bestemmelsene i sikkerhetsloven.

§ 6–3. *Sikkerhetskopier*

Det skal til enhver tid foreligge oppdaterte sikkerhetskopier av informasjon og programvare som er av betydning for kraftforsyningens drift og sikkerhet. Herunder skal all nødvendig informasjon og programvare sikres med fjernlagring av sikkerhetskopier.

Nødvendig dokumentasjon om kraftsystem og anlegg som lagres på datamedia skal også foreligge som utskrifter. Disse skal oppdateres årlig og oppbevares på et sikkert sted.

§ 6–4. *Særlige krav til driftskontrollsystemer*

Driftskontrollsystemer omfatter driftssentraler, sambandsanlegg og øvrige anlegg og komponenter som ivaretar driftskontrollfunksjoner.

- a) *Planer og dokumentasjon*

Alle enheter i KBO skal til en hver tid ha oppdatert dokumentasjon over de eksisterende og planlagte driftskontrollsystemer.

- b) *Tilgangskontroll*

Alle driftskontrollsystemer skal ha kontrollordninger som effektivt beskytter mot intern og eksternt uautorisert fysisk og elektronisk tilgang og spredning av ondsinnet programvare og liknende.

- c) *Systemisikkerhet*

Driftskontrollsystem i klasse 2 skal utføres med redundans frem til det enkelte kraftforsyningsanlegg i klasse 2 og 3 slik at ikke viktige funksjoner tapes på grunn av feil eller enkelt hendelse.

Driftskontrollsystem i klasse 3 skal utføres med full redundans i hele systemet frem til det enkelte kraftforsyningsanlegg i klasse 2 og 3, og til andre relevante driftskontrollsystemer i klasse 2 og 3, slik at en feil eller enkelt hendelse ikke kan sette viktige funksjoner ut av drift. Redundansen skal utføres med fysisk og elektronisk separering. Driftskontrollsystemet skal utføres så robust at funksjon også opprettholdes under store og langvarige påkjenninger. Driftskontrollsystemer i klasse 3 skal kunne fungere uavhengig av offentlige nett og teletjenester.

Driftskontrollsystemer i klasse 2 og 3 og annet samband av betydning for kraftforsyningens drift og sikkerhet skal minimum ha to fysisk adskilte og uavhengige sambandsveier til kraftforsyningsanlegg i klasse 2 og 3.

- d) *EMP- og EMI-beskyttelse*

Driftssentraler, annen kontrollutrustning og sambandsinstallasjoner i klasse 2 og 3 skal beskyttes mot elektromagnetisk puls (EMP) og elektromagnetisk interferens (EMI).

- e) *Brannsikkerhet*

Automatisk brannalarm skal installeres i alle rom i den delen av bygget hvor driftssentralen med tilbehør er installert. Denne skal også varsle eventuell hjemmevakt.

- f) *Beredskapsrom*

Alle driftssentraler i kontrollsystem klasse 3 skal ha beredskapsrom for ledelse og driftspersonell.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan vedta om driftssentraler i kontrollsystem klasse 1 og 2 skal ha beredskapsrom.

Beredskapsrom skal tjene som nøddriftssentral og understøtte andre ledelsesfunksjoner i ekstraordinære situasjoner, samt gi personell beskyttelse.

§ 6–5. *Mobile radionett – driftsradio*

Alle enheter i KBO som er avhengig av pålitelig mobilkommunikasjon for drift, sikkerhet eller gjenoppretting av funksjon skal ha tilgang til et mobilt sambandssystem.

Dette sambandssystemet skal:

- a) Ha tilstrekkelig dekningsgrad for kraftforsyningens anlegg og drift,
- b) fungere uavhengig av funksjonssvikt i offentlige nett,
- c) ha tilstrekkelig nødstrøm ved omfattende eller langvarige strømbrudd,
- d) ha nødvendig funksjonalitet med blant annet direkte apparat til apparat kommunikasjon, gruppesending og felles oppkall, og
- e) kunne fungere som reservesamband om annet samband svikter.

§ 6–6. *Relésamband – vern av kraftsystem*

Kommunikasjonsbaserte vernsystemer i sentral- og regionalnett skal ha pålitelige og sikre samband som fungerer upåvirket av feiltilstander i kraftsystemet, og sørger for overføring av nødvendige signaler og meldinger mot relevante driftssentraler.

Vernsystemer skal sørge for rask og selektiv frakopling av enhet med funksjonsfeil for å begrense konsekvensen av feil i kraftforsyningssystemet.

Kapittel 7. Øvrige bestemmelser

§ 7–1. *Rapportering*

Alle enheter i KBO skal innrapportere ekstraordinære situasjoner til Norges vassdrags- og energidirektorat, herunder ulovlig fotografering, inntrenging, tyveri, hærverk og sabotasje eller forsøk på slik virksomhet, samt havarier, uhell og ulykker av betydning for drift og sikkerhet.

§ 7–2. *Tilskudd til sikringstiltak og anskaffelse av reservemateriell*

Norges vassdrags- og energidirektorat kan etter søknad gi tilskudd til sikringstiltak og anskaffelse av reservemateriell.

§ 7–3. *Klage på vedtak*

Vedtaket fattet av Norges vassdrags- og energidirektorat kan påklages til departementet. Klagen stiles til departementet, og sendes Norges vassdrags- og energidirektorat til forberedende klagebehandling.

§ 7–4. *Dispensasjon*

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskrift.

§ 7–5. *Ikrafttreden*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

16. des. Nr. 1607 2002

Forskrift om energiutredninger.

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 16. desember 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 7. desember 1990 nr. 959 § 7–1 og lov av 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 7–6. Kunngjort 20. desember 2002.

Kapittel 1. Kraftsystemutredning

§ 1. *Kraftsystemutredning*

Koordinerte kraftsystemutredninger i regional- og sentralnett skal bidra til en samfunnsmessig rasjonell utvikling av energisystemet og gi grunnlag for behandling av søknader om konsesjon.

§ 2. *Ansvar for kraftsystemutredninger*

Norges vassdrags- og energidirektorat kan pålegge en anleggskonsesjonær (utredningsansvarlig) å koordinere utarbeidelse av en langsiktig kraftsystemutredning for en spesifisert del av sentral- og regionalnettet (utredningsområdet).

Norges vassdrags- og energidirektorat kan pålegge en anleggskonsesjonær et særlig ansvar for å koordinere utarbeidelse av en langsiktig kraftsystemutredning for en spesifisert del av sentralnettet. For dette særlige ansvaret gjelder ikke bestemmelsene i § 5, § 6 og § 7.

§ 3. *Utredningsansvarliges oppgaver*

Utredningsansvarlig skal utarbeide og hvert år offentliggjøre en oppdatert kraftsystemutredning for sitt utredningsområde. Utredningen skal oversendes Norges vassdrags- og energidirektorat.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan pålegge utredningsansvarlig å utrede nettmessige konsekvenser av spesifiserte endringer i energisystemet i utredningsområdet.

§ 4. *Kraftsystemutredningens innhold*

Kraftsystemutredningen skal beskrive utredningsprosessen, utredningsforutsetninger, dagens kraftnett, framtidige overføringsforhold, samt forventede tiltak og investeringer.

Kraftsystemutredningen skal presentere statistikk med data for produksjon, overføring og forbruk av elektrisk energi, samt beskrive forhold som er av betydning for utviklingen av kraftsystemet i utredningsområdet.

Kraftsystemutredningen skal beskrive ulike alternativer for utviklingen av kraftsystemet i utredningsområdet. Det skal gjennomføres forenklete samfunnsøkonomiske vurderinger av alternativene.

§ 5. *Kraftsystemmøte*

Utredningsansvarlig skal invitere alle anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer innenfor sitt utredningsområde til kraftsystemmøte. Møtet skal holdes minst en gang hvert annet år og ledes av utredningsansvarlig.

Kraftsystemmøtet skal velge representanter til kraftsystemutvalget.

Referat fra møtene skal oversendes Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 6. *Kraftsystemutvalg*

Kraftsystemutvalget skal bistå utredningsansvarlig ved utarbeidelse av kraftsystemutredningen.

Kraftsystemutvalget skal bestå av representanter valgt av kraftsystemmøtet og ledes av utredningsansvarlig.

Representanter fra systemansvarlig, de utredningsansvarlige i tilgrensende utredningsområder, større nettkunder og kraftforsynings distriktssjefer i utredningsområdet skal inviteres til å delta på minst ett årlig møte i kraftsystemutvalget.

Kraftsystemutvalget skal i møtet etter tredje ledd behandle kraftsystemutredningen før offentliggjøring.

Referat fra møter i kraftsystemutvalget skal oversendes Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 7. *Anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærenes oppgaver*

Anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer skal gi utredningsansvarlig opplysninger om egne anlegg som er nødvendig for å utarbeide kraftsystemutredningen, herunder av eget tiltak orientere om forhold som kan påvirke utviklingen av egne og øvrige konsesjonærens anlegg.

Anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer skal informere utredningsansvarlig om meldinger og søknader om anleggs- og fjernvarmekonsesjon som er oversendt Norges vassdrags- og energidirektorat til behandling.

Anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer kan delta i kraftsystemmøtet i utredningsområdet.

Anleggs-, område- og fjernvarmekonsesjonærer kan pålegges å oversende Norges vassdrags- og energidirektorat spesifiserte anleggs- og komponentdata.

Anleggskonsesjonærer skal varsle Norges vassdrags- og energidirektorat og utredningsansvarlig, om alle endringer i tekniske data for anlegg med anleggskonsesjon.

Kapittel 2. Lokal energiutredning

§ 8. *Lokal energiutredning*

Lokale energiutredninger skal øke kunnskapen om lokal energiforsyning, stasjonær energibruk og alternativer på dette området, og slik bidra til en samfunnsmessig rasjonell utvikling av energisystemet.

§ 9. *Ansvar for lokal energiutredning*

Områdekonsesjonær skal utarbeide lokale energiutredninger og holde møter, jf. § 10 og § 11.

Selskaper med områdekonsesjon for begrensede industriområder eller lignende, samt fjernvarmekonsesjonærer, skal bidra med opplysninger og innspill til den lokale energiutredningen. Herunder skal disse konsesjonærer oversende områdekonsesjonæren etter første ledd, informasjon om egne anlegg og om utviklingsmulighetene for disse.

§ 10. *Områdekonsesjonærens oppgaver*

Områdekonsesjonær skal utarbeide, årlig oppdatere og offentliggjøre en energiutredning for hver kommune i konsesjonsområdet. Energiutredningen skal oversendes den som etter § 2 første ledd er utredningsansvarlig.

Områdekonsesjonær skal årlig invitere representanter for kommunen og andre interesserte energiaktører til et offentlig møte. På møtet skal energiutredningen, herunder alternative løsninger for energiforsyning i kommunen, presenteres og diskuteres. Områdekonsesjonæren skal utarbeide og offentliggjøre referat fra møtene.

Norges vassdrags- og energidirektorat kan pålegge områdekonsesjonær å utrede nettmessige konsekvenser av spesifiserte endringer i energisystemet innen konsesjonsområdet.

§ 11. *Innhold i lokale energiutredninger*

Energiutredningen skal beskrive dagens energisystem og energisammensetningen i kommunen med statistikk for produksjon, overføring og stasjonær bruk av energi.

Energiutredningen skal inneholde en beskrivelse av forventet stasjonær energietterspørsel i kommunen, fordelt på ulike energibærere og brukergrupper.

Energiutredningen skal beskrive de mest aktuelle energiløsninger for områder i kommunen med forventet vesentlig endring i energietterspørselen. Herunder skal områdekonsesjonæren ta hensyn til muligheter for bruk av fjernvarme, energifleksibele løsninger, varmegjenvinning, innenlandsk bruk av gass, tiltak for energiøkonomisering ved nybygg og rehabiliteringer, virkningen av å ta i bruk energistyringssystemer på forbrukssiden med videre.

Kapittel 3. Felles bestemmelser

§ 12. Pålegg og tvangsmulkt

Norges vassdrags- og energidirektorat kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av denne forskrift.

For overtredelse av pålegg gitt i medhold av første ledd kan Norges vassdrags- og energidirektorat fastsette tvangsmulkt.

§ 13. Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskrift.

§ 14. Ikrafttreden

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2003, med unntak av § 10 første ledd som trer i kraft 1. januar 2004.

16. des. Nr. 1608 2002

Forskrift om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2002 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 og Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 20. desember 2002.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddsordningene er å legge til rette for barn og ungdoms deltakelse i barne- og ungdomsorganisasjonene. Tilskuddsordningene skal stimulere organisasjonene til engasjement og medansvar nasjonalt og/eller internasjonalt, og sikre organisasjonene som arena for medbestemmelse og demokrati.

§ 2. Organisasjoner som omfattes av forskriften

Tilskudd kan gis til frivillige og landsomfattende organisasjoner som arbeider for barn og ungdom med spørsmål som gjelder barn og ungdom. Selvstendige organisasjoner av barn og ungdom prioriteres.

Organisasjonene skal ha barne- og ungdomsrettet, ideell (ikke-kommersiell) målsetning og fremme formålet etter § 1.

Tilskudd gis ikke til:

- interesseorganisasjoner for barn og ungdom i utdanning,
- idretts- og gymnastikkorganisasjoner,
- organisasjoner som har forretningsdrift som formål eller som tjener utenforstående kommersielle interesser,
- organisasjoner med ulovlig eller støtende formål, herunder rasistiske organisasjoner og/eller organisasjoner som diskriminerer mennesker, samt spilleklubber med pengeinnsats.

Partipolitiske ungdomsorganisasjoner omfattes ikke av denne forskrift hva gjelder tildeling av nasjonal grunnstøtte, da utmåling av nasjonal grunnstøtte til disse organisasjonene baseres på moderpartiets stemmetall ved siste stortingsvalg. Partipolitiske ungdomsorganisasjoner kan motta internasjonal grunnstøtte etter reglene i denne forskrift, jf. kapittel 6. Forskriften gjelder da fullt ut.

§ 3. Tilskuddsformer

Denne forskrift inneholder bestemmelser om følgende former for tilskudd:

- grunnstøtte til nasjonalt arbeid, jf. kapittel 3 og 5,
- grunnstøtte til internasjonalt arbeid, jf. kapittel 6,
- etablerings- og uttrappingstilskudd, jf. kapittel 4 og 5.

§ 4. Opplysningsplikt

Tilskuddsordningene er basert på tillitsforhold mellom tilskuddsmyndighetene og organisasjonene.

Organisasjonene plikter uoppfordret og løpende å gi tilskuddsmyndighetene alle opplysninger som har betydning for vedkommende organisasjons søknad og tilskudd, enten dette er utbetalt eller ikke.

Sentrale medlemsregistre kan ikke kreves utlevert, men tilskuddsmyndighetene, deres representanter og Riksrevisjonen skal, når det kreves, få innsyn.

Kapittel 2. Definisjoner

§ 5. Generelle definisjoner

I denne forskrift menes med:

- departementet, Barne- og familiedepartementet,

- b) organisasjon, barne- og ungdomsorganisasjon som går inn under forskriften, når ikke annet fremgår av sammenhengen,
- c) barne- og ungdomsstruktur, en egen enhet som har ideologiske og/eller organisatoriske bindinger til en hoved- eller moderorganisasjon,
- d) grunnlagsår, det kalenderår som er grunnlag for opplysninger om antall medlemmer, lokallag, fylker etc. i søknad om tilskudd,
- e) søknadsår, det kalenderår søknadsfristen utløper, dvs. året etter grunnlagsåret,
- f) tilskuddsår, det kalenderår søknaden gjelder og tilskudd utbetales for, dvs. året etter søknadsåret.

§ 6. *Tellende medlem*

Med tellende medlem menes en person som pr. 31. desember i grunnlagsåret er under fylte 26 år og individuelt og frivillig har meldt seg inn i en organisasjon. Medlemmet skal ha betalt årskontingent for grunnlagsåret.

§ 7. *Medlem*

Med medlem menes en person som pr. 31. desember i grunnlagsåret er medlem i en organisasjon og har demokratiske rettigheter i organisasjonen, samt alle tellende medlemmer.

§ 8. *Kontingent*

Med årskontingent menes et beløp som blir betalt for inntil ett kalenderårs medlemskap i en organisasjon. Ved innbetaling må det komme klart frem hvilket år og hvem årskontingenten gjelder for.

Kontingent kan ikke være betalt tidligere enn et halvår før grunnlagsåret, og skal betales for ett år av gangen. Ved nyinnmelding i siste halvår, kan likevel kontingent for innmeldingsåret og første hele medlemsår betales samtidig.

§ 9. *Tellende lokallag*

Med tellende lokallag menes lag som pr. 31. desember i grunnlagsåret er en selvstendig enhet i organisasjonen, har vedtekter, minst 5 tellende medlemmer og eget styre valgt av og blant medlemmene. Organisasjoner som har lokallag der bare 3 medlemmer eller færre er gamle nok til å ha lik rett til innflytelse i organisasjonen, jf. § 12 nr. 2 og § 13 nr. 2, har dispensasjon fra kravet om eget styre valgt av og blant medlemmene. Tellende lokallag skal ha en selvstendig økonomi, og det må være sendt årsrapport for grunnlagsåret til sentralledet, jf. § 10 og § 27. Fylkeslag som fungerer som lokallag regnes som tellende lokallag. Arbeidsgrupper, underavdelinger o.l. som er tilknyttet et lokallag, regnes ikke som egne, tellende lokallag.

§ 10. *Årsrapport*

Med årsrapport menes et enkelt standardisert skjema innsendt til sentralledet fra det enkelte lokallag. Rapporten skal være for det enkelte grunnlagsår, datert og signert av lederen for lokallaget, med opplysning om lagets navn, kommune- og fylkestilhørighet, dato for valg av styre, navn og adresse på styrets medlemmer pr. 31. desember i grunnlagsåret, og med bekreftelse om lokallaget pr. 31. desember i grunnlagsåret hadde minst 5 tellende medlemmer. Kravet til signatur er ikke til hinder for at organisasjonen bruker elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avsender og innholdet av rapportene.

Kapittel 3. Kriterier for tildeling av grunnstøtte

§ 11. *Hvem som kan få grunnstøtte*

En organisasjon må være omfattet av en av bestemmelsene § 12 – § 14 i dette kapittel for å kunne få nasjonal eller internasjonal grunnstøtte.

§ 12. *Gruppe 1: Barne- og ungdomsorganisasjoner og -strukturer*

Organisasjoner i gruppe 1 må være selvstendige og demokratiske, men kan ha bindinger til en moderorganisasjon. Organisasjonene/strukturene må ha:

1. egne vedtekter som klargjør formål, selvstendighet, organisasjonsform og oppbygging for sentralledd og lokalledd, eventuelt også regionalledd dersom organisasjonen har det. I sentralledd må det finnes minst én ansatt som har ansvaret for barne- og ungdomsarbeidet, om ikke Fordelingsutvalget finner det forsvarlig å dispensere,
2. en demokratisk oppbygging som sikrer alle tellende medlemmer som har fylt 15 år lik rett til innflytelse i organisasjonen,
3. et landsmøte minst hvert fjerde år, som er øverste organ og som har rett til å fatte vedtak i alle saker. Representanter med rett til å stemme på landsmøter skal være valgt av og blant medlemmene i organisasjonens lokale og/eller regionale ledd. Ved gjensidig representasjon med en moderorganisasjon kan ikke moderorganisasjonens representanter på landsmøtet utgjøre et blokkerende mindretall for vedtektsendringer eller andre vedtak. Den valgte, sittende sentralleddelsen og representanter valgt av og blant de ansatte kan også møte med stemmerett på landsmøtet,
4. en sentralleddelse valgt av landsmøtet, som har den daglige og/eller øverste ledelse av organisasjonen mellom landsmøtene. Ved gjensidig representasjon med en moderorganisasjon kan ikke moderorganisasjonens representanter i sentralleddelsen utgjøre et blokkerende mindretall for vedtektsendringer eller andre vedtak,
5. sentralt medlemsregister (jf. § 26),

6. minst 1000 tellende medlemmer (jf. § 6) pr. 31. desember i grunnlagsåret. De tellende medlemmene må utgjøre minst 60% av det totale antall medlemmer i organisasjonen (jf. § 7),
7. minst 25 tellende lokallag (jf. § 9),
8. tellende lokallag i minst 10 fylker og
9. eget budsjett, årsregnskap og årsmelding.

§ 13. Gruppe 2: Andre organisasjoner som driver et omfattende arbeid blant barn og unge

Gruppe 2 omfatter organisasjoner og strukturer som faller utenfor gruppe 1, men som driver et omfattende arbeid blant barn og unge. Organisasjonene må ha:

1. egne vedtekter som klargjør organisasjonens formål, selvstendighet, organisasjonsform og oppbygging for sentralledd og lokalledd, eventuelt også regionalledd dersom organisasjonen har det. I sentralledd må det finnes minst én ansatt som har ansvaret for barne- og ungdomsarbeidet, om ikke Fordelingsutvalget finner det forsvarlig å dispensere,
2. en demokratisk oppbygging som sikrer alle tellende medlemmer som har fylt 15 år lik rett til innflytelse i organisasjonen. Fordelingsutvalget kan etter søknad gjøre unntak fra denne regelen,
3. et landsmøte minst hvert fjerde år. Representanter med rett til å stemme på landsmøtet skal være valgt av og blant medlemmene i organisasjonens lokale og/eller regionale ledd,
4. den valgte, sittende sentralleddelsen og representanter valgt av og blant de ansatte kan også møte med stemmerett på landsmøtet,
5. en sentralleddelse valgt av landsmøtet, som har den daglige og/eller øverste ledelse av organisasjonen mellom landsmøtene,
6. eget styre for barne- og ungdomsarbeidet. Dette kravet gjelder ikke dersom en barne- og ungdomsstruktur står som søker,
7. sentralt medlemsregister over tellende medlemmer (jf. § 26),
8. minst 1.000 tellende medlemmer (jf. § 7) pr. 31. desember i grunnlagsåret,
9. tellende lokallag (jf. § 9) i minst 5 fylker, og
10. eget budsjett, årsregnskap og årsmelding for barne- og ungdomsarbeidet.

§ 14. Gruppe 3: Mindre organisasjoner

Gruppe 3 omfatter organisasjoner som av særlige grunner, fortrinnsvis sitt rekrutteringsgrunnlag, ikke oppfyller kravene til antall medlemmer, antall tellende lokallag og/eller geografisk utbredelse i gruppe 1 eller 2.

Organisasjoner i gruppe 3 må fylle kravene for gruppe 1 eller gruppe 2 mht. nr. 1 (vedtekter/ansatt), nr. 2 (demokratisk oppbygging), nr. 3 (landsmøter), nr. 4/5/6 (sentralleddelse/eget styre), nr. 5/7 (sentralt medlemsregister) og nr. 9 (budsjett mv.), jf. § 12 og § 13.

Organisasjonene i gruppe 3 må i tillegg ha:

- minst 5 tellende lokallag (jf. § 9),
- tellende lokallag i minst 3 fylker og
- minst 100 tellende medlemmer (jf. § 6) pr. 31. desember i grunnlagsåret.

Fordelingsutvalget kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra kravet til antall tellende lokallag, fylkesdekning og antall tellende medlemmer.

Kapittel 4. Etableringstilskudd og uttrappingstilskudd

§ 15. Etableringstilskudd

Nye barne- og ungdomsorganisasjoner og -strukturer, som ikke har mottatt tilskudd de siste fem år, kan søke om etableringstilskudd.

For å motta etableringstilskudd må en organisasjon ha:

- egne vedtekter,
- demokratisk oppbygging,
- landsmøte og eget styre,
- sentralt medlemsregister,
- budsjett mv., jf. § 12 og § 13,
- minst 300 tellende medlemmer (jf. § 6) pr. 31. desember i grunnlagsåret,
- lokallagsbasert virksomhet og
- nasjonal karakter.

Organisasjoner kan motta etableringstilskudd på bakgrunn av dokumentasjon fra søknadsåret.

For små organisasjoner (jf. § 14) kan Fordelingsutvalget dispensere fra kravet til antall medlemmer.

§ 16. Uttrappingstilskudd

En organisasjon kan søke om uttrappingstilskudd når den har vært i gruppe 1, 2 eller 3 (jf. § 12 – § 14) og har mottatt grunnstøtte i de tre foregående tilskuddsår, men ikke lenger oppfyller kravene til:

- antall tellende medlemmer,
- antall tellende lokallag, eller
- antall fylker med tellende lokallag.

Kapittel 5. Beregning av tilskudd til nasjonalt arbeid og beregning av etablerings- og uttrappingstilskudd

§ 17. Hvem som kan gis grunnstøtte og tilskuddets maksimum

Fordelingsutvalget kan gi grunnstøtte etter dette kapittel til organisasjoner i gruppe 1 – 3, jf. § 12 – § 14. En organisasjon kan bare gis tilskudd innenfor én av gruppene.

Tilskudd kan ikke overstige 75% av organisasjonens driftsutgifter til den sentrale virksomhet for barn og ungdom i grunnlagsåret. Med driftsutgifter menes utgifter til sentral administrasjon, landsmøter, styremøter, sentrale aktiviteter, medlemsblad, ordinære avskrivinger etc. Til driftsutgifter regnes ikke investeringer i fast eiendom, ekstraordinære avskrivinger, avsetninger til fond, nedskrivning av tidligere underskudd, utgifter i forretningsvirksomhet, herunder forlagsvirksomhet, etc.

§ 18. Basisbeløpet

Departementet fastsetter basisbeløpet for hvert tilskuddsår. Basisbeløpet bør ikke settes lavere enn 4 x grunnbeløpet i Folketrygden (G).

§ 19. Poengberegning for organisasjoner i gruppe 1 og 2

Fordelingsutvalget beregner poeng for organisasjonene som mottar grunnstøtte i gruppe 1 og 2.

Først beregnes brutto-poeng for tellende medlemmer og tellende lokallag:

- a) For antall tellende medlemmer:
 - 1 til og med 4.999: 2 poeng
 - 5.000 til og med 9.999: 1 poeng
 - 10.000 til og med 19.999: 0,3 poeng
 - 20.000 og over: 0,1 poeng.
- b) For antall tellende lokallag:
 - 1 til og med 300: 20 poeng pr. lokallag
 - 300 til og med 600: 10 poeng pr. lokallag.

Den enkelte organisasjons brutto-poeng (BP) multipliseres med en faktor (F), hvoretter fremkommer nettopoeng (NP): $BP \times F = NP$.

- a) For organisasjoner i gruppe 1 er $F = 1,0$.
- b) For organisasjoner i gruppe 2 er $F = 0,6$.

Ved utmåling av tilskudd tar Fordelingsutvalget utgangspunkt i summen for grunnstøtte til nasjonalt arbeid for gruppe 1 og 2, jf. § 38 første ledd bokstav c. Av totalsummen reserveres midler til dekning av basisbeløpet. Restsummen divideres med summen av nettopoeng for gruppe 1 og 2, hvoretter fremkommer kroneverdien for 1 nettopoeng.

For den enkelte organisasjon i gruppe 1 og 2 utgjør grunnstøtten basisbeløpet og et tillegg beregnet etter organisasjonens nettopoeng.

§ 20. Utmåling av tilskudd for organisasjoner i gruppe 3 og etableringstilskudd

For organisasjoner i gruppe 3, jf. § 14, og organisasjoner som mottar etableringstilskudd, jf. § 15, fastsettes grunnstøtten skjønnsmessig. Fordelingsutvalget utmåler tilskuddet under hensyn til:

- størrelsen av den disponible sum,
- de søknader som er innkommet for tilskuddsåret,
- tallet på tellende medlemmer,
- tallet på tellende lokallag og fylker med tellende lokallag,
- grad av demokrati og selvstendighet i barne- og ungdomsarbeidet,
- regnskap for barne- og ungdomsarbeidet for grunnlagsåret,
- budsjett og arbeidsplan for barne- og ungdomsarbeidet for tilskuddsåret og
- siste godkjente årsmelding.

Tilskudd til organisasjoner i gruppe 3 bør ikke settes lavere enn basisbeløpet.

Etableringstilskudd kan gis i inntil tre år, og organisasjoner kan motta etableringstilskudd på bakgrunn av dokumentasjon fra søknadsåret.

§ 21. Utmåling av uttrappingstilskudd

Uttrappingstilskudd kan gis for inntil tre år og utgjør halvparten av fullt tilskudd, beregnet på vanlig måte. Med fullt tilskudd menes organisasjonens tilskudd foregående tilskuddsår.

Kapittel 6. Kriterier for og beregning av grunnstøtte til internasjonalt arbeid

§ 22. Hvem som kan gis grunnstøtte til internasjonalt arbeid

Fordelingsutvalget kan gi grunnstøtte til internasjonalt arbeid til organisasjoner som oppfyller de generelle inngangskravene under § 12 – § 14.

§ 23. Poenggivende aktiviteter

Organisasjonene gis poeng for deltakelse på internasjonale møter, seminarer, konferanser, studiereiser og delegasjonsreiser utenfor Norge, som gjelder barne- og ungdomsspørsmål. Deltakelse må være organisert eller koordinert av sentralledet i organisasjonen. Aktiviteter som finner sted i et nordisk land må ha deltakelse fra minst

ett land utenom Norden, og innholdet må ha en internasjonal karakter.

Det gis bare poeng for deltakere som representerer søkerorganisasjonen, og bare for aktiviteter som er gjennomført i grunnlagsåret. Følgende aktiviteter gir ikke poeng:

- sports- og idrettsaktiviteter,
- aktiviteter som er en del av et utvekslingsprogram eller regnes som ungdomsutveksling,
- aktiviteter der reise- og oppholdskostnader fullt ut dekkes av andre tilskudd til internasjonalt arbeid, og
- gjennomføring eller studier av utviklingsprosjekter i utviklingsland, misjonsprosjekter og lignende aktiviteter.

§ 24. *Poengberegning*

En organisasjon gis følgende poeng for deltakelse i internasjonale aktiviteter som er gjennomført i grunnlagsåret:

- a) Internasjonal aktivitet som finner sted i Europa, og der deltakerne har hatt minst 2 overnattinger utenfor Norge: 1 poeng pr. deltaker på aktiviteten.
- b) Internasjonal aktivitet som finner sted utenfor Europa, og der deltakerne har hatt minst 2 overnattinger utenfor Norge: 3 poeng pr. deltaker på aktiviteten.

Deltakelse på flere aktiviteter under samme reise, blir bare godkjent som en aktivitet.

Den sum som departementet har fastsatt til internasjonal grunnstøtte, jf. § 38 første ledd bokstav d, divideres med organisasjonenes totale antall internasjonale poeng. Derved fremkommer kroneverdien for 1 poeng.

Grunnstøtten for den enkelte organisasjon utmåles etter antall internasjonale poeng. Den enkelte organisasjon kan ikke motta mer enn 20% av den totale bevilgning til internasjonal grunnstøtte.

Kapittel 7. Dokumentasjonsbestemmelser

§ 25. *Generelt om dokumentasjon*

Organisasjonenes sentralledd har ansvaret for å kunne dokumentere de opplysninger som er oppgitt i søknader om tilskudd. Sentralledet skal oppbevare dokumentasjonen som beskrevet i § 26 – § 28 i 5 år regnet f.o.m. 1. januar i grunnlagsåret. Tilskuddsmyndighetene kan for det enkelte tilskudd stille strengere krav til organisasjonen og revisjonserklæring, jf. § 34 tredje ledd.

Dokumentasjonsbestemmelsene medfører ikke noen begrensninger i de bestemmelser om dokumentasjon og oppbevaringsplikt mv. som følger av regnskapslovgivningen.

§ 26. *Dokumentasjon av medlemstall*

Som dokumentasjon av medlemstall kreves sentralt medlemsregister. Med sentralt medlemsregister menes en elektronisk eller manuell oversikt over alle medlemmene i organisasjonen, der det skilles mellom tellende og andre medlemmer. Det sentrale medlemsregisteret skal inneholde følgende opplysninger pr. 31. desember i grunnlagsåret for hver enkelt: Navn, adresse, fødselsår og eventuell lokallagstilknytning.

Sentralledet i organisasjonen skal også oppbevare dokumentasjon for alle tellende medlemmers innbetalte årskontingent, både for sentral og lokal innkreving. Ved lokal innkreving, skal dokumentasjonen sendes til sentralledet sammen med årsrapporten, jf. § 10.

Ved kontant betaling skal det føres egne medlemslister. Ved sentral innbetaling skal medlemslisten være signert av leder og en annen som styret har gitt fullmakt til å signere listen på vegne av organisasjonen. Ved lokal innbetaling skal leder av lokallaget signere medlemslisten.

Kravet til signatur er ikke til hinder for at organisasjonen bruker elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avsender og innholdet av dokumentasjonen.

Uavhengig av betalingsmåte må opplysninger i tråd med § 6 og § 8 fremgå av dokumentasjonen.

§ 27. *Dokumentasjon av tellende lokallag*

Som dokumentasjon av tellende lokallag kreves:

- a) årsrapport for det enkelte grunnlagsår, jf. § 10,
- b) lokallagets vedtekter dersom disse skal oppbevares sentralt, jf. § 9.

Dersom lokallagets vedtekter skal oppbevares lokalt, må disse oppbevares i 3 år regnet fra og med 1. januar i grunnlagsåret.

§ 28. *Dokumentasjon av internasjonale aktiviteter*

Som dokumentasjon for internasjonale møter, seminarer, konferanser og delegasjonsreiser som gir poeng for grunnstøtte til internasjonalt arbeid, kreves:

- program e.l.,
- navn og adresse på deltakerne fra organisasjonen og
- dokumentasjon for at disse har deltatt.

Fordelingsutvalget kan, dersom det anser det nødvendig, be om dokumentasjon av ekstern finansiering av internasjonale aktiviteter.

Kapittel 8. Søknad. Revisjon

§ 29. *Søknad*

Søknader om tilskudd etter denne forskrift sendes til Fordelingsutvalget på fastsatte skjemaer. Organisasjoner som ikke har mottatt tilskudd for det løpende tilskuddsåret, må fylle ut eget skjema for tilskuddsberettigelse.

For hvert år som en organisasjon søker grunnstøtte skal den vedlegge:

- 1) Organisasjonens sist vedtatte årsmelding og årsregnskap for grunnlagsåret med revisjonsberetning fra statsautorisert eller registrert revisor, jf. § 30 tredje ledd.
- 2) I tilfelle vedtektsendringen skal nye vedtekter oversendes, og endringene markeres tydelig. Dersom de er av betydning i forhold til tilskuddsordningene, skal organisasjonen gi en særskilt skriftlig redegjørelse om dette.
- 3) Relevant revisorerklæring fra statsautorisert eller registrert revisor relatert til søknad om tilskudd, jf. § 30.

Departementet godkjenner søknadsskjema for den enkelte tilskuddsordning, der det presiseres hvilke vedlegg som må følge med.

Søknad skal være datert og signert av to personer:

- 1) den valgte leder for organisasjonen og
- 2) den daglige leder i sentralledet på søknadstidspunktet, eventuelt en annen som styret har gitt fullmakt til å signere på vegne av organisasjonen.

Kravet til signatur er ikke til hinder for at organisasjonen bruker elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avsender.

Søknadsfrist fastsettes årlig av departementet. Hvis fristen faller på lørdag, søndag eller annen helligdag, forskyves den til nærmeste påfølgende hverdag. Søknader med alle vedlegg må være poststemplet, kvittert mottatt av Fordelingsutvalgets sekretariat eller kommet frem til den elektroniske adresse som Fordelingsutvalget har oppgitt for mottak av elektroniske søknader senest fristdagen. Søknader som innsendes eller innleveres etter fristen, kan avvises.

Dersom søknader eller vedlegg ikke er fullstendige, kan Fordelingsutvalget sette en rimelig frist for retting. Pålegget gis skriftlig sammen med en orientering om at dersom tilfredsstillende retting ikke skjer innen fristen, kan vedkommende søknad helt eller delvis avvises, eller avgjøres på det foreliggende ufullstendige grunnlag. Det skriftlige pålegget kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon når mottakeren uttrykkelig har godtatt dette og har oppgitt den elektroniske adressen som skal benyttes for slikt formål.

§ 30. Revisjon

Organisasjoner som mottar grunnstøtte, etableringsstøtte eller uttrappingstilskudd skal ha statsautorisert eller registrert revisor. Til revisor kan ikke velges:

- a) noen som har, eller innenfor de tre siste år før grunnlagsåret har hatt, tillitsverv i organisasjonen,
- b) noen som er gift med, bor sammen med i ekteskapslignende forhold, eller som i rett opp- eller nedstigende linje eller i sidelinje så nær som søsken er beslektet eller besvogret med noen som er medlem av sentralstyret, eller ansatt i sentralledet. Ingen kan velges til revisor dersom det foreligger andre særlige grunner som er egnet til å svekke tilliten til uavhengigheten som revisor.

Revisor skal utføre alt sitt arbeid for organisasjonen i samsvar med god revisjonsskikk.

Revisor skal revidere organisasjonens årsregnskap for grunnlagsåret og avgi revisjonsberetning. Revisor skal påse at tilskudd som er gitt etter forskriften og utbetalt i grunnlagsåret, er spesifisert i årsregnskapet eller note til dette.

Søknad om nasjonal grunnstøtte, etableringsstøtte eller uttrappingstilskudd skal vedlegges særattestasjon fra revisor. Revisors særattestasjon skal føres på eget skjema, godkjent av departementet.

Hvis det foreligger feil eller mangler i det materiale revisor skal bekrefte, må han vurdere om disse er så vesentlige at han ikke kan gi sin bekreftelse. Hvis han ikke kan gi bekreftelse, må han redegjøre for grunnen til dette.

Departementet kan fastsette nærmere regler om revisjonsattestasjoner for organisasjonene, herunder om eventuell særattestasjon ved internasjonal grunnstøtte.

Kapittel 9. Utbetaling og klage

§ 31. Utbetaling

Grunnstøtte utbetales normalt med en foreløpig halvpart i januar i tilskuddsåret og resten i juni i tilskuddsåret.

§ 32. Tilskuddsmottaker

Tilskudd utbetales til sentralledet i organisasjonene.

§ 33. Avregning av tilskudd

Nasjonal og internasjonal grunnstøtte gis som ubundet rammetilskudd uten avregning.

§ 34. Tilsagnsbrev

Når et tilskudd er fastsatt, skal Fordelingsutvalget sende et tilsagnsbrev til mottakeren med:

1. mottakers navn, adresse, organisasjonsnummer (hvis organisasjonen har det) og bank- eller postgirokontonummer,
2. beløpet og hva det kan benyttes til,
3. eventuelle vilkår som knytter seg til bruken av midlene, herunder krav til dokumentasjon, før de kan utbetales,
4. utbetalingstidspunktet. I tilfelle delutbetalinger, anslåtte beløp og tidspunkt for utbetalinger,
5. eventuelle forbehold om justering av tilskuddet, f.eks. av hensyn til den totale bevilgningsramme,
6. tidsfrist for bortfall av tilsagn når utbetaling ikke skjer umiddelbart,
7. bestemmelse om behandling av eventuelt for mye utbetalt tilskudd, og tilskudd som ikke blir nyttet innen en fastsatt frist,

8. forbehold om at betingelsene for å yte tilskuddet er oppfylt hos mottaker,
9. krav til eventuell rapportering, regnskap og revisorbekreftelse,
10. krav til oppbevaring av regnskapsdata og dokumentasjon av faktiske opplysninger som ligger til grunn for søknaden eller beregning av tilskuddsbeløp,
11. opplysning om eventuell mulighet til å få en etterfølgende begrunnelse, dersom det ikke er gitt en samtidig begrunnelse for vedtaket om tilskudd,
12. opplysning om klageadgang, frist og fremgangsmåte ved klage,
13. varsel om at kontrolliltak kan bli gjennomført. Ved grunnstøtte bør tilsagnsbrevet også orientere om organisasjonen er utvalgt til særskilt kontroll etter § 36,
14. henvisning til den gjeldende forskrift, herunder bestemmelsene om reaksjonsformer dersom mottaker ikke opptrer i samsvar med forskriften.

Ved fordeling av nasjonal eller internasjonal grunnstøtte skal mottakeren snarest mulig sendes en foreløpig oversikt over alle som mottar vedkommende type grunnstøtte, med poengberegning og tilskudd for den enkelte organisasjon.

Ved utbetaling av tilskudd anses mottaker å ha akseptert vilkårene i tilsagnsbrevet. Dersom det stilles andre vilkår enn de ovennevnte, må det for slike tilleggsvilkår innhentes en skriftlig aksept fra organisasjonen før utbetaling finner sted.

§ 35. Forholdet til forvaltningsloven og offentlighetsloven. Klage

Alle enkeltvedtak som kan påklages skal vedlegges orienterende skriv om klageadgang, frist og fremgangsmåte ved klage. Enkeltvedtak om tilskudd truffet av Fordelingsutvalget kan påklages til departementet, herunder:

- a) vedtak om innvilgelse av søknad,
- b) vedtak om avslag på søknad,
- c) vedtak om avvisning av søknad,
- d) vedtak om bortfall av tilskudd,
- e) vedtak om tilbakebetaling av tilskudd,
- f) vedtak om utelukkelse fra tilskuddsordning,
- g) vedtak om dispensasjon.

Kapittel 10. Kontroll og sanksjoner ved brudd på regelverket

§ 36. Kontroll

Fordelingsutvalget skal sørge for nødvendig kontroll med organisasjoner som mottar tilskudd. Fordelingsutvalgets kontroll skal avpasses etter den internkontroll organisasjonen har, og den kontroll som organisasjonens revisor foretar.

I forbindelse med behandling av søknad om grunnstøtte skal kontrollen rettes mot materialet som inngis ved søknad, herunder revisorattestasjoner.

Hvert tilskuddsår skal et utvalg organisasjoner som har mottatt tilskudd, trekkes ut for særskilt kontroll. For øvrig foretar Fordelingsutvalget slik kontroll som anses nødvendig.

Dersom kontroll er igangsatt og særlige grunner tilsier det, kan organisasjonens plikt til å oppbevare dokumentasjon forlenges ut over fristene på 5 år og 3 år etter § 25, ved skriftlig pålegg fra Fordelingsutvalget. Det skriftlige pålegget kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon når mottakeren uttrykkelig har godtatt dette og har oppgitt den elektroniske adressen som skal benyttes for slikt formål.

Fordelingsutvalget utøver kontrollen selv eller ved representant, f.eks. revisor.

Omkostningene hos tilskuddsmyndighetene ved kontroll etter denne paragraf, dekkes av staten.

Ved kontroll plikter organisasjonene å samarbeide med tilskuddsmyndighetene og deres representanter, herunder innhente og systematisere alt materiale som er relevant for vedkommende sak eller saker om tilskudd. Også Riksrevisjonen har adgang til å føre kontroll med at midlene nyttes etter forutsetningene, jf. bevilgningsreglementet § 17.

Utlånt materiale skal returneres eller makuleres etter kontroll, eventuelt med pålegg om utvidet oppbevaringsplikt for organisasjonen, dersom kontrollen tilsier det.

§ 37. Sanksjoner ved brudd på forskriften

Dersom en organisasjon eller noen på dens vegne, gir ufullstendige eller ukorrekte opplysninger i forbindelse med søknad om tilskudd, og dette medfører at tilskudd utbetales uberettiget eller med for stort beløp, kan tilskuddet helt eller delvis kreves tilbake. Også den del som i utgangspunktet var berettiget tilskudd kan kreves tilbake. Rente kan fastsettes etter forsinkelsesrenteloven (lov om renter ved forsinket betaling m.m. av 17. desember 1976 nr. 100).

Hvis tilskuddet ennå ikke er utbetalt, kan det holdes helt eller delvis tilbake og bortfalle.

Dersom det utbetales for høyt tilskudd pga. feil beregninger fra tilskuddsmyndighetenes side, kan den uberettigede del kreves tilbakebetalt.

Tilbakebetalingskrav mot organisasjonen etter de foregående ledd kan ikke reises for utbetalinger foretatt lengre tilbake enn 3 år regnet fra 1. januar i det kalenderår kravet fremsettes skriftlig. Erstatningskrav mot enkeltpersoner i organisasjonen kan reises i tillegg til eller i stedet for krav mot organisasjonen, når vedkommende enkeltpersoner har opptrådt erstatningsbetingende. For slike krav gjelder de alminnelige bestemmelser om foreldelse av erstatningskrav.

En organisasjon som viser klanderverdig opptreden i forhold til tilskuddsordningen, kan utelukkes fra tilskuddsordningen for ett eller to år etter en nærmere vurdering. Ved denne vurderingen skal det legges vekt på om organisasjonen gjentatte ganger har tilegnet eller forsøkt å tilegne seg uberettiget tilskudd, størrelsen på de uberettigede beløp og skyldgraden for øvrig.

Vedtak etter denne paragraf om tilbakebetaling, om bortfall og om utelukkelse treffes av Fordelingsutvalget. Fordelingsutvalgets vedtak kan påklages, jf. § 35.

Kapittel 11. Tilskuddsmyndighetene

§ 38. Departementet

Departementet har det overordnede ansvar for tilskuddsordningene og skal bl.a.:

- a) oppnevne medlemmer til Fordelingsutvalget,
- b) besørge nødvendig sekretariat for Fordelingsutvalget,
- c) fastsette de årlige beløpene som Fordelingsutvalget har til fordeling til organisasjonenes nasjonale arbeid,
- d) fastsette de årlige beløpene som Fordelingsutvalget har til fordeling til organisasjonenes internasjonale arbeid,
- e) fastsette basisbeløpet for hvert tilskuddsår,
- f) avgjøre klager over Fordelingsutvalgets vedtak,
- g) innhente rapporter fra Fordelingsutvalget og sørge for nødvendig oppfølging og kontroll med dets arbeid,
- h) sørge for nødvendig oppfølging, evaluering og forskning i forhold til tilskuddsordningen,
- i) fastsette generelle instruksjoner for Fordelingsutvalget og sekretariatet, og
- j) endre forskriften når det er påkrevet, og gi uttalelser om tolkingen av denne.

§ 39. Fordelingsutvalget

Fordelingsutvalget er et eget forvaltningsorgan som omfattes av forvaltningsloven av 10. februar 1967 og offentlighetsloven av 19. juni 1970 nr. 69. Fordelingsutvalget har et eget sekretariat og er direkte underlagt departementet.

Utvalget har syv medlemmer som oppnevnes av departementet. Lederen, nestlederen, to medlemmer og en vararepresentant for disse oppnevnes på fritt grunnlag. Tre medlemmer og to varamedlemmer oppnevnes etter forslag fra organisasjonene, hvorav minst to av de faste medlemmene er tilsluttet Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner og etter forslag fra Landsrådet for Norges barne- og ungdomsorganisasjoner. Gjennom sammensetningen skal man sikre at utvalget har juridisk og revisjonsfaglig kompetanse.

Lederen tjenestegjør i fire år og de øvrige medlemmene i to år. Fordelingsutvalget er vedtaksført når minst fem deltar, herunder lederen eller nestlederen. Det må dog alltid delta minst tre av de fire som er oppnevnt på fritt grunnlag. Ved stemmelikhet gjør lederens, eventuelt nestlederens, stemme utslaget.

Fordelingsutvalget skal bl.a.:

- a) gi forslag til departementet før dette fastsetter summene for tilskuddsordningene og basisbeløpet,
- b) sørge for kunngjøring og informasjon om tilskuddsordningene,
- c) foreta tildeling av tilskudd etter denne forskrift. Fordelingsutvalget kan også, etter godkjenning fra Barne- og familiedepartementet, fordele tilskudd som andre departementer forvalter, etter bestemmelser som vedkommende departementet har fastsatt,
- d) treffe øvrige avgjørelser som er tillagt Fordelingsutvalget etter forskriften,
- e) forberede klagesaker, treffe endringsvedtak eller oversende sakene til klageinstansen (departementet),
- f) bistå departementet med evaluering av tilskuddsordningene, og
- g) gi departementet råd i øvrige spørsmål om tilskuddsordningene.

Kapittel 12. Avsluttende bestemmelser

§ 40. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 1. juli 1997 nr. 895 om tilskudd til frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner.

§ 41. Overgangsregler

For tilskuddsåret 2003 skal ingen organisasjon tildeles nasjonal grunnstøtte som er lavere enn den høyeste grunnstøtten organisasjonen mottok i tilskuddsåret 2001 eller 2002.

For tilskuddsårene 2004 og 2005 skal ingen organisasjon motta redusert tilskudd i forhold til foregående tilskuddsår som en følge av denne forskriftsendringen.

For tilskuddsårene 2003, 2004 og 2005 skal ingen organisasjon motta nasjonal grunnstøtte som avviker mer enn + 25% i forhold til foregående tilskuddsår.

16. des. Nr. 1609 2002**Forskrift om endring i forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 78, § 107 og § 107d, lov av 21. juli 1916 nr. 2 om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m.v. § 10, lov av 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp § 3 og § 7 og forskrift av 3. desember 1997 nr. 1441 om salær fra det offentlige til advokater m.v. § 2 tredje ledd. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 18. september 2001 nr. 1088 om salær fra det offentlige til advokater m.fl. etter faste satser (stykkeprissatser) ved fritt rettsråd og i straffesaker gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd nr. 6 bokstav a skal lyde:

a. Søknad i utlendingssak:

3 ganger den offentlige salærsats.

Ved søknad om asyl for familier gis et tillegg med én gang salærsatsen for ektefelle/registrert partner/samboer og for hvert barn mellom 14 og 18 år.

For familiemedlemmer over 18 år gis en selvstendig stykkpris.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

16. des. Nr. 1610 2002**Forskrift for garanti ved åpning av gjeldsforhandling i henhold til konkursloven.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 20. desember 2002.

*I***§ 1. Formål**

Formålet med ordningen er ved garanti å gi brukere en mulighet for å åpne gjeldsforhandling etter lov av 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs.

§ 2. Definisjoner

Med landbrukseiendom menes etter denne forskrift en enhet på minst 10 dekar jordbruksareal og med våningshus og nødvendige driftsbygninger som blir nyttet til landbruksproduksjon. Ved investering utenom tradisjonelt jord- og hagebruk omfatter landbrukseiendommer også enheter med skog og annen utmark som danner grunnlag for lønnsom næringsutvikling/verdiskaping. To eller flere landbrukseiendommer som drives av samme bruker regnes som en landbrukseiendom.

§ 3. Vilkår

Bruker som begjærer åpning av gjeldsforhandling i henhold til konkursloven og som får tingrettens aksept forutsatt at rettens krav om forskudd blir oppfylt, kan få garanti av Landbrukets utviklingsfond dersom brukeren selv ikke har mulighet for å skaffe til veie de nødvendige midler.

§ 4. Garanti

Det kan stilles garanti av Landbrukets utviklingsfond for den delen av tingrettens krav om forskudd, inklusive rettsgebyret, som overstiger 10.000 kroner.

§ 5. Søknad

Søknaden om garanti sendes Statens landbruksforvaltning som avgjør søknaden. Med søknaden skal følge oversikt over gjeld og likvider og kopi av tingrettens krav om forskudd. Brukeren må dokumentere at vedkommende har tilstrekkelige midler til å dekke egenandelen på 10.000 kroner.

§ 6. Tilsyn, kontroll

Landbruksdepartementet fører kontroll med at denne garantiordningen blir praktisert i samsvar med denne forskriften.

Brukeren må finne seg i nødvendig kontroll i samband med dette og bistå med opplysninger.

§ 7. Gyldighet, utbetaling

Garantien gjelder til tingretten har avsluttet gjeldsforhandlingene eller inntil ett år.

Eventuell utbetaling av udekkede forhandlingsomkostninger skal skje til tingretten etter skriftlig anmodning fra denne.

§ 8. Tilbakebetaling

Utbetalte beløp kan kreves refundert av søkeren dersom det viser seg at vedkommende har holdt tilbake opplysninger om sin egen eller brukerfamiliens økonomiske situasjon.

Ved krav om refusjon for utbetalte beløp gjelder de bestemmelser som er gitt i forskrift om tildeling av bygdeutviklingsmidler – tildeling på fylkesnivå ved Statens nærings- og distriktsutviklingsfond, SND.

§ 9. Dispensasjon

Statens landbruksforvaltning kan fravike bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner tilsier det.

§ 10. Klage

Vedtak som er truffet i medhold av denne forskrift kan påklages etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 20. desember 2001 nr. 1663 om garanti ved åpning av gjeldsforhandling i henhold til konkursloven.

16. des. Nr. 1611 2002**Forskrift om endring i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer.**

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 16. desember 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 7. desember 1990 nr. 959 § 7–1 gitt med hjemmel i lov av 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilov) § 7–6. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer gjøres følgende endringer:

§ 2–6 skal lyde:

Konsesjonærens årsregnskap skal inneholde separat regnskapsinformasjon for nettvirksomheten. Det skal som et minimum opplyses om årlig inntektsramme for eget nett, jf. § 8–3, mer- og mindreinntekt, driftsresultat, avkastningsgrunnlag og avkastning.

§ 3–1 første ledd skal lyde:

Rapporteringen skal gjøres på egne virksomhetsområder som skal inndeles i:

- a) kraftomsetning
- b) kraftproduksjon
- c) sentralnett
- d) regionalnett
- e) distribusjonsnett
- f) tele
- g) øvrig virksomhet.

§ 4–1 skal lyde:

Konsesjonæren skal rapportere fullstendig resultatregnskap i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk. For virksomhetsområdene i henhold til § 3–1 første ledd skal det rapporteres driftsinntekter, driftskostnader og driftsresultat.

§ 5–1 andre ledd skal lyde:

Varige driftsmidler, kundefordringer, lagerbeholdning og leverandørgjeld skal fordeles på virksomhetsområdene i henhold til § 3–1 første ledd. Mer- og mindreinntekt skal fordeles på sentralnett, regionalnett og distribusjonsnett. Øvrige eiendeler og gjeld skal ikke fordeles på virksomhetsområdene.

§ 8–4 første ledd med overskrift skal lyde:

§ 8–4. Tillegg for nyinvesteringer

Norges vassdrags- og energidirektorat fastsetter ved enkeltvedtak etter utløpet av det enkelte år et tillegg i inntektsrammen for å i rimelig grad kompensere for at kostnader knyttet til nyinvesteringer som foretas i en reguleringsperiode ikke inngår i kostnadsgrunnlaget for inntektsrammene før i en senere reguleringsperiode.

§ 8–4 nye andre og tredje ledd skal lyde:

For distribusjonsnett fastsettes tillegget for det enkelte år med utgangspunkt i et anslag på nødvendige nyinvesteringer, fratrukket anleggsbidrag og eventuelle andre økonomiske bidrag til investeringen, og gjennomsnittlig avstand til oppdateringstidspunktet for kapitalgrunnlaget. Anslaget på nødvendige nyinvesteringer

fastsettes på bakgrunn av den relative veksten i antall bygg – inndelt i ulike byggkategorier – i konsesjonsområdet, den relative endringen i levert energi på nasjonalt nivå og nettets nyverdi. Det skal tas hensyn til kostnader for drift og vedlikehold.

For sentral- og regionalnett fastsettes tillegget etter søknad fra netteier. Søknad skal sendes Norges vassdrags- og energidirektorat i forbindelse med søknad om konsesjon etter energiloven § 3–1. Tillegget fastsettes etter at anlegget er meldt idriftsatt. Nivået på tillegget beregnes med utgangspunkt i budsjetterte og faktiske kostnader for det realiserte anlegget, samt de påløpte investeringskostnadene avstand til oppdateringstidspunktet for kapitalgrunnlaget, med fradrag for anleggsbidrag og eventuelle andre økonomiske bidrag til investeringen. I beregningen kan Norges vassdrags- og energidirektorat ta hensyn til endringer i kostnadene for drift av nettet, økonomiske konsekvenser ved endringer i nivået på ikke-levert energi og nettapskostnader.

§ 8–6 fjerde ledd skal lyde:

Dersom det er en inngående og en utgående saldo på merinntekt, skal det beregnes rentesrente av den beregnede gjennomsnittrenten på merinntekten. Langsiktig, risikofri rente, jf. § 7–6, skal benyttes som rentesats.

§ 12–3 tredje ledd skal lyde:

På grunnlag av orienteringen fastsetter Norges vassdrags- og energidirektorat en inntektsramme med tilhørende effektivitetskrav for fellesnettet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1612 2002

Delvis ikrafttredelse og overgangsregler til lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover.

Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover del IV, jf. Kronprinsreg.res. av 5. juli 2002 nr. 720. Kunngjort 20. desember 2002.

I

§ 1. Endring som fastsatt i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover del II; lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 3–2 første ledd, trer i kraft 1. januar 2003.

§ 2. Innehaver av aksjer og/eller rettigheter til aksjer som ved lovens ikrafttredelse utgjør mellom 1/20 og 1/10 av aksjekapitalen eller en tilsvarende andel av stemmene i selskapet, plikter å meddele at vedkommende har eierposisjoner og/eller rettigheter i dette intervallet til børsen snarest og senest innen utløpet av 31. januar 2003.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1613 2002

Forskrift om verdipapirforetaks unntak fra plikten til å flagge større aksjeposter.

Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 3–2 åttende ledd, jf. Kronprinsreg.res. av 5. juli 2002 nr. 720. Kunngjort 20. desember 2002.

I

§ 1. Forskriften gjelder for verdipapirforetak som:

- er børsmedlem i en børs som er beliggende eller driver virksomhet i en EØS-stat, eller
- er godkjent eller under tilsyn av Kredittilsynet eller tilsvarende tilsynsmyndighet i annen EØS-stat.

§ 2. For verdipapirforetakets erverv eller avhendelse av aksjer og/eller rettigheter til aksjer som foretas som ledd i investeringstjenestevirksomheten, og hvor verdipapirforetaket ikke påvirker eller søker å påvirke forvaltningen av selskapet, plikter ikke foretaket å melde slikt erverv eller avhendelse som når opp til eller passerer grensen på 1/20 i verdipapirhandelloven § 3–2. Heller ikke medregnes slike aksjer og/eller rettigheter ved beregningen av de øvrige grensene for meldeplikt, forutsatt at disse i seg selv ikke utgjør 1/10 eller mer av aksjene og/eller rettigheter til aksjene. I motsatt fall må verdipapirforetaket melde sin totale egenbeholdning medregnet nærstående etter verdipapirhandelloven § 1–4. Vilkåret om at verdipapirforetaket ikke skal påvirke eller søke å påvirke forvaltningen av selskapet, gjelder også ved innehav av slike aksjer og/eller rettigheter i intervallet mellom grensene på 1/20 og 1/10.

§ 3. Aksjer og/eller rettigheter til aksjer som omfattes av § 2 i forskriften her medregnes ikke ved beregning av nærståendes flaggeplikt etter verdipapirhandelloven § 3–2 sjette ledd.

§ 4. Bestemmelsene i § 2 og § 3 gjelder tilsvarende for grunnfondsbevis og/eller rettigheter til grunnfondsbevis så langt de passer.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1614 2002

Meddelelse om ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 65 om gjennomføring i norsk rett av den internasjonale straffedomstols vedtekter 17. juli 1998 (Roma-vedtektene).

Meddelelse fra Justis- og politidepartementet 18. desember 2002, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 65 om gjennomføring i norsk rett av Den internasjonale straffedomstols vedtekter 17. juli 1998 (Roma-vedtektene) § 15. Kunngjort 20. desember 2002.

Den internasjonale straffedomstols vedtekter av 17. juli 1998 (Roma-vedtektene) trådte i kraft for Norge 1. juli 2002. Lov av 15. juni 2001 nr. 65 om gjennomføring i norsk rett av Den internasjonale straffedomstols vedtekter 17. juli 1998 (Roma-vedtektene) trådte derfor i kraft 1. juli 2002, jf. loven § 15.

20. des. Nr. 1615 2002

Ikraftsettning av lov av 20. desember 2002 nr. 110 om endringer i lov om elektronisk signatur.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 20. desember 2002 nr. 110 om endringer i lov om elektronisk signatur del II. Fremja av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Lov av 20. desember 2002 nr. 110 om endringer i lov om elektronisk signatur gjeld frå 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1616 2002

Ikraftsettning av lov av 20. desember 2002 nr. 106 om endringer i inkassolova.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 20. desember 2002 nr. 106 om endringer i inkassolova del II. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Lov av 20. desember 2002 nr. 106 om endringer i inkassolova trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1617 2002

Forskrift om opphevelse av forskrifter gitt med hjemmel i lov 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd § 1 og § 2. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

Følgende forskrifter gitt med hjemmel i lov av 24. oktober 1946 nr. 2 om barnetrygd oppheves med virkning fra 1. januar 2003:

- Forskrift av 21. februar 1969 nr. 1 om fravikelse av vilkåret i lov om barnetrygd om at barnet skal være bosatt i riket
- Forskrift av 9. april 1970 nr. 2 om tilståelse av barnetrygden for ett barn mer enn det faktiske barnetall
- Forskrift av 23. juni 1975 nr. 1 om fastsettelse av inntekt og fravikelse av inntektsgrensen i § 2 annet ledd i forskrift om fravikelse av vilkåret i lov om barnetrygd av 24. oktober 1946 § 1 første ledd om at barnet skal være bosatt i riket

- Forskrift av 13. september 1977 nr. 1 om hvem som skal ha retten til barnetrygd for barn som ikke blir oppfostret hos sine foreldre eller adoptivforeldre
- Forskrift av 23. desember 1988 nr. 1076 om hvem som skal anses som bosatt i riket etter lov om barnetrygd.

20. des. Nr. 1618 2002

Forskrift om endring i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd og § 4–8. Jf. EØS-avtalen vedlegg IV nr. 16 (direktiv 98/30/EF). Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 9 skal lyde:

Kapittel 9. Adgang til oppstrøms gassrørledningsnett

§ 59. Prinsipper for adgang til oppstrøms gassrørledningsnett

Naturgassforetak og kvalifiserte kunder som har et behørig begrunnet rimelig behov for transport og/eller behandling av naturgass skal på objektive og ikke-diskriminerende vilkår ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, herunder anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang, i samsvar med reglene i dette kapittel.

Operatør, eier og den med rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett skal ved mottak av forespørsler fra naturgassforetak og kvalifiserte kunder om adgang til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett sørge for at slike forespørsler behandles innen rimelig tid.

Det er et vilkår for rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett at naturgass for transport og/eller behandling har spesifikasjoner som med rimelighet er forenlige med tekniske krav for og hensynet til effektiv drift av oppstrøms gassrørledningsnett, herunder tilstrekkelig trykk ved inngangen til at slik naturgass kan nå utgangen.

Operatøren fastsetter de nærmere vilkår og prosedyrer for anvendelse av denne bestemmelsen etter konsultasjon med eier og brukere av oppstrøms gassrørledningsnett. Operatøren kan nekte adgang når vilkårene for rett til bruk etter denne bestemmelsen ikke er oppfylt.

§ 60. Definisjoner

Med eier forstås i dette kapittel både interessentskap og selskap som eier oppstrøms gassrørledningsnett, og deltakere i slike interessentskap og selskap.

Med ledig kapasitet forstås i dette kapittel den kapasitet som er fysisk tilgjengelig til enhver tid, unntatt den kapasitet som er nødvendig for å oppfylle eksisterende avtaler om transport av naturgass og rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett og for å sikre god drift av oppstrøms gassrørledningsnett.

Med avtale i førstehåndsmarkedet forstås i dette kapittel avtale om rett til bruk av ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett som naturgassforetak eller kvalifiserte kunder inngår med eier av oppstrøms gassrørledningsnett i egenskap av eier, eller med operatøren på vegne av eier i egenskap av eier.

Med avtale i annenhåndsmarkedet forstås i dette kapittel annen avtale om overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett enn den som omfattes av avtale i førstehåndsmarkedet.

Med tariff forstås i dette kapittel betaling for rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett.

§ 61. Inngåelse av avtale i førstehåndsmarkedet

Eier skal gjøre ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett i førstehåndsmarkedet tilgjengelig for operatøren som skal gjøre denne tilgjengelig samlet. Ledig kapasitet skal kun gjøres tilgjengelig for naturgassforetak og kvalifiserte kunder. Avtale i førstehåndsmarkedet inngås med operatøren på vegne av eieren.

Operatøren skal fremlegge en innstilling til eier om hva som skal anses som fysisk tilgjengelig kapasitet. Før operatøren legger innstillingen til grunn ved fastsettelse av ledig kapasitet, må eier ha godkjent innstillingen. Fysisk tilgjengelig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett skal under hensyn til effektiv drift fastsettes høyest mulig.

Operatøren skal til kunngjorte tidspunkter åpne for at naturgassforetak og kvalifiserte kunder kan reservere rett til bruk av ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett for gitte tidsrom. Operatøren fastsetter på bakgrunn av reglene i, og i medhold av dette kapittel hvilken kapasitet som til enhver tid er ledig. Det skal settes frist for slik reservasjon. Det skal åpnes for reservasjon av ledig kapasitet på kortsiktig og langsiktig basis.

Dersom summen av etterspurte reservasjoner som nevnt i tredje ledd ved fristens utløp ikke overstiger den kapasitet som det er åpnet for reservasjon av, skal naturgassforetak og kvalifiserte kunder tildeles rett til bruk av ledig kapasitet i henhold til sine reservasjoner. Etter slik tildeling skal øvrig ledig kapasitet som etterspørres, og som det er åpnet for reservasjon av i henhold til tredje ledd, tildeles naturgassforetak og kvalifiserte kunder fortløpende.

Rett til bruk av ledig kapasitet på langsiktig basis skal tildeles før rett til bruk av ledig kapasitet på kortsiktig basis. Før tildeling av rett til bruk av ledig kapasitet på langsiktig basis kan operatøren fastsette en andel av ledig kapasitet som skal tilbakeholdes for tildeling på kortsiktig basis på et senere tidspunkt.

Dersom summen av etterspurte reserverasjoner overstiger den ledige kapasitet som det er åpnet for reserverasjon av i henhold til tredje ledd, skal naturgassforetak og kvalifiserte kunder tildeles rett til bruk av ledig kapasitet i henhold til en fordelingsnøkkel. Fordelingsnøkkelene skal fastsettes for bestemte tidsrom av operatøren, basert på det enkelte naturgassforetak og kvalifiserte kunde sin produksjon, salg, lån eller kjøp av naturgass som medfører behov for transport og/eller behandling i oppstrøms gassrørledningsnett, korrigert for dennes eksisterende rett til bruk.

Ved fordeling av rett til bruk av ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett skal det likevel først tas hensyn til eierens behørig begrunnede rimelige behov, oppad begrenset til det dobbelte av dennes eierandel i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett. Dersom summen av etterspurt reserverasjon fra eierne etter første punktum overstiger den kapasitet som det er åpnet for reserverasjon av, skal det tildeles rett til bruk blant eierne basert på fordelingsnøkkelene i sjettede ledd.

§ 62. Fordeling av ny kapasitet som følge av utvidelser

Ved fordeling av rett til bruk av økt ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett, skal det først tas hensyn til behørig begrunnet rimelig behov til den som bekoster slik kapasitet, oppad begrenset til dennes andel av investeringen. Departementet kan bestemme at begrensningen oppad til den enkeltes andel av investeringen etter første punktum ikke skal gjelde, herunder fastsette en annen begrensning.

§ 63. Tariff ved avtale i førstehåndsmarkedet

Tariff ved avtale i førstehåndsmarkedet skal være i overensstemmelse med bestemmelsene fastsatt i og i medhold av dette kapittel.

Tariff skal betales for den rett bruker har til kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett uavhengig av om denne kapasiteten faktisk benyttes.

Tariffen består av et kapitalelement og et driftselement.

Kapitalelementet fastsettes av departementet. Ved fastsettelse skal det tas hensyn til at best mulig ressursforvaltning fremmes. Kapitalelementet skal videre fastsettes slik at eier kan forvente en rimelig avkastning på investert kapital. Det kan også tas hensyn til andre særlige forhold.

Driftselementet skal være slik at verken eier eller operatøren har tap eller fortjeneste ved driften av oppstrøms gassrørledningsnett ut over den avkastning som er fastsatt i medhold av fjerde ledd. Departementet kan fastsette hvilke kostnader det skal tas hensyn til ved beregning av driftselementet. Dersom hensynet til effektiv drift tilsier det, kan departementet samtykke i at prinsippet som nevnt i første punktum fravikes.

Departementet fastsetter hvordan kostnader knyttet til forpliktelser ved fremtidig disponering av innretninger for transport av naturgass skal dekkes.

§ 64. Overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett – annenhåndsmarkedet

Rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett kan overføres ved avtale i annenhåndsmarkedet. Slik avtale kan kun inngås med naturgassforetak og kvalifiserte kunder som har et behørig begrunnet rimelig behov for transport og/eller behandling av naturgass som samsvarer med de krav som gjelder for det relevante oppstrøms gassrørledningsnett, jf. § 59 tredje ledd. Operatøren skal før slik avtale inngås eller så snart som mulig etter slik avtale er inngått ta stilling til om vilkårene for rett til adgang er oppfylt og således om det skal gis rett til adgang i henhold til avtalen.

Når den som har rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett ikke lenger selv har behørig begrunnet rimelig behov for hele eller deler av denne, skal naturgassforetak og kvalifiserte kunder som oppfyller vilkårene i første ledd, ha rett til adgang til denne kapasiteten.

Operatøren skal gis opplysninger om forhold som nevnt i annet ledd og skal underrettes når det er inngått avtale i annenhåndsmarkedet.

Operatøren skal tilrettelegge og drive en markeds plass for overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Operatøren skal utarbeide regler for markeds plassen som skal godkjennes av departementet. Andre enn operatøren kan ikke drive markeds plass for overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett som de ikke selv disponerer, uten etter samtykke fra departementet. Departementet kan bestemme at all overføring av rett til bruk i annenhåndsmarkedet skal skje gjennom markeds plassen.

§ 65. Departementets behandling av avtaler om bruk

Den enkelte avtale om bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett inngått med naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ikke fremsendes departementet for godkjenning, med mindre departementet bestemmer dette.

Avtaler i førstehåndsmarkedet skal inngås i henhold til standardavtale utarbeidet av operatøren og godkjent av departementet. Ved utarbeidelse av standardavtalen skal operatøren konsultere eier og brukere av det relevante oppstrøms gassrørledningsnett og ta rimelig hensyn til deres interesser.

Departementet kan bestemme at avtale om bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett og vilkårene for overføring av rett til bruk som nevnt i annenhåndsmarkedet, skal meddeles departementet eller den departementet utpeker.

§ 66. Systemansvar

Operatøren skal forestå driften av oppstrøms gassrørledningsnett, herunder forestå vedlikehold og vedlikeholdsplanlegging, på en god og forsvarlig måte. Operatøren skal opptre nøytralt og ikke-diskriminerende. Operatøren skal koordinere vedlikeholdsplanlegging for tilknyttede felt. Operatøren skal videre samordne prosessene for videreutvikling av oppstrøms gassrørledningsnett, samt selv vurdere behovet for å utføre slik videreutvikling.

Operatøren skal samordne nominasjoner av gasskvalitet ved inngang og utgang av oppstrøms gassrørledningsnett.

Operatøren kan ved uforutsette hendelser kreve at brukere for et kortere tidsrom tilpasser sine leveranser av naturgass ved inngangen til oppstrøms gassrørledningsnett, for å sikre at produsert naturgass ikke skaper vesentlige driftsmessige forstyrrelser eller forringelse av gasskvalitet slik at spesifikasjonskravene ved utgangen av oppstrøms gassrørledningsnett ikke blir møtt. I særlige tilfeller kan operatøren også kreve at rettighetshaver til utvinningstillatelse hvor det utvinnes petroleum for et kort tidsrom tilpasser sin virksomhet i utvinningstillatelsen for å imøtekomme hensynene etter første punktum. Operatøren skal i samråd med berørte parter utarbeide prosedyrer for anvendelse av bestemmelsen. Tilpasninger utover kortere tidsrom kan kun kreves etter samtykke fra departementet i det enkelte tilfellet.

Operatøren skal gjøre tilgjengelig opplysninger om ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett samt om kapasitet som nevnt i § 64 tredje ledd til naturgassforetak og kvalifiserte kunder som ber om slike opplysninger. Operatøren plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til forretningshemmeligheter operatøren får vite om i henhold til denne forskrift, med mindre denne har krav på slike opplysninger i henhold til lov eller forskrift.

Eier av oppstrøms gassrørledningsnett kan ikke instruere operatøren i utførelsen av oppgaver som er tillagt operatøren i eller i medhold av dette kapitlet, med mindre annet er særskilt bestemt i denne forskrift.

§ 67. Pålegg

Dersom naturgassforetak og kvalifiserte kunder ikke gis adgang til oppstrøms gassrørledningsnett i samsvar med bestemmelsene i dette kapittel kan departementet, direkte eller gjennom operatøren, gi eier eller den som har rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett pålegg om å gi disse rett til bruk av kapasitet.

Departementet kan gi pålegg om fordeling og refordeling av kapasitet dersom departementet finner at kapasiteten ikke er fordelt eller fordeles på en måte som sikrer en best mulig ressursforvaltning, herunder forsyningsregularitet og produksjonsregularitet. Departementet kan også gi pålegg om fordeling og refordeling av kapasitet for å unngå vanskeligheter i oppstrøms gassrørledningsnett som ikke med rimelighet kan overvinnes, og som kan svekke effektiv eksisterende og planlagt produksjon av petroleum, herunder i forekomster med begrenset økonomisk levedyktighet.

Naturgassforetak og kvalifiserte kunder som fratras kapasitet i medhold av bestemmelsene i første eller annet ledd, skal gis kompensasjon som tar hensyn til deres kostnader ved anskaffelse av slik kapasitet.

§ 68. Tvister

Uenighet om adgang til oppstrøms gassrørledningsnett kan bringes inn for departementet eller den departementet bemyndiger for endelig avgjørelse. Slik avgjørelse skal fattes uten ugrunnet opphold etter at saken er brakt inn. Departementet eller den departementet bemyndiger kan, som tvisteløsningsorgan, kreve at eier av slike innretninger må avgi separat regnskap for transport i oppstrøms gassrørledningsnett, samt øvrige opplysninger for løsning av tvisten.

§ 69. Virkeområdet for enkelte bestemmelser i dette kapittel

Reglene i § 59 fjerde ledd, § 61 unntatt sjuende ledd første punktum, § 63, § 64 tredje og fjerde ledd, § 65 og § 66 første ledd tredje og fjerde punktum, annet, tredje, fjerde og femte ledd får kun anvendelse for oppstrøms gassrørledningsnett som omfattes av forskrift om fastsettelse av tariffier.

Departementet kan bestemme at også tilknyttede anlegg til oppstrøms gassrørledningsnett, så som behandlingsanlegg, terminal og endelig mottaksterminal, samt innretninger for transport og behandling av kondensat, skal omfattes av reglene om oppstrøms gassrørledningsnett gitt i og i medhold av denne forskrift.

Departementet skal senest innen 1. januar 2008 vurdere om ordningen med fortrinnsrett for eierne som beskrevet i § 61 sjuende ledd skal videreføres.

§ 70. Avsluttende bestemmelser

Departementet fastsetter utfyllende bestemmelser til reglene i dette kapitlet ved forskrift eller enkeltvedtak.

Departementet kan fastsette at en eller flere av bestemmelsene i dette kapittel med unntak av § 59 ikke skal gjelde i forhold til nærmere bestemte avtaler om transport av naturgass i oppstrøms gassrørledningsnett godkjent i medhold av lovens § 4–8 for denne forskriftens ikrafttredelse.

Nåværende kapittel 9 blir nytt kapittel 10, og nåværende § 59 – § 76 blir nye § 71 – § 88 under kapittel 10.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

Generelle merknader til kapittel 9 i petroleumsforskriften

Bestemmelsene i utkast til nytt kapittel 9 i petroleumsforskriften regulerer transport av naturgass i rørledninger fra norsk kontinentalsokkel og behandling i tilknyttede anlegg. Bestemmelsene i kapittel 9 er utformet innenfor rammen av gassmarkedsdirektivet (direktiv 98/30/EF om felles regler for det indre marked for naturgass). Bestemmelsene skal sammen med petroleumsloven § 4–8 første ledd nytt annet og tredje punktum, oppfylle Norges forpliktelser om gjennomføring av direktivets regler om oppstrøms gassrørledningsnett. Forpliktelsene etter gassmarkedsdirektivet er å sikre at naturgassforetak og kvalifiserte kunder, slik disse er definert i direktivets artikkel 18, gis rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, herunder anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang, i samsvar med direktivets artikkel 23. Unntatt fra denne retten til adgang er de deler av slike oppstrøms gassrørledningsnett og anlegg som brukes til lokal produksjonsvirksomhet ved den forekomst der naturgassen produseres.

Departementet ser nå behov for å forskriftsfeste regler om adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, bl.a. ved at tariffene for rett til bruk fastsettes av departementet i en egen forskrift. Dette gjelder særlig hvor oppstrøms gassrørledningsnett brukes av andre enn eier. Dette vil være tilfellet for det nye interessentskapet Gassled, som etablerer en ny enhetlig eierstruktur for de fleste norske gassrørledningene og tilknyttede behandlingsanlegg. Det statlig eide selskapet Gassco vil være operatør for Gassled. De foreslåtte reglene vil bidra til å sikre at naturgassforetak og kvalifiserte kunder gis adgang til tilgjengelig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett på objektive og ikke-diskriminerende vilkår.

I kapittel 9 legges det opp til et skille mellom oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen i en egen forskrift (Gassled), og oppstrøms gassrørledningsnett hvor aktørene selv har anledning til å fremforhandle kommersielle avtaler om rett til bruk som tidligere. Videre vil avtaler om bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen, måtte inngås i tråd med standardavtaler utarbeidet av operatøren etter konsultasjon med eierne og brukerne og godkjent av departementet. I øvrige oppstrøms gassrørledningsnett skal avtaler om rett til bruk godkjennes av departementet etter petroleumsloven § 4–8 på samme måte som tidligere. Adgangen for departementet til å fastsette tariffen er likevel ikke begrenset til de tilfeller som er nevnt over.

Departementsfastsatte tariffen vil bidra til god forutberegnelighet og gjennomsiktighet for potensielle brukere av oppstrøms gassrørledningsnett, – i praksis Gassled – og således bidra til å sikre naturgassforetak og kvalifiserte kunder adgang til disse. Fastsatte og på forhånd kjente tariffen vil dessuten legge til rette for en god ressursforvaltning, samtidig som det vil kunne forenkle eksisterende komplekse kommersielle arrangementer.

Skillet mellom oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen (Gassled) og øvrige, fremkommer ved at ikke alle bestemmelsene i kapittel 9 gjøres gjeldende for samtlige oppstrøms gassrørledningsnett på eller fra norsk kontinentalsokkel. Etter § 69 første ledd skal enkelte bestemmelser kun få anvendelse for oppstrøms gassrørledningsnett og innretninger for øvrig som omfattes av en egen forskrift om fastsettelse av tariffen (Gassled).

*Merknader til den enkelte bestemmelse i forskriften**Til § 59**§ 59 første ledd:*

Hovedregelen i kapittel 9 fremgår av § 59 første ledd, hvoretter naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, herunder til anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang. Bestemmelsen reflekterer hovedregelen i gassmarkedsdirektivet artikkel 23 nr. 1. Rett til adgang innebærer at eier av oppstrøms gassrørledningsnett, eller operatør på vegne av eier, ikke kan opptre på en måte som hindrer naturgassforetak og kvalifiserte kunder å få adgang til oppstrøms gassrørledningsnett på en måte som er i strid med reglene i forskriften. Videre innebærer retten til adgang bl.a. at eier av oppstrøms gassrørledningsnett, eller operatøren, på forespørsel fra naturgassforetak og kvalifiserte kunder om rett til bruk av kapasitet, vil få en plikt til å la disse få rett til bruk av tilgjengelig kapasitet i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett på objektive og ikke-diskriminerende vilkår, såfremt øvrige vilkår for slik bruk etter dette kapittel er oppfylt. Naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett når det er ledig kapasitet og når den som i utgangspunktet har rett til bruk av kapasiteten ikke selv lenger har behørig begrunnet rimelig behov for denne kapasiteten, jf. § 64 annet ledd.

«Naturgassforetak» og «kvalifisert kunde» er definert i petroleumsloven § 1–6 hhv. bokstav n og o. «Eier» defineres i § 60 første ledd. Ledig kapasitet defineres nærmere i § 60 annet ledd.

Reglene i kapittel 9 gjelder for oppstrøms gassrørledningsnett, herunder anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang. «Oppstrøms gassrørledningsnett» er definert i petroleumsloven § 1–6 bokstav m. Anlegg som yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med slik adgang vil også anses som del av oppstrøms gassrørledningsnett. Dette vil blant annet omfatte innretninger hvor gassen klargjøres for videre transport i en oppstrømsrørledning, eksempelvis Draupner E og S, hvor gasstrømmer blandes for å sikre rett kvalitet. Det er et vilkår for adgang til slike tilknyttede tekniske tjenester at adgangen kreves i forbindelse med adgang til oppstrøms gassrørledningsnett. Det er med andre ord ikke tale om en selvstendig rett til adgang til slike tekniske tjenester.

Departementet kan etter § 69 annet ledd særskilt bestemme at reglene i kapittel 9 om oppstrøms gassrørledningsnett også skal gjelde for andre tilknyttede anlegg til oppstrøms gassrørledningsnett. Dette gjelder selv om disse ikke yter tilknyttede tekniske tjenester i forbindelse med adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, jf. i denne forbindelse merknadene til § 69 annet ledd.

For at naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til tilgjengelig kapasitet må disse ha et *«behørig begrunnet rimelig behov for transport og/eller behandling av naturgass»*. Dette er i samsvar med gassmarkedsdirektivet artikkel 23 nr. 2 c). Regelen innebærer at naturgassforetak og kvalifiserte kunder for å få rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett etter bestemmelsene i dette kapittel, må sannsynliggjøre at de har behov for denne kapasiteten. Naturgassforetak og kvalifiserte kunder har ikke rett til adgang til slik kapasitet utover det behovet de har for transport av naturgass.

Rimelig behov for kapasitet har naturgassforetak og kvalifiserte kunder som har eller vil få egen produksjon eller som har kjøpt, lånt, byttet eller skal kjøpe, låne eller bytte naturgass, og den aktuelle naturgassen kan, og det er sannsynlig at den skal, leveres gjennom det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett. I slike tilfeller kan naturgassforetak og kvalifiserte kunder reservere kapasitet som står i forhold til det behovet disse har og som gir en rimelig fleksibilitet i forhold til aktuelle leveranser av naturgass. I de oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen (Gassled) vil det være operatøren som tar stilling til hvorvidt det foreligger et behørig begrunnet rimelig behov, jf. § 59 siste ledd og § 66 siste ledd.

Et eksempel på slikt *«rimelig behov»* er forpliktelser gassselger har overfor en gasskjøper som kan ha rett til å avta varierende volumer innenfor gitte minimums- og maksimumsgrenser (ofte gitt både på daglig og årlig basis). Kjøper kan således gi sine bestillinger på daglig basis. Selger er forpliktet til å levere i samsvar med bestillingene, og må kunne levere maksimalt volum alle dager med mindre avtalen selv gir anvisning på noe annet. Noen avtaler åpner også for at bestillinger kan endres innenfor visse grenser. Dette innebærer at i situasjoner hvor kjøper bestiller mindre enn maksimumsgrensene, må selger likevel være forberedt på å levere maksimum. I enkelte tilfeller er det også knyttet geografisk fleksibilitet til kjøpers rettighet, slik at kjøper kan endre leveringspunkt på kort varsel. Selgers behov for kapasitet vil da endre seg tilsvarende. Selgers behov for å beholde kapasitet for å kunne imøtekomme slike maksimale leveranseforpliktelser anses å være et rimelig behov i forhold til bestemmelsen. Et rimelig behov for kapasitet vil man også kunne ha for å ha mulighet til å operere i et kortsiktig marked.

Andre eksempler på slikt behov kan være reservoarhensyn. Usikkerhet med hensyn til fremtidig reservoarutvikling, behov for kortsiktig eller langsiktig gassinjeksjon og andre lignende hensyn kan være grunnlag for å få tildelt ledig kapasitet. Det samme gjelder produksjonshensyn. Dette vil kunne omfatte behov for å ta høyde for variert avtak av gassproduksjonen i assosierte gassfelt.

Et behørig begrunnet rimelig behov for kapasitet kan også foreligge i situasjoner hvor et felt ikke er kommet i produksjon, men plan for utbygging og drift er godkjent, eller slik plan er under utarbeidelse.

Statoil vil som følge av den instruks Statoils generalforsamling fastsatte i mai 2001 som pålegger Statoil å avsette statens olje og gass sammen med sin egen, disponere Petoros rett til reservasjon av kapasitet på vegne av staten etter bestemmelsene i denne forskriften.

Uttrykket *«transport og/eller behandling»* er inntatt for å understreke at enkelte oppstrøms gassrørledningsnett som omfattes av reglene i kapittel 9 kun tilbyr transport, andre kun behandlingstjenester, mens atter andre tilbyr begge deler. Alt etter hvilke oppstrøms gassrørledningsnett et naturgassforetak eller en kvalifisert kunde ønsker adgang til, vil disse ha rett til adgang såfremt de har eller vil få et behov for enten transport eller behandling eller begge deler.

Den som ønsker å få adgang til bruk av kapasitet må selv ta initiativ for å skaffe seg slik adgang. At naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett betyr videre ikke at tilgjengelig kapasitet skal stilles til disposisjon for disse uten betingelser. Det kan kreves betaling for å få adgang til slik kapasitet, og det kan stilles andre saklige, ikke-diskriminerende og objektive vilkår, eksempelvis krav om betalingsikkerhet. For de oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffene vil det, i den grad dette ikke er regulert i standardavtalen, jf. § 65 annet ledd, være operatøren som avgjør hva som er øvrige vilkår som kan stilles. Generelle utfyllende vilkår og prosedyrer for anvendelse av bestemmelsen utarbeides av operatøren etter konsultasjon med eier og brukere av oppstrøms gassrørledningsnett, jf. § 59 siste ledd og § 66 siste ledd.

§ 59 annet ledd:

I annet ledd fastslås det at eier av oppstrøms gassrørledningsnett og den som har rett til bruk av dette, eller operatøren på vegne av disse, plikter å motta og sørge for at forespørsler om adgang til bruk av kapasitet behandles innen rimelig tid. På dette grunnlag vil den som har behov for transport av naturgass til enhver tid vite hvor han kan henvende seg for å få behandlet en forespørsel om adgang til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Hva som er rimelig tid vil variere og kan ikke fastslås konkret. Dersom det dreier seg om små volumer innen kort tid må henvendelsen behandles deretter, slik at behandlingen av forespørselen ikke blokkerer for retten til adgang. Er det derimot tale om et større volum lenger frem i tid, vil det kunne brukes noe mer tid.

§ 59 tredje ledd:

Første punktum fastsetter at visse tekniske og operasjonelle vilkår må være oppfylt for at naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett. For det første er det et vilkår at den aktuelle naturgassen har: *«spesifikasjoner som med rimelighet er forenlige med tekniske krav for og hensynet til effektiv drift*

av oppstrøms gassrørledningsnett». Bakgrunnen for at det stilles krav om at den aktuelle naturgass skal ha bestemte spesifikasjoner er blant annet at det kan være store variasjoner i sammensetning av denne i de forskjellige oppstrømsrørledningene. Dette både fordi det er stor forskjell på gass fra de enkelte feltene og fordi ulike oppstrømsrørledninger transporterer både prosessert og uprosessert gass. Spesifikasjonene kan være uforenlige på grunn av forhold ved selve gassen eller ved infrastrukturen. Et hovedskille når det gjelder forhold ved gassen går mellom rikgass og tørrgass. Rikgass er stort sett ikke prosessert og inneholder våte komponenter (våtgass), mens i tørrgass er våtgassen skilt ut.

Dersom den gassen som ønskes transportert er levert fra de samme feltene som øvrig naturgass i rørledningen, vil spesifikasjonene normalt ikke være uforenlige. Problemstillingen knyttet til uforenlige tekniske spesifikasjoner antas å være særlig aktuell dersom det ønskes levert naturgass fra et felt med spesielle karakteristika, eller dersom det ønskes brukt en spesiell transportrute for naturgassen.

Spesifikasjonskravene i oppstrøms gassrørledningsnett vil bl.a. reflektere allerede inngåtte salgspforpliktelser. Sammensetningen av naturgass i tørrgassrørledningene fra norsk kontinentalsokkel er tilpasset spesifikasjonskrav i gasssalgsavtalene, eksempelvis krav om CO₂ -innhold eller brennverdi. Et vilkår for adgang er at den naturgassen som ønskes transportert sammen med øvrig naturgass som transporteres i røret, kan tilpasses disse kravene. En slik tilpasning av kravene kan skje dersom det finnes egnede prosesseringsfasiliteter med tilstrekkelig kapasitet, eller dersom naturgassen eksempelvis i henhold til avtale kan blandes med andres naturgass.

Vilkåret for rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett er at spesifikasjonene for den aktuelle naturgassen «med rimelighet» vil være forenlige med tekniske krav og hensynet til effektiv drift. Det betyr at naturgassforetak og kvalifiserte kunder har rett til bruk av kapasitet selv om spesifikasjonene i utgangspunktet ikke er forenlige, dersom dette kan løses «med rimelighet», det vil si at det kan løses rimelig enkelt. Dette kriteriet stiller ikke strenge krav til eier eller operatøren. Ved vurderingen av hva som kan skje «med rimelighet» må det ses hen til de følgene tilpasningen gir i form av tekniske problemer og praktiske og økonomiske følger, eksempelvis som følge av økt arbeidsmengde, endret tidsbruk og innarbeiding av nye rutiner. Det vil ikke være grunnlag for å nekte adgang etter denne bestemmelsen dersom eier og operatør fullt ut kompenseres for eventuelle økonomiske følger ved slik tilpasning.

De tekniske kravene omfatter også at den aktuelle naturgass må leveres med «tilstrekkelig trykk ved inngangen til at slik naturgass kan nå utgangen». Dette kravet er begrunnet i at det er en absolutt forutsetning for transport av naturgass i rørledninger at det finnes tilstrekkelig trykk til å transportere den til utgangen av den aktuelle rørledningen. Den som ønsker å bruke kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett må således være i stand til å levere naturgass med tilstrekkelig trykk.

§ 59 fjerde ledd

I henhold til fjerde ledd første punktum skal operatøren for oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen fastsette utfyllende vilkår og prosedyrer for anvendelse av bestemmelsen etter konsultasjon med eier og bruker.

Etter fjerde ledd annet punktum kan «operatøren» nekte adgang når vilkårene for rett til bruk etter bestemmelsen ikke er oppfylt. Det betyr at operatøren tar stilling til hvorvidt naturgassforetak og kvalifiserte kunder i det enkelte tilfelle har et behørig begrunnet rimelig behov for transport og/eller behandling av naturgass, og til hvorvidt naturgass for transport og/eller behandling har spesifikasjoner som med rimelighet er forenlig med tekniske krav for oppstrøms gassrørledningsnett og hensynet til effektiv drift. For de oppstrøms gassrørledningsnett som omfattes av Gassled er Gassco operatør. Ved utførelsen av disse oppgavene kan operatøren ikke under noen omstendighet instrueres av eier av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett, jf. § 66 siste ledd.

Til § 60

Bestemmelsen gir enkelte definisjoner for dette kapittel og bestemmelser gitt i medhold av dette kapittel.

§ 60 første ledd:

Første ledd er en definisjon av eier. Eier er i dette kapittel både interessentskap og selskap som eier oppstrøms gassrørledningsnett, og den enkelte deltaker i slike interessentskap eller selskap. Hvorvidt en bestemmelse som bruker uttrykket «eier» i det konkrete tilfelle kun retter seg mot interessentskapet/selskapet eller kun den enkelte deltaker, eller begge deler, vil kunne variere. Det må foretas en fortolkning i det enkelte tilfelle for å avgjøre dette.

§ 60 annet ledd:

Annet ledd er en definisjon av ledig kapasitet. Ledig kapasitet i dette kapitlet er den kapasitet som er fysisk tilgjengelig når en har tatt hensyn til den kapasitet som er nødvendig for å oppfylle eksisterende forpliktelser til bruk av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett, og når en har tatt hensyn til at en effektiv drift ikke alltid tilsier at det er hensiktsmessig å utnytte all fysisk tilgjengelig kapasitet i alle rørledninger. Det kan, av hensyn til en best mulig utnyttelse av flere rør samlet, eller av hensyn til vedlikehold, eller for å opprettholde et riktig trykk, være nødvendig å ikke benytte fysisk kapasitet fullt ut i enkelte rørledninger. Det er kun den kapasitet som er ledig etter at en har tatt hensyn til de nevnte forhold som er ledig kapasitet i denne forskriftens forstand.

Den vesentlige begrensning i definisjonen i annet ledd av hva som er ledig kapasitet, følger av henvisningen til at ledig kapasitet ikke omfatter den kapasitet som er nødvendig for å oppfylle forpliktelser i forhold til de som allerede

har en rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett. Slik rett til bruk kan skrive seg fra avtaler inngått før ikrafttredelsen av denne forskriften og fra senere inngåtte avtaler. Dersom det finnes en rett til bruk av kapasiteten er denne kapasiteten som et utgangspunkt ikke ledig.

§ 60 tredje ledd:

Tredje ledd definerer avtale i førstehåndsmarkedet. Slik avtale er avtale inngått med eier som sådan, det vil si med eier i egenskap av eier. I et interessentskap vil det være interessentskapet som vil kunne opptre som eier i egenskap av eier. Avtale om bruk av oppstrøms gassrørledningsnett inngått med andre enn eier i denne betydning, er avtale i annenhåndsmarkedet, jf. fjerde ledd.

§ 60 fjerde ledd:

Fjerde ledd definerer avtale i annenhåndsmarkedet. Avtale i annenhåndsmarkedet er annen overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett enn den som skjer ved avtale i førstehåndsmarkedet. Overføring av rett til bruk av kapasitet ved avtale i annenhåndsmarkedet vil alltid skje avledet av en rett til bruk av kapasitet ervervet ved avtale i førstehåndsmarkedet. En rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett kan ved avtale i annenhåndsmarkedet overdras i flere ledd hvorav alle vil være avtale i annenhåndsmarkedet.

§ 60 femte ledd:

Femte ledd definerer tariff i forhold til kapittel 9. Tariff er betaling for rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. For oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffer vil ledig kapasitet fordeles i førstehåndsmarkedet etter reglene fastsatt i § 61. Rett til bruk av kapasitet som omsettes i annenhåndsmarkedet vil ikke være undergitt regulerte tariffer – her vil tariffer i utgangspunktet bli fremforhandlet mellom partene i den aktuelle avtale i annenhåndsmarkedet eller omsatt på markedsplassen, jf. § 64 fjerde ledd.

Til § 61

§ 61 første ledd:

§ 61 umtatt sjuende ledd første punktum gjelder kun for oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffer, jf. § 69 første ledd. Dette vil i praksis omfatte de rørledninger som inngår i Gassled. For disse oppstrøms gassrørledningsnett følger det av § 61 første ledd at all ledig kapasitet i førstehåndsmarkedet skal gjøres tilgjengelig samlet gjennom operatøren. Videre skal avtale om bruk i førstehåndsmarkedet inngås med operatøren på vegne av eier. I annet punktum fastslås det at det ikke kan inngås avtale om bruk av ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett med andre enn naturgassforetak og kvalifiserte kunder.

Begrunnelsen for at den ledige kapasiteten i disse oppstrøms gassrørledningsnettene skal tilbys samlet gjennom operatøren er todelt. For det første vil det i slike oppstrøms gassrørledningsnett kunne være et stort antall eiere. For å få adgang til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffer, skal det således ikke være nødvendig for en potensiell bruker å henvende seg til hver enkelt eier for å få oversikt over ledig kapasitet. For det andre vil eierne av slike oppstrøms gassrørledningsnett ikke ha kommersiell frihet med hensyn til å forhandle med potensielle brukere om vilkårene for adgang til bruk av ledig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Dette fordi tariffen i førstehåndsmarkedet er fastsatt av departementet og det i førstehåndsmarkedet skal benyttes standardavtale utarbeidet av operatøren og godkjent av departementet, jf. § 65 annet ledd.

Bestemmelsen innebærer videre at også den enkelte eier i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett må henvende seg til operatøren for å få adgang til bruk av ledig kapasitet i dette. I den forbindelse vises det likevel til § 61 siste ledd hvorefter eier er gitt førsteprioritet ved fordeling av ledig kapasitet i førstehåndsmarkedet.

§ 61 annet, tredje, fjerde og femte ledd:

Bestemmelsene inneholder regler om hvordan ledig kapasitet skal gjøres tilgjengelig i oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet har fastsatt tariffene (Gassled). Operatøren er ansvarlig for praktiseringen av disse reglene, for Gassled vil det si Gassco. Det er kun hovedreglene som fastsettes i tredje, fjerde og femte ledd. Operatøren vil innenfor rammen av bestemmelsene selv måtte fastsette de nærmere prosedyrer for reservering av kapasitet i førstehåndsmarkedet. Departementet forutsetter at operatøren vil konsultere brukerne før slike nærmere prosedyrer fastsettes, men understreker at selve fastsettelsen av prosedyrene tilligger operatøren.

Når det gjelder fastsettelse av hva som er fysisk tilgjengelig kapasitet kreves det godkjennelse også fra interessentskapet, fattet i samsvar med den alminnelige stemmeregel, jf. § 61 annet ledd. Bestemmelsen presiserer at fysisk tilgjengelig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett under hensyn til effektiv drift skal fastsettes høyest mulig. Fysisk tilgjengelig kapasitet er utgangspunktet for fastsettelse av ledig kapasitet, jf. definisjonen i § 60 annet ledd. Naturgassforetak og kvalifiserte kunder kan reservere kapasitet for den tidsperiode de har et behørig begrunnet rimelig behov for kapasiteten.

Som følge av den avsetningsinstruks Statoils generalforsamling fastsatte i mai 2001, som pålegger Statoil å avsette statens olje og gass sammen med sin egen, vil Statoil disponere Petoros rett til reservasjon av kapasitet på vegne av staten etter § 61, jf. kommentarene til § 59 første ledd. Dette vil videre få betydning for fastsettelsen av fordelingsnøkkelene i medhold av sjette ledd.

§ 61 sjette ledd:

Sjette ledd gir regler for prioritering dersom etterspurt kapasitet overstiger den ledige kapasitet som er tilgjengelig. For prioritering i slike tilfeller skal det fastsettes en fordelingsnøkkel. Fordelingsnøkkelen skal fastsettes av operatøren og skal gjelde for et gitt tidsrom. I Gassled er det som nevnt Gassco som er operatør. Det vises i denne forbindelse til § 66 femte ledd hvorefter eier av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett ikke vil ha innflytelse på fastsettelsen av denne fordelingsnøkkelen. Departementet antar at fordelingsnøkkelen i hovedsak vil fastsettes på årlig basis, men bestemmelsen åpner for at den kan fastsettes for andre tidsrom. Det kan også fastsettes en ny fordelingsnøkkel innenfor et allerede fastsatt tidsrom.

Ved fastsettelse av fordelingsnøkkelen skal det tas utgangspunkt i det behov den enkelte har for transport og/eller behandling av naturgass, enten som følge av egen produksjon eller kjøp, salg, lån av naturgass eller en kombinasjon av disse. Dersom et selskap eksempelvis har en produksjon på 100, men allerede har solgt 10 på plattform som dette selskapet således ikke har behov for transport av, vil dette selskap sin fordelingsnøkkel fastsettes på bakgrunn av 90. Fordelingsnøkkelen fastsetter en proratarisk fordeling. For at produksjon, kjøp, salg og lån av naturgass skal kunne inngå i fordelingsnøkkelen må aktuell naturgass oppfylle vilkårene i § 59 tredje ledd.

For å kunne oppstille en prognose for produksjon på kort sikt vil operatøren måtte ta utgangspunkt i produksjonstillatelsene. Produksjonstillatelsene fastsetter den maksimale årlige mengde petroleum som kan tas ut fra det enkelte felt. I tillegg gis det innenfor rammen av en produksjonstillatelse rett til å ta ut volumer som ikke er tatt ut innenfor tidligere års produksjonstillatelser. Produksjonstillatelser for naturgass gis for tidsperioder av ulik lengde, og vil således ikke alltid kunne danne grunnlag for fordeling av ledig kapasitet lenger frem i tid. For en prognose av hvilken produksjon et naturgassforetak eller kvalifisert kunde vil ha frem i tid, er det derimot naturlig å ta utgangspunkt i produksjonsforløpet godkjent i medhold av petroleumsløven § 4-4 første ledd. Godkjent produksjonsforløp må likevel justeres for eventuell kunnskap som er fremkommet etter tidspunktet for slik godkjenning, dersom slik kunnskap sannsynliggjør at faktisk produksjon vil avvike fra dette. Det er naturlig at operatøren i slike spørsmål søker informasjon for å få et best mulig estimat for fremtidig produksjon. For felt på norsk kontinentalsokkel vil slik informasjon innhentes fra Oljedirektoratet.

Det kan videre tas hensyn til planlagt produksjon fra felt hvor det ennå ikke er godkjent produksjonsforløp i medhold av § 4-4 første ledd, det vil si for felt som ennå ikke har fått godkjent PUD etter petroleumsløven § 4-2. Rettighetshaver vil i slike tilfeller måtte foreta et anslag for fremtidig produksjon. Det er naturlig for operatøren å ta utgangspunkt i dette anslaget og søke annen relevant informasjon for å få fastslått godheten i dette før operatøren fastsetter hvilket anslag som skal legges til grunn for reservasjonen. I den grad det for disse feltene i ettertid forekommer avvik mellom det som anslås som grunnlag for reservasjonen og den senere godkjenningen etter § 4-4 første ledd, kan reservasjonen i ettertid justeres av operatøren på grunnlag av det godkjente produksjonsforløpet og den med rett til bruk av kapasitet har rett til å endre sin reservasjon tilsvarende. Dersom det ikke godkjennes et produksjonsforløp i medhold av § 4-4 første ledd for det aktuelle feltet, det vil si at en PUD-godkjenning etter § 4-2 ikke gis, kan operatøren etter konsultasjon med den som har gjort reservasjonen bestemme at reservasjonen som er gjort på dette grunnlag skal bortfalle i sin helhet. Videre kan den som har gjort reservasjonen i slike tilfeller selv bestemme at denne skal bortfalle.

§ 61 sjuende ledd:

Av bestemmelsen fremgår det at det ved fordeling av ledig kapasitet først skal tas hensyn til eierens behørig begrunnede rimelige behov for bruk av kapasiteten. Dersom eier selv har et «*behørig begrunnet rimelig behov*» for kapasiteten, vil andre naturgassforetak og kvalifisert kunder således ikke ha rett til bruk av denne kapasiteten. Fortrinnsretten for eier etter denne bestemmelsen skal i rimelig grad ivareta hensynet til beskyttelse av foretatte investeringer og sikre produksjon av naturgass fra tilknyttede felt som eier av oppstrøms gassrørledningsnett er rettighetshaver til. I tilfeller hvor et selskap som er rettighetshaver til utvinningstillatelser har organisert eierskapet i oppstrøms gassrørledningsnett i eksempelvis et søsterselskap til selskapet som er rettighetshaver til utvinningstillatelsene, men under samme endelige morselskap, vil fortrinnsretten etter bestemmelsen her også kunne gjelde i forhold til søsterselskapet som er rettighetshaver til utvinningstillatelsene. Dette vil gjelde tilsvarende i forhold til fortrinnsretten etter § 62.

Eierens fortrinnsrett etter § 61 sjuende ledd er oppad begrenset til det dobbelte av dennes eierandel i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnettet. Det vil si at om et selskap eier 10 prosent av et oppstrøms gassrørledningsnett, vil det kunne ha krav på førsteprioritet for sitt behørig begrunnede rimelige behov for kapasitet for inntil 20 prosent av kapasiteten. Til dekning av sitt behørig begrunnede rimelige behov for kapasitet utover det dobbelte av sin forholdsmessige eierandel, må et selskap som er eier i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett derimot konkurrere på objektive og ikke-diskriminerende vilkår og på lik linje med andre naturgassforetak og kvalifiserte kunder om rett til bruk av denne ledige kapasiteten. Departementet antar at en begrensning til det dobbelte av eierandelen i rimelig grad vil ivareta eierens behov, samtidig som de som ikke er eiere også vil kunne sikres adgang til oppstrøms gassrørledningsnett når eier selv ikke har et behørig begrunnet rimelig behov for den ledige kapasiteten.

I og med at eier er gitt en førsteprioritet som overstiger dennes prosentvise eierandel, er det behov for en regel for fordeling også blant eierne. Dersom etterspurt kapasitet blant eierne overstiger den ledige kapasitet som er tilgjengelig, skal det foretas en fordeling av kapasiteten blant eierne på bakgrunn av fordelingsnøkkelen som er fastsatt i medhold av sjette ledd.

Statoil vil som følge av den avsetningsinstruks Statoils generalforsamling fastsatte i mai 2001, som pålegger Statoil å avsette statens olje og gass sammen med sin egen, disponere Petoros førsteprioritet på vegne av staten etter denne bestemmelsen.

Til § 62

Denne bestemmelsen er en særbestemmelse for rett til bruk av ny kapasitet som blir tilgjengelig som følge av investering i utvidelser av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Bestemmelsen gir førsteprioritet til den som bekoster utvidelsen, i utgangspunktet oppad begrenset til den forholdsmessige andelen av investeringene den aktuelle bruker har bekostet. Departementet kan derimot bestemme at denne begrensningen ikke skal gjelde eller fastsette en annen begrensning. Departementet vil kunne treffe slik beslutning dersom det er ubalanse mellom den enkeltes andel av investeringen og det volum som den enkelte forventes å ville ha behov for å transportere i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett. Bestemmelsen er en naturlig videreføring av § 61 sjuende ledd om prioritet for eier av innretning ved fordeling av rett til bruk av ledig kapasitet. Den er videre begrunnet i behovet for å sikre investeringsvillighet i nye prosjekter, balansert mot hensynet til potensielle brukere av den nye kapasiteten som ikke deltar i investeringen. I hvilken grad departementet vil bestemme et avvik fra utgangspunktet i bestemmelsens annet punktum, det vil si fastsette en høyere eller lavere andel som førsteprioritet, vil kunne avklares med departementet før endelig investeringsbeslutning fattes.

Som følge av den avsetningsinstruks Statoils generalforsamling fastsatte i mai 2001, som pålegger Statoil å avsette statens olje og gass sammen med sin egen, vil Statoil disponere Petoros førsteprioritet på vegne av staten etter denne bestemmelsen, på samme måte som etter § 61 sjuende ledd.

Til § 63

§ 63 første ledd:

I første ledd fremgår det at eier av oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen, ikke kan kreve betaling for rett til bruk ut over det som fremgår av bestemmelsene fastsatt i og i medhold av kapittel 9. I praksis innebærer dette at tariff i førstehåndsmarkedet for bruk av kapasitet i Gassled vil være regulert i en egen forskrift fastsatt av departementet. Bestemmelsen innebærer videre at naturgassforetak som er eier i det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett og som ønsker å få rett til bruk av kapasitet i dette oppstrøms gassrørledningsnett, må betale samme tariff som et naturgassforetak eller en kvalifisert kunde som ikke er eier. De fastsatte tariffene gjelder kun ved avtale i førstehåndsmarkedet.

Departementet legger til grunn at ingen som ved forskriftens ikrafttredelse har avtaler om rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett godkjent av departementet i medhold av petroleumsloven § 4–8, vil få økte økonomiske byrder eller for øvrig bli dårligere stilt samlet sett ved de nye tariffene som vil fastsettes av departementet i medhold av bestemmelsen. Fastsettelsen av nye tariffen med virkning for allerede godkjente avtaler vil på denne bakgrunn være innenfor rammen av den ulovfestede omgjøringslæren. Dersom det likevel skulle vise seg at et naturgassforetak samlet sett for samtlige fastsatte tariffen kommer i en dårligere økonomisk stilling i henhold til de nye forskriftene enn tilfellet var samlet sett da det ble betalt i henhold til godkjente avtaler, vil det kunne være anledning til å søke departementet om å opprettholde enkelte eksisterende avtaler, eller enkelte deler av en slik avtale, slik at denne brukeren samlet blir stilt omtrent likt under de fastsatte tariffene som tidligere. I den grad enkelte eksisterende avtaler, eller enkelte avtalevilkår i slike avtaler, skulle bli opprettholdt i henhold til ovenstående vil de eksisterende vilkår som opprettholdes i en slik avtale gjelde fullt ut for disse volumene istedenfor de nye bestemmelsene som fastsettes i og i medhold av dette kapittel.

§ 63 annet ledd:

I annet ledd fastslås det at for oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffene, skal det betales for reservert kapasitet uten hensyn til om denne benyttes eller ikke. Dette vil bidra til mer effektiv utnyttelse av kapasiteten.

§ 63 tredje ledd:

Tredje ledd fastslår at tariffen består av to hovedelementer, et kapitalelement og et driftselement. Hva som inngår i de to hovedelementene fremgår av fjerde og femte ledd i bestemmelsen.

§ 63 fjerde ledd:

Fjerde ledd gir regler for fastsettelse av kapitalelementet. Kapitalelementet fastsettes av departementet. Av annet punktum fremgår det at departementet ved fastsettelsen av kapitalelementet skal ta hensyn til at best mulig ressursforvaltning fremmes. Videre følger det av tredje punktum at kapitalelementet skal fastsettes slik at eierne kan forvente en rimelig avkastning på investert kapital. Tariffer i nyere rørledninger er fastsatt slik at eierne kan forvente en realavkastning på syv prosent før skatt på totalkapitalen, med mulighet for mindre tilleggsinntekter for å stimulere til økt utnyttelse og kostnadseffektiv drift. Avkastningsfastsettelsen for rørledninger og tilknyttede anlegg bygger blant annet på forutsetningen om at overskudd i hovedsak skal tas ut på feltet. Siste punktum i bestemmelsen fremholder at det også kan tas hensyn til «andre særlige forhold». Som et slikt særlig forhold kan nevnes allerede inngåtte kontrakter om bruk av oppstrøms gassrørledningsnett, samt hensynet til at tariffnivået ikke må hindre en

effektiv utnyttelse av oppstrøms gassrørledningsnett ved at tariffnivået medvirker til en kunstig eller unaturlig valg av transportvei for gasstrømmen.

§ 63 femte ledd:

Femte ledd inneholder regler om tariffens driftselement. I tillegg til kapitalelementet som fastsettes av departementet, kan det for oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen kreves et driftselement. Driftselementet kreves av eier av oppstrøms gassrørledningsnett eller operatør på vegne av eier, og må utmåles i henhold til det som fremgår av bestemmelsen her. Det vil si at driftselementet skal kreves slik at verken eier eller operatør av oppstrøms gassrørledningsnett har overskudd eller underskudd ved driften av dette, utover det som er fastsatt i medhold av fjerde ledd. For å sikre at driftselementet kreves slik som bestemt i første punktum, kan departementet bestemme hvilke kostnader det skal tas hensyn til ved beregning av driftselementet, herunder også hvilke kostnader det ikke kan tas hensyn til. Av siste punktum fremgår det at departementet kan samtykke i at driftselementet kreves på en annen måte enn etter prinsippet i første punktum, for å gi incitament til effektiv drift.

§ 63 sjette ledd:

Departementet har igangsatt et arbeid for å fastsette hvordan kostnadene knyttet til forpliktelser ved fremtidig disponering av innretninger for transport av naturgass skal dekkes.

Til § 64

§ 64 første ledd:

§ 64 åpner for et annenhåndsmarked for rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett. Overføring av rett til bruk av kapasitet i annenhåndsmarkedet kan skje ved at det inngås bilaterale avtaler mellom den som har rett til kapasitet i første- eller annenhåndsmarkedet og et naturgassforetak eller en kvalifisert kunde, eller ved at det inngås slike avtaler via den markedsplassen for omsetning av bruksrettigheter som er opprettet etter § 64 fjerde ledd. En slik avtale kan enten fastsette at den som retten overføres til overtar alle rettigheter og plikter i henhold til den opprinnelige avtalen, eller i form av at rettighetene og pliktene fortsatt påligger den opprinnelige avtaleparten, det vil si en form for fremleie av retten til bruk av den aktuelle kapasiteten.

Det er et vilkår for å kunne inngå avtale i annenhåndsmarkedet at det aktuelle naturgassforetak eller kvalifiserte kunde som ønsker å få rett til bruk av kapasitet, har et behørig begrunnet rimelig behov for transport av naturgass. Denne gassen må tilfredsstillende de spesifikasjonskrav som gjelder for det relevante oppstrøms gassrørledningsnett. Disse kravene er nærmere definert over, jf. merknadene til § 59. Operatøren tar stilling til om disse vilkårene er oppfylt, enten før eller etter at avtale er inngått. Videre er det ved avtale i annenhåndsmarkedet kun anledning til å overføre rett til bruk av kapasitet til et naturgassforetak eller en kvalifisert kunde. For de oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen i egen forskrift (Gassled), vil de fastsatte tariffene ikke gjelde i annenhåndsmarkedet. Den pris som avtales i annenhåndsmarkedet vil således kunne avvike fra tariffen i førstehåndsmarkedet. Departementet har likevel anledning etter § 67 første ledd til å gi pålegg om at naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal gis rett til bruk av kapasitet i det enkelte tilfelle, herunder fastsette til hvilken tariff og øvrige vilkår overføring av rett til bruk i annenhåndsmarkedet skal skje.

§ 64 annet ledd:

Annet ledd gir regler for når en som i utgangspunktet har rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett, plikter å frigjøre sin rett til bruk av denne kapasiteten for andre. Bestemmelsen er hjemlet i petroleumsloven § 4–8 første ledd første punktum som sier at departementet kan bestemme at innretninger kan benyttes av andre, annet punktum som sier at naturgassforetak og kvalifiserte kunder skal ha rett til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, samt tredje punktum som sier at departementet gir nærmere regler, fastsetter vilkår og gir pålegg for slik adgang, jf. Ot.prp.nr.81 (2001–2002).

For at den retten naturgassforetak og kvalifiserte kunder har til adgang til oppstrøms gassrørledningsnett etter petroleumsloven § 4–8 første ledd annet punktum skal fungere etter hensikten, må en bruker som ikke har behov for hele eller deler av sin rett til bruk av kapasitet, ikke til urimelig fortregning for andre sitte på denne kapasiteten. På denne bakgrunn vil en bruker som ikke har et behørig begrunnet rimelig behov for hele eller deler av kapasiteten måtte gi andre mulighet til å få adgang til denne. Plikten til å gi andre adgang til denne kapasiteten innebærer at kapasiteten må gjøres tilgjengelig på forespørsel, og på forretningsmessige vilkår. Den som har fått tildelt kapasitet i førstehåndsmarkedet eller som har ervervet kapasitet i annenhåndsmarkedet, kan imidlertid ikke kreve et urimelig høyt vederlag for å gi andre adgang til kapasitet han ikke selv har et behørig begrunnet rimelig behov for.

Hva som er et «*behørig begrunnet rimelig behov*» kan ikke fastslås generelt, men må avgjøres konkret i det enkelte tilfellet. Eksempelvis vil en bruker kunne ha et rimelig behov for å ha tilgang til kapasitet han for øyeblikket ikke bruker, dersom dette er nødvendig for i fremtiden å kunne oppfylle eksisterende kontraktsforpliktelser i forhold til kjøper av naturgass. En som har inngått avtale om rett til bruk av kapasitet, vil også kunne ha et rimelig behov for denne i et kortsiktig marked for å kunne avsette gass på en hensiktsmessig måte i dette markedet. Det vises for øvrig i denne forbindelse til merknadene til § 59 første ledd og § 61 sjette ledd, hvor det også omtales hva som nærmere anses å ligge i vilkåret «*behørig begrunnet rimelig behov*».

§ 64 tredje ledd:

I tredje ledd første punktum pålegges den som har rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett en informasjonsplikt til operatøren. Operatøren skal for det første gi informasjon om forhold som nevnt i annet ledd. Det vil si at dersom en med rett til kapasitet ikke har behov for kapasitet i fremtiden, skal han informere operatøren om dette. Videre skal operatøren underrettes om avtaler i annenhåndsmarkedet.

Bestemmelsen sikrer operatøren oversikt over hvem som til enhver tid har rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Informasjonsplikten er fastsatt for at operatøren skal kunne oppfylle sitt ansvar for driften av oppstrøms gassrørledningsnett, og av hensyn til at tredjeparter som ønsker adgang til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett skal kunne få informasjon om ledig kapasitet og kapasitet som ikke benyttes, jf. § 66 fjerde ledd. Operatøren plikter å hindre at andre, herunder eiere av oppstrøms gassrørledningsnett og andre brukere, får kjennskap til forretningshemmeligheter operatøren får vite om på bakgrunn av første punktum, jf. § 66 fjerde ledd.

§ 64 fjerde ledd:

I denne bestemmelsen pålegges operatøren, det vil for de oppstrøms gassrørledningsnett som omfattes av Gassled si Gassco, å tilrettelegge og drive en markeds plass for overføring av rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett i annenhåndsmarkedet. De reglene operatøren fastsetter for markeds plassen skal godkjennes av departementet. Det legges til grunn at operatøren vil konsultere brukerne før slike regler forelegges departementet for godkjenning. Det er i utgangspunktet frivillig om aktørene velger å inngå avtaler i annenhåndsmarkedet på bilateralt grunnlag eller gjennom markeds plassen. Andre enn operatøren kan ikke drive en slik markeds plass uten etter samtykke fra departementet. Reglene om at det kreves samtykke til å drive markeds plass forhindrer derimot ikke den enkelte fra å markedsføre sin egen rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. I henhold til siste punktum kan likevel departementet bestemme at all overføring av rett til bruk i annenhåndsmarkedet skal skje gjennom markeds plassen. Det vil kunne være aktuelt å treffe en slik beslutning dersom departementet på bakgrunn av erfaringer med det nye systemet finner at dette vil bidra til å sikre en bedre utnyttelse av oppstrøms gassrørledningsnett.

Til § 65:

Etter petroleumsloven § 4–8, første ledd skal avtale om andres bruk av innretning som omfattes av petroleumsloven § 4–2 og § 4–3 forelegges departementet for godkjenning. Et oppstrøms gassrørledningsnett vil være en slik innretning i petroleumslovens forstand. Plikten til å forelegge avtaler som nevnt for departementet til godkjenning etter nevnte bestemmelse, vil også gjelde for overdragelse av rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett i et annenhåndsmarked.

I henhold til § 65 skal likevel den enkelte avtale om bruk av oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet har fastsatt tariffen i førstehåndsmarkedet i egen forskrift (Gassled), i utgangspunktet ikke forelegges departementet for godkjenning. Departementet kan likevel bestemme for alle eller for enkelte avtaler eller typer av avtaler at disse skal forelegges for godkjenning på vanlig måte etter reglene i petroleumsloven § 4–8.

I henhold til annet ledd skal avtaler i førstehåndsmarkedet inngås i henhold til standardavtaler utformet av operatøren. Ved utarbeidelsen av standardavtalen skal operatøren konsultere eier og bruker av oppstrøms gassrørledningsnett. Standardavtalen skal utformes slik at den bidrar til å sikre tredjepartsadgang samtidig som det tas tilbørlig hensyn til eierens og brukerens interesser. Det er i denne forbindelse viktig at operatøren bl.a. sikrer at standardavtalen tar hensyn til ansvar og rettigheter ved mislighold av avtalen, og til partenes behov for sikkerhet for oppfyllelse av forpliktelsene i henhold til avtalen sett i forhold til partenes økonomiske eksponering som følge av avtalen. Operatøren må etablere vilkår som er akseptable for både eier og bruker. Standardavtalen skal oversendes departementet for godkjenning.

Siste ledd gir departementet mulighet til å følge utviklingen av pris og øvrige vilkår for rett til bruk i annenhåndsmarkedet, enten selv eller ved å utpeke en annen til å gjøre dette, eksempelvis operatøren av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett.

Til § 66:

§ 66 regulerer operatørens ansvar for driften av oppstrøms gassrørledningsnett. Operatøren for oppstrøms gassrørledningsnett har en viktig oppgave i å bidra til en samlet god utnyttelse av ressursene på norsk kontinentalsokkel. Gjennom de restruktureringer som har skjedd den siste tiden, særlig vedrørende gassforvaltningen, har det aktualisert seg et behov for nærmere regulering av operatørens ansvar for driften av oppstrøms gassrørledningsnett.

Gjennom Gassforhandlingsutvalget (GFU) ble det solgt kildenøytral gass der kontraktene etter inngåelse ble allokert til felt i samsvar med samfunnsøkonomiske kriterier. GFU er permanent avvirket med virkning fra 1. januar 2002. Mens situasjonen tidligere var at gassalgskontrakter ble inngått for det enkelte felt, men likevel av den enkelte eier av gassen på den ene side og kjøper på den annen side, er situasjonen nå at det enkelte selskap selv er ansvarlig for å selge sin forholdsmessige andel av gassen fra det enkelte felt på individuell basis. Når hvert selskap selger sin gass på individuelt grunnlag, vil utfordringene for operatøren med hensyn til å sikre en effektiv drift av oppstrøms gassrørledningsnett være større. Oppfyllelse av den enkelte salgskontrakt kan i større grad en tidligere tenkes å komme i konflikt med en samlet god utnyttelse av oppstrøms gassrørledningsnett.

Driften av oppstrøms gassrørledningsnett ble tidligere utført av en av eierne av det enkelte oppstrøms gassrørledningsnett, ved at denne ble gitt rollen som operatør. Det rettslige grunnlaget for operatørens virksomhet var i stor grad regulert i eieravtalen, og i transportavtaler mellom eierne og brukere av rørledningene. Transportavtalene inneholdt prosedyrer, rutiner mv. i forbindelse med operatørens planlegging, overvåking, koordinering og styring av gasstransporten fra feltene hvor naturgass produseres og til landingspunktet. Disse avtalene ga samlet sett et grunnlag for operatøren til drift av oppstrøms gassrørledningsnett.

Effektiv drift av oppstrøms gassrørledningsnett forutsetter bl.a. at operatøren er i stand til å pålegge brukerne av oppstrøms gassrørledningsnett og rettighetshavere til produserende felt å tilpasse sin virksomhet. Slik tilpasning vil i enkelte tilfeller være nødvendig for å sikre en samlet god utnyttelse av ressursene på norsk kontinentalsokkel. Operatøren må nå som selskapsbaserte salg er innført, forholde seg til hvert selskap som eier den naturgassen som skal transporteres. I den grad flere selskaper har ønsket i forbindelse med bruk av oppstrøms gassrørledningsnett som ikke kan forenes, må operatøren sikres en rett til å drive virksomheten på en hensiktsmessig måte. Departementet ser på denne bakgrunn behov for en nærmere regulering av operatørens særlige driftsansvar gjennom forskrift.

I § 66 første ledd fastslås det at operatøren skal forestå driften av oppstrøms gassrørledningsnett herunder vedlikehold og vedlikeholdsplanlegging, på en god og forsvarlig måte. Gassco, som er operatør for Gassled, har også ansvaret for koordineringen av vedlikeholdsplanlegging til felt som er knyttet til Gassled. Ved utførelsen av disse oppgavene skal operatøren opptre nøytralt og ikke-diskriminerende.

Operatøren, det vil her si Gassco, skal videre samordne prosessene for og vurdere behovet for videreutvikling av oppstrøms gassrørledningsnett. Dette vil være et omfattende arbeid som stiller store krav til faglig kompetanse. Det er viktig at disse prosessene koordineres, og det er derfor hensiktsmessig at operatøren har ansvar for nevnte samordning. I forbindelse med samordningsansvaret plikter operatøren å utarbeide og holde oppdatert en overordnet transportplan for oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg. Det understrekes for ordens skyld at dette ikke betyr at operatøren har enekompetanse med hensyn til videreutvikling av systemet. Operatøren har heller ikke beslutningsmyndighet som sådan med hensyn til videreutvikling av oppstrøms gassrørledningsnett. Det vil eksempelvis være opp til dem som finansierer et prosjekt om etablering av nytt eller videreutvikling av eksisterende oppstrøms gassrørledningsnett å treffe beslutning om innsendelse av en eventuell plan for anlegg og drift på vanlig måte.

Første ledd tredje og fjerde punktum, annet, tredje, fjerde og femte ledd får anvendelse for oppstrøms gassrørledningsnett som omfattes av forskrift om fastsettelse av tariffer. I praksis vil dette si de rørledninger som omfattes av Gassled hvor Gassco er operatør.

I § 66 annet ledd reguleres det samordningsansvaret som operatøren har i forbindelse med nominasjon av gasskvalitet.

§ 66 tredje ledd gir operatøren rett til i visse tilfeller å kreve at brukere av oppstrøms gassrørledningsnett og rettighetshavere til produserende felt for et kortere tidsrom tilpasser sin virksomhet, for å sikre en forsvarlig ressursforvaltning og en effektiv drift av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett. Slike tilpasninger kan eksempelvis gå ut på at disse plikter å produsere mer eller mindre petroleum enn planlagt.

Operatøren kan i utgangspunktet kun kreve tilpasninger som nevnt for et kortere tidsrom. Dette reflekterer også dagens praksis hvor tilpasningene begrenses til inneværende og neste gasdøgn. En rett til å kreve tilpasninger for slike korte tidsrom må anses tilstrekkelig ettersom utgangspunktet er at det enkelte selskap selv sørger for å ha en sikring ved uforutsette hendelser, for eksempel «back-up-avtaler» med andre selskaper.

Retten for operatøren til å kreve tilpasninger i aktiviteten inntreder ved «uforutsette hendelser» som kan føre til «vesentlige» driftsmessige forstyrrelser eller at spesifikasjonskravene ved utgangen ikke nås. Kun i «særlige tilfeller» kan operatøren kreve at en produsent av naturgass som ikke er bruker av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett tilpasser sine aktiviteter. «Særlige tilfeller» må bl.a. antas å foreligge hvor det ikke er mulig å unngå vesentlige driftsmessige forstyrrelser ved å kreve tilpasninger fra eksisterende brukere.

Et eksempel på en «uforutsett hendelse» kan være at et felt som leverer naturgass som er nødvendig for sammensetningen av gassen i oppstrøms gassrørledningsnett, må stenge ned utenom planlagte nedstengninger eller ved driftsmessige avbrudd som ikke med rimelighet kan forventes. Planlagte nedstengninger og forventede driftsmessige avbrudd er ikke en uforutsett hendelse og må tas høyde for ved planleggingen av aktiviteten. I slike tilfeller gis ikke operatøren myndighet til å gi pålegg etter denne bestemmelsen.

Hva som er vesentlige problemer kan ikke fastslås generelt, men må avgjøres i det konkrete tilfellet. Operatøren avgjør hva som er vesentlig i det enkelte tilfellet. Ved utøvelsen av kompetansen etter tredje ledd må operatøren foreta en helhetsvurdering og herunder ta hensyn til væskeproduksjon. Det forutsettes at operatøren har dialog med Oljedirektoratet i den utstrekning dette er nødvendig for å treffe en beslutning.

Operatøren skal i samråd med berørte parter utarbeide nærmere prosedyrer for anvendelse av bestemmelsen. I prosedyrene vil det bl.a. være naturlig å innta en nærmere definisjon av vilkårene og begrensningene i operatørens myndighet etter bestemmelsen. Berørte parter vil være eierne og brukerne av det relevante oppstrøms gassrørledningsnett og rettighetshaverne til tilknyttede felt.

I utgangspunktet er operatøren som nevnt ikke tillagt myndighet til å kreve tilpasninger utover et kortere tidsrom. I unntakstilfeller kan departementet derimot i det enkelte tilfellet, for å sikre en forsvarlig ressursforvaltning samtykke i at operatøren kan kreve tilpasninger utover et tidsrom som nevnt, jf. siste punktum i tredje ledd. Departementet vil ikke gi slikt samtykke hvor situasjonen som danner grunnlag for å vurdere et pålegg er oppstått fordi et selskap ikke i

rimelig grad har sikret seg mot uforutsette hendelser. Bestemmelsen hjemler uansett ikke langvarige pålegg som er ment å kompensere permanente endringer.

I § 66 fjerde ledd reguleres hvilke opplysninger om oppstrøms gassrørledningsnett som skal gjøres tilgjengelig av operatøren. Hensynet bak bestemmelsen er å sikre eksisterende og potensielle brukere informasjon om tilgjengelig kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett. Operatøren har plikt til å sikre at det ikke gis opplysninger om forretningshemmeligheter, for eksempel opplysninger om hvilken kapasitet en bestemt bruker har i oppstrøms gassrørledningsnett.

I § 66 femte ledd reguleres forholdet mellom operatøren, Gassco og eierne i oppstrøms gassrørledningsnett hvor departementet fastsetter tariffen ved forskrift, Gassled. Slike oppstrøms gassrørledningsnett vil som nevnt over kjennetegnes av tredjepartsbruk og av at flere oppstrøms gassrørledningsnett er samlet i en eierstruktur. For å bidra til å sikre naturgassforetak og kvalifiserte kunder adgang på objektive og ikke-diskriminerende vilkår her, er det særlig viktig med en nøytral operatør. Dette ivaretas ved at operatøren ikke kan instrueres generelt eller konkret av eierne av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett når det gjelder oppgaver som er tillagt ham i dette kapittel eller i medhold av dette kapittel. Dette vil eksempelvis gjelde avgjørelser om hvorvidt det i det enkelte tilfellet foreligger et behørig begrunnet rimelig behov for transport og/eller behandling av naturgass, og hva som finnes av ledig kapasitet. Bestemmelsen her påvirker likevel ikke eiers rett til bl.a., som eier, selv å fastsette budsjett og arbeidsprogram knyttet til budsjettet for de relevante oppstrøms gassrørledningsnett, eller selv å inngå avtaler om anskaffelser. Videre vil eier kunne kreve at operatøren oppfylder sine forpliktelser overfor eier i henhold til gjeldende operatøravtale for å sikre en god operasjonell drift av oppstrøms gassrørledningsnett. På den annen side vil eksempelvis spørsmål om vedlikeholdsprogram fastsettes av operatøren etter konsultasjon med rettighetshaverne til tilknyttede felt, alle brukerne av systemet og eier. I én bestemmelse er operatørens beslutning eksplisitt betinget av eierens godkjennelse, jf. § 61 annet ledd om hva som skal anses som fysisk tilgjengelig kapasitet.

Til § 67:

Bestemmelsen gir departementet rett til å gi pålegg i tilknytning til oppstrøms gassrørledningsnett i to forskjellige typer tilfelle. Etter første ledd kan departementet gi pålegg for å sikre at naturgassforetak og kvalifiserte kunder gis rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett i medhold av bestemmelsene i dette kapittel. Slikt pålegg kan eksempelvis gis hvor eier uten grunn unnlater å gjøre kapasitet han ikke selv har et behørig begrunnet rimelig behov for tilgjengelig for andre. Videre kan pålegg som nevnt tenkes gitt hvor en som har fått rett til bruk av kapasitet i oppstrøms gassrørledningsnett og som ikke selv lenger har et behørig begrunnet rimelig behov for denne, uten grunn unnlater å gjøre kapasiteten tilgjengelig i tråd med § 64 annet ledd.

Etter annet ledd kan departementet også gi pålegg om en annen fordeling av kapasitet enn den som følger av reglene i dette kapittel, dersom hensynet til best mulig ressursforvaltning, herunder forsyningsregularitet og produksjonsregularitet, tilsier det. Departementet kan på samme måte gi pålegg om fordeling og refordeling av kapasitet av hensyn til effektiv eksisterende og fremtidig produksjon. Hensynet til effektiv produksjon av felt med marginal økonomisk lønnsomhet kan også begrunne et pålegg som nevnt. Dette reflekterer bestemmelsen i gassmarkedsdirektivets artikkel 23 nr. 2 b).

Departementet kan gi pålegg direkte eller gjennom operatøren. Pålegget rettes til eier eller den med rett til bruk av oppstrøms gassrørledningsnett og vil gå ut på å gi et bestemt naturgassforetak eller kvalifisert kunde, eller en gruppe av slike, adgang til oppstrøms gassrørledningsnett for et bestemt tidsrom, for en bestemt mengde naturgass, for all naturgass fra et bestemt felt eller lignende. I slike tilfeller kan departementet fastsette pris og andre vilkår for bruken. Den pris som fastsettes må baseres på de kostnader den som fratras kapasitet har hatt ved anskaffelsen av kapasiteten, jf. tredje ledd.

Til § 68

Bestemmelsen gir regler om en tvisteløsningsmekanisme. Bestemmelsen i § 68 er fastsatt som ledd i gjennomføringen av gassmarkedsdirektivets artikkel 23 nr. 3 i norsk lovgivning. Departementet kan selv være tvisteløsningsorgan eller oppnevne et slikt særskilt. Det vil være opp til departementet å bestemme om et eget tvisteløsningsorgan eventuelt skal etableres på permanent basis eller oppnevnes for å tre sammen i aktuelle tilfeller. Partene i en slik tvist vil normalt kunne være det enkelte naturgassforetak eller kvalifiserte kunde som ønsker adgang til bruk av kapasitet på den ene side, og operatøren som forestår driften av oppstrøms gassrørledningsnett eller eier av dette på den annen. Eier kan i forbindelse med løsning av en uenighet om adgang til oppstrøms gassrørledningsnett bl.a. avkreves et separat regnskap for transport i oppstrøms gassrørledningsnett i tråd med gassmarkedsdirektivets artikkel 23 nr. 3 jf. artikkel 12.

Det presiseres for ordens skyld at § 68 ikke påvirker partenes adgang til å få en sak prøvd for de alminnelige domstoler etter tvistemålsloven.

Til § 69

§ 69 første ledd:

Første ledd angir et begrenset virkeområde for enkelte av bestemmelsene i kapittel 9. For oppstrøms gassrørledningsnett som ikke er omfattet av egen forskrift om fastsettelse av tariffen, det vil per i dag si oppstrøms

gassrørledningsnett som ikke er omfattet av Gassled, vil kun enkelte av bestemmelsene i kapittel 9 få anvendelse. Det vises til de generelle kommentarene og kommentarene til § 59 over for en nærmere begrunnelse for dette skillet.

§ 69 annet ledd:

Annet ledd gir departementet adgang til å bestemme at også tilknyttede anlegg til oppstrøms gassrørledningsnett skal omfattes av reglene som gjelder for oppstrøms gassrørledningsnett fastsatt i og i medhold av dette kapittel. Det vil kunne være aktuelt å fastsette dette for tilknyttede anlegg for å sikre en helhetlig regulering av flere innretninger for transport og behandling av petroleum. Det kan således være behov for tilsvarende regulering som for et oppstrøms gassrørledningsnett selv om en innretning i et gitt tilfelle ikke faller inn under definisjonen av et oppstrøms gassrørledningsnett, samt for tilknyttede innretninger for transport og behandling av kondensat. Dette vil eksempelvis kunne være tilfelle for mottaksterminalene på kontinentet, som i henhold til gassmarkedsdirektivet ikke vil være å anse som oppstrøms gassrørledningsnett.

§ 69 tredje ledd:

Bestemmelsen pålegger departementet å innen 1. januar 2008 vurdere ordningen i § 61 sjuende ledd som gir fortrinnsrett for eier ved fordeling av ledig kapasitet i førstehåndsmarkedet og å foreta nødvendige tiltak på bakgrunn av vurderingene. Bakgrunnen for at bestemmelsen tas inn er bl.a. uttalelser fra flere av høringsinstansene hvor det ble argumentert både for og imot denne fortrinnsretten for eier. En finner at det på nåværende tidspunkt er riktig å ha en fortrinnsrett for eier, men at ordningen må følges særlig nøye.

Til § 70

I medhold av første ledd vil departementet kunne fastsette utfyllende bestemmelser ved forskrift eller ved enkeltvedtak. Forskriften om fastsettelse av tariffier for bruk av oppstrøms gassrørledningsnett vil bl.a. bli fastsatt i medhold av denne regelen.

I henhold til annet ledd vil departementet kunne etablere særlige regler om unntak for visse eksisterende transportavtaler. Hensikten vil være å sikre etterlevelse av prinsippene som kommer til uttrykk i merknadene til § 63 første ledd. Dersom det skulle vise seg at et naturgassforetak samlet sett for samtlige fastsatte tariffier kommer i en dårligere økonomisk stilling i henhold til de nye forskriftene enn tilfellet var samlet sett da det ble betalt i henhold til avtaler godkjent i medhold av petroleumsloven § 4–8, vil det kunne være anledning til å søke departementet om å opprettholde enkelte eksisterende avtaler i en slik utstrekning at denne brukeren samlet blir stilt omtrent likt under de fastsatte tariffiene som tidligere. I den grad enkelte eksisterende avtaler, eller enkelte rettigheter og forpliktelser etter en slik avtale, skulle bli opprettholdt i henhold til ovenstående vil de opprettholdte bestemmelsene i en slik avtale gjelde fullt ut for disse volumene istedenfor de nye bestemmelsene som fastsettes i og i medhold av dette kapittel.

20. des. Nr. 1619 2002

Forskrift om endring i forskrifter (midl.) om arbeidervern og arbeidsmiljø for Svalbard (særregler). Del. av fullmakt.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 3, jf. lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

Forskrifter (midl.) av 24. juni 1977 nr. 9453 om arbeidervern og arbeidsmiljø for Svalbard (særregler). Del. av fullmakt, oppheves, med unntak av § 11, § 17 og § 18.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1620 2002

Forskrift om endring i forskrift om tekniske innretninger.

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 5, § 9 nr. 2 og § 17 nr. 4. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

Endringer i kgl.res. av 10. september 1982 nr. 1377 om tekniske innretninger gitt ved kgl.res. 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr § 4 nr. 2 bokstav s, gjøres gjeldende for Svalbard.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1621 2002**Forskrift om endring i forskrift om verneombud og arbeidsmiljøutvalg.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 3 nr. 2, § 23, § 24, § 25, § 26 og § 29 nr. 2. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

I forskrift av 29. april 1977 nr. 7 om verneombud og arbeidsmiljøutvalg gjøres følgende endring:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for Svalbard.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1622 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift om gravemaskiner.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 9 nr. 2, § 14 tredje ledd og § 17 nr. 4. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. desember 2002.

I

Forskrift av 13. juni 1980 nr. 6 om gravemaskiner oppheves.

II

Opphevelsen trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1623 2002**Delvis ikrafttredelse av lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 20. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. desember 2002.

1. Lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) trer i kraft for den offentlige helsetjenesten, fra 1. januar 2003.
2. Bestemmelsene i loven trer ikke i kraft for helsehjelp gitt utenfor den offentlige helsetjenesten.

20. des. Nr. 1624 2002**Ikrafttredelse av lov av 20. desember 2002 nr. 102 om endring i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 20. desember 2002 nr. 102 om endring i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) del II. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. desember 2002.

Lov av 20. desember 2002 nr. 102 om endring i lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) gjelder fra 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1625 2002**Forskrift om Norsk Pasientskadeserstatning og Pasientskadenemnda.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 6 annet ledd, § 7 første og annet ledd og § 16 tredje og fjerde ledd og lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 siste ledd. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. desember 2002.

*Kapittel 1. Definisjoner mv.***§ 1. Definisjoner**

Norsk Pasientskadeserstatning er et uavhengig forvaltningsorgan opprettet med hjemmel i pasientskadeloven § 7.

Pasientskadenemnda er et uavhengig forvaltningsorgan opprettet med hjemmel i pasientskadeloven § 16.

Med offentlig helsetjeneste menes i denne forskriften:

- a) Statlig, fylkeskommunal eller kommunal helsetjeneste,
- b) de deler av private tjenesteyteres virksomhet som er basert på driftstilskudd eller basistilskudd fra staten, regionalt helseforetak, fylkeskommune eller kommune, herunder institusjoner som mottar tilskudd etter folketrygdloven § 5–20,
- c) de deler av private tjenesteyteres virksomhet som finansieres gjennom kjøpsavtaler med det offentlige,
- d) helsetjenester i utlandet (herunder behandlingsreiser til utlandet) som det offentlige helt eller delvis bekoster,
- e) helsehjelp gitt utenfor virksomhet, i fritid, av helsepersonell ansatt i statlig, fylkeskommunal eller kommunal helsetjeneste.

§ 2. *Organenes uavhengighet*

Verken styret, jf. kapittel 3, eller departementet kan instruere Norsk Pasientskadeserstatning eller Pasientskadenemnda om lovtolkning, skjønnsutøvelse eller avgjørelse av enkeltsaker.

Kapittel 2. Om Norsk Pasientskadeserstatning

§ 3. *Ansvar og oppgaver*

Norsk Pasientskadeserstatning:

- a) er ansvarlig for skader voldt i den offentlige helsetjenesten og
- b) behandler krav om erstatning for skader voldt i den offentlige helsetjenesten etter pasientskadeloven.

§ 4. *Informasjon og statistikk*

Norsk Pasientskadeserstatning skal:

- a) sørge for at det blir utarbeidet og formidlet informasjon om erstatningsordningen og pasientskadeloven til helsepersonell og pasienter og
- b) legge til rette for at opplysninger om statistikk og oversikt over skader, skadeomfang og risiko gjøres tilgjengelig i det skadeforebyggende arbeidet.

Kapittel 3. Om styret for Norsk Pasientskadeserstatning

§ 5. *Oppnevning*

Kongen oppnevner et styre for Norsk Pasientskadeserstatning. Styret skal bestå av fem medlemmer. Kongen beslutter hvilke medlemmer som skal være leder og nestleder. Det oppnevnes personlige varamedlemmer for de tre øvrige medlemmene.

Styret fastsetter sin egen forretningsorden.

Departementet fastsetter godtgjørelsen til medlemmene i styret.

Kongen kan avsette styret.

§ 6. *Fungeringsperiode og beslutningsdyktighet*

Leder og nestleder oppnevnes for to år. De tre øvrige medlemmene oppnevnes for en periode på tre år. Ved oppnevningen skal det tas hensyn til kontinuiteten i styrets sammensetning.

Et styremedlem blir stående inntil nytt styremedlem er valgt selv om tjenestetiden er utløpt.

Styret er beslutningsdyktig når leder eller nestleder og minst tre andre styremedlemmer er tilstede.

§ 7. *Styrets ansvar og oppgaver*

Styret skal:

- a) Føre tilsyn med at erstatningsordningens samlede virksomhet er organisert på en måte som er i samsvar med lover, forskrifter og instruksjer,
- b) sørge for at forvaltningen av tilskuddene til dekning av ansvaret etter loven er i overensstemmelse med instruks etter § 17 og er gjenstand for betryggende kontroll,
- c) fastsette budsjett og regnskap for Norsk Pasientskadeserstatning innenfor de økonomiske rammer som er gitt,
- d) avgi regnskapet og en årlig rapport om virksomheten i Norsk Pasientskadeserstatning til departementet.

§ 8. *Rådet*

Departementet oppnevner et råd for erstatningsordningen. For å skape et grunnlag for forbedringer skal rådet ta opp og drøfte aktuelle og prinsipielle spørsmål knyttet til ordningen, herunder saksbehandlingen i Norsk Pasientskadeserstatning og i Pasientskadenemnda.

Rådet skal bestå av representanter for departementet, de regionale helseforetakene, Kommunenes Sentralforbund, Norsk Pasientforening, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon og Forbrukerrådet.

Rådet skal møtes minst en gang i året. Møtene organiseres av Norsk Pasientskadeserstatning.

Kapittel 4. Om Pasientskadenemnda

§ 9. *Kompetanse*

Pasientskadenemnda behandler klager over enkeltvedtak i Norsk Pasientskadeserstatning som nevnt i pasientskadeloven § 14 annet punktum.

§ 10. Oppnevning av Pasientskadenemnda og godtgjørelsen til medlemmene av nemnda

Kongen oppnevner medlemmene i nemnda.

Nemnda skal ha en leder og en nestleder. Leder skal ha juridisk embetseksamen.

Som medisinsk sakkyndige oppnevnes leger med erfaring fra ulike fagområder, herunder allmennlegevirksomhet og sykehusvirksomhet. Det kan også oppnevnes helsepersonell med annen helsefaglig kompetanse.

Brukerrepresentanter oppnevnes etter forslag fra Norsk Pasientforening, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon og Forbrukerrådet.

Departementet fastsetter godtgjørelsen til medlemmene av nemnda.

§ 11. Oppnevning av varamedlemmer

Det oppnevnes personlige varamedlemmer for leder, nestleder og medlemmer av nemnda. Kompetansekravene til leder, nestleder og medlemmer gjelder tilsvarende.

Varamedlemmer for brukerrepresentanter oppnevnes etter forslag fra Norsk Pasientforening, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon og Forbrukerrådet.

§ 12. Fungeringsperiode

Nemndas leder, nestleder, medlemmer og varamedlemmer oppnevnes for en periode på tre år. Finner oppnevning sted i løpet av en periode, gjelder oppnevningen likevel bare til hovedperiodens utløp. Oppnevningen skal sikre kontinuitet over tid.

§ 13. Pasientskadenemndas sammensetning i den enkelte sak

Nemnda skal i hver sak settes med fem medlemmer etter en sirkulasjonsordning som fastsettes av nemndas leder.

Leder eller nestleder bestemmer hvem som skal lede forhandlingene.

Det skal delta to medisinsk sakkyndige medlemmer, et medlem med juridisk embetseksamen og en brukerrepresentant.

Medlemmer som er inhabile etter domstolloven § 106 eller § 108 kan ikke delta i behandlingen av saken. Spørsmålet om medlemmenes habilitet må avklares før møtedagen.

§ 14. Om Pasientskadenemndas vedtak og gjennomføring av møtene

Sekretariatet forbereder saken og dagsorden og saksdokumenter sendes til nemndsmedlemmene i god tid før møtet.

Vedtak fattes på grunnlag av sekretariatets skriftlige saksfremstilling og etter muntlige drøftelser mellom medlemmene i nemnda.

Nemndas avgjørelser protokollføres. Eventuelle tilleggsopplysninger av betydning for avgjørelsen, fremført av sekretariatet i møtet, skal tas inn i protokollen. Protokollen signeres av møtelederen og sekretariatslederen eller dennes stedfortreder.

Vedtak utferdiges i originaleksemplarer som undertegnes av møtelederen og sekretariatslederen. Ett eksemplar oppbevares av sekretariatet i paginert protokoll. De andre sendes partene i saken.

§ 15. Hvem som kan møte i Pasientskadenemnda

Fra sekretariatet kan leder eller dennes stedfortreder samt saksbehandler møte i nemnda og kan i møtet avklare uklarheter og gi tilleggsopplysninger i saken. En representant for Norsk Pasientskadeserstatning kan møte i nemnda som observatør, men har ikke talerett. Nemndas leder avgjør med endelig virkning hvem som utover dette kan møte i nemnda.

Kapittel 5. Finansiering**§ 16. Finansiering av offentlig ansvar**

De regionale helseforetakene, fylkeskommunene og kommunene yter tilskudd til dekning av erstatning for pasientskader samt til dekning av driften av Norsk Pasientskadeserstatning og Pasientskadenemnda.

Departementet dekker ansvar for offentlig helsetjeneste som ikke drives av helseforetak, fylkeskommunen eller kommune eller etter avtale med regionalt helseforetak, fylkeskommune eller kommune.

Tilskuddene fastsettes av departementet.

§ 17. Forvaltning av tilskudd til dekning av ansvaret etter loven

Departementet fastsetter instruks for Norsk Pasientskadeserstatnings forvaltning av tilskuddene til dekning av organets løpende ansvar.

Kapittel 6. Ikrafttredelse**§ 18. Ikrafttredelse**

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1626 2002**Ikrafttredelse av forskrift av 4. desember 2002 nr. 1347 om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–40 og forskrift av 4. desember 2002 nr. 1347 om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 del II. Kunngjort 23. desember 2002.

Forskrift av 4. desember 2002 nr. 1347 om endring av forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2002.

20. des. Nr. 1627 2002**Ikrafttredelse og overgangsregler til lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover § 12–1, jf. Kronprinsreg.res. av 5. juli 2002 nr. 720. Kunngjort 23. desember 2002.

*I***§ 1. Ikrafttredelse**

Lov av 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) og endringer i enkelte andre lover trer i kraft 1. januar 2003.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrifter gitt i medhold av lov av 14. juni 1985 nr. 62 om Verdipapirsentral.

§ 2. Overgangsregler for Verdipapirsentralen frem til omdannelse

Verdipapirregisterloven § 1–2, § 2–3 første ledd, § 2–4, § 3–1, kapittel 4, kapittel 5, § 6–1, § 6–5, § 6–6, § 6–7, § 6–8 og § 6–9, kapittel 7, § 8–2 første ledd nr. 2, kapittel 9 og kapittel 11 gjelder ikke for Verdipapirsentralen inntil omdannelse som nevnt i verdipapirregisterloven § 12–2, jf. § 12–1 tredje punktum, er gjennomført.

For Verdipapirsentralen gjelder lov av 14. juni 1985 nr. 62 om Verdipapirsentral § 2–1 til og med § 2–12, § 2–15 første ledd, kapittel 3 til og med kapittel 7 med tilhørende forskrifter og § 8–1 inntil omdannelse som nevnt i verdipapirregisterloven § 12–2, jf. § 12–1 tredje punktum, er gjennomført.

§ 3. Overgangsregler for Verdipapirsentralen under avvikling

For Verdipapirsentralen under avvikling gjelder lov av 14. juni 1985 nr. 62 om Verdipapirsentral § 2–1 til § 2–14 og § 8–1.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1628 2002**Forskrift om omsetningsforbud for fiken.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312. Kunngjort 23. desember 2002.

§ 1. Det er forbudt å framby tyrkiske fiken av merket «Smyrna dried garland figs», pakket av OSMAN AKCA S.A. i pakninger av 500 g, lotnummer 31 33, merket med «BEST FØR 15.02.2003».

§ 2. Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. til anvendelse.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

20. des. Nr. 1629 2002**Overføring av ansvaret for den statlige beredskapen mot akutt forurensning fra Miljøverndepartementet til Fiskeridepartementet.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 23. desember 2002.

1. Overføring av ansvaret for den statlige beredskapen mot akutt forurensning fra Miljøverndepartementet til Fiskeridepartementet fra 1. januar 2003.
2. Overføring av forvaltningsansvaret for lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 43 andre og tredje ledd, § 46 tredje og fjerde ledd og § 47 andre, tredje og fjerde ledd til Fiskeridepartementet.

3. Delegering til Fiskeridepartementet til å foreta de endringer i avtaler, instruksjoner og bestemmelser som er nødvendig som følge av overføringen.

12. juli Nr. 1630 2002

Forskrift om endring i forskrift om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister.

Fastsatt av Sosialdepartementet 12. juli 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 12–12 fjerde ledd. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 30. april 1997 nr. 392 om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Uførepensjonister med omsorgslønn fra kommunen, politiske tillitsverv eller tillitsverv i frivillige organisasjoner*

Bestemmelsen om ett års ventetid i folketrygdloven § 12–12 andre ledd gjelder ikke for en uførepensjonist som mottar kommunal omsorgslønn, godtgjørelse for politiske tillitsverv eller godtgjørelse for tillitsverv i frivillige organisasjoner. Det er en forutsetning at tillitsvervet ikke har preg av et vanlig arbeidsforhold, men forutsettes utført på fritiden.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

14. nov. Nr. 1631 2002

Forskrift om endring i forskrift om bruk av arbeidsutstyr.

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 14. november 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 5 og nr. 7, § 7 nr. 3, § 9 nr. 2, § 12 nr. 5 og § 14 siste ledd. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr gjøres følgende endring:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 14 siste ledd, kapittel VIII Sikkerhetsopplæring og kapittel IX Sakkyndig kontroll av arbeidsutstyret gjelder ikke for Svalbard.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

14. nov. Nr. 1632 2002

Vedtak om utvidelse av forskrifter til å gjelde for Svalbard.

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 14. november 2002 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 2 om arbeidervern § 56 jf. § 5, § 6, § 7, § 15 og § 57, lov av 19. desember 1958 nr. 3 om arbeidsvilkår for arbeidarar i jordbruket § 32, jf. § 4, § 6 og § 7 og lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8, § 9 og § 93 fjerde ledd, jf. kgl.res. av 4. juni 1982 nr. 959. Kunngjort 30. desember 2002.

Direktoratet for arbeidstilsynet fastsatte 14. november 2002 at følgende forskrifter gjøres gjeldende for Svalbard:

- Forskrift av 20. april 1977 nr. 9193 om traktorer, med unntak av punkt 1 Bruksanvisning m.v. for utenlandske virksomheter.
- Forskrifter av 18. april 1974 nr. 3 om snøskredfare ved oppholds- og anleggssteder.
- Forskrift av 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen.

Vedtaket gjelder fra 1. januar 2003.

29. nov. Nr. 1633 2002

Forskrift om endring i midlertidig forskrift om lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn.

Fastsatt av Kultur- og kirke departementet 29. november 2002 med hjemmel i lov av 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 2 første ledd annet punktum. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I midlertidig forskrift av 15. desember 2000 nr. 1336 lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Forskriften trer i kraft 1. januar 2001 og gjelder til og med 31. desember 2003.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. des. Nr. 1634 2002**Delegering av myndighet til Forsvarets overkommando etter regler om tiltak og undersøkelser m.v. ved ulykker og hendelser i Forsvaret § 17.**

Fastsatt av Forsvarsdepartementet 4. desember 2002 med hjemmel i kgl.res. av 6. januar 1995 nr. 18 § 17. Kunngjort 30. desember 2002.

Forsvarets overkommando delegeres myndighet til å endre regler av 6. januar 1995 nr. 18 om tiltak og undersøkelser m.v. ved ulykker og hendelser i Forsvaret § 2, jf. samme forskrifts § 17.

10. des. Nr. 1635 2002**Forskrift om endring i forskrift om omregistreringsavgift.**

Fastsatt av Finansdepartementet 10. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 2. juli 1986 nr. 1430 om omregistreringsavgift gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Med eier forstås i denne forskrift den registrerte eier eller medeier ifølge motorvognregisteret.

§ 6 ny nr. 12 skal lyde:

12. Sletting

Det oppstår ikke avgiftsplikt dersom medeier strykes (slettes) fra motorvognregisteret, eller der eier og medeier bytter plass i motorvognregisteret.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

12. des. Nr. 1636 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift om sanksjoner mot UNITA (Angola).**

Fastsatt av Utenriksdepartementet 12. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 24. september 1993 nr. 907 om sanksjoner mot UNITA (Angola) § 8. Kunngjort 30. desember 2002.

I

Forskrift av 24. september 1993 nr. 907 om sanksjoner mot UNITA (Angola) oppheves i sin helhet.

II

Opphevelsen av forskriften trer i kraft straks.

12. des. Nr. 1637 2002**Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2003 etter lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 12. desember 2002 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7-1 og delegeringsvedtak av 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Verdssettelse av naturalytelse

Når arbeidstakeren skattlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen) skal følgende naturalytelse verdsettes slik:

Fritt opphold	kr 88 pr. døgn
Fri bolig inntil 40 kvm	kr 800 pr. måned
41 – 65 kvm	kr 1.300 pr. måned
66 – 125 kvm	kr 2.600 pr. måned
over 125 kvm	kr 3.000 pr. måned
Fri bil	kr 900 pr. måned
Fri telefon	Fast avgift + bruk av telefon for inntil kr 300 pr. kvartal er skattefritt. Dekning utover dette er skattepliktig.

§ 2. Overskudd på utgiftsgodtgjørelser

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2003.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 700, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2003.

13. des. Nr. 1638 2002

Forskrift om endring i forskrift om skipsmedisin.

Fastsatt av Helsedepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) § 6–8, lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed § 47 og § 52, jf. kgl.res. av 13. juni 1969 nr. 3. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 9. mars 2001 nr. 439 om skipsmedisin gjøres følgende endringer:

I vedlegg 1 skal gruppe 1F lyde:

F Midler ved mistanke om blodpropp	X	X	X	X	X
------------------------------------	---	---	---	---	---

I «Eksempelliste over legemidler m/forslag til dosering» skal gruppe 1F lyde:

F. Legemidler ved mistanke om blodpropp

Acetylsalicylsyre 160 mg tabl. Hjerteinfarkt og hjernedrypp	Start behandlingen straks ved mistanke om hjerteinfarkt eller hjernedrypp. 2 tabletter tygges. Senere tas 1 tablett daglig, som svelges hel.
---	--

II

Endringene trer i kraft 13. desember 2002.

13. des. Nr. 1639 2002

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter.

Fastsatt av Finansdepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 3–3–3 første ledd skal lyde:

(1) Avgiften beregnes etter følgende grupper og satser:

a) *Avgiftsgruppe 1:*

Leger, tannleger, veterinærer, kommune/fylke, undervisning i ungdomsskole og videregående skole, næringsmiddelproduksjon og brennevin til industri, kr 424,00 per liter av 100 volumprosent alkohol.

b) *Avgiftsgruppe 2:*

Vitenskapelig og statlige høyskoler i henhold til lov av 12. mai 1995 nr. 22, laboratorier, sykehus, blodbanker og statlige laboratorier, kr 161,00 per liter av 100 volumprosent alkohol.

c) *Avgiftsgruppe 3:*

Aroma- og essensproduksjon, tinkturproduksjon, farmasøytisk produksjon, sjokolade- og dropsindustri, kr 53,00 per liter av 100 volumprosent alkohol.

d) *Avgiftsgruppe 4:*

Isopropanol, denaturert sprit, ren sprit underlagt spritkontroll, universitetene i henhold til lov av 12. mai 1995 nr. 22 og Norges landbrukshøgskole, kr 0,00 per liter av 100 volumprosent alkohol.

§ 3–6–1 første ledd bokstav b oppheves. Nåværende bokstav c blir ny bokstav b.

§ 3–6–2 andre ledd oppheves. Nåværende tredje ledd blir nytt andre ledd.

§ 3–6–4 oppheves. Nåværende § 3–6–5 blir ny § 3–6–4.

§ 3–9–4 sjette ledd skal lyde:

(6) Tolldistriktet utbetaler tilskudd etter følgende grupper og satser:

<i>Bensinforbruk:</i>	<i>Tilskudd kr:</i>
Under 100 liter	0,-
100 – 299 liter	976,-
300 – 599 liter	1.854,-
600 – 899 liter	2.864,-
900 – 1.199 liter	3.785,-
1.200 – 1.499 liter	4.697,-
1.500 liter og over	5.608,-

Tilskudd gis årlig. Utbetalingen skjer etterskuddsvis.

§ 3–16–1 bokstav c oppheves.

§ 4–1–1 første ledd skal lyde:

(1) Det gis refusjon for innbetalt forbruksavgift på elektrisk kraft, CO₂-avgift på mineralolje, grunnavgift på fyringsolje mv., svovelavgift og avgift på smøreolje mv. på avgiftsbelagte produkter som leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner, tekniske og industrielle kulturminner og tekniske anlegg på museumssektoren i formidlingsøyemed.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1640 2002

Forskrift om endring i forskrift om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 39 nr. 3. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 14. desember 1999 nr. 1505 om rangering av søkere ved opptak til grunnutdanninger ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 4–2 første ledd skal lyde:

Søkere som ikke kan poengberegnes, kan være søkere med generell studiekompetanse på grunnlag av § 2 bokstav c eller bokstav d, eller § 3 eller § 4 eller § 11 bokstav d i forskrift om opptakskrav til grunnutdanninger ved universitet og høyskoler, eller søkere som kommer inn under § 3–3, tredje ledd i denne forskrift.

§ 4–4 første ledd første kolon skal lyde:

Søkere til studier som etter § 8 i forskrift om opptakskrav til grunnutdanninger ved universitet og høyskoler har opptaksprøve som særkrav kan rangeres på en av følgende måter:

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1641 2002**Forskrift om inkassosatsen.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) § 1–1 tredje ledd, jf. lov av 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndriving av forfalte pengekrav § 19 og § 20. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Inkassosatsen, som nevnt i forskrift av 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, settes til 530 kroner.

§ 2. Forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1642 2002**Forskrift om endring i forskrifter om førerkort og førerprøve m.v., forskrift om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr og forskrift om gebyr for bruk av piggdekk og tilleggsgebyr.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. desember 2002 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 4, § 5, § 8, § 13, § 24, § 31, § 31a, § 37 og § 43. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I følgende bestemmelser skal begrepet «forhørsrett» endres til begrepet «tingrett»:

1. Forskrifter av 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v.: § 7 nr. 7 bokstav i første ledd og tredje ledd.
2. Forskrift av 1. oktober 1993 nr. 921 om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr: § 20 tittel, § 20 første ledd og § 20 fjerde ledd.
3. Forskrift av 7. mai 1999 nr. 437 om gebyr for bruk av piggdekk og tilleggsgebyr: § 11 fjerde ledd første punktum, § 12 tittel, § 12, § 13 tittel, § 13 første ledd og § 13 fjerde ledd.

II

I forskrift av 1. oktober 1993 nr. 921 om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 19 fjerde ledd skal lyde:

Klage på ilagt gebyr eller ilagt tilleggsavgift som ikke gis medhold, kan innen tre uker etter at klageren er underrettet om resultatet kreves forelagt tingretten. Krav om foreleggelse for tingretten sendes gjennom kommunen eller politiet, jf. annet ledd.

Ny § 20a skal lyde:

§ 20a. *Behandling i tingrett av klage på tilleggsavgift*

Ved behandling i tingrett av klage på ilagt tilleggsavgift gjelder reglene i tvistemålsloven og lov om rettsgebyr så langt de passer.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1643 2002**Forskrift om endring i forskrift om drift av reisebyrå på Svalbard.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 18. mars 1977 nr. 3387 om drift av reisebyrå på Svalbard gjøres følgende endringer:

I § 4 fjerde, femte, sjette og sjuende ledd endres begrepet «skifteretten» til «tingretten».

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1644 2002**Forskrift om endring i forskrifter om markedsrådets og forbrukerrådets behandling av forbrukerkjøpstvister m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 28. april 1978 nr. 18 om behandling av forbrukerkjøpstvister og lov av 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) § 4. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrifter av 22. desember 1978 nr. 4 om markedsrådets og forbrukerrådets behandling av forbrukerkjøpstvister m.v. gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrifter om Markedsrådets og Forbrukerrådets behandling av forbrukerkjøpstvister mv.

I § 20 første ledd endres begrepet «herreds- og byrett» til «tingrett».

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1645 2002**Forskrift om endring i forskrift om oppnevning av og godtgjørelse til medhjelper under gjeldsforhandling.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven) § 2–4. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 885 om oppnevning av og godtgjørelse til medhjelper under gjeldsforhandling gjøres følgende endringer:

I § 3–1 annet ledd og § 3–3 første ledd bokstav d endres begrepet «namsretten» til «tingretten».

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

13. des. Nr. 1646 2002**Forskrift om endring i forskrift til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. desember 2002 med hjemmel i lov av 30. april 1993 nr. 40 om registrert partnerskap § 2. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 10. juli 1993 nr. 748 til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap gjøres følgende endringer:

I § 7 annet ledd endres begrepene «skiftedommer» og «skiftedommeren» til «tingrettsdommer» og «tingrettsdommeren».

I § 7 annet ledd endres begrepene «skifterett» og «skifteretten» til «tingrett» og «tingretten».

I § 11 første ledd endres begrepet «skifteretten» til «tingretten».

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

16. des. Nr. 1647 2002**Forskrift om endring i forskrift om forsøksvirksomhet for uførepensjonister med uføregrad ned til 20 prosent.**

Fastsatt av Sosialdepartementet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–13 tredje ledd. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 25. mars 1997 nr. 271 om forsøksvirksomhet for uførepensjonister med uføregrad ned til 20 prosent gjøres følgende endring:

§ 3 andre ledd skal lyde:

Forsøksordningen gis virkning frem til den 1. juli 2003.

II

Endringen trer i kraft med virkning fra 1. januar 2003.

16. des. Nr. 1648 2002**Forskrift om endring i forskrift om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 8. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikkere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) gjøres følgende endring:

§ 2–1 første ledd bokstav a skal lyde:

a) Statens jernbanetrafikkselskap:

- NSB AS og datterselskap til dette, samt
- Flytoget AS for å drive trafikkvirksomhet i det omfang departementet bestemmer.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1649 2002**Forskrift om endring i forskrift om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften).**

Fastsatt av Oljedirektoratet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd og § 16a, lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40 og § 52b, lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 8 siste ledd, lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og kgl.res. av 31. august 2001 nr. 1016 § 57 første ledd bokstav a. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 3. september 2001 nr. 1099 om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Den ansvarlige skal etablere måleparametere innenfor sine aktivitetsområder for å overvåke forhold som er av betydning for helse, miljø og sikkerhet, deriblant graden av måloppnåelse, jf. § 4 om mål og strategier og § 5 om interne krav.

Operatøren eller den som står for driften av en innretning, skal etablere indikatorer for å overvåke endringer og trender i storulykkerisikoen.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

16. des. Nr. 1650 2002**Forskrift om endring i forskrift om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll.**

Fastsatt av Kredittilsynet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll gjøres følgende endringer:

§ 1-1 skal lyde:

Forskriften gjelder for

1. Forretningsbanker
2. Sparebanker
3. Skadeforsikringsselskaper
4. Livsforsikringsselskaper
5. Finansieringsforetak, jf. lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 3-1
6. Børser og autoriserte markedsplasser
7. Verdipapirforetak
8. Forvaltningsselskaper for verdipapirfond
9. Private, kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser og pensjonsfond
10. Oppgjørssentraler iht. lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel kap. 6
11. Verdipapirregistre.

§ 2-1 første ledd nytt siste strekpunkt skal lyde:

- avgjøre om foretaket skal ha internrevisjon, jf. § 4-2.

§ 4-2 skal lyde:

§ 4-2. Internrevisjon

Foretak som nevnt i § 1-1 første ledd nr. 6, 10 og 11 skal etablere internrevisjon i henhold til anerkjente standarder. Det samme gjelder andre foretak som nevnt i § 1-1 første ledd som har en samlet forvaltningskapital for egen og kunders regning på mer enn 10 mrd. kroner eller inngår i finanskonsern med samlet forvaltningskapital som overstiger dette. Leder av internrevisjonen skal ansettes og avskjediges av styret. Internrevisjonen skal rapportere til styret, ha rett til å møte i styremøtene, samt avgi rapport om den interne kontroll minimum en gang pr. år. Styret skal godkjenne internrevisjonens ressurser og planer på årlig basis.

I foretak hvor det ikke er etablert internrevisjon skal styret sørge for at en instans utenom den operative organisasjonen avgir en bekreftelse i tilknytning til bestemmelsene i denne forskrift. Bekreftelsen skal avgis til styret på årlig basis og inneholde en uttalelse om

- det i foretaket er foretatt en systematisk gjennomgang av vesentlige risikoer og hvordan systemet for den interne kontroll er bygd opp for å styre disse risikoene
- gjennomføringen av systemet for den interne kontroll som er bygd opp for å styre risikoene er overvåket og svikt er rapportert til ledelsen på en systematisk måte
- forutsatt dokumentasjon foreligger.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003. Foretak som nevnt i § 4-2 første ledd, som ved ikrafttredelse ikke har etablert internrevisjon, skal etablere slik internrevisjon innen 1. januar 2004.

16. des. Nr. 1651 2002**Forskrift om endring i forskrift for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften).**

Fastsatt av Oljedirektoratet 16. desember 2002 med hjemmel i lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10-18, jf. kgl.res. av 27. juni 1997 nr. 653 § 46, § 47, § 48, § 53, § 67 og § 74, jf. delegeringsvedtak av 4. oktober 1991 nr. 1016. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 18. juni 2001 nr. 749 for ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten (ressursforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2 definisjonen av «funn» skal lyde:

Funn: en petroleumsforekomst, eller flere petroleumsforekomster samlet, som er oppdaget i samme brønn, og som gjennom testing, prøvetaking eller logging er sannsynliggjort å ha bevegelig petroleum (omfatter både kommersielt og teknisk funn).

§ 2 definisjonen av «reserver» skal lyde:

Reserver: omfatter gjenværende utvinnbare, salgbare petroleumsressurser i petroleumsforekomster som rettighetshaverne har besluttet å bygge ut, og som myndighetene har godkjent PUD eller innvilget PUD-fritak for.

Reserver omfatter også petroleumsressurser i forekomster som rettighetshaverne har besluttet å utvinne, men der planene ikke er myndighetsbehandlet i form av en PUD-godkjennelse eller et PUD-fritak.

§ 8 teksten under «Boreprogram» skal lyde:

Boreprogrammet skal gi relevant informasjon om geofaglige og reservoartekniske forhold. Boreprogrammet skal gjøres direkte tilgjengelig senest ved søknad om registrering av brønner og brønnbaner. For øvrig vises det til krav i regelverket for helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten om dokumentasjon og tidsfrister for boreprogram.

§ 24 annet ledd skal lyde:

Rapporteringen skal i tillegg til brønndata i digitalt format, inneholde oversikt over alle innsamlede data og analyser samt faktorer som kan påvirke måleresultatene. For undersøkelsesbrønner skal Oljedirektoratet ha tilsendt både prognose og resultat på eget skjema i digitalt format som vedlegg til sluttrapporten. Ved funn skal også funnevalueringsrapport innsendes.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1652 2002

Forskrift om endring i forskrift om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v. § 2 og § 3. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54b (forordning (EØF) nr. 2092/91 og forordning (EF) nr. 473/2002). Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelen tilføyes:

Forordning (EF) nr. 473/2002 av 15. mars 2002.

I § 2a tilføyes:

Forordning (EF) nr. 473/2002 av 15. mars 2002.

II

Endringene trer i kraft 17. desember 2002.

17. des. Nr. 1653 2002

Forskrift om avgift for å finansiere kontrollen med merkeordningen for beskyttede betegnelser.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v. § 2 og Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å finansiere kontrollen med merkeordningen for beskyttede betegnelser, jf. forskrift av 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler.

§ 2. Omfang

Forskriften omfatter alle norskproduserte næringsmidler basert på norskproduserte råvarer, unntatt vann (som ikke er detaljpakket), kjøtt og fisk.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift forstås ved:

1. *næringsmiddel*: enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, med unntak av legemidler.
2. *råvare*: enhver vare og ethvert stoff, inkludert tilsetningsstoffer, som skal brukes ved produksjon av næringsmidler, og som er til stede i de ferdige produkter i forandret eller uforandret form.

§ 4. Avgiftsgrunnlag mv.

Det skal betales avgift av norskproduserte næringsmidler.

Enhver bedrift, grossist, produsentsammenslutning o.l. plikter å betale avgift på norskproduserte råvarer som skal nyttes til næringsmidler.

Fakturabeløp, eksklusive merverdiavgift, ved kjøp fra råvareprodusenten, legges til grunn for avgiftsberegningen. For råvarer av egen produksjon legges til grunn det som må betales for tilsvarende vare ved ordinært kjøp.

§ 5. Avgiftens størrelse

Avgiften skal utgjøre 0,05% av avgiftsgrunnlaget. Statens næringsmiddeltilsyn kan regne om avgiften til en sats pr. enhet.

§ 6. Innbetaling

Avgiftspliktige bedrifter o.l. plikter å gi oppgaver til Statens næringsmiddeltilsyn over avgiftsgrunnlaget. Oppgavene skal være attestert av den oppgavepliktiges revisor.

Bedriften plikter å innbetale avgiften kvartalsvis og innen 30 dager etter utgangen av kvartalet.

For avgift som ikke betales i rett tid skal det betales morarente. Er oppgave ikke innkommet i rett tid, kan avgiftsgrunnlaget fastsettes ved skjønn etter Landbruksdepartementets bestemmelser.

Statens næringsmiddeltilsyn kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingsmåten.

§ 7. Kontroll

Kontrollmyndighetene har rett til å foreta bokettersyn for kontroll av de avgiftspliktige.

§ 8. Dispensasjon

I særskilte tilfelle kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 9. Straff

Bestemmelsene om straff i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v. kommer til anvendelse på overtredelse av denne forskrift.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1654 2002**Forskrift om endring i forskrift til tolloven.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15, jf. kgl.res. av 24. november 1967 nr. 1. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 15. desember 1967 nr. 8962 til tolloven gjøres følgende endring:

Punkt 5.5.5. skal lyde:

Foretak som er innvilget tollkreditt, skal betale godtgjørelse til statskassen på kr 61,- for hver innførselsdeklarasjon som blir belastet foretakets tollkredittkonto.

For denne godtgjørelse gjelder samme betalingsbestemmelser som for toll mv., jf. punkt 5.5.4.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1655 2002**Forskrift om opphevelse av rundskriv om søknadsskjema for produksjonstillegg i jordbruket.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 30. desember 2002.

I

Rundskriv av 16. juni 1989 nr. 3901 om søknadsskjema for produksjonstillegg i jordbruket oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1656 2002**Forskrift om endring i forskrift om kombinasjon av avtalefestet pensjon og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt).**

Fastsatt av Sosialdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 23. desember 1988 nr. 110 om statistilskott til ordninger for avtalefestet pensjon § 7. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 22. mai 2000 nr. 532 om kombinasjon av avtalefestet pensjon og arbeidsinntekt (pensjonsgivende inntekt) gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Dersom pensjonisten har pensjonsgivende inntekt etter uttaket av avtalefestet pensjon, skal pensjonen inkludert eventuelle vedtektsfestede tillegg reduseres med samme prosentandel som den nye pensjonsgivende inntekten utgjør av tidligere pensjonsgivende inntekt. Det samme gjelder for inntekter av samme art i utlandet. Det gjelder likevel et toleransebeløp på 15.000 kroner, se § 4.

Pensjonen reduseres ikke for pensjonsgivende inntekt som pensjonisten dokumenterer å stamme fra arbeid eller virksomhet før pensjonen ble tatt ut, herunder feriepenger og eierinntekt fra aksjeselskap som pensjonisten ikke lenger er aktiv eier i.

Pensjonisten skal selv gi opplysninger om forventet framtidig inntekt etter pensjonering.

II

Endringen trer i kraft straks og gis virkning for etterslepsinntekter som er fastsatt som pensjonsgivende inntekt for året 2001 og senere år.

17. des. Nr. 1657 2002

Forskrift om endring i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–24, § 7–25 og § 15–3. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 13. desember 1996 nr. 1146 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten gjøres følgende endringer:

§ 6–2 nr. 2 annet punktum skal lyde:

Avinor AS kan likevel utstede ID-kort med gyldighet ved flere av selskapets lufthavner.

§ 6–2 nr. 8 annet punktum skal lyde:

Avinor AS kan fastsette regler om innføring og bruk av kjøretillatelse.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1658 2002

Delegering av myndighet til Avinor AS etter luftfartsloven.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 9–3, § 13–2 første ledd og annet ledd nr. 1, § 13–4 og § 15–3. Kunngjort 30. desember 2002.

I

Samferdselsdepartementet delegerer sin myndighet etter de nedenfor nevnte bestemmelsene i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) til Avinor AS:

I medhold av lovens § 9–1 og § 15–3 delegeres Avinor AS myndighet til å treffe vedtak om dispensasjon fra flyforbud når forskrift om restriksjonsområde fastsatt av Luftfartstilsynet hjemler slik dispensasjonsadgang.

I medhold av lovens § 9–3 og § 15–3 delegeres Avinor AS myndighet til å pålegge et luftfartøy å lande i den grad hensynet til sikkerhet krever det.

I medhold av lovens § 13–2 første ledd og annet ledd nr. 1 og § 15–3 delegeres Avinor AS myndighet til å holde tilbake luftfartøy som ikke har betalt avgifter knyttet til bruk av selskapets anlegg og andre tjenester.

I medhold av lovens § 13–4 og § 15–3 delegeres Avinor AS myndighet til å treffe vedtak om innhenting av informasjon til statistiske formål.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1659 2002

Forskrift om endring i forskrift om soner for forebygging, begrensning og utrydding av sjukdommene infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN) og hemorrhagisk virusseptikemi (VHS).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 13. juni 1997 nr. 54 om tiltak mot sykdom hos fisk og andre akvatiske dyr (fiskesykdomsloven) § 26. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 27. februar 1998 nr. 170 om soner for forebygging, begrensning og utrydding av sjukdommene infeksjøs hematopoietisk nekrose (IHN) og hemorrhagisk virusseptikemi (VHS) gjøres følgende endring:

§ 4 tredje ledd skal lyde:

VHS-fri sone – de øvrige deler av fastlands-Norge, samt kystområdene utenfor.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1660 2002**Forskrift om regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, jf. delegeringsvedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å fiske og levere uer med norske fartøy i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2003.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske 4.261 tonn uer rund vekt.

§ 3. Redskap

Det er forbudt å bruke trål med maskevidde mindre enn 100 mm i ICES statistikkområder XII og XIV og mindre enn 130 mm i alle NAFO-områder.

§ 4. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når kvoten som er angitt i § 2 er beregnet oppfisket.

§ 5. Straff og inndragning

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk. Inndragning kan skje i medhold av samme lovs § 54.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

17. des. Nr. 1661 2002**Forskrift om endring i forskrift om fartøykvoter mv. i fangst av kongekrabbe i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 17. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 11. juni 2002 nr. 532 om regulering og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002 § 17. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 17. oktober 2002 nr. 1164 om fartøykvoter mv. i fangst av kongekrabbe i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Fartøy i gruppe I som er påmeldt til fangst av kongekrabbe på refordelt kvote, kan fra 17. desember fiske en tillegskvote på inntil 100 kongekrabber.

§ 2 annet ledd skal lyde:

Fartøy i gruppe II som er påmeldt til fangst av kongekrabbe på refordelt kvote, kan fra 17. desember fiske en tillegskvote på inntil 50 kongekrabber.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1662 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift for tilskudd til veilednings- og informasjonsprosjekter innen økologisk landbruk.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 30. desember 2002.

I

Forskrift av 30. oktober 1995 nr. 913 for tilskudd til veilednings- og informasjonsprosjekter innen økologisk landbruk, oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1663 2002**Forskrift om merking ved elektronisk omsetning av videogram.**

Fastsatt av Statens filmtilsyn 17. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 1999 nr. 1515 om film og videogram § 8–1. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Virkeområde og definisjoner

Denne forskriften gir nærmere regler om merking i forbindelse med elektronisk omsetning av videogram.

Med *elektronisk omsetning av videogram* menes distribusjon av videogram over tele- eller kabelnett eller via eter der bestilleren selv kan bestemme starttidspunkt for videogrammet, herunder i en tidsbegrenset periode.

Med *distributør* menes i denne forskrift den som gjennom etablert virksomhet i Norge innehar innholdsrettigheter til videogrammene som omsettes, og som ved egen virksomhet, eller gjennom privatrettslige avtaler med andre aktører, omsetter disse til forbruker.

Forskriften gjelder ikke aktører som kun har befatning med den tekniske tilrettelegging av omsetningen, som kabelselskaper, nett- eller aksessleverandører o.l.

§ 2. Søknad om tillatelse

Distributør skal søke Statens filmtilsyn om tillatelse til å publisere elektroniske kopier av registreringsmerke for omsetning. Dette skjer på eget skjema ved førstegangsregistrering av en videogramtittel.

Et videogram kan ikke omsettes før skriftlig bekreftelse på registreringen er mottatt. Bekreftelsen skal oppbevares.

§ 3. Kontroll av innhold

Hvis Statens filmtilsyn ved registrering etter § 7 i loven ønsker å vurdere videogrammets innhold, skal distributøren gi Statens filmtilsyn direkte tilgang til påsyn eller stille en fysisk kopi av innholdet til rådighet.

§ 4. Merking

Følgende opplysninger skal på en tydelig måte gjøres kjent for den som bestiller videogrammet før endelig bestilling kan finne sted:

- a) Videogrammets registreringsnummer fra Statens filmtilsyn
- b) Anbefalt aldersgrense
- c) Ansvarlig distributør
- d) Statens filmtilsyns navn og logo (logo i gul farge PMS nr. 124).

§ 5. Krav til dokumentasjon på merking

Ved førstegangs registrering av videogram for elektronisk omsetning skal Statens filmtilsyn få nødvendig dokumentasjon på hvordan distributørens distribusjonsplattform ivaretar kravet til merking.

Statens filmtilsyn kan pålegge distributøren å gjennomføre merkingen på en annen måte dersom filmtilsynet finner at de gjennomførte eller planlagte tiltak ikke fyller kravene til merking.

§ 6. Rapportering

Distributøren skal hvert år innrapportere antall videogramtitler som er merket i henhold til denne forskrift. Opplysningene skal gis på et felles skjema til Statens filmtilsyn og Norsk kino- og filmfond, og danner grunnlag for innkreving av gebyr og avgift.

§ 7. Innsyn

Distributør skal på forespørsel fra Statens filmtilsyn gi innsyn i regnskapsmessig dokumentasjon på de opplysninger som skal gis i henhold til § 6.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1664 2002**Forskrift om vilkår for tillatelse til å trykke Statens filmtilsyns registreringsmerke på omslag og kassett.**

Fastsatt av Statens filmtilsyn 17. desember 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 1999 nr. 1515 om film og videogram § 8–1. Kunngjort 30. desember 2002.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gir regler for distributører som trykker Statens filmtilsyns registreringsmerke direkte på videogrammets omslag.

§ 2. Søknad og registrering fra distributør

Distributør skal søke Statens filmtilsyn om tillatelse til å trykke registreringsmerket direkte på videogrammets omslag. Det må sendes inn en prøve på hvordan merkingen vil bli plassert på omslagene, jf. § 3.

Tillatelse til trykking må være gitt før distributør kan søke om registrering av videogramtitler. Registreringsskjemaet sendes til Statens filmtilsyn med de opplysninger som skal trykkes på det originale omslaget. Dersom det søkes om å trykke merke på allerede registrerte videogram, må dette meldes skriftlig til Statens filmtilsyn. Ingen registrering er gyldig før distributør har mottatt en skriftlig bekreftelse på dette fra Statens filmtilsyn. Distributøren skal oppbevare bekreftelsen.

§ 3. Merking

Merket skal trykkes på videogrammets omslaget. Det kan i tillegg trykkes på kassetten. Merket skal inneholde følgende informasjon, som skal framstå samlet:

- Statens filmtilsyns navn og logo (logo i gul farge PMS nr. 124)
- Videogrammets registreringsnummer fra Statens filmtilsyn
- Tittel.

Videogrammets omslag skal i tillegg til merket inneholde informasjon om tittel, anbefalt aldersgrense, produksjonsår og regissør, jf. § 8–2 i forskrift om film og videogram.

Når omslag er trykket, skal det snarest sendes til Statens filmtilsyn. Videogrammet er ulovlig å omsette før omslaget er godkjent av Statens filmtilsyn. Statens filmtilsyn kan nekte å godkjenne trykking dersom ovennevnte krav til informasjon ikke er oppfylt.

§ 4. Manuell rapportering

Distributør skal hvert kvartal sende filmtilsynet rapport over antall omsatte kopier av hvert enkelt videogram. Rapporten skal vise det totale antallet eksemplarer som er omsatt. Gebyret innkreves etterskuddsvis på basis av den innsendte rapporten, jf. § 10–2 i forskrift om film og videogram.

§ 5. Etterbestilling og rapportering på web

Distributører kan etter skriftlig avtale med Statens filmtilsyn, etterbestille og rapportere på en sikker tjeneste på filmtilsynets nettsider www.filmtilsynet.no. Statens filmtilsyn kan fastsette nærmere retningslinjer for denne tjenesten.

§ 6. Innsyn og kontroll

Distributør skal føre en nøyaktig oversikt over netto antall omsatte videogram med trykt merke. Distributør skal etter ønske fra Statens filmtilsyn gi innsyn i regnskapsmessig dokumentasjon som kan bekrefte korrekt antall kopier av en videogramtittel.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1665 2002**Forskrift om endring i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon og Stortingets budsjettvedtak for 2003. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 21. desember 1998 nr. 1429 om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll gjøres følgende endringer:

- Ny dagsverksats i § 6 første ledd første punktum skal være 3.400,–
- Ny timeverksats i § 7a første ledd første punktum skal være 450,–
- Ny timeverksats i § 7a første ledd annet punktum skal være 900,–
- Ny timeverksats i § 7b første ledd første punktum skal være 450,–
- Ny timeverksats i § 7b første ledd annet punktum skal være 900,–
- Ny timeverksats i § 7c første ledd første punktum skal være 450,–

- Ny timeverksats i § 7c første ledd annet punktum skal være 900,–
- Ny timeverksats i § 7d første ledd første punktum skal være 410,–
- Ny timeverksats i § 7d første ledd annet punktum skal være 820,–.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1666 2002

Forskrift om endring i forskrift om avgift på fôr til selskapsdyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 16a. Kunngjort 30. desember 2002.

I

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1566 om avgift på fôr til selskapsdyr gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd første punktum skal lyde:

Importører og produsenter av fôr til selskapsdyr skal betale en avgift på kr 0,65 pr. kg importert eller produsert fôr.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

19. des. Nr. 1667 2002

Ikrafttredelse av forskrift av 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 19. desember 2002 med hjemmel i kgl.res. av 31. mai 2002 nr. 506 § 6. Kunngjort 30. desember 2002.

Forskrift av 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd trer i kraft 1. januar 2003.

11. sep. Nr. 1668 2002

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia.

Fastsatt av Statens dyrehelsestilsyn – Sentralforvaltningen 11. september 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/551/EF og vedtak 2002/552/EF). Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 3. mai 2001 nr. 458 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og rugeegg fra Italia

I forskriftens hjemmel skal siste parentes lyde:

(vedtak 2000/149/EF, vedtak 2002/551/EF og vedtak 2002/552/EF)

§ 3 skal lyde:

Det er forbudt å innføre levende fugl, som er blitt vaksinert mot aviær influensa. Likeledes er det ikke tillatt å innføre rugeegg, kyllinger eller annet avkom fra disse.

§ 3a, § 4 og § 5 oppheves.

Nåværende § 6 – § 8 blir § 4 – § 6.

§ 4 skal lyde:

Forsendelser av levende fugl og rugeegg fra Italia skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at betingelsene i denne forskrift er oppfylt, jf. vedtak 2002/552/EF.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. nov. Nr. 1669 2002**Forskrift om regulering av forurensning fra vask og impregnering av oppdrettsnøter.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 28. november 2002 med hjemmel i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 16, § 33, § 49 og § 51. Kunngjort 3. januar 2003.

§ 1. Forskriftens formål

Formålet med forskriften er å hindre utslipp av miljøskadelige kjemikalier og å redusere forurensningsmessige ulemper fra virksomhet som rengjør, vasker eller impregnerer oppdrettsnøter.

§ 2. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder virksomhet som rengjør, vasker eller impregnerer hele eller deler av oppdrettsnøter. Rengjøring av not på oppdrettslokaliteten omfattes ikke av forskriften.

Forskriften gjelder ikke utslipp som er nødvendige grunnet pålegg om strakstiltak fra veterinærmyndighetene i forbindelse med sykdomsutbrudd.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

Miljøskadelige kjemikalier: kjemikalier som, hvis de kommer ut i miljøet, vil eller kan representere en øyeblikkelig, langsiktig og/eller forsinket fare for miljøet, jf. kriterier gitt i forskrift av 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier.

Rengjøring av not på oppdrettslokaliteten: både

- a) rengjøring av not uten reimpregnering og uten at noten tas vekk fra merdanlegget, og
- b) grovrengjøring i forbindelse med at noten tas vekk fra merdanlegget.

§ 4. Forbud mot utslipp av miljøskadelige kjemikalier

Det er forbudt å slippe ut miljøskadelige kjemikalier i forbindelse med rengjøring, vask eller impregnering av hele eller deler av oppdrettsnøter.

Forbudet i første ledd omfatter ikke utslipp av kjemikalier i tilsvarende mengder som i inntaksvannet.

§ 5. Krav til utslipp av begroingsrester som ikke inneholder miljøskadelige kjemikalier

Utslipp av begroingsrester som ikke inneholder miljøskadelige kjemikalier, er tillatt dersom det skjer på en slik måte at forurensningen blir ubetydelig.

§ 6. Dokumentasjonsplikt

Virksomheten skal ha dokumentasjon som viser hvordan bestemmelsene i § 4 overholdes.

Dokumentasjonen skal oppbevares i minst fem år.

§ 7. Unntak

Fylkesmannen, eller den departementet bemyndiger, kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forskriften.

§ 8. Tilsyn

Fylkesmannen eller den departementet bemyndiger fører tilsyn med at forskriften overholdes.

§ 9. Klage

Vedtak truffet av fylkesmannen i medhold av forskriften kan påklages til Statens forurensningstilsyn.

§ 10. Tvangsmulkt

For å sikre at bestemmelsene i forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften blir overholdt, kan fylkesmannen eller den departementet bemyndiger, fastsette tvangsmulkt til staten i medhold av § 73 i forurensningsloven.

§ 11. Straff

Ved overtredelse av forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften, kommer forurensningsloven kapittel 10 til anvendelse.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

For virksomheter som er i drift per 1. januar 2003, trer forskriften i kraft 1. juli 2005.

*Kommentarer til forskrift om regulering av utslipp fra vask og impregnering av oppdrettsnøter**Til § 2 Forskriftens virkeområde*

Forskriften gjelder for utslipp fra vask, rengjøring og impregnering av hele eller deler av oppdrettsnøter, ved:
– anlegg uten administrativ/økonomisk tilknytning til oppdrettsbedrifter

- oppdrettsbedriftenes egne anlegg
- mobile vaskeanlegg.

Unntatt fra forskriften er rengjøring av nøter på oppdrettslokaliteten, jf. definisjon i § 2 med kommentarer. Selv om utslippene fra slik rengjøring kan tilføres sedimentene, vil de være relativt begrensede i forhold til utslipp gjennom utlekking mens noten står i sjøen. Myndighetene ønsker gjennom å tillate rengjøring på oppdrettslokaliteten å legge til rette for overgang til teknologi med redusert eller ingen bruk av miljøskadelige kjemikalier og å unngå at unødig store mengder med skjell og annen begroing følger noten når den eventuelt skal rengjøres, vaskes eller reimpregneres utenfor oppdrettslokaliteten. Rengjøring på oppdrettslokaliteten er ikke til hinder for etterfølgende vask og reimpregnering på oppdrettslokaliteten, men utslipp fra vask og reimpregnering vil da være omfattet av forskriften.

Forskriften regulerer alle forurensende utslipp til vann, bl.a. utslipp av impregneringsmidler, vaskemidler, desinfeksjonsmidler, begroingsrester/organisk materiale.

Forskriften fritar ikke fra andre krav gitt av forurensningsmyndighetene etter forurensningsloven, produktkontrollloven og tilhørende forskrifter (f.eks. internkontrollforskriften) eller krav satt av andre myndigheter, som f.eks. kommunale myndigheter, veterinær- og fiskerimyndigheter.

Til § 3 Definisjoner

Definisjonen på miljøskadelige kjemikalier tilsvarer definisjonen i § 3 i forskrift av 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier. De aktuelle stoffene kan, hver for seg eller samlet, ha miljøskadelige effekter ved utslipp til vann som følge av lav nedbrytbarhet, potensiale for bioakkumulering, høy akutt eller kronisk giftighet mv. Kobberforbindelser, f.eks. i form av Cu^{2+} og Cu_2O samt diuron og dichlofluanid er blant de kjemikalier som er miljøskadelige. Det arbeides kontinuerlig med oppdatering av kriteriene for miljøfare og klassifiseringen av kjemikalier. Virksomheten må derfor holde seg oppdatert på hvilke kjemikalier som til enhver tid er relevante i forbindelse med forbudet i § 3 i forskriften.

Rengjøring av not på oppdrettslokaliteten innebærer grovrengjøring i forbindelse med at noten tas vekk fra merdanlegget, eller rengjøring uten at noten fjernes fra selve merdanlegget og at noten blir stående/settes ut i sjøen igjen uten å påføres impregnering. Eksempler på dette er rengjøring av not i sjøen eller rengjøring/tørking på gangbru mellom merdene, bruk av miljøtrommel el. Dersom det benyttes impregneringsmidler uten miljøskadelige kjemikalier og noten i utgangspunktet ikke inneholder miljøskadelige kjemikalier, vil noten uansett kunne rengjøres, vaskes og reimpregneres på oppdrettslokaliteten så langt dette ikke bryter med § 5 i forskriften.

Til § 4 Forbud mot utslipp av miljøskadelige kjemikalier

Første ledd

Forskriften fastsetter et forbud mot utslipp av miljøskadelige kjemikalier innenfor forskriftens virkeområde, dvs. fra:

- rengjøring, spyling, vasking og lignende av oppdrettsnøter, dvs. kobber og andre miljøskadelige kjemikalier som stammer fra impregneringsmidler og vaskemidler
- desinfeksjon, dersom det benyttes midler som inneholder miljøskadelige kjemikalier
- impregneringsprosessen, herunder utslipp til luft, drypp og søl under tørking av nyimpregnerte nøter mv.

Forbudet mot utslipp av miljøskadelige kjemikalier innebærer også at begroingsrester som er blandet med, eller inneholder, miljøskadelige kjemikalier ikke kan slippes ut i miljøet, verken direkte eller indirekte. Dette innebærer at det ikke tillatt å vaske, rengjøre eller på annen måte fjerne begroing fra oppdrettsnøter som er impregnert med miljøskadelige kjemikalier, med mindre det kan dokumenteres at dette ikke tilfører miljøskadelige kjemikalier til miljøet. Rengjøring av nøter på oppdrettslokaliteten er likevel tillatt, jf. § 2 og § 3.

Andre ledd

Blant annet kobber finnes naturlig i svært små mengder i vann. Forbudet mot utslipp av miljøskadelige kjemikalier omfatter ikke stoffer i de mengder som naturlig forekommer i vann som tas inn i vaske- eller renseprosesser (inntaksvann). For å kunne beregne de reelle utslippene (dvs. dokumentere at forbudet i første ledd overholdes), må det foreligge analyser av de relevante kjemikalierne og vannmengdene.

Til § 5 Krav til utslipp av begroingsrester som ikke inneholder miljøskadelige kjemikalier

Denne paragrafen gjelder utslipp av begroingsrester som ikke er blandet med, eller ikke inneholder, miljøskadelige kjemikalier. I praksis gjelder dette dersom nøtene ikke er impregnert eller dersom det benyttes impregneringsmidler og vaske-/desinfeksjonsmidler som ikke inneholder miljøskadelige kjemikalier.

Slike begroingsrester kan slippes ut i sjøen, forutsatt at forurensningen blir ubetydelig. Det betyr at man må unngå utslipp i strandsonen, til poller eller til terskelfjorder med liten resipientkapasitet og ellers unngå at utslippet skaper brukerkonflikter. Hvis dette ikke lar seg gjøre, må utslippet renses og begroingsrestene behandles som avfall.

Ved vask/rengjøring av nøter på oppdrettslokaliteten vil begroingsrestene synke til bunns på stedet, og utslippene vil virke sammen med de øvrige utslipp fra oppdrettsanlegget (försjill, ekskrementer, osv.). Disse utslippene, som består av organisk materiale, må vurderes av fylkesmannen i forbindelse med søknad om tillatelse etter forurensningsloven for oppdrettsanlegg.

*Til § 6 Dokumentasjonsplikt**Første ledd*

Bedriften plikter å dokumentere at bestemmelsene i § 4 overholdes, herunder dokumentere kobbermengder i utslippene. Dersom virksomheten medfører utslipp, må det tas representative prøver av vannet, jf. kommentarene til § 4 andre ledd. Forskrift av 6. desember 1996 nr. 1127 om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (Internkontrollforskriften) gjelder dersom virksomheten har ansatte. Internkontrollforskriften stiller ytterlige krav til dokumentasjon, bl.a. plikter virksomheten å ha oversikt over annet relevant regelverk og fastsette rutiner for hvordan dette overholdes.

Andre ledd

Dokumentasjonen skal oppbevares hos virksomheten og være tilgjengelig for myndighetene ved forespørsel.

*Til § 12 Ikrafttredelse**Andre ledd*

Virksomheter som er etablert og i drift før 1. januar 2003 skal innen 1. juli 2005 oppfylle forskriftens krav. Overgangsperioden er satt for at virksomhetene skal få tid til å planlegge og iverksette nødvendige tiltak.

10. des. Nr. 1670 2002**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi.**

Fastsatt av Helsedepartementet 10. desember 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–8 femte ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 3. januar 2003.

Kapittel I. Regler

§ 1. Det ytes stønad til fysioterapi ved sykdom, skade eller lyte. Det må foreligge henvisning fra lege og behandlingen må være av vesentlig betydning for medlemmets sykdom og funksjonsevne.

Ved henvisning til fysioterapi må legen oppgi nøyaktig diagnose og resultatet av foretatte undersøkelser. Behandlingens hensikt bør angis klart i legens henvisning.

Legen kan i henvisningen selv fastsette eller overlate til fysioterapeuten å foreslå behandlingsform, behandlingstid og hvor mange behandlinger medlemmet skal ha. Når legen har overlatt til fysioterapeuten å utarbeide behandlingsopplegget, skal det sendes til legen straks det er ferdig. Legen skal raskest mulig korrigere den planlagte behandlingen hvis behandlingsopplegget ikke anses hensiktsmessig.

En henvisning gjelder for inntil 24 behandlinger. Dersom det er behov for ytterligere behandling, skal det foreligge ny henvisning fra lege.

Manuell terapi og psykomotorisk behandling kan bare iverksettes etter spesiell henvisning fra legen.

Ved akutt lidelse bør behandlingen påbegynnes innen 3 uker etter at legen har skrevet henvisningen. I andre tilfeller må behandlingen påbegynnes innen 3 måneder.

Etter samtykke fra medlemmet, skal fysioterapeuten oversende epikrise til henvisende lege etter avsluttet behandling.

§ 2. Utgifter til fysioterapi dekkes bare hvis den som gir behandlingen har autorisasjon som fysioterapeut etter lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48, eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd.

Stønad til fysioterapi etter denne forskriften omfatter følgende behandlingsformer:

1. Øvelsesbehandling/bløtvevsbehandling/massasje
2. Pulsatorbehandling
3. Kortbølge/mikrobølge/laser
4. Elektroterapi
5. Ultralyd
6. Traksjonsbehandling
7. Manuell terapi
8. Psykomotorisk fysioterapi
9. Medisinske bad og pakninger
10. Aktiv oppvarming
11. Øvelsesbehandling i grupper
12. Gruppebehandling i basseng.

§ 3. Trygden yter stønad til fysioterapi etter takstene i kapittel II.

Det ytes stønad etter honorartakstene ved behandling for sykdommer som er nevnt i listen i fjerde ledd i denne paragrafen, ved skader og sykdom som går inn under folketrygdloven kapittel 13, se loven § 5–25, og ved behandling av barn under 7 år.

Dersom fysioterapeuten er i tvil om vilkårene for dekning etter honorartakst er oppfylt, kan trygdekontorets tilsagn innhentes før behandlingen starter. Ved yrkesskade må trygdekontorets tilsagn innhentes før behandlingen starter.

Ved følgende sykdommer ytes det stønad etter honorartakstene:

		<i>A. Indremedisin</i>	
<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>		<i>Merknad</i>
1. Kroniske lungelidelser med nedsatt respirasjonskapasitet	a) Astma		Nødvendig thoraxdrenasje hos pasient med sekretstagnasjon kommer i tillegg.
	b) Cystisk fibrose		
	c) Emfysem		
	d) Kronisk obstruktiv bronkitt		
	e) Alvorlig thoraxdeformitet		
	f) Annen kronisk lungelidelse med nedsatt respirasjonskapasitet		
2. Nyrelidelse	a) Uremi med langvarig dialyse		
	b) Annen lidelse med langvarig dialyse		
3. Blødersykdom med leddaffeksjon	a) Hemofili		
	b) von Willebrands sykdom		
4. Hjertelidelse	a) Akutt hjerteinfarkt		Opptrening etter rekvisisjon fra spesialist i indremedisin begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
5. Karlidelse i sentralnervesystemet med nevrologisk utfall	a) Hemiplegi og annen motorisk funksjonsforstyrrelse		
6. Lymfødem	a) Alvorlig primært lymfødem		
	b) Sekundært lymfødem		
		<i>B. Kirurgi</i>	
<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>		<i>Merknad</i>
1. Etter skader	a) Ved brudd		Til punkt 1–3: Begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt. Ved behov for behandling i mer enn én måned.
	b) Ved betydelig skade på muskulatur, ligament eller sene		
2. Inngrep på ledd	Operasjon på		
	a) Ekstremitetsledd		
	b) Ryggvirvelsøylen		
3. Større inngrep for feilfunksjon i bevegelsesapparatet	a) Operasjon på sene		
	b) Operasjon på muskulatur		
	c) Ligamentrekonstruksjon		
	d) Knokkelreseksjon		
4. Store operasjoner på indre organer	a) Hjerteroperasjon		Til punkt 4: Begrenset til 6 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.
	b) Lungeoperasjon		
	c) Stor karoperasjon		
	d) Organtransplantasjon		

		e)	Cancer-glandeltoilett som har ført til funksjonssvikt	
5.	Operasjon på sentralnervesystemet	a)	Alle tilstander med nevrologiske utfall	
6.	Preoperativ behandling	a)	Thoraxoperasjon	Begrenset til 4 uker før operasjonen.
		b)	Stor karoperasjon	
		c)	Organtransplantasjon	
		d)	Ortopediske operasjoner	
7.	Belastningsplager på grunn av	a)	Amputasjon høyere enn fingre og tær	Behandling for arm/skulder/nakkeplager dekkes også fullt ut.
		b)	Varige lammelser	
		c)	Balanse- eller koordinasjonssvikt med varig bruk av krykke eller rullestol	
8.	Urologi	a)	Alvorlige former for blæreekstrofi/-epispadi	Etter henvisning fra spesialist i kirurgi, urologi eller fra tilsvarende spesialavdeling. Både opererte og ikke opererte gis fri behandling.
9.	Brystrekonstruksjon	a)	Cancer mamma	
10.	Immobilisering i sykehus utover 8 uker uten gangfunksjon	a)	Betydelig muskelatrofi og kraftnedsettelse	Etter henvisning fra spesialist i kirurgi, indremedisin, lungemedisin eller tilsvarende spesialavdeling. Begrenset til 3 måneder fra det tidspunkt behandlingen ble påbegynt.

*C. Nevrologi**Sykdom*

1. *Sykdomsgruppe*
Alvorlig organisk sykdom eller skade i sentralnervesystemet med spastiske eller slappe pareser, tremor eller koordinasjonssvikt

- a) Hemiplegi
- b) Paraplegi
- c) Kvadriplegi
- d) Cerebral parese
- e) Multippel sclerose
- f) Parkinsonisme
- g) Amyotrofisk lateralsclerose
- h) Bulbær paralyse
- i) Myelomeningocele
- j) Poliomyelittseqvele
- k) Annen lidelse med tilsvarende nevrologisk utfall

Merknad

Alle alvorlige øvre nevronlidelser med sentral affeksjon får fri behandling. Nedre nevronlesjoner med slappe pareser får fri fysioterapi bare ved multiple affeksjoner.

2. Alvorlig organisk sykdom eller skade med affeksjon av flere spinalnerver a) Multiple lesjoner av røtter, plexus eller perifere nerver. Til punkt 2: Rotaffeksjon ved nucleusprolaps gir bare rett til stønad etter honorartakstene ved operasjon.
3. Alvorlig generalisert polyneuropati b) Guillain-Barré
4. Alvorlig nevrologisk sykdom med muskulær svikt a) Dystrophia myotonica
b) Myotonia congenita
c) Myastenia gravis
d) Progressiv muskeldystrofi
e) Annen nevrologisk lidelse med muskelsvikt
- Til punkt 1–4:
Nødvendig thoraxdrenasje hos pasient med nedsatt respirasjonskapasitet og/eller sekretstagnasjon kommer i tillegg.

D. Pediatri
Sykdom

- Sykdomsgruppe*
1. Alle typer lidelser
2. Funksjonsforstyrrelse i bevegelsesapparatet
- Medfødt eller ervervet:
- a) Aplasi
b) Kontraktur/feilstilling i ledd
c) Calve-Legg-Perthes sykdom
d) Skade i sentralnervesystemet med motorisk funksjonsforstyrrelse
e) Alvorlig bevegelsesforstyrrelse av annen årsak
3. Hørselsdefekt
- a) Døvhets
b) Tunghørthet
- Merknad*
Barn under 7 år
Til punkt 2 og 3:
Barn under 18 år.
- Til bokstav b:
For første behandlingsserie må det foreligge henvisning fra spesialist i øre-nese-hals-sykdommer.

E. Psykiatri
Sykdom

- Sykdomsgruppe*
1. Psykisk lidelse
- a) Psykogen parese med bevegelsesforstyrrelse
b) Etter opphold i psykiatrisk avdeling eller ved henvisning fra poliklinikk i psykisk helsevern
c) Medikamentindusert bevegelsesforstyrrelse
- Merknad*
Til bokstav b:
Begrenset til 6 måneder fra det tidspunktet behandlingen ble påbegynt.

F. Psykisk utviklingshemmede
Sykdom

- Sykdomsgruppe*
1. Psykisk utviklingshemmede
- a) Motorisk funksjonsforstyrrelse
- Merknad*

G. Revmatiske og andre lidelser i ledd og knokler

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
1. Kronisk artritt i flere ledd	a) Rheumatoid artritt b) Bekhterews sykdom c) Reiters sykdom d) Psoriasisartritt e) Yersinaartritt f) Annen kronisk inflammatorisk/infeksiøs eller immunologisk artritt	Til bokstav b: Lidelsen må være påvist ved røntgen eller være entydig klinisk påvist av spesialist.
2. Degenerative leddlidelser	a) Artrose i større vekt bærende ledd (hofte, kne, ankel) b) Artrose i skulderledd	Artrose skal være klinisk og røntgenologisk påvist.
3. Leddplager i forbindelse med svangerskap	a) Bekkenløsning med gangvansker b) Kronisk bekkenleddsyndrom	I svangerskapet og i inntil 6 måneder fra behandlingen ble påbegynt etter fødsel. Til bokstav b: Etter henvisning fra spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering, ortopedi eller revmatologi.
4. Bindevevslidelser	a) LED (SLE) b) Sclerodermi c) Polymyositt/dermatomyositt d) Polyarteritis nodosa og andre utbredte nekrotiserende vaskulitter	
5. Kontraktur i hud eller bløtdeler med affeksjon av ledd	a) Følgetilstand etter brannskade/etseskade b) Følgetilstand etter stråleskade c) Følgetilstand etter infeksjon	Også ved risiko for leddkontraktur.
6. Ryggglidelse med korsettbruk	a) Scoliose	Ved bruk av ramme- og kroppskorsett (ikke spilekorsett) og i 6 måneder etter avvikling.
7. Blødersykdom med leddaffeksjon	a) Hemofili b) von Willebrands sykdom	
8. Sykdommer i knokler	a) Osteogenesis imperfecta b) Osteitis deformans c) Hypofosfatemisk rakitt eller osteomalaci, vitamin D-resistent	

H. Øyesykdommer

<i>Sykdomsgruppe</i>	<i>Sykdom</i>	<i>Merknad</i>
1. Øyelidelse	a) Blindhet b) Svaksynthet	Til bokstav b: Omfatter tilfeller der visusfunksjonen er redusert til 6/18 eller mer med beste korreksjon, eventuelt tilfeller med meget sterkt innskrenket sidesyn (synsfelt).

§ 4. Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, får fysioterapeuten som foretar behandlingen, dekket reiseutgiftene etter folketrygdloven § 5–19.

Reisetillegg ytes etter reglene og takstene i kapittel II, avsnitt F.

§ 5. Det vil i alminnelighet ikke bli ytt stønad til fysioterapi som foregår i henvisende leges eget institutt, eller i et institutt som legen har økonomiske interesser i.

§ 6. Trygden kan inngå avtale med en fysioterapeut om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2 andre ledd. Fysioterapeuten har da ikke rett til å kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere regler for direkte oppgjør.

§ 7. Ved krav om stønad til fysioterapi skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra fysioterapeuten.

Fysioterapeuten skal utstede regning på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket. Regningen må, foruten diagnose, takstkode og dato for utførte behandlinger, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet.

Kapittel II. Takster

A. Undersøkelse, individuell øvelsesbehandling, elektroterapi m.m.

		Honorartakster	Refusjonstakster	Egenandel
		Kr	Kr	Kr
1a	Undersøkelse	315,–	225,–	90,–
1b	Undersøkelse hos fysioterapeut med godkjent videreutdanning i manuell terapi eller psykomotorisk fysioterapi og ved undersøkelse av barn under 12 år	420,–	330,–	90,–
1c	Tillegg ved undersøkelse i samband med utforming av individuell plan eller tverrfaglig utredning av rehabiliteringspasient	30,–	30,–	0,–

Merknad:

Takst 1 kan brukes:

- Når legen ønsker å få pasienten vurdert/undersøkt av fysioterapeut. Det ytes stønad etter honorartakst.
- Ved igangsettelse av et behandlingsopplegg. Undersøkelsen går inn i det antall behandlinger henvisningen gjelder for.

			Honorartakster	Refusjonstakster	Egenandel
			Kr	Kr	Kr
2.	Øvelsesbehandling/bløtvevsbehandling/massasje i				
	a)	20 minutter	75,–	23,–	52,–
	b)	30 minutter	125,–	50,–	75,–
	c)	40 minutter	145,–	52,–	93,–
	d)	50 minutter	215,–	215,–	0,–
	e)	60 minutter	270,–	150,–	120,–
	f)	90 minutter	395,–	235,–	160,–
	g)	Tillegg for bruk av spesialkonstruert utstyr i forbindelse med medisinsk treningsterapi eller slyngeterapi	20,–	20,–	0,–

Merknader:

Råd og praktisk veiledning i tilknytning til behandlingsopplegget er inkludert i taksten.

Takst 2b og 2c kan også benyttes til bindevevsmassasje.

Takst 2d gjelder for behandling av pasienter med poliomyelitt, cerebral barneparese, multipel sclerose eller lignende varige lidelser/følgetilstander med tilsvarende behandlingsmessige problemer, samt ved hemofili og ved behandling av blinde barn. Det ytes stønad etter honorartakst, jf. § 3.

Takst 2e kan benyttes ved behandling av

- barn med motoriske utviklings- eller funksjonsforstyrrelser,
- personer med psykisk utviklingshemming,
- pasienter med større skader eller større fysiske funksjonsforstyrrelser,
- pasienter med lymfødem,
- pasienter med større fysiske funksjonsforstyrrelser på psykiatrisk/psykosomatisk grunnlag.

Takst 2f kan benyttes ved behandling av

- barn med motoriske utviklings- eller funksjonsforstyrrelser når det i forbindelse med behandlingen skal gis veiledning til foreldre, barnehagepersonell eller skolepersonell,

- pasienter med lymfødem når det i forbindelse med lymfedrenasje er nødvendig med bandasjering eller tilpassing av strømper.

For å utløse takst 2g må treningsrommet inneha spesialkonstruert utstyr både for medisinsk treningsterapi og slyngeterapi.

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
3a Pulsatorbehandling, en ekstremitet	55,–	20,–	35,–
3b Tillegg for ytterligere ekstremitet	28,–	11,–	17,–
4 Kortbølge, mikrobølge, laser	52,–	32,–	20,–
5a Elektroterapi, ett område	48,–	8,–	40,–
5b Tillegg for ytterligere område	24,–	4,–	20,–

Merknad:

Taksten kan benyttes ved behandling med strøm uavhengig av bølgelengde og svingetall: Galvanisk, faradisk og diadynamisk strøm, transcutan nervestimulering, interferensstrøm og iontoforese.

Ved utprøving av transcutan nervestimulering for kronisk smertetilstand kan det ytes stønad for inntil seks behandlinger etter rekvisisjon fra spesialavdeling for den sykdom som er årsak til smerten eller fra sykehusavdeling/spesialist innen nevrofysiologi, nevrologi, nevrokirurgi eller fysikalsk medisin.

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
6a Ultralyd, ett område	45,–	15,–	30,–
6b Tillegg for ytterligere område	22,–	7,–	15,–
7 Traksjonsbehandling			
a) i benk for ryggen	62,–	10,–	52,–
b) i slynge for nakken	58,–	10,–	48,–
8 Manuell terapi	202,–	87,–	115,–

Merknad:

Manuell terapi omfatter også enhver form for varme og annen forutgående behandling.

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av en person med godkjent videreutdanning i manuell terapi.

Det ytes stønad ved behandling av fysiologiske leddforbindelser i hele kroppen for inntil 12 behandlinger. Stønad til ytterligere behandlinger kan bare tilstås etter fornyet medisinsk erklæring fra behandlende lege, eventuelt fra sykehuslegen.

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
9 Psykomotorisk fysioterapi, i inntil 60 minutter	410,–	280,–	130,–

Merknad:

Det er et vilkår for rett til stønad at behandlingen utføres av en person med godkjent videreutdanning i psykomotorisk fysioterapi.

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
10 Veiledet trening, minst 1/2 time	33,–	33,–	0,–

Merknad:

Taksten kan benyttes når pasienten, mellom de individuelle behandlingene og i løpet av behandlingsperioden, trener på instituttet etter et individuelt tilpasset treningsprogram. Det forutsettes at fysioterapeuten er tilgjengelig for råd og veiledning. Det er et vilkår for rett til stønad at pasienten har dekning etter honorartakst, jf. § 3. Treningen regnes ikke som en behandling og kommer i tillegg til de 24 behandlingene henvisningen gjelder for.

B. *Medisinske bad, pakninger, aktiv oppvarming*

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
20 Medisinske bad	48,-	6,-	42,-
21 Varme-/kuldepakninger	12,-	2,-	10,-
22 Aktiv oppvarming ved bruk av ergometersykkel, tredemølle mv.	24,-	2,-	22,-

C. *Øvelsesbehandling i grupper*

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
30 Øvelsesbehandling i grupper på inntil 10 personer i 60 minutter			
a) For de første fem personer, pr. pasient	95,-	32,-	63,-
b) For de neste fem (6–10) personer, pr. pasient	63,-	0,-	63,-
31 Gruppebehandling i basseng med inntil 10 personer i 60 minutter			
a) For de første fem personer, pr. pasient	95,-	32,-	63,-
b) For de neste fem (6–10) personer pr. pasient	63,-	0,-	63,-
32 Medisinsk treningsterapi i grupper på inntil fem personer i minst 60 minutter, pr. pasient	102,-	42,-	60,-
33 Øvelsesbehandling i grupper på inntil 10 personer i 90 minutter			
a) For de første fem personer, pr. pasient	145,-	50,-	95,-
b) For de neste fem (6–10) personer, pr. pasient	95,-	0,-	95,-
34 Øvelsesbehandling i gruppe på inntil 4 barn under 12 år i 60 minutter, pr. pasient	160,-	160,-	0,-

*Merknader til punkt C**Merknad 1:*

Utgifter til øvelsesbehandling i grupper dekkes på følgende vilkår:

1. Medlemmet må ha vært til individuell undersøkelse og/eller behandling.
2. Pasientgruppen må ikke overstige ti personer.

Merknad 2:

Det ytes stønad til gruppebehandling i basseng når det fra lege foreligger erklæring om at øvelser i vann må anses gunstig for pasientens funksjonsevne og behandlingen ikke kan gjennomføres uten at fysioterapeuten er til stede.

Merknad til punkt A, B og C:

Det kan rekvireres flere enn fire behandlingsformer på samme rekvisisjon, men det ytes ikke stønad for mer enn inntil tre individuelle behandlingsformer og en gruppebehandling samme dag, eventuelt for to gruppebehandlinger, herav en i basseng.

D. *Behandling av pasient over 70 år/rullestolbruker*

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
40 Tillegg for undersøkelse og/eller behandling av pasient over 70 år/rullestolbruker	18,-	18,-	0,-

E. *Samarbeidsmøte*

	<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
50a Møtegodtgjørelse med reisetid når fysioterapeuten deltar i samarbeid med annet helse- og sosialfaglig personell som ledd i et behandlings- eller rehabiliteringsopplegg for enkeltpasienter, herunder i basisteam. Beregnes for arbeid i inntil en halv time.	155,-	155,-	0,-

	Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglige medisinske sentra og lignende			
50b	Senere pr. påbegynt halvtime	155,-	155,-	0,-

Merknad:

Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter. Samarbeidet kan omfatte diagnostisering, kartlegging av rehabiliteringsbehov, utarbeiding og oppfølging av rehabiliteringsplan, vurdering av funksjonsnivå, tilrettelegging av miljø mv. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke pr. pasient. Skyssgodtgjørelse kan kreves i tillegg.

Taksten kan også brukes når møtet foregår over telefon. Møtet må være planlagt.

		<i>Honorartakster</i>	<i>Refusjonstakster</i>	<i>Egenandel</i>
		<i>Kr</i>	<i>Kr</i>	<i>Kr</i>
51	Telefonsamtale/skriftlig kommunikasjon om enkeltpasient med lege, fysioterapeut i andrelinjetjenesten, kommunal helse- og sosialtjeneste (pleie- og omsorgstjeneste, helsestasjon, skolehelsetjeneste og sosialkontor) og bedriftshelsetjeneste	32,-	32,-	0,-

Merknad:

Taksten kan ikke benyttes for kommunikasjon med rekvirerende lege ved oppstart av behandlingsserien.

F. Behandling i pasientens hjem m.m.

1. Ved behandling i pasientens hjem ytes det et tillegg til behandlingstakstene på 70 kr.

Tillegget gis også ved behandling av barn, eldre, funksjonshemmede og kronisk syke i barnehage, skole og dagsenter. Det er et vilkår at pasienten ikke kan møte i fysioterapeutens institutt uten spesielt transportmiddel og/eller ledsager.

2. I tillegg til dette ytes det reisetillegg etter følgende satser:

a.	Reise pr. kilometer med bil, motorsykkel, tog	kr	5,-
b.	Reise med annet transportmiddel (herunder til fots) for hver påbegynte halvtime	kr	45,-

3. I byer og bymessig bebygde strøk hvor det er innført fast skyssstillegg, ytes det et fast reisetillegg i stedet for reisetillegg som nevnt i tredje ledd punkt 1.

Merknad:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Det regnes bare for reise på billigste måte.

Ved beregning av veglengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste hele antall kilometer.

Veglengden regnes fra fysioterapeutens kontor (bolig), men skjer utreisen fra et midlertidig oppholdssted, regnes fra dette hvis reisen derfra til pasienten er kortere.

Ved hjemmebehandling under fast kontordagsreise regnes reisetillegg bare for det antall kilometer som fysioterapeuten reiser ekstra i anledning av hjemmebehandlingen.

G. Tillegg for ubekvem arbeidstid

Ved behandling av cystisk fibrose, artogryfose, congenit, myopati, mrb duchenne og spinal muskeltrofi ytes det et tillegg til takstene når pasienten har behov for øyeblikkelig hjelp på ubekvem arbeidstid.

Tillegget kan også ytes når det foreligger en varig lidelse eller følgetilstand som anfallsmessig/periodevis kan medføre livstruende åndedrettsbesvær der fysioterapi anses å være adekvat behandlingstiltak.

Tillegget settes til 75 prosent av summen av behandlingstaksten og eventuelt reisetillegg og hjemmebehandlingstillegg.

Med ubekvem arbeidstid menes tidsrommet mellom klokken 1800 og klokken 0800, eller mellom klokken 1400 dagen før søn- og helligdager og klokken 0800 følgende arbeidsdag, samt på offisielle høytidsdager.

Dersom fysioterapeuten har henlagt sin vanlige arbeidstid til disse tidspunktene, ytes ikke tillegget.

Kapittel III. Tilskott til fellesformål for fysioterapeuter

Til fondet for videre- og etterutdanning av fysioterapeuter yter trygden et tilskott svarende til 1,5 prosent av de utgifter trygden har til fysioterapi.

Tilskottet betales av Rikstrygdeverket til Norsk Fysioterapeutforbund med et passende beløp hvert kvartal og med endelig avregning ved årets utgang.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003. Fra samme dato oppheves forskrift av 20. juni 2002 nr. 722 om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi fastsatt med hjemmel i folketrygdloven § 5–8 femte ledd og § 22–2 andre ledd.

10. des. Nr. 1671 2002

Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 10. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 andre og fjerde ledd, jf. § 4, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312 og delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I generell forskrift av 8. juli 1983 nr. 1252 for produksjon og frambud m.v. av næringsmidler gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Forskriften omfatter ikke primærproduksjon av landbruksprodukter.

§ 2 nr. 9 skal lyde:

9. *Lett bederelig næringsmiddel*: næringsmiddel som på grunn av mikrobiologisk eller enzymatisk aktivitet kan bli helseskadelig eller få vesentlig nedsatt hygienisk kvalitet allerede ved kortvarig lagring ved romtemperatur.

§ 2 nr. 10 oppheves.

Overskriften til kapittel V skal lyde:

V. Meldingsplikt og godkjenningsplikt

§ 13 og § 14 skal lyde:

§ 13. Meldingsplikt

Enhver som vil drive næringsmiddelvirksomhet skal på forhånd melde fra om dette til tilsynsmyndigheten der virksomheten skal finne sted. Meldingen skal inneholde opplysninger om virksomhetens navn og adresse, hvem som er ansvarlig for virksomheten, hvilke aktiviteter virksomheten skal omfatte og andre opplysninger som er nødvendige for å beskrive virksomhetens art og omfang. Endringer i disse opplysningene skal også meldes til tilsynsmyndigheten.

§ 14. Godkjenningsplikt

1. Enhver som vil drive næringsmiddelvirksomhet i form av produksjon, pakking og import av næringsmidler, samt lagring av næringsmidler engros, eller som første mottakssted ved import av næringsmidler,¹ skal ha virksomheten godkjent.

Godkjenning er også nødvendig ved tilberedning, bearbeiding, lagring, transport og frambud mv. av lett bederelige næringsmidler.

Kravet om godkjenning gjelder ikke dersom frambudet er i en form som ikke representerer videre helsemessig risiko, for eksempel oppvarming av ferdig tilberedte næringsmidler som pøser, hamburgere mv. når virksomheten er av kortvarig karakter og varmebehandlingen skjer i samband med frambudet, og salg av emballert spiseis i detaljutsal. Ved tvil avgjør tilsynsmyndigheten om det skal kreves godkjenning.

Utøves samme virksomhet ved bruk av flyttbare innredninger eller mobil handel i flere tilsynsområder, er det tilstrekkelig at virksomheten er godkjent i tilsynsområdet hvor den har sin hjemmeadresse. Slik virksomhet skal også meldes til tilsynsmyndigheten i de områder hvor frambudet for øvrig skal skje, jf. § 13.

2. For at godkjenning skal gis, skal virksomheten kunne oppfylle kravene til hygiene i næringsmiddeloggivningen. Ved godkjenning kan det videre stilles nødvendige vilkår for en hygienisk behandling av næringsmidlene, herunder krav til lokaler, innredning, utstyr, vareutvalg, emballering, arbeidsrutiner, håndtering mv. og til at virksomheten har styring med kritiske punkter, jf. forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddeloggivningen § 5a.

3. Ved nyetableringer og større endringer, bygningsmessig eller driftsmessig, skal planene være godkjent på forhånd. Søknad om godkjenning må inneholde oversiktlig tegning og detaljert beskrivelse av lokaler, innredning og utstyr som er av betydning for en hygienisk behandling av næringsmidlene. Virksomhetens art og omfang må også beskrives.

¹ Forskrift av 23. desember 1998 nr. 1471 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse innen EØS, og av ikke-animalske næringsmidler fra tredjeland.

Ny § 14a skal lyde:

§ 14a. Internkontroll

Godkjenningspliktige virksomheter skal etablere internkontroll i henhold til forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddellovgivningen. Næringsmiddelvirksomhet som ikke er godkjenningspliktig, skal oppfylle kravet til styring med eventuelle kritiske punkter i forskrift av 15. desember 1994 nr. 1187 om internkontroll for å oppfylle næringsmiddellovgivningen § 5a.

§ 15 skal lyde:

Tilsynsmyndigheten kan trekke tilbake godkjenningen for hele eller deler av virksomheten, dersom vesentlige forhold i vilkårene for godkjenningen eller vesentlige krav i næringsmiddellovgivningen ikke overholdes.

Godkjenningen faller bort dersom virksomheten flyttes eller endres uten at tilsynsmyndigheten har godkjent forholdet.

§ 22, § 23, § 24, § 25 og § 26 skal lyde:

§ 22. Opplysningsplikt

Den som er ansvarlig for næringsmiddelvirksomhet, plikter på anmodning fra tilsynsmyndigheten, å legge fram de opplysninger tilsynsmyndigheten finner nødvendige for å gjennomføre sine tilsynsoppgaver.

§ 23. Adgang til virksomheten og nødvendig dokumentasjon

Tilsynsmyndigheten har til enhver tid adgang til samtlige lokaler og transportmidler. Når de vurderer det som nødvendig for tilsynsarbeidet, kan tilsynspersonalet ta ut prøver og foreta annen nødvendig dokumentasjon av forholdene i bedriften. Tilsynspersonalet avgjør hvilken dokumentasjon som er nødvendig. Ulike dokumenteringsformer kan være fotografering, fotokopiering, avskrift mv.

Tilsynspersonalet plikter på anmodning å framlegge legitimasjon.

§ 24. Stenging

Finner tilsynsmyndigheten at næringsmiddelvirksomhet drives på en måte som kan medføre at produkter blir helseskadelige, kan tilsynsmyndigheten påby hele eller deler av virksomheten stengt.

§ 25. Omsetningsforbud og beslag

1. Når det produseres, pakkes, lagres, frambyes eller importeres næringsmidler som kan representere en helsefare, kan tilsynsmyndigheten forby varene frambytt eller beslaglegge varene. Beslag eller omsetningsforbud skal omfatte alle enheter av samme produksjonsserie med mindre det er grunn til å anta at enhetene er forskjellige med hensyn til de forhold som ligger til grunn for beslaget, og de med rimelig innsats kan underkastes individuell bedømmelse.

Når det nedlegges omsetningsforbud eller tas beslag i næringsmidler som også frambyes i andre tilsynsområder, skal tilsynsmyndigheten snarest ta kontakt med Statens næringsmiddeltilsyn.

Tilsynsmyndigheten skal føre liste over beslaglagte varer med angivelse av varens eier, tidspunkt for beslaget og grunnlaget for beslaget.

Næringsmidler som er forbudt frambytt, kan merkes eller farges for å hindre at varene frambyes.

2. Et næringsmiddel kan representere en helsefare når:

- 2.1 det på grunn av innhold av fysikalske, kjemiske eller mikrobiologiske komponenter kan forårsake sykdom, framkalle forgiftning eller på annen måte kan utløse helseskade.
- 2.2 det er produsert eller behandlet av en person som under produksjonen eller behandlingen led av, eller med grunn kunne mistenkes for å lide av smittsom sykdom eller føre med seg slik smitte eller forurensning at det av den grunn kan være skadelig å innta næringsmidlet.
- 2.3 kvaliteten er vesentlig redusert pga. bederelse eller andre forhold som kan representere en fare.
- 2.4 det er produsert under så dårlige produksjonshygieniske forhold at tilsynsmyndigheten antar at produktene representerer en helsefare.

I tvilstilfelle avgjør Statens næringsmiddeltilsyn om et næringsmiddel representerer en helsefare.

§ 26. Tilsyn og vedtak

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som er av regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler.

Tilsyn- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak med øvrige virksomheter.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.
Helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

11. des. Nr. 1672 2002

Forskrift om endring i forskrift til lov om kirkegårder, kremasjon og gravferd (gravferdsloven).

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 11. desember 2002 med hjemmel i lov av 7. juni 1996 nr. 32 om kirkegårder, kremasjon og gravferd (gravferdsloven) § 2, § 4, § 25 og § 26. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 10. januar 1997 nr. 16 til lov om kirkegårder, kremasjon og gravferd (gravferdsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Kommunen skal sørge for at det er tilstrekkelig areal til kirkegård og at slikt areal reguleres etter kap. VII i plan- og bygningsloven av 14. juni 1985 nr. 77. Regulert areal til ny kirkegård eller kirkegårdsutvidelse skal om mulig også omfatte en buffersone mellom kirkegårdsareal og naboskap, og det bør dessuten foretas hensiktsmessig støyskjerming. Bispedømmerrådet skal som statlig fagmyndighet ha anledning til å uttale seg før kommunen gjør vedtak, jf. plan- og bygningsloven kap. VI og VII.

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Dersom hensynet til kirkegårdsdriften gjør det nødvendig, kan hele eller deler av kirkegård stenges midlertidig for gravlegging. Berørte rettighetshavere skal så langt det er mulig varsles skriftlig i god tid og senest tre uker før slik stenging iverksettes. Bestemmelsen i § 11 første ledd gjelder tilsvarende ved midlertidig stenging.

§ 6 skal lyde:

Ved anlegg og utvidelse av kirkegård kreves byggetillatelse og ferdigattest etter plan- og bygningslovens bestemmelser. Godkjenning av eller uttalelse om kirkegårdsplanen fra bispedømmerrådet skal følge byggesøknaden. Ferdig opparbeidet kirkegårdsareal skal godkjennes av bispedømmerrådet før det tas i bruk. Bispedømmerrådet skal påse at det foreligger kommunal ferdigattest og erklæring fra kirkelig fellesråd om at kirkegården er ferdigstilt i henhold til planene.

§ 12 tredje ledd skal lyde:

Tidligere benyttet grav kan bare brukes på nytt når det ikke finnes annet enn grove knokler og kisterester etter tidligere gravlegging. Slike rester skal graves ned i bunnen av graven før ny gravlegging. Verdigjenstander som er gravlagt med en avdød og som ikke er å regne som løse kulturminner etter lov om kulturminner av 9. juni 1978 nr. 50 § 12, skal graves ned på tilsvarende måte.

§ 19 annet ledd første punktum skal lyde:

Gravregister omfattes av lov av 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven), og retten til innsyn i registret reguleres i lovens § 18.

§ 21 nytt annet ledd skal lyde:

Kirkelig fellesråd kan gi tillatelse til at navn på person påføres gravminne på en eksisterende grav et annet sted enn der vedkommende er gravlagt. Navnet må da fjernes fra det opprinnelige gravminnet.

§ 21 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 24 skal lyde:

Stående gravminne i stein skal festes til fundament i stein med to 15 cm lange og 12 mm tykke syrefaste bolter.

Fundament skal ha en form og en størrelse som forhindrer at gravminnet kan veltes og skal i bunnen ha en anleggsflate som er dobbelt så bred som gravminnets tykkelse. Gravminne som er mer enn 60 cm høyt skal ha en fundamentdybde som utgjør minst 20% av gravminnets høyde over bakken. Fundament skal ikke være synlig over bakken.

Når særlige grunner tilsier det, kan kirkelig fellesråd skjerpe eller lempe kravene etter denne paragrafen.

§ 29 annet ledd skal lyde:

Kiste skal være forarbeidet av trevirke. Den skal ikke være lengre enn 230 cm, bredere enn 80 cm og høyere enn 60 cm inkludert håndtak og føtter. Det skal være minst fire føtter med høyde 5 cm.

§ 31 første ledd skal lyde:

Materialer til bruk i askeurne skal være nedbrytbare i jord innen den fredningstid som gjelder for kirkegården, og urnen skal være av slik kvalitet at den tåler vanlig håndtering og forsendelse i posten.

§ 32 skal lyde:

I krematorium skal det bare kremeres lik etter mennesker. Bare ett lik skal kremeres av gangen med mindre særlige grunner tilsier noe annet. Uten særskilt tillatelse fra krematoriets daglige leder kan ikke andre enn krematoriets tilsatte være tilstede ved kremasjon.

§ 38 skal lyde:

Kirkelig fellestråds myndighet etter forskriftene kan delegeres til daglig leder av fellestrådetts virksomhet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

12. des. Nr. 1673 2002

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor.

Fastsatt av Helsedepartementet 12. desember 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–9 og § 22–2. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 331 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Stønad ytes bare dersom den som gir behandlingen har autorisasjon som kiropraktor etter lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48, eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd.

§ 5 skal lyde:

Stønad gis for opptil ti behandlinger pr. år. Trygdekontoret kan i særlige tilfeller etter begrunnet søknad fra kiropraktoren gi stønad til ytterligere fire behandlinger.

Stønaden er 45 kroner pr. behandling.

For undersøkelse ved igangsetting av et behandlingsopplegg ytes en stønad med 90 kroner. Stønaden omfatter eventuell behandling under samme konsultasjon. Det kan ytes stønad for inntil én undersøkelse per behandlingsserie, og undersøkelsen inngår i det rekvirerte antall behandlinger. Når taksten brukes, skal det sendes skriftlig tilbakemelding til henvisende lege.

Utgifter til røntgenundersøkelser som en kiropraktor har rekvirert fra et offentlig sykehus eller et godkjent røntgeninstitutt, dekkes etter forskrifter og takster for legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak og forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege og i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter. Utgiftene dekkes også for pasienter som ikke er henvist fra lege.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1674 2002

Midlertidig delegering av myndighet til Avinor AS etter luftfartsloven § 7–4, § 7–29 og § 15–3.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 7–29 og § 15–3. Kunngjort 3. januar 2003.

I

Med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 7–29 og § 15–3 gis Avinor AS myndighet til å sertifisere, autorisere og tildele rettigheter i henhold til følgende forskrifter:

- Forskrift av 12. august 1986¹ om oppnåelse og opprettholdelse av autorisasjon for utøvelse av lokal flygeinformasjonstjeneste (AFIS).
- Forskrift av 10. mai 1993 nr. 339 for oppnåelse og opprettholdelse av sertifisering og autorisasjon som flygeleder.
- Forskrift av 30. juni 1994 nr. 707 for oppnåelse og opprettholdelse av autorisasjon for utøvelse av lokal flygeinformasjonstjeneste (HFIS) ved innretning på norsk kontinentalsokkel.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2003 og er gyldig frem til 31. desember 2003.

17. des. Nr. 1675 2002**Vedtak om opphevelse av diverse delegeringsvedtak til Luftfartsverket etter luftfartsloven.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3. Kunnngjort 3. januar 2003.

I

Samferdselsdepartementet opphever med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–3:

- Vedtak av 5. januar 2001 nr. 9 om delegering av myndighet til Luftfartsverket.
- Vedtak av 1. november 2000 nr. 1090 om delegering av myndighet til Luftfartsverket etter luftfartsloven § 15–3.
- Vedtak av 10. desember 1999 nr. 1280 om delegering av myndighet til Luftfartsverket etter luftfartsloven vedrørende utstyr til lufttrafikkstyring.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1676 2002**Forskrift om omsetning mv. av naturlegemidler og visse reseptfrie nikotinholdige legemidler utenom apotek.**

Fastsatt av Helsedepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 16 fjerde ledd. Kunnngjort 3. januar 2003.

*I***§ 1. Anvendelsesområde. Definisjoner**

Denne forskrift gjelder omsetning, lagring, tilbaketrekking mv. av reseptfrie legemidler fra andre utsalgssteder enn apotek:

- a) som er godkjent av Statens legemiddelverk etter retningslinjer for godkjenning av naturlegemidler 21. januar 1994 (naturlegemidler), og
- b) med innhold av nikotin til bruk ved røykeavvenning (nikotinholdige legemidler).

§ 2. Omsetning og informasjon

Legemidler som nevnt i § 1 kan omsettes fra virksomhet som er godkjent for frambud av næringsmidler. Dette gjelder likevel ikke naturlegemidler godkjent til bruk på dyr.

Med omsetning menes kjøp og salg uavhengig av om det ytes vederlag.

Nikotinholdige legemidler kan bare selges til personer over 18 år. Salg av nikotinholdige legemidler til forbruker kan bare foretas av personer over 18 år. Dette gjelder likevel ikke hvis en person over 18 år har daglig tilsyn med salget.

Ved behov for veiledning om bruk av legemidlene eller valg mellom disse skal kunden henvises til lege eller apotek.

Sosial- og helsedirektoratet kan pålegge virksomheten å ha skriftlig tilleggsinformasjon om røykeavvenning og nikotinholdige legemidler lett tilgjengelig for publikum.

§ 3. Særskilt ansvarlig

Virksomheter som omsetter naturlegemidler og nikotinholdige legemidler, skal ha en særskilt ansvarlig for disse varegruppene. Virksomheten må på forespørsel dokumentere hvem som er særskilt ansvarlig. Statens legemiddelverk kan stille nærmere krav om kompetanse for den særskilt ansvarlige.

§ 4. Innkjøp

Legemidlene må kjøpes fra grossister godkjent i henhold til legemiddeloven § 15, jf. forskrift av 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler.

Kravene til sortimentsbredde, landsdekning og leveringstid i forskrift om grossistvirksomhet § 4 gjelder ikke for:

- a) naturlegemidler, og
- b) nikotinholdige legemidler som omfattes av denne forskriften dersom legemidlene kjøpes av andre utsalg enn apotek.

§ 5. Oppbevaring og frambud

Legemidlene skal oppbevares adskilt fra andre varer i skap eller hyller.

Legemidlene skal lagres forsvarlig slik at de ikke forringes og må ikke utsettes for direkte sollys eller store temperatursvingninger.

Nikotinholdige legemidler med innhold av mer enn 2 mg nikotin per bruksferdig dose skal utleveres av betjeningen og oppbevares utilgjengelig for kunden.

Statens legemiddelverk kan gi nærmere retningslinjer for oppbevaring av naturlegemidler og nikotinholdige legemidler, herunder krav til dokumentasjon av rutiner og andre forhold av betydning for oppbevaring.

§ 6. *Tilbaketrekking*

Legemidlene skal kunne trekkes tilbake av den godkjente grossisten dersom tilbaketrekking fra markedet skulle være nødvendig ut fra konstaterte feil eller ved mistanke om feil ved produktene, jf. forskrift av 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler § 9. Salgsstedene må kunne dokumentere prosedyrer i forbindelse med tilbaketrekking av legemidlene.

§ 7. *Reklame*

Reklame for naturlegemidler og nikotinholdige legemidler må være i overensstemmelse med forskrift av 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) kapittel 13.

Bruk av påminnelserklame (reminders) for legemidler eller andre markedsføringstiltak som tar sikte på å fremme tilfeldige kjøp av legemidler, er forbudt.

§ 8. *Straff*

Overtrudelse av denne forskrift straffes etter lov av 4. desember 1993 nr. 132 om legemidler m.v. § 31.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

II

Forskrift av 9. april 1996 nr. 367 om omsetning m.v. av naturlegemidler utenom apotek oppheves fra 1. januar 2003.

17. des. Nr. 1677 2002

Forskrift om endring i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler.

Fastsatt av Helsedepartementet 17. desember 2002 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 18. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

§ 13 skal lyde:

Grossister kan bare selge legemidler til:

1. Apotek.
2. Tilvirkere med tillatelse etter § 12 i lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven).
3. Importører og tilvirkere som i medhold av legemiddeloven § 14 og § 16 har tillatelse til å selge samme vare.
4. Sykehjem som inngår i den kommunale helsetjenesten.
5. Offentlige og offentlig godkjente laboratorier og vitenskapelige institusjoner og andre lignende institusjoner eller bedrifter, etter Statens legemiddelverks nærmere bestemmelse.
6. Andre godkjente grossister.
7. Sykehus, for de varegrupper som er fastsatt av Statens legemiddelverk etter retningslinjer fra Helsedepartementet.
8. Andre helseinstitusjoner enn kommunale sykehjem for de varegrupper som er fastsatt av Statens legemiddelverk etter retningslinjer fra Helsedepartementet.
9. Sluttbruker av legemiddelet, for de varegrupper som er fastsatt av Statens legemiddelverk.
10. Kjøpmenn som i medhold av lov om legemidler § 16 har tillatelse til å selge legemidler.

Når særlige grunner foreligger, kan Statens legemiddelverk gjøre unntak fra denne bestemmelse.

§ 28 første ledd skal lyde:

Avgiftspliktig omsetning er:

- a) grossistens netto legemiddelsalg til apotek og andre som selger legemidler til allmennheten samt sluttbrukere av legemidler i avgiftsåret, avrundet nedover til nærmeste 100 kr, og
- b) apotekets netto legemiddelkjøp fra utenlandsk grossist, med fradrag for kjøp av varer som nevnt i annet ledd bokstavene c og d.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1678 2002**Forskrift om krav til helse for personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (helsekravforskriften).**

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunngjort 3. januar 2003.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder den som driver jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.

Kravene i forskriften omfatter personell som utfører følgende arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten:

- a) utfører trafikkstyring,
- b) framfører rullende materiell,
- c) utfører eller leder skifting,
- d) utfører trafikksikkerhetsoppgaver om bord i tog, herunder beredskapsoppgaver,
- e) har sikkerhetsansvar ved arbeid og aktivitet i og ved spor,
- f) bedømmer den trafikksikkerhetsmessige tilstanden til rullende materiell i operativ drift og kjørevei i forhold til tekniske funksjoner.

§ 2. Vilkår for å utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1

Den som skal utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 må ha gjennomført helseundersøkelse i henhold til kapittel 2 og oppfylle kravene til helse i kapittel 3.

§ 3. Informasjonsplikt for virksomheten og personellet

Den som driver jernbanevirksomhet skal informere personell som utfører arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 om kravene i denne forskriften. Virksomheten skal pålegge dette personellet å informere virksomheten om sin egen helsetilstand dersom han eller hun er kjent med eller mistenker at helsetilstanden er blitt endret slik at kravene ikke lenger er oppfylt.

§ 4. Generelt om helseundersøkelser

Den som driver jernbanevirksomhet har ansvar for at helseundersøkelser etter denne forskriften gjennomføres. Formålet med undersøkelsene skal være å identifisere forhold som innebærer at kravene til helse i kapittel 3 ikke er oppfylt.

Helseundersøkelser skal foretas av en lege og utføres etter særskilt skjema fastsatt av Statens jernbanetilsyn. Legen skal oppbevare det utfylte skjemaet til nytt utfylt skjema foreligger eller til det ikke lenger antas å bli bruk for det.

Etter hver helseundersøkelse skal legen utarbeide en attest, hvor det skal fremgå om den undersøkte oppfyller kravene til helse i kapittel 3. Attesten skal sendes til virksomheten. Virksomheten skal oppbevare attesten til ny attest foreligger eller til det ikke lenger antas å bli bruk for den.

*Kapittel 2. Helseundersøkelse***§ 5. Helseundersøkelse**

Den som skal utføre eller opplæres til arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 skal gjennomgå en helseundersøkelse. Undersøkelsen kan tidligst utføres seks måneder før arbeidet eller opplæringen begynner.

§ 6. Ny helseundersøkelse ved gjenopptagelse av arbeidsoppgaver som nevnt i § 1

Den som ikke lenger utfører arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 fordi vilkårene i § 2 ikke er oppfylt, skal gjennomgå en ny helseundersøkelse før arbeidsoppgavene gjenopptas.

§ 7. Nærmere vurdering ved langvarig sykemelding eller gjentatt korttidsfravær

Dersom den som skal utføre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 har hatt sammenhengende sykemelding i mer enn 4 uker eller har hatt gjentatt korttidsfravær, skal det vurderes nærmere hvorvidt arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafikksikkerheten.

Dersom det er tvil om arbeidsoppgavene fortsatt kan utføres uten fare for trafikksikkerheten skal en lege konfereres.

§ 8. Eventuell ny helseundersøkelse ved endring av arbeidsoppgaver som nevnt i § 1

Dersom den som utfører arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 går over til andre arbeidsoppgaver som nevnt i § 1, skal virksomheten vurdere om det er behov for en ny helseundersøkelse.

§ 9. Periodiske helseundersøkelser

Den som utfører arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 skal gjennomgå en helseundersøkelse

- a) hvert femte år til og med fylte 45 år,

- b) hvert tredje år fra og med fylte 46 år til og med fylte 59 år,
- c) hvert år fra og med fylte 60 år.

Når aldersgrense 46 år passerer mellom to periodiske helseundersøkelser, skal neste undersøkelse foretas fem år etter forrige undersøkelse, men ikke senere enn tre år etter fylte 46 år. Når aldersgrense 60 år passerer mellom to periodiske helseundersøkelser, skal neste undersøkelse foretas tre år etter forrige undersøkelse, men ikke senere enn ett år etter fylte 60 år.

Kapittel 3. Krav til helse

§ 10. Sykdom m.m.

Det skal foreligge mental og fysisk skikkethet til å utføre arbeidsoppgavene på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafikksikkerheten.

Det skal ikke foreligge sykdom, helseplager eller andre forhold som nedsetter bevissthetsnivå, svekker dømmekraft, nedsetter årvåkenhet eller reduserer bevegelighet i en slik grad at det innebærer en fare for trafikksikkerheten.

Til sykdommer som innebærer en fare for trafikksikkerheten regnes bl.a.

- a) hjertesykdom, forhøyet blodtrykk eller annen sykdom med risiko for bevissthetsforstyrrelser,
- b) diabetes,
- c) epilepsi eller andre nevrologiske tilstander som kan lede til bevissthetsforstyrrelser,
- d) svimmelhetssykdommer,
- e) alvorlige søvnforstyrrelser,
- f) psykiske lidelser som manifesterer seg med atferdsforstyrrelser eller vrangforestillinger,
- g) demens eller andre kognitive forstyrrelser som påvirker oppmerksomhet, konsentrasjon, dømmekraft eller hukommelse.

§ 11. Syn

Synsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

- a) For synsstyrke, med eller uten korreksjon, gjelder følgende grenseverdier:

<i>For arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 annet ledd</i>	<i>Binokulært:</i>	<i>Svakeste øye:</i>
Bokstav a, c, d og e	0,8	0,3
Bokstav b på jernbane	1,0	0,5
Bokstav b på sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.	0,8	0,3
Bokstav f	0,5	–
Bokstav f ved enøydhed		0,6

- b) Om den nødvendige synsstyrke kun oppnås ved hjelp av briller eller kontaktlinser, må korreksjon ligge innenfor +5 eller –8 dioptrier. Astigmatisme får ikke overskride 2 dioptrier.
- c) Kontaktlinser er tillatt dersom de kan anvendes uten vanskelighet under arbeidet. Synskravene må imidlertid også oppfylles med briller.
- d) Briller eller kontaktlinser skal benyttes dersom dette er nødvendig for å oppfylle synskravene.
- e) Krav til nærsyn er at den undersøkte med eller uten korreksjon skal kunne lese skrift med bokstavstørrelse N5 i en av den undersøkte fritt valgt avstand mellom 30 og 50 cm og skrift med bokstavstørrelse N14 i en avstand av 100 cm. Dersom det er nødvendig med lesebriller for å oppfylle dette kravet, skal slike benyttes eller være tilgjengelige under arbeidet.
- f) Synsfeltet på begge øyne skal være normalt.
- g) Øyemobilitet og bevegelse av hode/nakke skal være normal.
- h) Dobbeltsyn skal ikke forekomme i noen synsretning.
- i) Mørkesynet skal være normalt.
- j) Fargeblindhet skal ikke forekomme.
- k) Øyesykdommer som kan påvirke trafikksikkerheten skal ikke forekomme.

§ 12. Hørsel

Hørselsfunksjonen skal være så god at trafikksikkerhetsmessig informasjon kan oppfattes uten vanskelighet.

- a) Den som skal påbegynne opplæring, skal ved toneaudiometri høre hver av frekvensene 500, 1000 og 2000 Hz ved lydstyrke 20 dB på hvert øre og frekvensen 3000 Hz ved 40 dB på hvert øre. Den som skal påbegynne opplæring kan ikke benytte høreapparat.
- b) Etter å ha utført arbeidsoppgavene i mer enn 5 år er grensen ved audiometri at hver av frekvensene 500, 1000 og 2000 Hz skal høres ved lydstyrke 40 dB på hvert øre og frekvensen 3000 Hz ved 60 dB på hvert øre.
- b) Dersom det benyttes hørselsvern, kan ikke vernets dempende egenskaper være større enn at lydoppfattelsen tilfredsstillende kravene i bokstavene a og b.

- d) Dersom det er nødvendig å benytte høreapparat for å oppfylle kravene til hørsel, skal det i tillegg gjennomføres talediskrimineringstest med maskering, og det skal ved praktisk prøve vises at vedkommende oppfatter trafikksikkerhetsmessig informasjon ved tale og ved radio- og telefonkommunikasjon uten vanskelighet.
- e) Ved bruk av høreapparat skal dette være teknisk forenlig med det utstyret som benyttes under arbeidet.
- f) Når høreapparat er nødvendig for å oppfylle kravene til hørsel, skal velfungerende høreapparat alltid medbringes under arbeidet.

§ 13. *Rusmidler m.m.*

Det skal ikke foreligge bruk av narkotika eller avhengighet av eller misbruk av alkohol.

Legemidler som kan påvirke reaksjonsevne, konsentrasjonsevne eller vurderingsevne kan bare benyttes etter særskilt vurdering og anvisning av lege.

Kapittel 4. Virksomhetens egne bestemmelser

§ 14. *Virksomhetens egne bestemmelser*

Den som driver jernbanevirksomhet skal ha bestemmelser som opplyser om følgende forhold:

- a) hvilke funksjoner i organisasjonen som omfattes av forskriften,
- b) hvor i organisasjonen ansvaret for at helseundersøkelser gjennomføres ligger, samt hvem som benyttes til å utføre disse,
- c) hvordan virksomheten sørger for at innleid personell oppfyller kravene i denne forskriften,
- d) hvordan forhold som angår de gjennomførte helseundersøkelsene og personellets oppfyllelse av kravene dokumenteres og hvordan dokumentasjonen arkiveres.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 15. *Unntak*

Statens jernbanetilsyn kan gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige forhold tilsier det.

§ 16. *Overgangsbestemmelser*

For personell som omfattes av denne forskriften og som ved ikrafttredelse oppfyller de interne krav til helse som er fastsatt av den som driver jernbanevirksomhet, gjelder denne forskriftens krav fra og med neste periodiske helseundersøkelse, men senest fra 1. januar 2005.

Unntak fra interne krav til helse som er gitt av den som driver jernbanevirksomhet før ikrafttredelse av denne forskriften, gjelder til de utløper, men ikke utover 1. januar 2005.

§ 17. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2003.

18. des. Nr. 1679 2002

Forskrift om opplæring av personell med arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten ved jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (opplæringsforskriften).

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunnngjort 3. januar 2003.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder den som driver jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m.

Kravene i forskriften omfatter personell som utfører følgende arbeidsoppgaver av betydning for trafikksikkerheten:

- a) utfører trafikkstyring,
- b) framfører rullende materiell,
- c) utfører eller leder skifting,
- d) utfører trafikksikkerhetsoppgaver om bord i tog, herunder beredskapsoppgaver,
- e) har sikkerhetsansvar ved arbeid og aktivitet i og ved spor,
- f) bedømmer den trafikksikkerhetsmessige tilstanden til rullende materiell i operativ drift og kjørevei i forhold til tekniske funksjoner.

§ 2. *Krav om opplæring*

Den som driver jernbanevirksomhet skal sørge for at arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 kun utføres av personell som har gjennomgått den opplæring virksomheten krever.

Gjennomført opplæring skal sikre at arbeidsoppgavene utføres på en slik måte at det ikke innebærer en fare for trafikksikkerheten.

§ 3. *Krav om plan for opplæring*

Den som driver jernbanevirksomhet skal utarbeide en plan for opplæring av personell med arbeidsoppgaver som nevnt i § 1.

Planen skal som et minimum inneholde:

- a) betegnelse på opplæringen,
- b) krav til forkunnskaper,
- c) innlæringsmål, samt innhold med pensumoversikt,
- d) varighet fordelt på teori og praksis,
- e) arbeidsform,
- f) maksimalt antall deltakere,
- g) kompetansekrav til opplæringspersonell,
- h) prinsipper for prøving,
- i) krav til eventuell praksis etter endt opplæring.

§ 4. *Prøving*

Den som driver jernbanevirksomhet skal foreta vurderinger av den som gjennomgår opplæring som viser at målet for opplæringen er nådd.

Det skal avholdes skriftlig prøve for kunnskapsmål samt praktisk prøve for ferdighetsmål som må være gjennomført og bestått for at opplæringen skal anses godkjent.

Prøver kan avholdes muntlig dersom lese- og skriveferdigheter ikke er avgjørende for de aktuelle arbeidsoppgavene.

§ 5. *Repetisjon av opplæring*

Den som driver jernbanevirksomhet skal fastsette omfang og frekvens for repetisjon av opplæring til de arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 for å sikre at opparbeidet kunnskap, opparbeidete ferdigheter og holdninger holdes ved like.

§ 6. *Endringer av arbeidsoppgaver*

Den som driver jernbanevirksomhet skal iverksette etteropplæring eller eventuelt ny opplæring av personell som nevnt i § 1 dersom en arbeidsoppgave blir vesentlig endret. Opplæringen skal være tilpasset endringene.

§ 7. *Opplæring for den som har hatt arbeidsavbrudd*

Den som driver jernbanevirksomhet skal iverksette repetisjon av opplæring eller tilleggsopplæring dersom personellet ikke lenger innehar nødvendige kunnskaper på grunn av arbeidsavbrudd.

§ 8. *Dokumentasjon av opplæringen*

Den som driver jernbanevirksomhet skal kunne dokumentere hvordan opplæringen gjennomføres, herunder hvilken opplæring hver enkelt som utfører arbeidsoppgaver som nevnt i § 1 har gjennomgått.

§ 9. *Unntak*

Statens jernbanetilsyn kan gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige forhold tilsier det.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2003.

18. des. Nr. 1680 2002**Forskrift om endring i forskrift om trafikkstyring og togframføring på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (togframføringsforskriften).**

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunngjort 3. januar 2003.

Forskriften gjelder endringer i forskrift av 4. desember 2001 nr. 1335 om trafikkstyring og togframføring på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (togframføringsforskriften) Endringene omfatter en eller flere bestemmelser i kapitlene I, II, III og IV samt at det tas inn et nytt kapittel V om togenes sammensetning og bremses m.m.

Forskriften trer i kraft 1. juli 2003.

Fullstendig forskriftstekst finnes på Statens jernbanetilsyns hjemmesider på internett (<http://www.sjt.no>) eller fås ved henvendelse til Statens jernbanetilsyn.

18. des. Nr. 1681 2002**Forskrift om endring i forskrift om signaler og skilt på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (signalforskriften).**

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunngjort 3. januar 2003.

Forskriften gjelder endringer i forskrift av 4. desember 2001 nr. 1336 om signaler og skilt på statens jernbanenett og tilknyttede private spor (signalforskriften). Endringene omfatter fire bestemmelser i kapittel III Lyssignaler (JD 321) og en bestemmelse i kapittel V Håndsignaler (JD 323).

Forskriften trer i kraft 1. juli 2003.

Fullstendig forskriftstekst finnes på Statens jernbanetilsyns hjemmesider på internett (<http://www.sjt.no>) eller fås ved henvendelse til Statens jernbanetilsyn.

18. des. Nr. 1682 2002**Forskrift om endring i forskrift om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften).**

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift av 4. desember 2001 nr. 1333 om tillatelse til å drive jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m., samt tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet (tillatelsesforskriften) § 1–5. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 4. desember 2001 nr. 1334 om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 7–3 oppheves.

§ 7–5 oppheves.

Kapittel 8 oppheves.

§ 11–6 annet ledd skal lyde:

Den som driver kjørevei skal utarbeide kvalifikasjonskrav til produksjonsenheter som skal bygge, vedlikeholde og føre kontroll med kjøreveiens systemer og komponenter. Den som driver kjørevei skal videre påse at produksjonsenheter har systemer som sikrer at det fagpersonellet som utfører ovennevnte oppgaver har relevant og oppdatert opplæring i forhold til oppgavene.

§ 13–2 nytt annet ledd skal lyde:

Minimumskrav til bestemmelser for prøving av togenes bremsesystemer for den som driver trafikkvirksomhet på statens jernbanenett og tilknyttede private spor er fastsatt i egen forskrift.

§ 13–4 annet ledd skal lyde:

Den som driver trafikkvirksomhet skal utarbeide kvalifikasjonskrav til produksjonsenheter som skal bygge, vedlikeholde og føre kontroll med rullende materiell. Den som driver trafikkvirksomhet skal videre påse at produksjonsenheter har systemer som sikrer at det fagpersonellet som utfører ovennevnte oppgaver har relevant og oppdatert opplæring i forhold til oppgavene.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2003.

18. des. Nr. 1683 2002**Forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 3. januar 2003.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å fiske og levere torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N med norske fartøy. Forbudet gjelder også for forsøksfiske og for norske fartøy som benyttes i fiske etter torsk i dette området av andre enn norske

statsborgere, eller de som er likestilt med norske statsborgere etter lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 annet ledd.

§ 2. Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift, og som driver fiske med konvensjonelle redskap, fiske inntil 137.516 tonn rund vekt nord for 62° N.

§ 3. Gruppekvoter

1. Fartøy under 28 meter største lengde i gruppe I, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan fiske inntil 106.836 tonn.
 - a) Fartøy under 10 meter største lengde kan fiske inntil 14.156 tonn.
 - b) Fartøy fra og med 10 til og med 14,99 meter største lengde kan fiske inntil 40.865 tonn.
 - c) Fartøy fra og med 15 til og med 20,99 meter største lengde kan fiske inntil 32.051 tonn.
 - d) Fartøy fra og med 21 til og med 27,99 meter største lengde kan fiske inntil 19.765 tonn.
2. Fartøy i gruppe II, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan fiske inntil 13.064 tonn.
3. Fartøy på eller over 28 meter største lengde, jf. forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2002 § 2, kan fiske inntil 17.616 tonn.

§ 4. Fiske på andre lands kvoter

Forbudet i § 1 gjelder ikke når fisket foregår innenfor en kvote tildelt av annen stat. Slikt fiske må være godkjent av Fiskeridepartementet i samsvar med prosedyrer avtalt mellom Norge og vedkommende stat.

Søknad om godkjenning sendes Fiskeridirektoratet vedlagt kopi av avtalen om fiske på annet lands kvote. I avtalen må det spesifiseres hvilke fartøy avtalen gjelder, hvilket fiskeslag og hvilket kvantum som skal fiskes, hvilket redskap som skal nyttes og i hvilken periode og i hvilket område det skal fiskes.

Fiske på andre lands kvoter kan ikke starte før Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse i form av kvotetildelingsbrev.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket med norske fartøy på andre lands kvoter dersom vedkommende stats totale kvote er beregnet oppfisket.

Ved kvoteavregning skal norske faktorer benyttes for omregning fra produktvekt til rund vekt.

§ 5. Påsestopp

Det er forbudt å fiske torsk og ha torsk som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N i følgende tidsrom:

Fra lørdag 12. april klokken 17.00 til mandag 21. april klokken 16.00. For trålere og for fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 22. april klokken 10.00.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene.

Kapittel 2. Fartøy under 28 meter største lengde som tilfredsstillter kravene til deltakelse i gruppe I

§ 6. Maksimalkvote mv.

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene for deltakelse i forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt, jf. § 3 nr. 1:

<i>Lengde:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
0 – 6,99	1,00	14,5
7 – 7,99	1,21	17,6
8 – 8,99	1,36	19,7
9 – 9,99	1,71	24,9
10 – 10,99	1,00	28,3
11 – 11,99	1,29	36,5
12 – 12,99	1,58	44,7
13 – 13,99	1,97	55,6
14 – 14,99	2,26	63,9
15 – 15,99	1,00	78
16 – 16,99	1,12	87
17 – 17,99	1,25	96
18 – 18,99	1,37	106
19 – 19,99	1,48	115
20 – 20,99	1,58	123
21 – 21,99	1,00	119
22 – 22,99	1,04	124

<i>Lengde:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
23 – 23,99	1,09	129
24 – 24,99	1,13	134
25 – 25,99	1,16	138
26 – 26,99	1,20	143
27 – 27,99	1,24	147

§ 7. *Samlekvote*

Fartøy under 15 meter største lengde reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd har ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk.

§ 8. *Bifangst*

Når fisket er stoppet eller et fartøy har fisket maksimalkvoten etter § 6, kan fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde som deltar i gruppe I, ha inntil 10% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

Bifangsten regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Det er ikke adgang til å ha bifangst av torsk ved fiske etter rognkjeks.

§ 9. *Periodisering*

Minst 25% av gruppekvotene for fartøy på eller over 15 meter største lengde skal fiskes etter 1. september.

§ 10. *Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy under 28 meter største lengde*

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i gruppe I er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd.

Ved utskifting til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 3. Fartøy som tilfredsstillter kravene til deltakelse i gruppe II

§ 11. *Maksimalkvote mv.*

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene etter forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt med konvensjonelle redskap, jf. § 3 nr. 2:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Faktor:</i>	<i>Maksimalkvoter:</i>
under 8 meter	1,0	10 tonn
8 – 9,9 meter	1,4	14 tonn
10 – 14,9 meter	1,6	16 tonn
over 15 meter	1,9	19 tonn

§ 12. *Samlekvote*

Fartøy i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd har ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 80% av samlekvoten som torsk.

Kapittel 4. Fartøy på 28 meter største lengde og over

§ 13. Fartøykvote for fartøy på eller over 28 meter største lengde

Fartøy som tilfredsstillere vilkårene for deltakelse etter forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse, sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2003 § 2, kan fiske følgende kvanta torsk rund vekt, jf. § 3 nr. 3:

<i>Fartøyets hjemmelslengde; i meter største lengde</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Fartøykvote i tonn:</i>
Gruppe II	0,081	14,6
8 – 8,99 m.s.l.	0,115	20,7
14 – 14,99 m.s.l.	0,376	67,7
15 – 15,99 m.s.l.	0,432	77,8
17 – 17,99 m.s.l.	0,544	97,9
20 – 20,99 m.s.l.	0,712	128,2
21 – 21,99 m.s.l.	0,763	137,4
23 – 23,99 m.s.l.	0,853	153,6
26 – 26,99 m.s.l.	0,954	171,7
28 – 28,99 m.s.l.	1,000	180,0
29 – 29,99 m.s.l.	1,020	183,6
30 – 30,99 m.s.l.	1,050	189,0
31 – 31,99 m.s.l.	1,070	192,6
32 – 32,99 m.s.l.	1,090	196,2
33 – 33,99 m.s.l.	1,120	201,6
over 34 m.s.l.	1,140	205,2

Den kvoten et fartøy kan fiske etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker etter andre fiskeslag enn torsk.

§ 14. Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser m.m.

§ 15. Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av forskrift om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003.

§ 16. Levering av fangst mv.

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote. Dette gjelder også ved eierendring og utskifting, med unntak av de tilfeller der utskiftingen skyldes forlis.

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy, må fiskes og leveres av dette fartøyet, og kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

§ 17. Oppdrett/føring av fisk

Dersom fangster eller deler av fangster skal leveres/anvendes til oppdrett/føring, skal det på skjema fastsatt av Norges Råfisklag føres leverings-/overføringsoppgave. Den skal inneholde opplysninger om fartøyets navn og registreringsnummer, fiskeslag, vekt, størrelsessortement og tidspunkt for overlevering. Oppgaven sendes umiddelbart til Norges Råfisklag.

§ 18. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

§ 19. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 20. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 21. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

18. des. Nr. 1684 2002

Forskrift om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 3. januar 2003.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske torsk og hyse med trål i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° V og 63° Ø nord for en linje trukket fra 11° V og 63° N rettvise øst til 4° V, og derfra rettvise sør til 62° N, og derfra rettvise øst til norskekysten. Forbudet gjelder også for forsøksfiske og for norske fartøy som nyttes i torske- og hysefisket i dette området av andre enn norske statsborgere, eller de som er likestilt med norske statsborgere etter lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 annet ledd.

§ 2. Gruppekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som har trållatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, § 2-2, § 4-1 og § 4-2 fiske i alt 57.169 tonn torsk og 21.100 tonn hyse.

Det er avsatt 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst for fartøy med seitrållatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 7-1, jf. § 7 i denne forskrift.

§ 3. Kvote-regulering av trålere over 250 BRT

Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fot største lengde, rundfrysetrålere over 400 BRT, saltfisktrålere over 400 BRT og fabrikkskip kan fiske inntil 636 tonn torsk rund vekt og 252 tonn hyse rund vekt.

Den kvoten et fartøy kan fiske etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker etter reker og andre fiskeslag enn torsk og hyse.

§ 4. Kvote-regulering av torsketrålere med en kvotefaktor mindre enn 1

1. Fartøy under 60 BRT og 21 meter største lengde, kan fiske inntil 146 tonn torsk rund vekt og 58 tonn hyse rund vekt med trål.
2. Fartøy mellom 60 og 250 BRT og mellom 21 og 34 meter største lengde, kan fiske inntil 223 tonn torsk rund vekt og 88 tonn hyse rund vekt med trål.

Fartøy som i ett av de tre siste år har hatt kvote som tilsvarer mer enn 50% av en stortrålerkvote, kan tildeles en kvote som tilsvarer mellom 50 og 75% av en stortrålerkvote. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyene kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

3. Fartøy som er større enn 250 BRT og 34 meter største lengde og som i kraft av konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote, kan tildeles en kvote utover 223 tonn torsk rund vekt og 88 tonn hyse rund vekt, dog begrenset til 75% av en stortrålerkvote. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyene kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

Fiskeridirektoratet fastsetter kvoten etter nr. 2 annet ledd og nr. 3 i denne paragrafen.

Den kvoten et fartøy kan fiske etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker etter reker og andre fiskeslag enn torsk og hyse.

§ 5. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan endre fartøykvotene fastsatt i § 3 og § 4 dersom deltakelsen eller utviklingen i fisket tilsier det.

§ 6. Fiske på andre lands kvoter

Forbudet i § 1 gjelder ikke når fisket foregår innenfor en kvote tildelt av annen stat.

Slikt fiske må både være godkjent av Fiskeridepartementet og i samsvar med prosedyrer avtalt mellom Norge og vedkommende stat.

Søknad om godkjenning sendes Fiskeridirektoratet vedlagt kopi av avtalen om fiske på annet lands kvote. I avtalen må det spesifiseres hvilke fartøy avtalen gjelder, hvilket fiskeslag og hvilket kvantum som skal fiskes, hvilket redskap som skal nyttes og i hvilken periode og i hvilket område det skal fiskes.

Fiske på andre lands kvoter kan ikke starte før Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse i form av kvotetildelingsbrev.

Fiskeridirektoratet kan stoppe norske fartøys fiske på andre lands kvoter dersom vedkommende stats totale kvote er beregnet oppfisket.

Ved kvoteavregning skal norske faktorer benyttes for omregning fra produktvekt til rund vekt.

§ 7. *Bifangst for fartøy med seitråltillatelse*

Fartøy med seitråltillatelse etter forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 7–1, som er over 130 BRT, kan fra 1. januar til og med 30. april eller inntil avsetningen i § 2 annet ledd er oppfisket, til sammen ha en innblanding av inntil 30% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy med seitråltillatelse som er under 130 BRT, kan fra 1. januar til og med 30. april, eller inntil avsetningen i § 2 annet ledd er oppfisket, til sammen ha en innblanding på inntil 40% torsk og hyse i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra og med 1. mai kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Det enkelte fartøy med seitråltillatelse kan totalt ikke fiske mer bifangst av torsk og hyse enn til sammen 120 tonn.

§ 8. *Bifangst ved reketrålfiske*

Uten hensyn til forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1103 om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfiske etter reker og sjøkreps § 13, omfatter forbudet i § 1 første ledd i denne forskrift også bifangst av torsk og hyse i reketrålfisket.

§ 9. *Påkestopp*

Det er forbudt å fiske torsk og hyse og ha torsk og hyse som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N i følgende tidsrom:

Fra lørdag 12. april klokken 17.00 til mandag 21. april klokken 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 22. april klokken 10.00.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene.

§ 10. *Stopp i fisket*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket dersom totalkvotene eller gruppekvotene for torsk eller hyse er beregnet oppfisket.

§ 11. *Leiefartøy*

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, tillate bruk av leiefartøy. Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at hovedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

§ 12. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 13. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 14. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

18. des. Nr. 1685 2002

Forskrift om krav til utstedelse ved verdipapirforetaks handel med børsnoterte kjøpsretter og salgsretter uten medvirkning av oppgjørssentral.

Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 9–4 tredje ledd annet punktum. Kunngjort 3. januar 2003.

I

§ 1. Forskriften gjelder vilkår for utstedelse ved verdipapirforetaks handel med børsnoterte kjøpsretter og salgsretter (warrants) som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd nr. 7.

§ 2. Dersom utsteder av kjøpsretter eller salgsretter (warrants) er en finansinstitusjon eller et verdipapirforetak og har en ansvarlig kapital på minst fem millioner euro samt av et anerkjent kredittvurderingsbyrå er gitt graden «investment grade», kreves det ikke at verdipapirforetaks handel som nevnt i § 1 skal foretas under medvirkning av oppgjørssentral.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2003.

18. des. Nr. 1686 2002**Forskrift om endring i forskrift om innkreving av gebyr til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 14. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet gjøres følgende endring:

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Konsesjonshavere som på annen måte enn elektronisk sender rapportering i henhold til forskrift av 29. februar 1996 nr. 223 om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret § 7 første ledd, skal betale gebyr til Statskassen pålydende kr 250,- pr. månedlige rapporteringsskjema. Med elektronisk menes her slik rapporteringsmåte som ikke krever manuell behandling av opplysningene etter innsending.

II

Endringen trer i kraft 1. juni 2003.

18. des. Nr. 1687 2002**Forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 13 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 3. januar 2003.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å fiske og levere sei med norske fartøy nord for 62° N i 2003.

§ 2. Kvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 154.000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Gruppekvoter og periodisering

1. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 58.520 tonn rund vekt.

Fartøy i gruppe I, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan fiske inntil 43.890 tonn.

a) Fartøy under 10 meter største lengde kan fiske inntil 10.534 tonn.

b) Fartøy fra og med 10 til og med 14,99 meter største lengde kan fiske inntil 16.371 tonn.

c) Fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde kan fiske inntil 16.986 tonn. Av gruppekvoten på 16.986 tonn avsettes 10.192 tonn til et fiske i perioden fra 1. januar til og med 31. august og 6.794 tonn til et fiske fra og med 1. september.

Fartøy i gruppe II, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan fiske inntil 8.193 tonn.

Fartøy på eller over 28 meter største lengde, jf. forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2003 § 2, kan fiske inntil 6.437 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 750 tonn til bifangst.

2. Notfartøy kan fiske inntil 38.500 tonn rund vekt. Av gruppekvoten på 38.500 tonn avsettes 15.400 tonn til et fiske fra og med 1. januar til og med 13. juli og 23.100 tonn til et fiske fra og med 14. juli.

a) Fartøy under 15 meter største lengde kan fiske inntil 3.388 tonn.

b) Fartøy fra og med 15 til og med 20,99 meter største lengde kan fiske inntil 7.584 tonn.

c) Fartøy fra og med 21 til og med 27,99 meter største lengde kan fiske inntil 27.528 tonn.

3. Trålfartøy kan fiske inntil 56.980 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 1.000 tonn til dekning av bifangst.

- a) Fartøy med torskestråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, kan fiske inntil 45.584 tonn rund vekt.
- b) Fartøy med seistråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 7-1, kan fiske inntil 10.396 tonn rund vekt.

§ 4. Påskestopp

Det er forbudt å fiske sei og ha sei som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N i følgende tidsrom:

Fra lørdag 12. april klokken 17.00 til mandag 21. april klokken 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 22. april klokken 10.00.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene.

Kapittel 2. Fartøy under 28 meter største lengde som tilfredsstillter kravene til deltakelse i gruppe I

§ 5. Maksimalkvote mv.

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene for deltakelse i forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan maksimalt fiske følgende kvanta sei rund vekt, jf. § 3 nr. 1 første ledd:

Lengde:	Maksimalkvote i tonn:
0 – 6,99	20
7 – 7,99	23
8 – 8,99	26
9 – 9,99	29
10 – 10,99	32
11 – 11,99	35
12 – 12,99	38
13 – 13,99	41
14 – 14,99	44
15 – 20,99	75
21 – 27,99	100

§ 6. Samlekvote

Fartøy under 15 meter reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd har ikke adgang til å fiske bifangst av sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

§ 7. Bifangst

Når fisket er stoppet eller et fartøy har fisket maksimalkvoten etter § 5, kan fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde som deltar i gruppe I, ha inntil 25% bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag. Det er likevel tillatt å ha inntil 50% bifangst av sei i de enkelte fangster.

Bifangsten regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Bifangst fisket før fartøyets maksimalkvote er tatt blir avregnet maksimalkvoten.

Det enkelte fartøy kan etter at maksimalkvoten er tatt totalt ikke fiske mer sei som bifangst enn 40% av fartøyets maksimalkvote, jf. § 5. Dersom et fartøy fisker opp sitt bifangstkvantum kan fartøyet for resten av året ikke fiske sei som bifangst.

§ 8. Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy under 28 meter største lengde

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd.

Ved utskifting til mindre fartøy etter 1. november 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 3. Fartøy som tilfredsstillter kravene til deltakelse i gruppe II

§ 9. Maksimalkvote mv.

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene etter forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter

torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan maksimalt fiske følgende kvanta sei rund vekt med konvensjonelle redskap, jf. § 3 nr. 1 annet ledd:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Maksimalkvoter:</i>
under 8 meter	6 tonn
8 – 9,9 meter	8,4 tonn
10 – 14,9 meter	9,6 tonn
over 15 meter	11,4 tonn

§ 10. *Samlekvote*

Fartøy i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd har ikke adgang til å fiske bifangst av sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

Kapittel 4. Fartøy på 28 meter største lengde og over som fisker med konvensjonelle redskap

§ 11. *Maksimalkvote for fartøy på eller over 28 meter største lengde*

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene for deltakelse etter forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse, sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2003 § 2, og som har adgang til å fiske sei med garn, kan maksimalt fiske 300 tonn sei rund vekt, jf. § 3 nr. 1 tredje ledd.

§ 12. *Bifangst for fartøy på eller over 28 meter*

Fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap og som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fiske etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha bifangst av sei (under 50%) i de enkelte fangster og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan fartøy på eller over 28 meter ha inntil 25% bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Kapittel 5. Fiske med not

§ 13. *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta i fisket etter sei med not må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- fartøy fra og med 13 meter største lengde og under 27,5 meter største lengde (under 90 fot) må ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med not i 2002,
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sei med not.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 14. *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 13 første ledd bokstav c når eier av fartøy har hatt offentlige verv eller verv i fiskeriorganisasjon, og disse vervene medførte at eier ikke ble tildelt deltakeradgang da ordningen ble innført i 1999.

§ 15. *Begrensning i deltakelsen*

Eier av fartøy som deltar i notfisket med fartøy over 13 meter største lengde kan ikke delta i notfisket med annet fartøy under 13 meter største lengde.

§ 16. *Godkjenning*

Eier og fartøy som fisker med not må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene i § 13 er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning og utstyr, jf. § 13 første ledd bokstav d, og om fremstilling for kontroll.

§ 17. *Maksimalkvote*

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene i § 13, kan fiske følgende kvanta sei rund vekt, jf. § 3 nr. 2:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
under 15 meter	1,00	182
15 – 20,99	1,33	273
21 – 22,99	1,65	369
23 – 25,99	1,98	443
26 meter og over	2,30	514

Seinotkvoten til fartøy som er regulert med samlekvote, reduseres med et kvantum tilsvarende fartøyetts maksimalkvote av sei i det konvensjonelle fisket.

§ 18. *Salg av fartøy*

Salg av fartøy som har adgang til å delta i seinotfisket medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier tillatelse til å delta i seinotfisket dersom vilkårene i § 13 er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i seinotfisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

§ 19. *Utskifting av fartøy*

Deltakeradgang i seinotfisket kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy som har adgang til å delta i seinotfisket kan Fiskeridirektoratet gi eier tillatelse til å delta i seinotfisket med et erstatningsfartøy. Deltakeradgang i seinotfisket med utskiftingsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

Ved utskifting og forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyetts kvote beregnes etter utskiftingsfartøyetts lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved utskifting til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftingsfartøyetts lengde.

§ 20. *Dødsfall*

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan etter søknad gis adgang til å delta i fisket dersom de øvrige vilkår for deltakelse er oppfylt.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta, kan også selge fartøyet med adgang for at ny eier kan få deltakeradgang etter søknad. De øvrige vilkår for deltakelse må være oppfylt.

Søknad om slik tillatelse sendes Fiskeridirektoratet i Bergen på fastsatt skjema.

Kapittel 6. Fiske med trål

§ 21. *Fartøykvote for fartøy med torske tråltillatelse*

Fartøy med torske tråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som fabrikktrålere, kan fiske inntil 663 tonn sei rund vekt.

Fartøy med torske tråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere, kan fiske inntil 502 tonn sei rund vekt.

Fartøy med torske tråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som småtrålere, kan fiske inntil 291 tonn sei rund vekt.

§ 22. *Fartøykvote for fartøy med seitråltillatelse*

Fartøy med seitråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav b, kan fiske følgende fartøykvoter, angitt i rund vekt:

<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Fartøykvote i tonn:</i>
0,35	281
0,75	602
0,85	682
1,00	803

Fiskeridirektoratet avgjør hvilken gruppe det enkelte fartøy med seitråltillatelse tilhører. Ved avgjørelsen skal legges til grunn fartøyetts størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998.

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyetts kvote beregnes etter utskiftingsfartøyetts lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 23. *Bifangst*

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 50 tonn sei som bifangst.

Kapittel 7. Fellesbestemmelser

§ 24. Kombinasjonsdrift

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

Trålernes fiske med konvensjonelle redskap belastes gruppekvoten til trålerne.

§ 25. Levering av fangst mv.

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote. Dette gjelder også ved eierendring og utskifting, med unntak av de tilfeller der utskiftingen skyldes forlis.

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy, må fiskes og leveres av dette fartøyet, og kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

Bestemmelsen i første ledd annet punktum gjelder ikke trålere.

Fiskeridirektoratet kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i annet ledd første punktum. Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at hovedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

§ 26. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

§ 27. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 8. Straff og ikrafttredelse

§ 28. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 29. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrift av 26. november 2002 nr. 1334 om adgang til å delta i fisket etter sei med not nord for 62° N for fartøy under 27,5 meter største lengde i 2003.

18. des. Nr. 1688 2002

Forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 3. januar 2003.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og levere hyse med norske fartøy nord for 62° N i 2003.

§ 2. Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, unntatt not, fiske inntil 35.650 tonn hyse rund vekt nord for 62° N.

§ 3. Gruppekvoter

1. Fartøy under 28 meter største lengde i gruppe I, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan fiske inntil 26.381 tonn hyse rund vekt.

- a) Fartøy under 10 meter største lengde kan fiske inntil 3.297 tonn.
- b) Fartøy fra og med 10 til og med 14,99 meter største lengde kan fiske inntil 10.236 tonn.
- c) Fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde kan fiske inntil 12.848 tonn.

2. Fartøy i gruppe II, jf. forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan fiske inntil 2.852 tonn hyse rund vekt.

3. Fartøy på eller over 28 meter største lengde, jf. forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2003 § 2, kan fiske inntil 6.417 tonn hyse rund vekt.

§ 4. Fiske på andre lands kvoter

Forbudet i § 1 gjelder ikke når fisket foregår innenfor en kvote tildelt av en annen stat. Slikt fiske må være godkjent av Fiskeridepartementet i samsvar med prosedyrer avtalt mellom Norge og vedkommende stat.

Søknad om godkjenning sendes Fiskeridirektoratet vedlagt kopi av avtalen om fiske på annet lands kvote. I avtalen må det spesifiseres hvilke fartøy avtalen gjelder, hvilket fiskeslag og hvilket kvantum som skal fiskes, hvilket redskap som skal nyttes og i hvilken periode og i hvilket område det skal fiskes.

Fiske på andre lands kvoter kan ikke starte før Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse i form av kvotetildelingsbrev.

Fiskeridirektoratet kan stoppe norske fartøys fiske på andre lands kvoter dersom vedkommende stats kvote er beregnet oppfisket.

Ved kvoteavregning skal norske faktorer benyttes for omregning fra produktvekt til rund vekt.

§ 5. Påskestopp

Det er forbudt å fiske hyse og ha hyse som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N i følgende tidsrom:

Fra lørdag 12. april klokken 17.00 til mandag 21. april klokken 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 22. april klokken 10.00.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare innenfor 12 mil av grunnlinjene.

Kapittel 2. Fartøy under 28 meter største lengde som tilfredsstillers kravene til deltakelse i gruppe I**§ 6. Maksimalkvote mv.**

Fartøy som tilfredsstillers vilkårene for deltakelse i forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 2, kan fiske følgende kvanta hyse rund vekt, jf. § 3 nr. 1:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
0 – 6,99 m	6,0
7 – 7,99 m	9,0
8 – 8,99 m	12,0
9 – 9,99 m	15,0
10 – 10,99 m	18,0
11 – 11,99 m	21,0
12 – 12,99 m	24,0
13 – 13,99 m	27,0
14 – 14,99 m	30,0
15 – 27,99 m	40,0

§ 7. Samlekvote

Fartøy under 15 meter reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd gis ikke adgang til å fiske bifangst av hyse utover den totale samlekvoten.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

§ 8. Bifangst

Når fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan fartøy som ikke er regulert med samlekvote, ha inntil 25% bifangst av hyse ved landing. Det er likevel tillatt å ha inntil 50% bifangst av hyse i de enkelte fangster.

Bifangsten på 25% etter første ledd første punktum regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Bifangst fisket før fartøyets maksimalkvote er tatt blir avregnet maksimalkvoten.

Det enkelte fartøy kan etter at maksimalkvoten er tatt totalt ikke fiske mer hyse som bifangst enn 40% av fartøyets maksimalkvote, jf. § 6. Dersom et fartøy fisker opp sitt bifangstkvantum kan fartøyet for resten av året ikke fiske hyse som bifangst.

§ 9. Periodisering

For fartøy som ikke reguleres med samlekvote avsettes 4.280 tonn rund vekt til fiske i perioden fra 1. januar til 30. april. Fra 1. mai til 31. august avsettes det 4.280 tonn rund vekt og fra 1. september til 31. desember 4.288 tonn rund vekt.

§ 10. Åpning av fisket

For fartøy som ikke reguleres med samlekvote er det kun tillatt å ha hyse som bifangst i perioden 1. januar til og med 14. februar.

§ 11. Beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy under 28 meter største lengde

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd.

Ved utskifting til mindre fartøy etter 1. november 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 3. Fartøy som tilfredsstillter kravene til deltakelse i gruppe II**§ 12. Maksimalkvote mv.**

Fartøy som tilfredsstillter vilkårene for deltakelse i forskrift av 1. november 2002 nr. 1227 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2003 § 8, kan fiske følgende kvanta hyse rund vekt, jf. § 3 nr. 2:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
under 8 m	2,1
8 – 9,99 m	2,9
10 – 14,99 m	3,4
Over 15 m	4,0

§ 13. Samlekvote

Fartøy i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,25 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,7 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Fartøy som nevnt i første ledd gis ikke adgang til å fiske bifangst av hyse utover den totale samlekvoten.

Samlekvote av artene torsk, hyse og sei er en garantert kvote for fartøy som nevnt i første ledd.

Kapittel 4. Fartøy på eller over 28 meter største lengde**§ 14. Fartøykvote for fartøy på eller over 28 meter største lengde**

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som oppfyller vilkårene for deltakelse etter forskrift av 26. november 2002 nr. 1335 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2003 § 2, kan maksimalt fiske 80 tonn hyse rund vekt.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser**§ 15. Trålere med kombinasjonsdrift**

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter hyse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av forskrift av 18. desember 2002 nr. 1684 om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° N i 2003.

§ 16. Levering av fangst mv.

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote. Dette gjelder også ved eierendring og utskiftning, med unntak av de tilfeller der utskiftningen skyldes forlis.

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy, må fiskes og leveres av dette fartøyet, og kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

§ 17. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

§ 18. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse**§ 19. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 20. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

18. des. Nr. 1689 2002**Forskrift om overføring av fôr fra 2002 til 2003.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 1. Kunngjort 3. januar 2003.

§ 1. Ubenyttet fôrkvote for 2002 kan overføres til 2003 og komme i tillegg til standard fôrkvote beregnet etter kriteriene i forskrift av 29. februar 1996 nr. 223 om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret.

§ 2. Forskriften trer i kraft straks og opphører 31. desember 2003.

18. des. Nr. 1690 2002**Forskrift om endring i forskrift om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 18. desember 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 1. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 29. februar 1996 nr. 223 om produksjonsregulerende tiltak for oppdrett av laks og ørret gjøres følgende endringer:

Hjemmelshenvisningen skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. februar 1996 med hjemmel i lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 1 og § 10.

§ 5 skal lyde:

Ved produksjon av matfisk og stamfisk av laks settes en kvote for bruk av fôr. Kvoten beregnes etter reglene i annet til fjerde ledd. Ved beregningen legges til grunn det volum som fremgår av tillatelse gitt i medhold av oppdretslovens § 3 og § 4, første ledd. Det legges til grunn at hele konsesjonsvolumet benyttes til produksjon av laks med mindre konsesjonsinnehaver dokumenterer at hele eller deler av konsesjonsvolumet benyttes til produksjon av ørret. Produseres laks og ørret i samme enhet/merd anses all fisken i enheten/merden som laks ved fastsetting av fôrkvote.

I perioden fra og med 1. januar 2001 til og med 31. desember 2001 er det tillatt å bruke inntil:

- 69,17 tonn tørrfôr pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum, eller
- 48,42 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum ved bruk av våtfôr/mykfôr, eller
- kvote fastsatt etter siste ledd for fôrvare uten tilsetning av fôrmel.
- Ved en kombinasjon av fôrvarene i a og b skal det brukes en omregningsfaktor der 0,7 tonn fôrmel tilsvarer 1 tonn tørrfôr. Ved kombinasjon av fôrvarene i a og/eller b og c, fastsettes kvote etter siste ledd.

I perioden fra og med 1. januar 2002 til og med 31. desember 2002 er det tillatt å bruke inntil:

- 70 tonn tørrfôr pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum, eller
- 49 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum ved bruk av våtfôr/mykfôr, eller
- kvote fastsatt etter siste ledd for fôrvare uten tilsetning av fôrmel.
- Ved en kombinasjon av fôrvarene i a og b skal det brukes en omregningsfaktor der 0,7 tonn fôrmel tilsvarer 1 tonn tørrfôr. Ved kombinasjon av fôrvarene i a og/eller b og c, fastsettes kvote etter siste ledd.

I perioden fra og med 1. januar 2003 til og med 31. desember 2003 er det tillatt å bruke inntil:

- 71 tonn tørrfôr pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum, eller
- 49,7 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum ved bruk av våtfôr/mykfôr, eller
- kvote fastsatt etter siste ledd for fôrvare uten tilsetning av fôrmel.
- Ved en kombinasjon av fôrvarene i a og b skal det brukes en omregningsfaktor der 0,7 tonn fôrmel tilsvarer 1 tonn tørrfôr. Ved kombinasjon av fôrvarene i a og/eller b og c, fastsettes kvote etter siste ledd.

Det er tillatt å bruke inntil 3 tonn tørrfôr eller 2,1 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum i tillegg til standard fôrkvote, beregnet etter kriteriene i bestemmelsen her. Forbruket etter dette ledd skal komme til fradrag i fôrkvote for neste kalenderår. Overskridelse av fastsatt fôrkvote ut over tillatt forskuttert fôr kommer ytterligere til fradrag i fôrkvote for neste kalenderår.

Av ubenyttet fôrkvote for foregående år kan inntil 6,25 tonn tørrfôr eller 4,4 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum overføres til inneværende år og komme i tillegg til standard fôrkvote, beregnet etter kriteriene i bestemmelsen her. Adgangen til å overføre ubenyttet fôrkvote økes til henholdsvis 10 tonn tørrfôr eller 7 tonn fôrmel pr. 1.000 m³ konsesjonsvolum ved sanering etter pålegg fra veterinærmyndighetene i forbindelse med utbrudd av infeksøs lakseanemi. Konsesjonsinnehaver må søke om å få økt overføring av ubrukt fôrkvote på grunn av ILA.

Ved oppstart av drift senere enn 1. januar i et kalenderår, skal fôrkvoten for kalenderåret fastsettes særskilt av fiskerimyndighetene.

Fiskerimyndighetene kan i særlige tilfeller fastsette andre kvoter for bruk av fiskefôr.

§ 6 nytt siste ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller etter søknad gi tillatelse til engangsoverføring av førkvote mellom felleskvoter uten hinder av vilkåret i første ledd nr. 2. Slik tillatelse kan likevel bare gis dersom samtlige konsesjoner oppfyller vilkårene i første ledd nr. 1.

§ 6a siste ledd skal lyde:

Det kan ikke gjøres unntak fra vilkårene i bestemmelsen her. I særlige tilfeller kan Fiskeridirektoratet etter søknad gi tillatelse til engangsoverføring av førkvote uavhengig av vilkårene i første ledd nr. 1.

§ 7 nytt første ledd skal lyde:

Konsesjonsinnehaver plikter månedlig å innrapportere til fiskerimyndighetene de opplysninger som er nødvendig for å kontrollere at de til enhver tid gjeldende begrensningene vedrørende forbruk overholdes. Frist for innsendelse av kalendermånedlige opplysninger settes til den 15. i påfølgende måned.

§ 7 nåværende første til sjettede ledd blir nye andre til sjuende ledd.

§ 8 første ledd skal lyde:

Ved overtredelse av bestemmelsene i § 5, § 6 og § 7 ilegges den ansvarlige tvangsmulkt av fiskerimyndighetene, jf. forskrift av 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kap. IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1691 2002

Forskrift om endring i forskrift om revisjon og revisorer.

Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2002 med hjemmel i lov av 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer § 3–7 første ledd nr. 1 og § 4–7 fjerde ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 19a (direktiv 94/19/EF). Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 25. juni 1999 nr. 712 om revisjon og revisorer gjøres følgende endringer:

§ 2–1 første ledd skal lyde:

Revisor som reviderer årsregnskap for revisjonspliktig skal til enhver tid kunne dokumentere 105 timers etterutdanning i løpet av de tre foregående kalenderår. Som relevant etterutdanning regnes det å delta i undervisning ved ordinært studieopplegg innen fagkretsen for revisorutdanning i Norge, arrangert av norsk eller utenlandsk universitet eller høyskole. Tilsvarende gjelder det å delta på kurs innen fagkrets som nevnt i annet punktum. Forelesninger på kurs mv. som nevnt i annet og tredje punktum regnes som relevant etterutdanning på lik linje med deltakelse på kurs mv.

Ny § 4–2 skal lyde:

Med samarbeidsavtale som nevnt i revisorloven § 4–7 tredje ledd menes avtale om bruk av likelydende navn, deling av vesentlige faglige eller forretningsmessige ressurser. Det samme gjelder for andre samarbeidsavtaler som er egnet til å påvirke eller reise tvil om revisors uavhengighet og objektivitet.

I de tilfeller det foreligger samarbeidsavtale som nevnt i første ledd, gjelder reglene i revisorloven § 4–1 første ledd, annet og femte ledd, § 4–2 annet og fjerde ledd, § 4–4, § 4–5 første til tredje ledd og § 4–6 tilsvarende for det samarbeidende foretaket, jf. også fjerde ledd.

§ 4–1 første ledd første punktum gjelder ikke i forhold til nærstående til det samarbeidende foretaket eller personer som nevnt i fjerde ledd. Eierandel eller mellomværende mv. som nevnt i revisorloven § 4–1 annet ledd nr. 2 og 3 har heller ikke betydning for revisors uavhengighet med mindre disse er vesentlige.

Reglene for foretak gjelder tilsvarende for partnere og ledende ansatte i foretaket, og medlemmer av foretakets styrende organer.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2003.

19. des. Nr. 1692 2002

Forskrift om regulering av fisket etter reker i NAFO-området i 2003.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 19. desember 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 3. januar 2003.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i internasjonalt farvann i området nord for 35° N og vest for en linje trukket langs meridianen 42° V til posisjon 59° N 42° V og derfra langs meridianen 44° V til Grønlands kyst (NAFO-området).

Forskriftens § 7 gjelder også i området vest av 37° V.

Med underområder (divisions) menes de inndelinger av NAFO-området som hver er beskrevet med et tall fra 1–6 med tillegg av en eller flere bokstaver (eks. 3M eller 3NO).

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere reker i NAFO-området.

§ 3. Fiske i NAFO-underområde 3L

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan ett norsk fartøy fiske 67 tonn reker i NAFO-underområde 3L.

Adgangen til å delta tilfaller det fartøy som først melder seg aktiv i 3L.

Fartøy som fisker i 3L skal daglig sende melding til Fiskeridirektoratet om fangstkvantum spesifisert på fiskearter.

§ 4. Fiske i NAFO-underområde 3M

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan 32 norske fartøy fiske reker i totalt 1.985 fiskedøgn i NAFO-område 3M. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i underområdet 3M inklusive dato for ankomst- og utgangsmelding.

§ 5. Påmelding

Fartøy som ønsker å delta må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet notifiserer fartøyene fortløpende etter hvert som de ønsker å starte fisket inntil det er notifisert 32 fartøy.

§ 6. Begrensning i deltakelsen

Maksimalt 15 fartøy kan delta i fisket i underområde 3M samtidig.

§ 7. Vilkår for deltakelse

Ingen fartøy kan delta uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

Deltakende fartøy må ha om bord observatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fartøy kan pålegges å gå til land for å hente observatør.

Fartøyene plikter å dekke alle kostnader ved å ha observatør om bord, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og reuter ved for sen betaling. Fiskeridirektoratet kan ved manglende betaling nekte fartøyet videre deltakelse i fisket. Før fisket kan starte i 2003 må fartøyet ha betalt alle kostnader ved å ha observatør om bord i 2002, herunder utgifter til lønn, transport for observatører og reuter ved for sen betaling.

Deltakende fartøy er forpliktet til å ha montert om bord satellittsporingsutstyr etter avtale med Fiskeridirektoratet. Satellittsporingsutstyret skal fortløpende sende ut sporingssignaler til Fiskeridirektoratet når fartøyene befinner seg i området vest av 30° V, dersom ikke annet er avtalt med Fiskeridirektoratet. Satellittsporingsutstyret skal være testet i god tid før fisket påbegynnes.

§ 8. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket 67 tonn reker i underområde 3L.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det totalt er fisket i 1.985 fiskedøgn i underområde 3M.

§ 9. Stengt område

I perioden fra 1. juni til 31. desember er det forbudt å fiske reker i et område innenfor underområde 3M, avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. Nord 47° 55'0 Vest 45° 00'0
2. Nord 47° 30'0 Vest 44° 15'0
3. Nord 46° 55'0 Vest 44° 15'0
4. Nord 46° 35'0 Vest 44° 30'0
5. Nord 46° 35'0 Vest 45° 40'0
6. Nord 47° 30'0 Vest 45° 40'0
7. Nord 47° 55'0 Vest 45° 00'0

§ 10. NAFO-reguleringer

Deltakende fartøy skal følge regler fastsatt i eller i medhold av Konvensjonen om fiske i NAFO-området.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2003 og gjelder til og med 31. desember 2003.

20. des. Nr. 1693 2002**Forskrift om endring i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Tillatelser til å stille opp gevinstautomater kan ikke gis varighet ut over 31. desember 2004.

§ 3 annet ledd første punktum skal lyde:

Tillatelsen gis på vilkår av at minimum 40% av overskuddet fra automaten skal tilfalle organisasjonen eller foreningen, maksimum 20% skal tilfalle lokalinnhaveren og maksimum 40% skal tilfalle entreprenøren.

II

Endringen i § 2 trer i kraft straks.

Endringen i § 3 gjelder fra den tid departementet fastsetter.

20. des. Nr. 1694 2002**Forskrift om endring i forskrift om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

I

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. gjøres følgende endringer:

§ 4–3 første og nye annet og tredje ledd skal lyde:

For oppstilling av underholdningsautomat betaler entreprenøren eller automateieren et gebyr på kr 1.500,- for hvert påbegynt år automaten er oppstilt.

For oppstilling av gevinstautomat betaler entreprenøren eller automateieren et gebyr på kr 2.550,- for hvert påbegynt år automaten er oppstilt.

For gebyr som betales etter annet ledd skal entreprenør eller automateier avregne kr 850,- av gebyret fra lokalinnhaverens andel av overskuddet fra automaten.

§ 4–3 nåværende annet ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1695 2002**Ikraftsettning av lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova).**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 42 nr. 1. Fremtja av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

Lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) gjeld frå 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1696 2002**Ikrafttredelse av lov av 20. desember 2002 nr. 92 om endringer i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap).**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 20. desember 2002 nr. 92 om endringer i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap) del II. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

Lov av 20. desember 2002 nr. 92 om endringer i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (fastsetting og endring av farskap) trer i kraft 1. april 2003.

20. des. Nr. 1697 2002**Ikrafttredelse av lov av 20. desember 2002 nr. 88 om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002 med hjemmel i lov av 20. desember 2002 nr. 88 om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv. del III nr. 1. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

Lov av 20. desember 2002 nr. 88 om endringer i lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak mv. gjelder fra 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1698 2002**Vedtak om opprettelse av Mattilsynet.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

Mattilsynet opprettes som eget forvaltningsorgan administrativt underlagt Landbruksdepartementet med virkning fra 1. januar 2003.

20. des. Nr. 1699 2002**Instruks for Koordinerings- og rådgivningsutvalget for etterretnings- og sikkerhetstjenestene.**

Fastsatt ved kgl.res. 20. desember 2002. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. januar 2003.

§ 1. Koordinerings- og rådgivningsutvalget (KRU) er et samarbeidsorgan for spørsmål som gjelder etterretnings- og sikkerhetstjenestene, og et rådgivningsutvalg for de berørte statsråder.

Utvalgets oppgaver er å ivareta overordnet koordinering av de tre tjenestenes arbeidsoppgaver, prioriteringer og mål, samt analysere og utrede felles problemstillinger knyttet til trusselbildet.

§ 2. Utvalget består av 6 faste medlemmer, og skal ha følgende sammensetning:

En representant fra hhv. Forsvarsdepartementet, Justisdepartementet, og Utenriksdepartementet på ekspedisjonssjefsnivå eller høyere, sjefen for Etterretningstjenesten, direktøren for Nasjonal sikkerhetsmyndighet og sjefen for Politiets sikkerhetstjeneste.

Medlemmene utpeker personlige stedfortredere. Utvalgets medlemmer og stedfortredere skal ha høyeste sikkerhetsklarering.

Utvalget kan etter behov anmode representanter fra andre departementer, direktorater, institusjoner og virksomheter mv., om å møte i utvalget for å redegjøre om aktuelle emner eller saksforhold.

§ 3. Ledelsen av utvalget skal alternere mellom representantene fra Justisdepartementet, Forsvarsdepartementet og Utenriksdepartementet, i nevnte rekkefølge og for henholdsvis 2 år av gangen.

Utvalget skal ha et sekretariat med representanter for de tre departementer som skal tilrettelegge for og følge opp saker som behandles i utvalget. Sekretariatsledelsen ivaretas av det departement som til enhver tid innehar ledelsen av utvalget. Sekretariatsledelsen kan – i samråd med ansvarlig departement – be om bistand fra de tre tjenestene.

§ 5. Utvalget skal ha regelmessige møter, men avgjør selv hyppigheten av møtene.

Sekretariatsledelsen sammenkaller sekretariatet etter behov, og kan selv ta initiativ og foreslå utredninger, analyser eller liknende.

§ 6. Denne instruks trer i kraft 1. januar 2003. Fra samme tidspunkt oppheves instruks av 19. august 1994 for Koordinerings- og rådgivningsutvalget for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 13/2002 s. 1596 (i forskrift av 11. oktober 2002 nr. 1094 om endring i diverse forskrifter som inneholder navn på førsteinstansdomstolene).

I del XVI skal endringen i forskrift av 20. september 1985 nr. 1871 om bostyrerens sikkerhetsstillelse § 2 lyde:

Sikkerheten bør i alminnelighet ikke være lavere enn verdien av aktiva i boet.

Dersom boet inngår avtale med fordringshavere med panterett i eiendeler som tilhører boet om at inntektene ved forvaltning og salg av disse aktiva skal utbetales direkte til panthaver, kan retten samtykke i at sikkerheten settes lavere enn fastslått i første ledd. Det samme gjelder også ellers når retten finner det ubetenkelig.

Dersom risikoen under bobehandlingen blir vesentlig minsket som følge av foreløpig utlodding eller annen reduksjon i verdien av boets aktiva, kan retten skriftlig samtykke i at sikkerheten reduseres. Retten kan kreve at

sikkerheten økes dersom verdien av boets aktiva viser seg å være vesentlig større enn det som opprinnelig er lagt til grunn, eller forholdene ellers tilsier det.

Nr. 17/2002 s. 2260 (i forskrift av 12. desember 2002 nr. 1487 om endring i forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk).

§ 2 tredje ledd siste punktum skal lyde:

Ved anskaffelse av ortopedisk fottøy som nevnt i første ledd bokstav c ytes det stønad med inntil 1.300 kroner pr. anskaffelse.

Utgiver: Justis- og politidepartementet

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2002-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	15	1073	Forskrift nr. 792	15
2000	3	216	Forskrift nr. 1565	17
2000	26	2419	Forskrift nr. 1135	2
2001	4	437	Forskrift nr. 340	2
2001	8	1095 og 1112	Forskrift nr. 680	17
2001	15	1961	Forskrift nr. 1451	11
2001	15	2090	Forskrift nr. 1451	3
2001	16	2204	Vedtak nr. 1485	3
2001	16	2230	Forskrift nr. 1495	1
2001	17	2375	Forskrift nr. 1588	2
2001	17	2305	Forskrift nr. 1541	1
2001	17	2354	Forskrift nr. 1577	11
2001	17	2383	Forskrift nr. 1600	9
2001	17	2408	Forskrift nr. 1602	9
2001	17	2428	Forskrift nr. 1614	3
2002	1	23	Forskrift nr. 1621	7
2002	1	108	Forskrift nr. 57	2
2002	2	246	Forskrift nr. 135	6
2002	2	275	Forskrift nr. 177	3
2002	3	404	Forskrift nr. 313	11
2002	3	412	Forskrift nr. 324	9
2002	4	440	Forskrift nr. 358	5
2002	4	480	Forskrift nr. 375	5
2002	4	481	Forskrift nr. 375	5
2002	5	562	Forskrift nr. 422	9
2002	5	641	Forskrift nr. 511	7
2002	5	641	Forskrift nr. 511	11
2002	6	664	Lov nr. 32	10
2002	6	754	Forskrift nr. 565	11
2002	7	818	Forskrift nr. 645	9
2002	7	825	Forskrift nr. 650	9
2002	7	834	Vedtak nr. 658	11
2002	8	938	Forskrift nr. 736	17
2002	9	970	Forskrift nr. 765	13
2002	9	1066	Vedtak nr. 829	11
2002	9	1068-1069	Forskrift nr. 833	13
2002	9	1086	Forskrift nr. 864	11
2002	10	1237	Forskrift nr. 926	13
2002	11	1286 og 1292	Forskrift nr. 939	17
2002	11	1299	Forskrift nr. 962	15
2002	11	1358 og 1359	Forskrift nr. 966	17
2002	11	1379 og 1385	Forskrift nr. 983	17
2002	11	1393 og 1394	Forskrift nr. 985	17
2002	11	1396 og 1397	Forskrift nr. 986	15
2002	12	1404	Forskrift nr. 991	17
2002	12	1435	Forskrift nr. 992	17
2002	12	1462	Forskrift nr. 1004	17
2002	12	1464	Forskrift nr. 1005	17
2002	12	1466	Forskrift nr. 1005	13
2002	12	1468	Forskrift nr. 1014	13
2002	12	1478	Forskrift nr. 1016	17
2002	12	1503	Forskrift nr. 1044	15
2002	12	1530, 1533 og 1535	Forskrift nr. 1073	17
2002	12	1540	Forskrift nr. 1074	13
2002	12	1545	Forskrift nr. 1074	17
2002	13	1556	Forskrift nr. 1083	17
2002	13	1596	Forskrift nr. 1094	18
2002	17	2260	Forskrift nr. 1487	18

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1500	kr 2130
	Avd. I og II	kr 1220	kr 2210	kr 3170

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.

På de samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no

